

CUỐN 1

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo-tràng từ-bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà quy y và đánh lễ chư Phật trong quá-khứ, hiện-tại và vị-lai:

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca

Mâu Ni Phật

Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc Tôn Phật.

Mệnh danh từ bi đạo tràng là nhân

mộng cảm Di-Lặc Thế-Tôn, từ tâm bao trùm hiện tại, bi tâm lan đến vị-lai, y sự đề tên, nên không dám đổi. Phương pháp sám-hồi này dựa vào năng lực từ bi hộ niệm ấy là để bảo vệ Tam-Bảo, tiêu diệt ma quân, chế ngự những kẻ tự cao kiêu ngạo, làm cho ai chưa có thiện căn thì có, ai có rồi thì có thêm, ai có chấp tà kiến thì thoát bỏ, ai ưa thích Tiểu-thừa thì chấp nhận Đại-thừa, ai chấp nhận Đại-thừa thì thấy thích thú. Lại nữa, từ bi là chúa tể của các điều thiện, là chỗ quay về mà nương tựa của mọi người. Như mặt trời chiếu sáng ban ngày, mặt trăng soi tỏ ban đêm, đối với mọi người, từ bi là mắt, là hướng đạo, là mẹ cha, là anh em, đem mọi người qui về trường giác ngộ, làm bạn hữu chân thật cho nhau. Sự thân thiết của từ bi hơn cả ruột thịt, bởi lẽ đời đời theo nhau, chết cũng không bỏ, nên được mệnh danh là tâm lý rộng lớn, và nêu

lên như trên.

Hôm nay, trong đạo tràng này, tất cả mọi người, có mặt cũng như khuất mặt, theo phương pháp sám hối thì trước tiên phải cùng nhau lập tâm chí vĩ đại. Tâm chí ấy có mười hai điều sau đây: Một là nguyện giáo hóa chúng sanh, không có giới hạn trong thời gian và không gian ; Hai là nguyện báo đáp ân Phật, cũng không có một giới hạn nào cả ; Ba là nguyện đem năng lực thiện hạnh ấy làm cho mọi người không phá hủy đối với cấm giới của Phật; Bốn là nguyện đem năng lực thiện hạnh ấy làm cho mọi người không khinh dễ đối với các bậc tôn trưởng ; Năm là nguyện đem năng lực thiện hạnh ấy làm cho mọi người không giận dữ đối với chỗ mình sinh sống ; Sáu là nguyện đem năng lực thiện hạnh ấy làm cho mọi người không đố kỵ đối với sắc tướng của kẻ khác ; Bảy là nguyện đem năng

lực thiện hạnh ấy làm cho mọi người không tiếc lẫn đối với tài sản trong thân và ngoài thân; Tám là nguyện đem năng lực thiện hạnh ấy làm cho mọi người, thực hành bất cứ phước đức gì, không vì mình mà vì tất cả những kẻ không ai che chở ; Chín là nguyện đem năng lực thiện hạnh ấy làm cho mọi người không vì bản thân mà thi hành bốn hạnh nhiếp hóa ; Mười là nguyện đem năng lực thiện hạnh ấy làm cho mọi người biết cứu giúp và đem an vui lại cho những kẻ cô độc, tù đày và bệnh khổ ; Mười một là nguyện đem năng lực thiện hạnh ấy chiết phục những kẻ đáng chiết phục và nhiếp hóa những kẻ đáng nhiếp hóa ; Mười hai là nguyện đem năng lực thiện hạnh ấy làm cho mọi người sinh ra ở cảnh ngộ nào cũng tự nhớ mà phát Bồ-Đề-tâm và làm cho tâm chí ấy liên tục. Ngừa mong các vị có mặt khuất mặt, hoặc phàm hoặc thánh, đồng che chở,

đồng nhiếp thọ, làm cho chúng con thanh tịnh được những điều chúng con sám hối, thành tựu được những điều chúng con cầu nguyện, tâm bằng tâm chư Phật, nguyện bằng nguyện chư Phật, tất cả lục đạo tứ sanh tiếp nhau mà thỏa mãn chí nguyện mong cầu tuệ giác vô thượng.

PHẦN THỨ NHẤT :

QUI Y TAM BẢO

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải tư duy và thấu triệt vũ trụ vô thường, thân hình chuyển biến. Trẻ và mạnh sẽ phải già và yếu, đừng ỷ sắc đẹp mà tự trầm mình trong những hành động như bản. Vạn vật biến động, tất cả sẽ chết, trên trời dưới đất có ai lưu được ? Tuổi trẻ thì đẹp, thì tươi và thơm, nhưng những thứ ấy đâu phải là sự bảo đảm cho thân mạng con người ? Sự sống là bởi kết

hợp thì tất phải rã nát. Sinh già bệnh chết đến không ước hẹn, ai là kẻ ngăn chặn cho ta ? Tai họa bất thần, ai mà thoát khỏi. Bất cứ sang hèn, chết là vì thế và chết là sinh và thối, không thể nghĩ được. Như thế, củng dưỡng thân này một cách vô lối đâu có ích gì ? Nếu không nỗ lực thực hành việc làm vượt bực thì không có cách gì làm cho thân này giải thoát.

Đệ tử chúng con tự nghĩ, thân như sương mai, mạng như nắng chiều, cuộc đời nghèo nàn, không một ưu điểm đáng ca tụng. Trí không sáng suốt như vĩ nhân, thức không thấu triệt như thánh hiền, lời nói không có cái hoa mỹ của sự trung hòa nhân hiếu, việc làm không có cái tiết tấu của sự tiến thoái cao thấp, nên mạo muội lập chí nguyện sám hối. Cảm phiền nhân giả, ngược mong đại chúng, hãy hổ thẹn và lo sợ. Vì lẽ đạo tràng này có kỳ hạn, sau tiệc cũng

không kịp, huông chi rồi đây sẽ có thể không còn gặp nhau nữa. Ước mong tất cả hãy nỗ lực, sớm tối nhất tâm, đích thân phụng hiến, tinh tiến gia tăng. Chỉ điều ấy là khoái thích. Kính xin đại chúng giữ chặt tâm mình, mang cho nó áo giáp nhẫn nại để được bước vào cửa ngõ của chánh pháp sâu xa.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy thiết tha và cẩn trọng mà phát động tâm chí dũng mãnh, tâm chí không phóng dật, tâm chí bất động, tâm chí bao la, tâm chí siêu việt, tâm chí đại từ bi, tâm chí ưa thích điều thiện, tâm chí hoan hỷ, tâm chí báo đáp ân đức, tâm chí hóa độ tất cả, tâm chí che chở tất cả, tâm chí giúp đỡ tất cả, tâm chí đồng đẳng Bồ-Tát, tâm chí đồng đẳng chư Phật, nhất tâm, chí ý, năm bộ phận của cả cơ thể đều gieo xuống sát đất, phụng vì nguyên thủ, tổ quốc, dân tộc, phụng vì

cha mẹ, sư trưởng, các cấp tu sĩ, bạn hiền, bạn dữ, phụng vì loài trời, loài tiên, bốn vị thiên vương hộ vệ thế gian, những vị thiện thần và long thần tám bộ hộ vệ những kẻ làm lành, trừng trị những kẻ làm ác, hộ vệ những người thọ trì kinh pháp, rộng ra cho đến tất cả và hết thảy, hễ có tâm có thức, thì dầu ở dưới nước, ở trên đất hay ở trong không, vô cùng trong thì gian và vô tận trong không gian, chúng con đều phụng vì họ mà :

Qui y tất cả Phật-Đà khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới ;

Qui y tất cả Phật-Pháp khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới ;

Qui y tất cả Thánh-Hiền khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải tìm hiểu vì lý do nào mà chúng ta cần qui y Tam-Bảo ? Chư Phật Bồ-Tát có cái tâm

đại bi vô giới hạn độ thoát thế gian, có cái tâm đại từ vô giới hạn an ủi thế gian, coi hết thấy chúng sanh như đứa con một. Tâm đại từ đại bi ấy không bao giờ có sự chán nản, mỗi mảy, luôn luôn hoạt động việc thiện, lợi ích tất cả, thề diệt cái lửa tham sân si của chúng sanh, giáo hóa cho họ được tuệ giác vô thượng. Chúng sanh chưa thành Phật-Đà thì nguyện chưa nhận địa vị ấy. Vì lý do như vậy mà nên qui y Phật. Lại nữa, chư Phật thương chúng sanh quá hơn cha mẹ, nên trong kinh có nói, cha mẹ thương con, lòng thương ấy chỉ một đời, còn Phật thương muôn loài thì lòng thương ấy vô tận. Cha mẹ thấy con vong ân bội nghĩa thì hờn thì giận, lòng thương mỏng và ít đi, còn chư Phật Bồ-Tát không phải cách đó : Thấy những kẻ vong ân bội nghĩa lòng thương càng nặng, đến nỗi vào cả trong biển lửa dữ dội của địa ngục vô gián mà thay họ

chịu vô lượng khổ. Chư Phật, chư Đại Bồ-Tát thương chúng sanh quá hơn cha mẹ thương con như thế, nhưng chúng sanh vì ngu mê che mất giác tuệ, vì phiền não mờ mất tâm tư, không biết quay về các Ngài, các Ngài thuyết pháp giáo hóa cũng không biết tin thọ, đến nỗi phỉ báng thô lỗ, chưa bao giờ biết nghĩ đến hồng ân của chư Phật. Vì sự không biết tin thọ chánh pháp mà đọa lạc địa-ngục, ngạ-qui, súc-sanh, khắp trong sắt, máu và lửa mà chịu vô lượng khổ. Hết tội được ra, tạm sanh loài người thì thân thể được trang sức bằng sự không đầy đủ của các cơ quan. Không có nước thiên đình, không có kiểm trí tuệ, những trở ngại như vậy là vì không biết tin thọ chánh pháp.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, nên hiểu cái tội không biết tin thọ chánh pháp đứng đầu các tội khác. Chính cái tội ấy

làm cho chúng ta đã không bao giờ được thấy Phật. Ngày nay, hãy cùng nhau quyết liệt bẻ gãy tình ý, nổi tâm tăng thượng, sanh lòng tà quý, đánh lễ, khẩn cầu, sám hối tội cũ. Tội hết thì thân tâm thanh tịnh, sau đó vận dụng trí tưởng mà nhập vào cửa ngõ của sự qui y tín thọ. Nếu không vận dụng tâm ý như vậy thì ngay bây giờ đã cách tuyệt, bế tắc, và một khi mất hướng đi thì mang nhiên không biết đâu mà trở về. Như thế, mọi người há lại không như núi Thái-sơn đổ xuống, gieo xuống đất năm bộ phận của cả cơ thể, nhất tâm mà qui y và tín thọ, không còn một ý tưởng nghi ngờ ?

Đệ tử chúng con ngày nay nhờ năng lực từ bi của chư Phật Bồ-Tát mà bắt đầu được tỉnh ngộ, lòng rất hổ thẹn, những tội đã làm nguyện xin trừ bỏ, những tội chưa phạm nguyện xin không dám. Từ nay sắp đi cho đến ngày được

tuệ giác vô thượng, phát khởi đức tin kiên cố, không cho lay chuyển nữa. Thân này bỏ rồi, hoặc sanh địa-ngục, nga-quỉ, súc-sanh, hoặc sanh loài người, loài trời, trong tam giới, sanh làm đàn ông, đàn bà hay không phải nam nữ, hoặc lớn hoặc nhỏ, hoặc thặng hoặc trầm, chịu những sự bức bách khó kham nhẫn đến đâu, cũng thề không vì cái khổ ấy mà lay chuyển đức tin ngày nay. Thà là ngàn vạn đời kiếp chịu khổ đủ cách, thề không vì cái khổ ấy mà lùi bước, đánh mất đức tin bây giờ. Ngưỡng mong chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, đồng cứu hộ, đồng nhiếp thọ, làm cho đệ tử chúng con đức tin kiên cố, đồng đẳng với tâm của chư Phật, đồng đẳng với nguyện của chư Phật, ma quân và ngoại đạo hết cách phá hoại. Tất cả đại chúng hãy cùng nhau chí tâm, đồng một nỗi thông thiết, năm bộ phận của cả cơ thể đều gieo xuống đất mà :

Qui y tất cả Phật-Đà khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới ;

Qui y tất cả Phật-Pháp khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới ;

Qui y tất cả Thánh-Hiền khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tập trung tâm trí lại mà nghe những lời trình bày sau đây. Loài người hay loài trời đều là ảo tượng, vũ trụ thực chất là huyền hóa. Là ảo tượng nên không có kết quả chân thật, là huyền hóa nên biến chuyển vô cùng. Không có kết quả chân thật nên chìm mãi trong giòng sông sanh tử, biến chuyển vô cùng nên trôi hoài trong đại dương ái dục. Chúng sanh như vậy, thật nặng lòng thương tưởng cho các vị Thánh. Nên trong Kinh Hoa-Từ-Bi có nói, các vị Bồ-Tát thành tựu địa vị Phật-Đà là mỗi ngài có một bản nguyện. Như đức Thích Tôn

không hiện ra làm kẻ sống lâu mà thúc đời sống lại cho ngắn, là vì cái bản nguyện thương chúng sanh trong thế giới này – chúng sanh mà sự sống chết xảy ra chỉ trong phút chốc, nhưng lại chìm mãi mà chưa bao giờ thoát khỏi khổ hải. Nên, ở trong thế giới này, để cứu những kẻ quá xấu, có khi trong sự giáo huấn Ngài đã phải dùng cả đến những lời cứng cỏi, khắc khổ. Không từ lao khổ mà hóa độ chúng sanh, Ngài chưa bao giờ từ bỏ cái tâm nguyện cứu thế vĩ đại áp dụng những phương tiện lợi ích. Vì thế mà Kinh Tam-Muội có nói, tâm của Chư Phật là đại từ bi, từ bi mà thương là thương chúng sanh đau khổ. Khi thấy chúng sanh khổ thì không khác gì tim bị bắn, mắt bị đâm, nên cảm thương, khắc khoải, tìm cách bạt trừ khổ não, làm cho họ an lạc. Lại nữa, chư Phật vì tuệ giác như nhau nên sự giáo hóa cũng như nhau. Thế nhưng,

riêng đức Thích Tôn được ca tụng là đáng dũng mãnh, là vì Ngài nhận chịu mọi thứ khổ sở để độ thoát chúng ta. Chúng ta phải biết ân đức từ bi của đức Bồn-Su thật là trọng đại. Ngài ở ngay trong chúng sanh đau khổ mà giáo huấn đủ cách, lợi ích hết thảy. Ngày nay chúng ta mà chưa được giải thoát, bước tới không nghe tiếng nói diễn đạt về Nhất-thừa, bước lui không thấy hào quang ẩn khuất nơi Song-thọ, là vì nghiệp lực trở ngại, làm cho tâm niệm của chúng ta cách biệt với từ bi của chư Phật. Chúng ta hãy nghĩ mà cảm mộ ân Phật, chính sự cảm mộ ấy sẽ làm cho lòng tốt dày và đậm hơn lên. Ngay trong cảnh khổ mà chúng ta đã biết tưởng nhớ ân Phật, nức nở, bùi ngùi, buồn tủi, cảm động, thì hãy cùng một nỗi thống thiết như nhau, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà chí tâm phụng vì nguyên thủ, tổ quốc,

dân tộc, phụng vì cha mẹ, sư trưởng, thí chủ, bạn hiền bạn ác, phụng vì loài trời, loài tiên, những vị thiện thần thông minh chánh trực ở khắp trên trời dưới đất hay trong hư không, bốn vị thiên vương hộ vệ thế gian, long thần tám bộ hộ vệ những người làm lành và trừng trị những kẻ làm ác, hộ vệ những người thọ trì kinh pháp, nói tóm, phụng vì tất cả và hết thảy chúng sanh vô tận trong không gian và vô cùng trong thời gian mà:

Qui y tất cả Phật-Đà khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới ;

Qui y tất cả Phật-Pháp khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới ;

Qui y tất cả Thánh-Hiền khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới.

Cùng nhau quì xuống, chấp tay, lòng nghĩ, miệng nói, những lời sau đây:

Chư Phật Thế-Tôn

Là đấng đại thánh,
 Giác ngộ các pháp
 Một cách cùng tận,
 Bực thầy vô thượng
 Của cả trời người,
 Vì vậy chúng con
 Hết lòng qui y.

Tất cả Phật-Pháp
 Thường trú bất diệt,
 Kinh luật thanh tịnh
 Diễn đạt pháp ấy,
 Thật có năng lực
 Trừ bệnh thân tâm,
 Vì vậy chúng con
 Hết lòng qui y.
 Các vị Bồ-Tát
 Chứng địa vị cao,
 Bốn quả Sa-môn
 Đã được giải thoát,
 Là người thật có
 Năng lực cứu khổ,

Vì vậy chúng con
Hết lòng qui y.

Tất cả Tam-Bảo
Cứu độ thế gian,
Con xin chí thành
Cúi đầu đánh lễ,
Chúng con nguyện vì
Lục đạo chúng sanh,
Qui y đánh lễ
Tam-Bảo vô thượng.

Lòng đại từ bi
Che chở hết thảy,
Làm cho hết thảy
An vui lợi lạc:
Các đấng thương xót
Chúng sanh như vậy,
Chúng con cùng nhau
Hết lòng qui y.

Tất cả đại chúng hãy gieo xuống
đất năm bộ phận của cả cơ thể, cùng

tâm niệm mà bạch rằng, nguyện xin hết thấy Tam-Bảo trong mười phương thế giới, dùng năng lực từ bi, năng lực bản nguyện, năng lực đại thần thông, năng lực bất tư nghị, năng lực đại tự tại, năng lực cứu độ chúng sanh, năng lực che chở chúng sanh, năng lực an ủi chúng sanh, mà làm cho hết thấy chúng sanh biết rõ rằng hôm nay chúng con đang vì họ mà qui y Tam-Bảo. Nguyện nhờ năng lực của công đức này mà làm cho hết thấy chúng sanh thỏa mãn được nguyện vọng của họ: Nếu họ ở trong loài trời và loài tiên thì làm cho họ hết sạch phiền não ; nếu họ thuộc loài Tu-la thì bỏ được thói kiêu ngạo ; nếu họ ở trong loài người thì không còn khổ sở ; nếu họ ở trong địa-ngục, ngạ-qui hay súc-sanh thì tức khắc được thoát khỏi. Chúng con lại nguyện rằng, hôm nay, các loài chúng sanh, nghe hay không nghe được danh hiệu Tam-Bảo, hết thấy

đều nhờ thần lực của Phật mà đồng được giải thoát, cứu cánh thành tựu tuệ giác vô thượng, cùng với các vị Bồ-Tát bước lên địa vị Đại-giác.

PHẦN THỨ HAI :

DIỆT TRỪ NGHI HOẶC

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy nhất tâm nghe kỹ. Nguyên lý nhân quả là ảnh hưởng lẫn nhau, cảm ứng với nhau, phát sanh cho nhau. Đó là lẽ tất nhiên, là luật nhất định. Nhưng các loài chúng sanh hành vi bất nhất, thiện ác hỗn tạp. Vì sự hỗn tạp ấy mà quả báo có tinh có thô, có sang có hèn, có hiền có dữ, ngàn sai muôn biệt. Vì sự sai biệt ấy mà không còn biết nổi hành vi đã tạo. Vì sự không biết ấy mà nghi hoặc nổi lên : Tinh tiến giữ giới, lẽ đáng trường sanh, sao lại thấy yếu tử ? Đồ tể tàn sát, lẽ đáng chết yếu, sao lại sống lâu ? Thanh liêm thì

giàu sang mới phải, sao lại nghèo khổ ?
Tham lam trộm cướp, lẽ đáng khốn
cùng, sao lại thấy sung túc hơn lên ?

Những nổi nghi hoặc như vậy, ai mà không than, không nghĩ ? Đâu có biết rằng nguyên nhân là vì hành vi cũ. Nên Kinh Kim-Cang Bát-Nhã có nói, ai trì tụng kinh này mà bị người khinh dể là vì kẻ ấy đời trước có những ác nghiệp đáng lẽ đời sau phải sa đọa ác đạo, nhưng đời này, nhờ trì tụng Kim-Cang Bát-Nhã mà bị người khinh dể rồi thì ác nghiệp ấy liền được tiêu diệt. Nguyên nhân làm cho có kẻ không thâm tín lời giáo huấn ấy trong kinh, nghi hoặc nổi lên như trên, là vì sự mê hoặc của vô minh làm cho suy tư điên đảo. Họ cũng không tin ở trong tam giới là khổ, thoát ngoài tam giới là vui. Họ đắm say cuộc đời, luôn luôn cho là lạc thú. Nhưng, nếu là lạc thú thì vì ý gì mà ngay trong đó lại phát sanh cảm giác đau khổ ? Ăn

uống quá độ là thờ khó, bụng sinh. Một bữa thích khẩu là giết bao nhiêu mạng, oan nghiệp nghìn kiếp không thôi. Y phục lại còn mệt hơn: Lạnh mà lụa mỏng đã oán, nóng mà nhung dày đã than. Bảo là vui vì sao lại khổ? Vì thế mà biết ăn mặc thực chất không phải lạc thú. Nếu cho thân quyến là lạc thú thì lẽ đáng đoàn tụ mãi với nhau, tiếng hát giọng cười không tắt, vì lý do nào mà phút chốc ly tan, mới có đó mà đã không rồi, kêu trời trách đất, đứt ruột đứt gan ? Thêm nữa, không biết sanh ra là từ đâu đến, chết rồi sẽ đi về đâu. Chỉ biết ngậm buồn mà đưa nhau đến huyết, một lần chia tay là từ biệt đến cả vạn đại. Những hiện tượng như vậy khổ não vô cùng, nhưng con người nhìn bằng con mắt mê mờ nên cho là lạc thú, còn sự xuất thế mới chính là nguyên nhân đem lại an lạc thì họ lại cho là khổ sở. Thấy ăn thì thô sơ, hạn chế, đúng ngo,

mặc thì từ khước đồ nhẹ và mịn, chỉ dùng vải gai chấp vá, liền bảo những kẻ làm như thế là tự hành hạ, đâu có biết đó là đạo giải thoát ? Thấy ai bố-thí, trì-giới, nhẫn-nhục, tinh-tiến, kinh hành, lễ bái và tụng tập một cách cần cù siêng năng, thì cho là họ tự làm khổ lấy mình, đâu có biết được chính là họ đang thực hành tâm xuất thế ? Thoảng như có người bệnh mà chết thì nghi ngờ phỉ báng, bảo rằng suốt ngày bắt buộc thân tâm không nghỉ, khí lực con người làm sao chịu nổi, nếu không cần cù thì đâu đến nổi, chỉ phí tánh mạng mà không thấy ích gì. Lại còn cố chấp ý kiến của mình, cho là hợp lý, đúng việc. Nhưng thật ra là vì không biết cứu xét nguyên lý phức tạp của nhân quả mà tự tạo cho mình những sự ngộ nhận như trên. Rồi may ra gặp bạn hiền thì ngộ nhận ấy hết được, không may mà gặp bạn ác thì đã ngờ lại còn ngu thêm. Vì ngu và ngờ mà đọa lạc

trong ba ác đạo. Trong ba ác đạo thì còn hỏi hận sao kịp ?

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, nên biết những sự nghi hoặc như trên xuất hiện bởi nhiều nguyên nhân. Huống chi cái tập quán nghi hoặc, ra khỏi tam giới vẫn chưa bỏ hết, thì đời này làm sao hết ngay được. Thế nhưng, đời này mà không trừ bỏ thì đời sau lại tăng thêm lên. Chúng ta cùng nhau mới bước vào đường dài, tự nguyện khổ hạnh, thì phải y theo giáo huấn của Phật mà như thực tu hành, không nghi hoặc, không từ mệt nhọc. Chư Phật thánh nhân mà ra khỏi sanh tử, vượt qua đến bờ bên kia là do công phu tích chứa thiện hạnh mới được vô ngại, tự tại giải thoát. Còn chúng ta ngày nay, sanh tử chưa giải thoát là đã phải tự xót xa rồi, huống chi còn tự dung túng mình ham ở mãi trong thế giới ác ? May mắn cho chúng ta là

bốn đại chúng chưa suy, năm bộ phận còn mạnh, đi đứng tự nhiên, cử động tùy ý, vậy mà không chịu nỗ lực thì còn muốn chờ gì ? Quá khứ đã phí một đời nên đã không giác ngộ, hiện tại đời này nếu lại vất đi, vẫn không một chút tu chúng, thì vị lai lấy gì để tự độ ? Tự suy luận phê phán như vậy thì thấy thật đau lòng. Vì thế mà chúng ta ngày nay duy có mỗi một việc, là tinh tiến sám hối, nỗ lực tu hành, không còn được phép nói rằng hãy thư thả, Phật đạo lâu dài, đâu phải một ngày mà hoàn thành. Bởi vì như thế thì ngày này đi qua là còn đi qua ngày khác nữa, biết đến bao giờ mới được cái địa vị “hoàn thành công việc”? Nay, có kẻ tụng Kinh ngời Thiên, siêng năng khổ hạnh mà bệnh hoạn chút ít, liền cho bệnh hoạn do công phu ấy gây ra. Nhưng họ không tự biết, nếu không có công phu ấy thì đáng ra đã chết từ bao giờ. Chính nhờ công phu ấy mới còn đến ngày nay.

Huống chi bốn đại chúng lúc tỉnh lúc suy, thì bệnh hoạn là việc rất thường. Già với chết còn không thể tránh được, nữa là bệnh hoạn. Vì lẽ đời sống con người kết hợp thì phải tan rã. Nên muốn được giác ngộ thì phải y theo giáo huấn của Phật. Trái với giáo huấn ấy mà được là điều vô lý. Mọi loài chúng sanh vì trái giáo huấn của Phật mà luân chuyển tam đồ ác đạo, nhận đủ khổ sở. Nếu đúng với giáo huấn của Phật thì không còn mơ ước nghỉ ngơi, mà nỗ lực thực hành Phật-Pháp để tự cứu, cấp bách như cứu đầu mình đang cháy, không được để một đời không một ích lợi.

Đại chúng hãy cùng nhau đồng một nỗi thống thiết, như núi Thái-sơn đổ xuống, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì từ vô thủy đến ngày nay, cha mẹ nhiều kiếp, thân quyền nhiều đời, liệt vị Hòa-thượng, Y-

chỉ-sư, Tôn-chúng-sư, Thượng-tọa, Trung-tọa và Hạ-tọa, thí-chủ, bạn hiền bạn dữ, chư thiên, chư tiên, bốn vị thiên vương hộ vệ thế gian, những vị thiện thần hộ vệ người làm lành, trừng trị kẻ làm ác và hộ vệ những người thọ trì kinh pháp, long thần tám bộ, rộng ra nữa là hết thảy chúng sanh khắp trong mười phương vô cùng vô tận, đại chúng hãy phụng vì họ mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

(7 đức Phật mà đứng đầu là Ngài Duy-Vệ, -10 đức Phật mà đứng đầu là ngài Thiện-Đức, là xuất từ Kinh Phân-Biệt Công-Đức. -35 đức Phật mà đứng đầu là ngài Kim-Cang Bất-Hoại, là xuất từ Kinh Quyết-Định Tì-Ni. -53 đức Phật mà đứng đầu là ngài Phổ-Quang, là xuất từ Kinh Quán-Dược-Vương Dược-Thượng nhị Bồ-Tát. -170 đức Phật mà đứng đầu là ngài Bảo-Hải, là xuất từ Kinh Xưng-Dương chư Phật công đức. -

1000 đức Phật mà ngài Câu-Lưu-Tôn đứng đầu, là xuất từ Kinh Tam-Kiếp Tam-Thiên Phật Danh. Bây giờ đây là khởi sự từ 7 đức Phật quá-khứ).

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Duy Vệ Phật,
 Nam-mô Thức Khí Phật,
 Nam-mô Tùy Khí Phật,
 Nam-mô Câu Lưu Tần
 Phật,
 Nam-mô Câu Na Hàm Phật,
 Nam-mô Ca Diếp Phật,
 Nam-mô Thích Ca Mâu Ni
 Phật,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành

qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới. Nguyên xin Tam-Bảo đem năng lực đại từ bi mà thương xót nhiếp thọ chúng con, đem năng lực đại thần thông mà cứu vớt che chở chúng con, làm cho chúng con từ ngày nay cho đến lúc được tuệ giác vô thượng, bốn vô lượng tâm và sáu ba-la-mật luôn luôn hiện ở trước mắt, bốn vô ngại trí và sáu thần thông lực được tự tại như ý, thực hành Bồ-Tát hạnh, chứng nhập tuệ giác Phật-Đà, giáo hóa mười phương đồng thành chánh giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, một lần nữa, hãy chí thành, tập trung tâm niệm. Chúng ta đã cùng nhau vào được trong cửa ngõ của sự qui y tín thọ, thì chỉ còn mỗi một việc là cố thủ ý chí, lấy sự bước tới mà kỳ hẹn cho mình, đừng còn tỏ ra khó khăn luyến tiếc đối với những

thứ trong thân và ngoài thân. Phước nghiệp của mình, nếu mình bắt mình, không thể tự tạo, thì thấy người khác làm, hãy tận tình khuyến khích, chấp tay kính trọng, tiến mình công đức của họ. Không được manh tâm trở ngại, làm cho họ thoái chí. Nếu chí họ không thoái, vẫn bước tới như thường, thì người ta không bớt gì mà mình tự tổn nhiều lắm. Vô có thị phi, không ích lợi gì cho bản thân mình cả. Với điều thiện, ai mà không trở ngại thì đáng ca tụng là vĩ nhân có sức mạnh hợp với đạo pháp. Đời này trở ngại điều thiện thì đời sau làm sao thông suốt tuệ giác của Phật-Đà? Theo lẽ mà xét thì thấy tai hại thật nặng. Trở ngại điều thiện của người tội thật không nhỏ và nhẹ. Vì thế mà Kinh Thận-Trọng miệng lưỡi có thuật, một ngạ quỷ hình thù xấu và dữ, ai thấy cũng phải rợn người, khiếp hãi : Thân bốc lên lửa ngọn dữ dội như đồng lửa thật,

miệng xuất ra sâu dò nhiều đến vô tận, cả mình trang sức bằng máu mủ và những thứ tương tự, miệng có khi phun ra lửa ngọn, cùng lúc, các bộ phận và khớp xương cũng bốc cháy. Ngạ quỷ ấy rống lên, thét gào, chạy qua đảo lại. Mãn-Túc La-hán hỏi ngạ quỷ, đời trước làm tội gì mà đời này chịu khổ như thế? Ngạ quỷ thưa, xưa kia, chính con cũng là một tu sĩ, nhưng ham hố và tiếc lẫn mọi thứ vật dụng, không giữ cử động, nói năng thô lỗ. Thấy ai giữ giới, tinh tiến, thì nhục mạ, nhìn một cách ác cảm. Tự thị cường tráng, cho mình lâu chết, tạo nên vô số gốc rễ ác độc. Ngày nay nhớ lại, hối hận cũng vô bổ. Vì thế mà thà là lấy dao sắc tự cắt lưỡi đi, cắt từ đời này đến kiếp khác cũng nên cam tâm mà chịu đau đớn, không nên dùng một lời một tiếng mà phỉ báng điều thiện của người. Khi trở lại Diêm-Phù, xin Tôn-giả đem cái hình thù con chịu

đây mà răn dạy xuất gia cũng như tại gia, phải chú ý mà giữ gìn cái lỗi của miệng lưỡi, đừng nói năng một cách không thận trọng. Thấy ai giữ giới hay phá giới, chỉ nhớ mà nêu lên cái đức của họ. Con chịu cái thân nga quỉ này đến hàng ngàn kiếp, suốt ngày suốt đêm chịu đủ khổ sở khốc liệt. Hết quả báo này lại còn phải vào địa ngục nữa. Nga quỉ nói rồi cất tiếng kêu gào, gieo mình xuống đất như núi Thái-sơn sụp đổ.

Ngày nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, nghe lời trong kinh thuật lại như vậy, thấy thật đáng sợ. Vì chỉ tội lỗi của miệng lưỡi mà quả báo dữ dội và lâu xa như vậy, huống chi những hành vi ác nghiệp khác. Bỏ thân này hay chịu thân khác, tất cả đều bởi nghiệp lực. Không gây nhân thì đâu có chịu quả. Nhân đã gây ra thì quả không bao giờ mất. Tội phước không xa xôi gì, thân mình tự đương tất

cả. Như bóng theo hình, như vang theo tiếng, không thể thoát bỏ, nên do vô minh mà sanh và cũng do vô minh mà chết. Quá khứ, vị lai cũng như hiện tại, những kẻ phóng túng chưa thấy một ai được giải thoát, còn những kẻ biết giữ gìn thì phước báo vô tận.

Hôm nay, tất cả đại chúng nên dùng sự hổ thẹn mà gột rửa thân tâm, sám hối lỗi cũ. Làm cho hết lỗi cũ mà không gây lỗi mới, đó là điều mà chư Phật ca tụng. Vì vậy, từ nay sắp đi, thấy điều thiện của người, đừng nghĩ thành hay không, lâu hay mau, mà phải và chỉ biết, dầu chỉ một sát na, một khoảnh khắc, một ngày, một tháng, nửa năm hay một năm, điều thiện ấy cũng đã làm cho họ vượt lên trên những kẻ không biết làm. Pháp-Hoa Kinh có nói, dầu tâm tư tán mác mà bước vào chùa tháp niệm một tiếng Nam-mô Phật, thì kẻ ấy cũng đã hoàn thành Phật đạo, hưởng chi

những kẻ có tâm chí lớn, nỗ lực đối với điều thiện ? Nên không biết tùy hỷ thì đó là kẻ mà Phật phải thương nhất.

Đệ tử chúng con tự nghĩ, vô thi đến giờ, tất nhiên đã có vô số ác tâm làm trở ngại điều thiện của người. Làm sao biết được như vậy ? Vì nếu không như vậy thì tại sao ngày nay đối với điều thiện phần nhiều trắc trở. Thiên định không thể tập. Trí tuệ không thể tu. Lẽ bái một chút đã than quá khổ. Mới cầm cuốn kinh là chán và mệt. Vậy mà đối với các điều ác thì suốt ngày chịu khó chịu nhọc mà làm. Làm cho thân này hết mong giải thoát, như tầm nhả tơ làm kén để tự cuốn tự buộc, như những con thiêu thân tự nhào vào lửa đốt tan xác mình. Những sự trở ngại như vậy vô lượng vô biên, trở ngại Bồ-đề-tâm, Bồ-đề-nguyện, Bồ-đề-hạnh, và tất cả đều do ác tâm phỉ báng điều thiện của người mà ra. Ngày nay mới biết, nên

chúng con rất hổ thẹn, chí thành đánh lễ, khẩn cầu sám hối tội ấy. Nguyên xin chư Phật, chư Đại Bồ-Tát, đem tâm từ bi mà đồng gia thần lực, làm cho chúng con trừ diệt và thanh tịnh được những điều chúng con chí thành sám hối. Hết thấy mọi sự trở ngại và vô lượng tội nghiệp đều nhờ sự sám hối ngày nay mà sạch sẽ hoàn toàn. Đại chúng hãy cùng nhau đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian:

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích Ca Mâu Ni
 Phật,
 Nam-mô Thiện Đức Phật,
 Nam-mô Vô Ưu Đức Phật,
 Nam-mô Chiên Đàn Đức
 Phật,**

**Nam-mô Bảo Thí Phật,
Nam-mô Vô Lượng Minh
Phật,
Nam-mô Hoa Đức Phật,
Nam-mô Tướng Đức Phật,
Nam-mô Tam Thừa Hạnh
Phật,
Nam-mô Quảng Chúng Đức
Phật
Nam-mô Minh Đức Phật,
Nam-mô Sư Tử Du Hý Bồ
Tát,
Nam-mô Sư Tử Phấn Tấn
Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới. Tất cả, hãy cùng nhau qui xuống, chấp tay, tâm niệm và miệng nói : Đệ tử chúng con từ vô thủy đến ngày nay, chưa được tuệ giác giải thoát, vẫn chịu thân quả báo này, vậy mà đối với đồ ăn, đồ mặc, đồ nằm và thuốc thang, chưa bao giờ phóng xả, ham hố, giận dữ và đố kỵ, ba cái độc ấy bùng lên liên miên, gây ra đủ thứ ác nghiệp. Thấy người bố-thí, trì giới, mình đã không làm được mà cũng không biết tùy hỷ. Thấy người nhẫn-nhục, tinh-tiến, mình đã không làm được mà cũng không biết tùy hỷ. Thấy người ngồi Thiền tu tuệ, mình đã không làm được mà cũng không biết tùy hỷ. Những tội như vậy, vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin trừ diệt. Lại nữa, vô thủy đến giờ, thấy người làm lành, tu đức, không

thê tùy hỷ. Đi đứng nằm ngồi, trong tất cả cử động ấy, không biết hàm chứa một chút hồ thẹn, mà chỉ tùy thích kiêu ngạo và biếng nhác. Không nghĩ đến nguyên lý vô thường, không biết bỏ thân này rồi có thể đọa vào địa ngục, nên đối với thân hình và sắc đẹp của kẻ khác, lòng nổi đủ thứ xấu. Trở ngại người khác xây dựng Tam-Bảo, chí thành cúng dường. Trở ngại người khác thực tập mọi thứ công đức. Những tội như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, khẩn cầu tiêu diệt. Lại nữa, vô thi đến giờ không tin Tam-Bảo là chỗ qui y, chỗ mà con người phải quay về nương tựa. Trở ngại người khác xuất gia, trở ngại người khác giữ giới, bố thí, nhẫn nhục, tinh tiến, trở ngại người khác ngồi Thiền, tụng Kinh, trai Tăng, tạo Tượng, trở ngại người khác cúng dường, khổ hạnh, hành đạo. Đến nỗi điều thiện bằng mấy

lông của người cũng manh tâm trở ngại. Không tin xuất gia là hạnh giải thoát, không tin nhẫn nhục là hạnh an lạc, không tin bình đẳng là hạnh Bồ-Đề, không biết sự chế ngự vọng tưởng là hạnh xuất thế, đến nỗi tự làm cho mình sanh ra ở đâu cũng phần nhiều bị đủ thứ trở ngại. Những tội lỗi về sự trở ngại như vậy, thật vô lượng vô biên, duy chư Phật Bồ-Tát mới biết và thấy hết. Như cái số lượng nhiều ít của tội lỗi mà chư Phật Bồ-Tát đã thấy biết, ngày nay chúng con vô cùng hồ thẹn, phát lộ mà sám hối, hết thảy tội lỗi và quả báo của tội lỗi ấy đều nguyện xin tiêu diệt.

Từ nay sắp đi cho đến ngày hoàn thành tuệ giác vô thượng, chúng con nguyện thực tập Bồ-Tát hạnh, không chán không mệt ; sự bố thí về tài sản cũng như sự bố thí về chánh pháp, chúng con nguyện không bao giờ cùng tận ; tuệ giác phối hợp với phương tiện

làm cho công việc có hiệu quả, người thấy người nghe đều giải thoát cả. Chúng con chí thành gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, ngựa mong mười phương chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát tất cả Thánh-hiền, đồng đem tâm đại từ bi mà gia hộ cho chúng con bằng thần lực bất tư nghị, làm cho lục đạo chúng sanh nhờ sự sám hối này mà thống khổ dứt tuyệt, vọng tưởng không còn, không còn những tư tưởng xấu, bỏ cái nghiệp ác đạo mà được sanh ra bằng tuệ giác, để thực hành Bồ-Tát hạnh liên tục không ngừng, làm cho hạnh nguyện sớm viên mãn, sớm bước lên Thập-địa, nhập Kim-Cang tâm thành Chánh-biến-giác.

PHẦN THỨ BA :

CHÍ THÀNH SÁM HỐI

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy nghe

Kinh nói, phàm nghĩa là bị buộc, thánh nghĩa là được mở. Buộc là điều ác xuất phát từ ba nghiệp đang bị vô minh chi phối, mở là điều thiện xuất phát từ ba nghiệp không còn vô minh trở ngại. Các vị Thánh ký thác tâm tưởng nơi điều thiện ấy, nên thần lực và tuệ giác phối hợp với phương tiện, xuất phát vô lượng pháp môn, thấu triệt hết thảy thiện nghiệp ác nghiệp của chúng sanh, có năng lực đem một thân thể biến thành vô lượng thân thể và đem một hình tướng biến thành đủ thứ hình tướng, có năng lực thúc một kiếp thành một ngày và kéo một ngày thành một kiếp, muốn lưu sự sống thì thấy bất diệt hay muốn hiện vô thường thì thấy Niết-bàn, thần thông đi đôi tuệ giác nên ẩn hiện tự tại, đi bay tùy ý, nằm ngồi trong không gian, đi dưới nước như đi trên đất, không thấy một chút trở ngại hay nguy hiểm ; lấy “thực tại tuyệt đối siêu việt”

làm chỗ qui túc, thấu triệt vạn hữu, vì lẽ có và không đều giác ngộ ; thành tựu tài biện luận và tuệ giác vô ngại. Hết thấy diệu dụng như vậy đâu có phát sanh từ ác nghiệp, đâu có phát sanh từ tham lam, giận hờn và đố kỵ, đâu có phát sanh từ sự ngu si, từ sự thấy biết và chủ trương đều sai lạc, đâu có phát sanh từ lười và nhác, từ kiêu ngạo và tự cao ? Mà những diệu dụng ấy chỉ duy phát sanh bởi sự thận trọng không làm ác, bởi sự nỗ lực cố làm lành. Có bao giờ và ở đâu thấy những người làm theo lời Phật mà bần cùng, mà xấu xí, mà bệnh tật, mà bị khinh, mà bị ngờ đến nỗi nói gì cũng không ai tin dụng ? Nay xin đem thân này thệ nguyện làm chứng: Nếu ai theo lời Phật dạy, làm lành một cách không vì ích kỷ mà lại bị ác báo, thì thà để thân tôi vào vô gián địa ngục chịu vô lượng thống khổ, còn để những người như vậy chịu ác báo thì thực vô

lý.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, nếu muốn rời bỏ cương vị phạm phu mà bước vào đời sống thánh giả, thì phải y theo giáo huấn của Phật mà như thực tu hành, đừng sanh cái thói biếng nhác, hãy tự nỗ lực mà sám hối. Kinh nói, tội lỗi do những mối tương quan mà phát sanh thì cũng do những mối tương quan mà tiêu diệt. Chưa ra khỏi cương vị phạm phu thì phần nhiều đụng đầu làm đó, phi nhờ nỗ lực sám hối làm sao giải thoát? Ngày nay, đại chúng hãy cùng nhau lập chí dũng mãnh, phát tâm sám hối. Năng lực sám hối siêu việt trên mọi sự tư duy và mô tả. Làm sao biết được như thế? A-Xà-Thế Hoàng-đế có tội đại nghịch, vậy mà sám hối tự trách thì quả báo nặng biến thành nhẹ. Thêm nữa, phương pháp sám hối có cái năng lực làm cho người hành đạo được cái vui

của sự yên ổn. Nếu tự đặt cho mình thời khóa nhất định, rồi nỗ lực, phơi trải lòng thành, chí tâm đánh lễ, sám hối và qui y, kỳ hoàn tất mới thôi, vậy mà không cảm đến chư Phật là điều chưa có. Ác nghiệp và khổ báo ảnh hưởng với nhau rất sát. Phải kinh sợ, thống thiết cùng cực mà sám hối. Tất cả đại chúng hãy cùng một nỗi thống thiết ấy mà gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, tâm niệm, miệng nói, tác bạch như sau đây, khẩn cầu chư Phật từ bi gia hộ:

Chúng con thống khổ
 Nguyện xin cứu độ,
 Nguyện xin che chở
 Bằng tâm đại bi ;
 Hào quang thanh tịnh
 Chiếu soi tất cả,
 Làm cho tan biến
 Hắc ám ngu si.
 Xin thương chúng con

Và các loài khác,
 Hễ vừa sa vào
 Địa ngục thống khổ,
 Các ngài đã biết
 Mà đến chúng con,
 Đưa tay cứu vớt
 Làm cho an lạc.

Nghe niệm danh hiệu
 Là đến cứu vớt,
 Chúng con đánh lễ
 Các đấng như vậy,
 Chúng con đánh lễ
 Tất cả các đấng
 Đại từ bi phụ
 Của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Kim cang bất hoại
 Phật,**

**Nam-mô Bảo quang Phật,
Nam-mô Long tôn vương
Phật,
Nam-mô Tinh tiến quân
Phật,
Nam-mô Tinh tiến hỷ Phật,
Nam-mô Bảo hòa Phật,
Nam-mô Bảo nguyệt
quang Phật,
Nam-mô Hiện vô ngu Phật,
Nam-mô Bảo nguyệt Phật,
Nam-mô Vô cầu Phật,
[Nam-mô Ly cầu Phật]
Nam-mô Sư tử phan Bồ-
Tát,
Nam-mô Sư tử tác Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-**

Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới.

“Nguyện xin các Ngài
Đến với chúng con,
Thương lấy cái khổ
Xuất từ tam độc,
Mà đưa thân lực
Làm cho chúng con
Được hưởng an vui
Vào Đại-Niết-Bàn”.

Khẩn nguyện Tam-Bảo lấy nước đại bi gột rửa cho chúng con những tội lỗi như bản, làm cho chúng con thực hiện tuệ giác vô thượng và thanh tịnh tuyệt đối. Lục đạo tứ sanh, ai có tội lỗi như chúng con cũng được diệt sạch, hoàn thành tuệ giác vô thượng và giải thoát cứu cánh.

Tất cả đại chúng hãy cùng nhau chí

tâm, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, tâm niệm, miệng nói, đệ tử chúng con từ vô thủy đến ngày nay, vì vô minh che khuất, vì ái dục bao vây, vì giận dữ buộc ràng, mà sa vào cái lưới ngu mê. lăn lóc khắp cả tam giới, lưu chuyển đủ cả lục đạo, trầm mình trong bể khổ mà không thể tự cứu, không biết hành vi quá khứ, nghiệp nhân đã qua, nên phá hoại đời sống thanh tịnh của mình và người, hành động thanh tịnh và giới luật thanh tịnh của mình và người cũng phá hoại tất cả. Những tội lỗi như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chỉ thành khẩn cầu sám hối, nguyện xin tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà khẩn cầu sám hối, vô thủy đến giờ, mười thứ ác nghiệp xuất từ thân, khẩu ý, thân thì sát sanh, trộm cướp và dâm

dục, miệng thì nói dối trá, nói thêu dệt, nói hai lưỡi và nói thô ác, ý thì tham lam, giận dữ và ngu si. Tự mình làm mười thứ ác nghiệp, khuyến khích kẻ khác làm mười thứ ác nghiệp, ca tụng mười thứ ác nghiệp, ca tụng những kẻ làm mười thứ ác nghiệp: Như vậy, ngay trong một niệm mà có đến bốn mươi tội lỗi. Những tội lỗi như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành khẩn cầu sám hối, nguyện xin tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, sám hối vô thỉ đến giờ, do lục căn mà phát lục thức và duyên lục trần: Mắt thích sắc đẹp, tai thích tiếng hay, mũi thích hương thơm, lưỡi thích vị khoái, thân thích láng mịn, ý thích ấn tượng của năm thứ trên, tạo ra đủ thứ ác nghiệp, đến nỗi dệt thành tám vạn bốn ngàn trần lao phiền não. Những tội lỗi vô lượng vô biên như vậy, ngày nay

chúng con chí thành khẩn cầu sám hối, nguyện xin tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, sám hối vô thì đến giờ những sự bất bình đẳng xuất từ thân miệng ý, chỉ biết thân mình mà không biết thân ai, chỉ biết nỗi khổ của mình mà không biết nỗi khổ của ai, chỉ biết mình cần an lạc mà không biết ai cũng cần như thế, chỉ biết mình cầu giải thoát mà không biết ai cũng cầu như thế, chỉ biết gia đình và thân thích của mình mà không biết ai cũng có gia đình và thân thích như thế, chỉ biết thân mình động một chút là đau một chút, không thể chịu nổi, nhưng hành hạ đánh đập thân ai thì lại sợ không khổ và đau tới mức ; chỉ biết lo sợ cho thân này những cái khổ vụn vặt mà không biết lo sợ rằng, hễ làm ác thì thân này chết rồi thân sau sẽ phải đọa vào địa ngục, và ở trong chốn ấy thì

lãnh đủ thống khổ khóc liệt ; cũng không biết lo sợ cả đến cái khổ đủ bề ở nga-qui, súc sanh và Tu-la, ở loài người và loài trời. Chính vì sự bất bình đẳng mà lòng đầy bỉ ngã, ý rợn bạn thù, do đó mà oán đối biến khắp lục đạo. Những tội như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, khẩn cầu tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại hết lòng chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, sám hối vô thì đến giờ, do tâm ý thác loạn, tư tưởng thác loạn và kiến thức thác loạn mà xa bạn hiền, thích bạn ác, chống lại con đường bát chánh, đi theo con đường bát tà, tà pháp nói là chánh mà chánh pháp lại cho là tà, ác nói là thiện mà thiện lại cho là ác, dựng lên lá cờ kiêu ngạo, trương lên cánh buồm ngu si, băng theo thác nước vô minh mà nhập vào bể cả sanh tử. Những tội như vậy vô lượng vô biên,

ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại cùng cực thông thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà khẩn cầu sám hối vô thì đến nay, vì ba cái gốc bất thiện mà nổi bốn thứ điên đảo, tạo năm thứ tội nghịch và làm mười thứ ác nghiệp, làm cho ba độc bùng lên, tám khổ lớn mãi, tạo thành cái nhân của tám thứ địa ngục về lạnh và tám thứ địa ngục về nóng, cùng hàng vạn ngàn ngục tùy thuộc, tạo thành cái nhân của các loài súc-sanh và các loài nga-quỉ, tạo thành cái nhân sanh lão bệnh tử và mọi thứ khổ não khác của loài người loài trời, làm cho chúng con đã hoặc sẽ chịu vô lượng ác báo khắp trong lục đạo, những ác báo khó mà chịu đựng, khó mà dám nhìn và dám nghe. Những tội như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện

xin tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại cùng cực thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khẩn cầu sám hối vô thủy đến nay, vì cái gốc rễ tam độc mà trong tam giới chúng con phải lưu chuyển khắp cả hai mươi lăm cõi, ở chỗ nào cũng gây ra đủ thứ tội lỗi, bị lôi cuốn theo gió nghiệp lực mà không tự biết, trở ngại người khác giữ Giới, tập Thiền, tu Tuệ, tu tập công đức, tu tập thần thông. Những tội lỗi và sự trở ngại của tội lỗi ấy, làm trở ngại Bồ-đề-tâm, trở ngại Bồ-đề-nguyện, trở ngại Bồ-đề-hạnh. Ngày nay chúng con khẩn cầu sám hối, nguyện xin tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại cùng cực thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà khẩn cầu sám hối vô thủy đến nay, vì sự tham lam phối hợp với sự giận dữ mà cấu tạo ra việc lực thức cuốn theo lục trần, xuất phát vô

số tội lỗi - Những tội lỗi khi thì có đối với các loài có tâm thức, khi thì có đối với các loại không tâm thức, khi thì có đối với các vị giải thoát, khi thì có đối với các pháp giải thoát. Những tội lỗi của tham lam và giận dữ như vậy, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Còn sự ngu si thì vì nó mà nổi lên bao nhiêu hành động thác loạn, tin theo những người xướng ra các chủ thuyết sai lầm và tin theo các chủ thuyết ấy, cho rằng chết rồi mất hẳn, cho rằng chết rồi y nguyên, cho rằng bản ngã là thực tại, cho rằng thuyết mình là độc nhất, tùy theo ngu si mà hành động, tạo nên vô lượng tội ác. Tội ác như vậy trở ngại Bồ-đề-tâm, trở ngại Bồ-đề-nguyện, trở ngại Bồ-đề-hạnh. Ngày nay chúng con khẩn cầu sám hối, nguyện xin tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại cùng cực thông thiết, gieo xuống đất tất cả năm

bộ phận cơ thể, khẩn cầu sám hối vô thí đến nay, ba ác nghiệp của thân, bốn ác nghiệp của miệng và ba ác nghiệp của ý là xuất phát từ phiền não của vô thí vô minh căn bản, từ phiền não nhỏ và nhiều như cát sông Hằng, từ phiền não tác hại sự tu tập chỉ và quán, từ phiền não thuộc bốn loại là kiến hoặc và tư hoặc của tam giới, từ các phiền não từ số ba đến số mười. Tất cả phiền não như vậy vô lượng vô biên, trở ngại Bồ-đề-tâm, trở ngại Bồ-đề-nguyện, trở ngại Bồ-đề-hạnh. Ngày nay chúng con khẩn cầu sám hối, nguyện xin tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại chí thành gieo xuống đất năm bộ phận của cả cơ thể mà sám hối vô thí đến nay, không thể thực tập từ-bi hỷ-xả, không thể thực tập bố-thí, trì-giới, nhẫn-nhục, tinh-tiến, thiên-định và trí-tuệ, không thể thực tập các Bồ-đề phần, tức nguyên nhân và thành phần của tuệ giác, do đó mà

không có phương tiện, không có cả tuệ giác, trở ngại cho Bồ-đề-tâm, trở ngại cho Bồ-đề-nguyện, trở ngại cho Bồ-đề-hạnh. Ngày nay chúng con chí thành khẩn cầu sám hối, nguyện xin tiêu diệt

Đệ tử chúng con lại tăng lòng chí thành lên đến tột độ, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà khẩn cầu sám hối vô thỉ đến nay, lưu chuyển tam giới, luân hồi lục đạo, thân thể sanh ra bằng thai, bằng trứng, bằng thấp khí hay bằng biến hóa, hoặc nam tính, hoặc nữ tính, hoặc phi nam nữ, cùng khắp mọi nơi tạo vô lượng tội. Hoặc làm loài thân lớn, hoặc làm loài thân nhỏ, thân nào cũng nhai nuốt lẫn nhau, tạo ra tội nghiệp sát sanh nhiều đến vô lượng vô biên, trở ngại Bồ-đề-tâm, trở ngại Bồ-đề-nguyện, trở ngại Bồ-đề-hạnh. Ngày nay chúng con thành tâm sám hối, khẩn nguyện tiêu diệt.

Đệ tử chúng con lại chí thành, gieo

xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà khẩn cầu sám hối vô thì đến nay, luân hồi lục đạo, thọ thân tứ sanh, trung gian tạo ra tội lỗi thật vô cùng tận. Những tội lỗi như vậy duy mười phương chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, mới thấy biết hết được. Như cái số lượng nhiều ít của tội lỗi mà chư Phật Bồ-Tát đã thấy biết ngày nay chúng con chỉ thành, cầu khẩn hổ thẹn mà sám hối, tội lỗi đã làm thì nguyện tận tiêu diệt, tội lỗi chưa có thì nguyện không dám làm. Ngửa mong mười phương chư Phật đem tâm đại từ nhận cho chúng con sự sám hối ngày nay, đem nước đại bi gột rửa cho chúng con tất cả tội lỗi như bản làm trở ngại tuệ giác Bồ-Đề, để chúng con có thể đạt đến tuệ giác ấy, thực hiện sự thanh tịnh tuyệt đối. Chúng con lại nguyện xin mười phương chư Phật đem năng lực bất tư nghị, năng lực đại thế nguyện, năng lực giáo hóa chúng sanh,

năng lực cứu độ chúng sanh mà làm cho cái tâm Bồ-Đề ngày nay chúng con phát ra, từ ngày nay sắp đi cho đến lúc hoàn thành tuệ giác vô thượng, quyết định thành tựu, không bao giờ thoái chuyển nữa, bao nhiêu thệ nguyện đều đồng đẳng với thệ nguyện của Bồ tát. Ngừa mong mười phương chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, đem tâm từ bi mà nhiếp thọ chúng con, làm cho chúng con thành tựu sở nguyện, nghĩa là thỏa mãn chí nguyện mong cầu tuệ giác Bồ-Đề, và tất cả chúng sanh cũng hoàn thành và thỏa mãn chí nguyện ấy.

CUỐN 2

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo tràng từ bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà quy y và đánh lễ chư Phật trong quá-khứ, hiện-tại và vị-lai:

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca

Mâu Ni Phật

Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc Tôn Phật.

PHÁT BỒ ĐỀ TÂM

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã cùng nhau gột rửa được mọi sự nhơ bẩn của tâm trí, những sự trở ngại nặng nề của mười thứ ác nghiệp đã sạch không còn, nghiệp và hệ lụy của nghiệp sạch rồi thì trong ngoài đều trong sáng. Tiếp theo, bây giờ hãy ngược lên, học các vị Bồ-Tát mà thực tập cái đạo ngay thẳng chất trực. Vì lẽ mọi công đức và giác tuệ đều phát sanh từ đức tánh ấy. Chính vì lý do này mà chư Phật thường ca tụng “sự phát tâm chính là đạo tràng, vì lẽ có năng lực làm thành công việc”. Kính xin Đại-chúng ai nấy đều phải làm cho kiên cường tâm chí của mình. Đừng ỷ nở tháng, chờ thời giải thoát. Đừng để thời giờ qua đi một cách vô ích, sau này hối hận cũng vô bổ. Ngày nay cùng nhau đã gặp được dịp tốt. Không nên cả ngày lẫn đêm để cho phiền não che

khuất tâm trí. Phải dũng mãnh và nỗ lực mà phát Bồ-đề tâm. Bồ-đề tâm là tâm của Phật. Công đức và tuệ giác của tâm ấy siêu việt trên mọi sự tư duy. Ấy là chỉ nói trong một sát na, huống chi là nhiều ? Giả sử nhiều kiếp làm vô số phước, cho đến đời này làm đủ điều lành, cũng không bằng một trong vạn phần công đức của sự phát tâm, dùng toán mà tính hay dùng thí dụ mà diễn đạt cũng không thể cùng tận. Nếu ai chỉ làm phước mà không phát Bồ-đề tâm mong cầu tuệ giác vô thượng, thì không khác gì cày ruộng mà không gieo giống, mầm mống còn không có, huống chi có thóc lúa ? Vì lý do đó, chúng ta phải phát Bồ-đề tâm, nghĩa là tự chứng thực bằng mọi cách trên thì đáp ân chư Phật và dưới thì cứu khổ muôn loài. Cho nên chính Phật đã ca tụng chư thiên “lành thay, đúng như các ông trình bày, muốn ích lợi chúng sanh mà phát Bồ-đề tâm,

thì đó là cách cúng dường Phật cao nhất”.

Phát Bồ-đề tâm không phải chỉ một lần rồi thôi. Phải phát luôn luôn, làm cho Bồ-đề tâm liên tục, không gián đoạn. Vì vậy mà trong Kinh có nói, nơi các đức Phật nhiều như cát của vô số sông Hằng lập ra chí nguyện vĩ đại. Nói như thế đủ biết số lượng của sự phát tâm thật là vô lượng.

Bồ-đề tâm là tâm chí mà gặp được bạn hiền là phát sanh. Không phải ai cũng cần gặp Phật xuất thế. Như ngài Văn-Thù khi mới phát tâm là nhân sự gợi ý của một nữ nhân. Nhưng sự phát tâm đầu tiên không phải những kẻ tầm thường nêu tâm chí lên một cách hời hợt, mà phải đích thực khao khát và ngưỡng mộ Đại-thừa, khẩn cầu Phật-Pháp, y theo kinh điển, đối chiếu sự việc, tạo cho mình ý thức coi thân thù là bình đẳng, thấy lục đạo là đồng nhất, và

nguyện nhờ ý thức này mà ai nấy đều giải thoát. Nếu ai đồng một tin tưởng và lý giải như vậy thì thầy những lời trình bày về sự phát Bồ-đề tâm không phải là hý luận.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết muốn phát Bồ-đề tâm thì trước tiên, phải tưởng tượng mà nghĩ rằng mọi người đều là thân thích. Khi nghĩ như vậy thì nghĩ đến cha mẹ, sư trưởng và bà con, nghĩ đến địa-ngục, nga-qui và súc-sanh, nghĩ đến chư thiên, chư tiên và hết thủy quỷ thần, nghĩ đến toàn thể loài người, nghĩ rằng, trong tất cả và hết thủy trên đây, những kẻ đang chịu khổ, làm sao cứu họ được ? Nghĩ như vậy rồi lại nghĩ thêm, chỉ có tâm chí vĩ đại mới có năng lực bạt trừ khổ não cho họ. Nghĩ như vậy, hãy tưởng tượng đối với một người. Nghĩ một người rồi thì tưởng tượng đối với hai người, đối với

ba người. Nghĩ ba người rồi thì tưởng tượng đối với số người đầy một nhà. Đầy một nhà rồi thì tưởng tượng đối với số người đầy một dặm vuông, rồi đầy châu Diêm-Phù, rồi đầy cả ba châu nữa của loài người. Dần dần rộng ra, cho đến khắp cả mười phương, tưởng tượng tất cả các loài ở phương Đông đều là cha, các loài ở phương Tây đều là mẹ, các loài ở phương Nam đều là anh, các loài ở phương Bắc đều là em, các loài ở phương dưới đều là chị em, các loài ở phương trên đều là sư trưởng, ngoài ra, bốn góc đều là tu sĩ, đạo sĩ, vân vân. Tưởng tượng như vậy rồi, lại tưởng tượng thêm, họ đau khổ như chính mình đau khổ, mình đến với họ, an ủi, phục dịch, thề diệt cho được nỗi đau khổ ấy. Họ thoát đau khổ rồi thì mình thuyết pháp, ca tụng Phật-Đà, ca tụng Phật-Pháp, ca tụng Bồ-Tát. Ca tụng như vậy rồi lòng rất hoan hỷ, vì thấy họ hưởng

thọ vui vẻ cũng như chính mình hưởng thọ. Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải hiểu phát Bồ-đề tâm là phải như thế này : Không từ đau khổ mà cứu độ chúng sanh. Đại chúng hãy cùng nhau, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, tâm nghĩ, miệng nói, thề nguyện như sau : Đệ tử chúng con, từ ngày nay sắp đi cho đến lúc hoàn thành tuệ giác vô thượng, trung gian, sanh ở đâu cũng gặp được bạn hiền, phát Bồ-đề tâm vô thượng. Nếu đọa vào tam đồ bát nạn, cũng luôn luôn nhớ mà phát Bồ-đề tâm, làm cho Bồ-đề tâm liên tục, không gián đoạn. Hôm nay, trong đạo tràng này, tất cả đại chúng cùng sám hối, phải nổi dậy cái chí dũng mãnh, hết lòng thiết tha, mà phát Bồ-đề tâm, rồi đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ tất cả các

đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Đấng¹ thí Phật,
Nam-mô Thanh tịnh Phật,
Nam-mô Thanh tịnh thí
Phật,
Nam-mô Sa lưu na Phật,
Nam-mô Thủy thiên Phật,
Nam-mô Kiên đức Phật,
Nam-mô Chiên đàn công
đức Phật,
Nam-mô Vô lượng cú
quang Phật,
Nam-mô Quang đức Phật,
Nam-mô Vô ưu đức Phật,

¹ Trong bản dịch của HT Viên Giác thì dùng chữ “Đồng”

Nam-mô Na la diên Phật,
Nam-mô Công đức hoa
Phật,
Nam-mô Kiên dũng tinh
tiến Bồ-Tát,
Nam-mô Kim cang tuệ Bồ-
Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành
 qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp
 cả mười phương, cùng tận hư không
 giới. Đệ tử chúng con ngày nay đôi
 trước hết thủy mười phương Tam-Bảo
 phát Bồ-đề tâm : Từ nay sắp đi cho đến
 ngày hoàn thành tuệ giác vô thượng,
 thực hành Bồ-Tát hạnh, thề không thoái

lui ; luôn luôn phát tâm độ thoát chúng sanh, tâm xây dựng chúng sanh, tâm che chở chúng sanh, chúng sanh mà chưa thành Phật-Đà thì thề không nhận trước địa vị ấy. Ngưỡng nguyện mười phương chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, hết thảy Thánh-Hiền, hãy chúng giám cho chúng con, làm cho chúng con hết thảy hạnh nguyện đều được thành tựu.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, giả sử nhiều kiếp làm lành rất nhiều, thì cũng chỉ được cái quả báo không thật của nhơn thiên, chưa được cái quả báo chân thật của xuất thế, nên hết sống là hết phước, lui lại sa vào ác đạo, thân thể khốn đốn vì khổ não bức bách, không thể tự thoát được. Như vậy, phi lập thế nguyện rộng lớn, phát tâm quảng đại, thì không làm sao thân thể được trang sức bằng trăm phước, rũ hết tướng xấu và khổ não. Ngày nay đại chúng chỉ có

một việc, là nhất tâm nhất ý mà tưởng niệm chư Phật, lập chí kiên cố mà phát Bồ-đề tâm. Công đức của sự phát tâm ấy siêu việt trên mọi tư duy mô tả. Chư Phật Bồ-Tát nói cũng không cùng. Năng lực của công đức ấy lại càng bất tư nghị, như vậy há lại không hết lòng chuyên chú vào sự nhất tâm nhất ý phát Bồ-đề tâm ? Nên Kinh Đại-Tập đã huấn thị như sau, “ngôi nhà dầu tối cả trăm năm, nhưng một lần đốt đèn lên là phá tan hết bóng tối ấy : Đừng cho một niệm là nhẹ mà không nỗ lực”. Đại chúng hãy cùng nhau quỳ xuống, chấp tay, nhất tâm tưởng niệm mười phương Tam-Bảo, rồi tâm thì nghĩ, miệng thì tác bạch, như sau: Đệ tử chúng con ngày nay đối trước mười phương Phật-Đà, trước mười phương Phật-Pháp, trước mười phương Bồ-Tát, trước mười [phương] Hiền-Thánh, giữ tâm thật thẳng, giữ niệm thật chuyên, đem tâm

rất ân cần, tâm rất trịnh trọng, tâm không phóng dật, tâm không động chuyên, tâm thích điều thiện, tâm độ tất cả, tâm giúp tất cả, tâm bằng tâm Phật, mà phát Bồ-đề tâm như sau, “Đệ tử chúng con từ nay cho đến ngày hoàn thành tuệ giác vô thượng, nguyện không có tâm chí thích quả báo như thiên, tâm chí thích Thanh-Văn Duyên-Giác, mà chỉ muốn y theo Đại-thừa, lập chí nguyện mong cầu Nhất-thế-trí để hoàn thành tuệ giác vô thượng”. Nguyện xin mười phương chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, hết thảy Thánh-Hiền, đem năng lực bản nguyện mà chúng giám cho chúng con, đem năng lực từ bi mà nhiếp thọ cho chúng con, làm cho sự phát tâm ngày nay của chúng con, bây giờ sống ở cảnh ngộ nào, sau này sanh ở thế giới nào, cũng kiên cố, không thoái chuyển. Dầu đọa vào tam đồ, dầu sa vào bát nạn, trong tam giới chịu đủ thân hình, lãnh

đủ khổ sở, khó chịu khó nhẫn đến đâu, chúng con cũng nguyện không vì cái khổ ấy mà lùi bước, đánh mất tâm chí vĩ đại ngày nay. Thà là vào trong biển lửa dữ dội của địa ngục vô gián mà chịu đủ thứ cực hình, chúng con cũng nguyện không vì cái khổ ấy mà lùi bước, đánh mất cái tâm chí vĩ đại ngày nay. Tâm này nguyện này đồng đẳng với tâm của chư Phật, đồng đẳng với nguyện của chư Phật, nên chúng con lại khuynh tận lòng thành mà đánh lễ Tam-Bảo.

Đệ tử chúng con, từ nay cho đến ngày giác ngộ, về tuệ giác thì không phủ nhận mọi hiện tượng tương đối mà vẫn thể nghiệm thực tại siêu việt, về thể nguyện thì nguyện độ thoát hết thảy mười phương chúng sanh. Chính thức phát Bồ-đề tâm như vậy rồi, đại chúng hãy cùng nhau, đồng một nỗi thống thiết mà gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, tâm lại niệm, miệng lại

tác bạch, như sau đây : Đệ tử chúng con không vì bản thân cầu tuệ giác vô thượng, mà là vì cứu độ hết thảy chúng sanh nên cầu tuệ giác vô thượng ấy. Từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, chúng con nguyện đảm nhận tất cả chúng sanh, phát khởi lòng đại từ bi để cùng tận vị lai, ai bị khổ lớn trong tam đồ, ai bị nạn to trong lục đạo, chúng con nguyện không tránh mọi khổ nạn ấy, đem thân mình ra mà che chở, mà thay thế, làm cho những kẻ ấy được cái “đất yên ổn”. Chúng con chí thành qui y và đảnh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

**Nam-mô Liên hoa quang
du hý thần thông Phật,**

Nam-mô Tài công đức Phật

**Nam-mô Đức niệm Phật,
Nam-mô Thiện danh xưng
công đức Phật,
Nam-mô Hồng diệm đế
tràng vương Phật,
Nam-mô thiện du bộ công
đức Phật,
Nam-mô Bảo hoa du bộ
Phật,
Nam-mô Bảo liên hoa
thiện trú sa la thọ vương
Phật,
Nam-mô Đâu chiến thắng
Phật,
Nam-mô Thiện du bộ Phật,
Nam-mô Châu tráp trang
nghiêm công đức Phật,
Nam-mô Khí ấm cái Bồ-
Tát,**

**Nam-mô Tịch căn Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Nguyện xin mười phương chư Phật đem năng lực đại từ đại bi mà chúng giám cho chúng con, làm cho cái việc phát Bồ-đề tâm làm Bồ-Tát hạnh ngày nay của chúng con, sanh ra ở đâu cũng hoàn thành đầy đủ, những chỗ chúng con đến ai cũng được giải thoát. Chúng con lại khuynh tận lòng thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà đánh lễ mười phương Tam-Bảo. Chúng con không vì bản thân cầu tuệ giác vô thượng, mà vì tất cả nên cầu tuệ giác vô thượng ấy. Từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, nếu ai ngu tối, không biết chánh pháp, chủ trương những thuyết khác với chánh pháp, nếu

ai tuy nỗ lực tu hành nhưng không thấu triệt mọi sắc thái của chánh pháp, đối với những người như vậy, cho đến cùng tận vị lai, chúng con nguyện nhờ năng lực của Phật, năng lực của Pháp và năng lực của Tăng mà áp dụng mọi phương tiện, đưa họ vào cả trong tuệ giác của Phật-Đà, hoàn thành Nhất-thế-trí một cách đầy đủ. Đại chúng hãy cùng nhau gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Phổ quang Phật,
Nam-mô Phổ minh Phật,
Nam-mô Phổ tịnh Phật,
Nam-mô Đa ma la bạt
chiên đàn hương Phật,

**Nam-mô Chiên đàn quang
Phật,
Nam-mô Ma ni tràng Phật,
Nam-mô Hoan hỷ tạng ma
ni bảo tích Phật,
Nam-mô Nhất thiết thế
gian nhạo kiến thượng đại
tinh tiến Phật,
Nam-mô Ma ni tràng đấng
quang Phật,
Nam-mô Tuệ cự chiếu Phật
Nam-mô Hải đức quang
minh Phật,
Nam-mô Kim cang lao
cường phổ tán kim quang
Phật,
Nam-mô Đại cường tinh
tiến dũng mãnh Phật,
Nam-mô Đại bi quang Phật**

**Nam-mô Từ lực vương
 Phật,
 Nam-mô Từ tạng Phật,
 Nam-mô Tuệ thượng Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Thường bất ly thế
 Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Nguyên xin chư Phật, Đại-Địa Bồ-
 Tát, đem năng lực đại từ bi, năng lực
 đại trí tuệ, năng lực bất tư nghị, năng
 lực vô lượng tự tại, năng lực hàng phục
 bốn loại ma quân, năng lực đoạn trừ
 năm thứ che khuất, năng lực nhổ sạch
 hết thảy phiền não, năng lực vô lượng
 diệt sạch vọng nghiệp, năng lực vô
 lượng khai phát quán trí, năng lực vô

lượng khai phát tịnh huệ, năng lực vô
 lượng diệu dụng thần thông, năng lực
 vô lượng độ thoát chúng sanh, năng lực
 vô lượng che chở chúng sanh, năng lực
 vô lượng an ủi chúng sanh, năng lực vô
 lượng giải trừ khổ não, năng lực vô
 lượng giải thoát địa ngục, năng lực vô
 lượng tế độ ngã quý, năng lực vô lượng
 cứu vớt súc sanh, năng lực vô lượng
 nhiếp hóa Tu-la, năng lực vô lượng
 nhiếp hóa loài người, năng lực vô lượng
 diệt sạch phiền não loài trời loài tiên,
 năng lực hoàn toàn trang nghiêm thập
 địa, năng lực hoàn toàn trang nghiêm
 Tịnh-độ, năng lực hoàn toàn trang
 nghiêm đạo-tràng, năng lực hoàn toàn
 trang nghiêm công đức Phật-địa, năng
 lực hoàn toàn trang nghiêm trí tuệ Phật-
 địa, năng lực hoàn toàn trang nghiêm
 pháp thân vi mật, năng lực hoàn toàn
 trang nghiêm vô thượng Bồ-Đề, năng
 lực hoàn toàn trang nghiêm vô thượng

Niết-Bàn, năng lực vô lượng vô tận công đức, năng lực vô lượng vô tận trí tuệ, nguyện xin mười phương chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, đem những năng lực vô biên, vô lượng, tự tại, bất tư nghị như vậy, thể theo bản thể, thể theo bản nguyện, mà ban cho tất cả mười phương lục đạo chúng sanh cũng như cho những người cùng phát Bồ-đề-tâm hôm nay, quyết làm cho hết thảy hoàn thành đầy đủ năng lực đại công đức, hoàn thành đầy đủ năng lực Bồ-đề-nguyện, hoàn thành đầy đủ năng lực Bồ-đề-hạnh.

Ngày nay, mười phương thế giới, hết thảy chúng sanh, bất luận có mặt hay khuất mặt, thân hay thù, hay không gì cả, thuộc tứ sanh hay lục đạo, liên hệ hay không liên hệ, đời này cũng như cùng tận vị lai, tất cả và hết thảy đều nhờ phương pháp sám hối như thế này mà vĩnh viễn thanh tịnh, sanh ra ở đâu cũng được như nguyện, một chiều kiên

cố, tâm chí không thoái chuyển, đồng đẳng với Phật, thành Phật tất cả. Hết thảy chúng sanh về sau nữa, ai khác đại nguyện này thì cũng làm cho họ được vào cả trong biển đại nguyện, hoàn thành đầy đủ công đức trí tuệ, đồng đẳng Bồ-Tát mà đầy đủ thập địa, đầy đủ nhất-thiết-trí, trang nghiêm vô thượng Bồ-Đề và trang nghiêm cứu cánh giải thoát.

PHẦN THỨ NĂM :

PHÁT KHỞI ĐẠI NGUYỆN

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã được cùng nhau phát đại tâm, hoan hỷ vô tận rồi, bây giờ lại phải chí thành phát khởi những đại nguyện sau đây. Trước khi phát khởi, đại chúng hãy cùng nhau đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà quy y và đảnh lễ các đấng Đại từ bi phụ

của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Chiên đàn khốt
trang nghiêm thắng Phật,
Nam-mô Hiền thiện thủ
Phật,
Nam-mô Thiện ý Phật,
Nam-mô Quảng trang
nghiêm vương Phật,
Nam-mô Kim hoa quang
Phật,
Nam-mô Bảo cái chiếu
không tự tại lực vương
Phật,
Nam-mô Hư không bảo
hoa quang Phật,
Nam-mô Lưu ly trang**

**nghiêm vương Phật,
Nam-mô Phổ hiện sắc thân
quang Phật,
Nam-mô Bất động trí
quang Phật,
Nam-mô Hàng phục chúng
ma vương Phật,
Nam-mô Tài quang minh
Phật,
Nam-mô Trí tuệ thắng
Phật,
Nam-mô Di Lạc tiên quang
Phật,
Nam-mô Dược vương Bồ-
Tát,
Nam-mô Dược thượng Bồ-
Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,**

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Nguyện xin các đấng Đại từ bi phụ đem năng lực siêu việt hết thảy tư duy mô tả mà nhiếp thọ cho chúng con, làm cho bao nhiêu đại nguyện mà chúng con sẽ phát khởi đều hoàn toàn thành tựu, sanh ra ở đâu cũng không bao giờ quên mất đại nguyện ấy, thực hiện tuệ giác vô thượng, thành tựu địa vị “chánh-biến-giác”.

Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, thường nhớ được mà phát Bồ-đề-tâm, làm cho Bồ-đề-tâm liên tục không gián đoạn. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, thường được phụng sự vô lượng chư Phật, thường được cúng dường, và đồ cúng dường thường được đầy đủ. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, nguyện đời

đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, thường gặp được vô lượng Bồ-Tát, được cúng dường và đồ cúng dường được đầy đủ. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, thường gặp được vô lượng Hiền-Thánh, được cúng dường và đồ cúng dường được đầy đủ. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, thường được báo đáp từ ân của cha mẹ, được phụng dưỡng và đồ phụng dưỡng đầy đủ như ý. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, thường gặp được liệt vị Hòa-thượng, y-chỉ-su, được cúng dường và muốn cúng dường gì thì có đủ như ý. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, thường được gặp những vị nguyên-thủ có năng lực, để chung sức chấn hưng Tam-Bảo, không để lu mờ. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, nguyện đời đời

kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, thường được trang nghiêm quốc độ, làm cho cái tên tam đồ bát nạn cũng không có. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, bốn thứ vô ngại trí và sáu thứ thần thông lực đều được biểu hiện, thường không quên mất, và dùng những thứ ấy mà giáo hóa tất cả muôn loài. Phát đại nguyện như vậy rồi, đại chúng hãy cùng nhau đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Thế tịnh quang
 Phật
 Nam-mô Thiện tịch nguyệt**

âm diệu tôn trí vương
 Phật,
 Nam-mô Long chủng
 thượng tôn vương Phật,
 Nam-mô Nhật nguyệt
 quang Phật,
 Nam-mô Nhật nguyệt châu
 quang Phật,
 Nam-mô Tuệ tràng thắng
 vương Phật,
 Nam-mô Sư tử hồng tự tại
 lực vương Phật,
 Nam-mô Diệu âm thắng
 Phật,
 Nam-mô Thường quang
 tràng Phật,
 Nam-mô Quán thế [Âm]
 đẳng Phật,
 Nam-mô Tuệ oai đẳng

**vương Phật,
Nam-mô Pháp thắng
vương Phật,
Nam-mô Tu di quang Phật,
Nam-mô Tu mạn na hoa
quang Phật,
Nam-mô Ưu đàm bát la
hoa thù thắng vương Phật,
Nam-mô Đại tuệ lực vương
Phật,
Nam-mô A súc tì hoan hỉ
quang Phật,
Nam-mô Vô lượng âm
thanh vương Phật,
Nam-mô Sơn hải tuệ tự tại
thông vương Phật,
Nam-mô Đại thông quang
Phật,
Nam-mô Tài quang Phật,**

**Nam-mô Kim hải quang
 Phật,
 Nam-mô Nhất thiết pháp
 tràng mãn vương Phật,
 Nam-mô Đại-Thế-Chí Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Phổ hiền Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện nhờ năng lực đại từ bi của

chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, và tất cả Thánh-Hiền mà làm cho chúng con sanh ra ở đâu, những thệ nguyện chúng con phát khởi cũng tùy tâm tự tại.

Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, lại nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, ai thấy sắc tướng chúng con cũng được giải thoát ; chúng con vào địa ngục thì địa ngục biến thành Tịnh-độ, tất cả hình cụ biến thành dụng cụ yên vui, làm cho mọi người sáu giác quan đều thanh tịnh, thân và tâm đều thanh thoát, như cõi Thiên thứ ba vậy, triệt hết màng lưới nghi hoặc, phát ra giai đoạn đầu tiên của tuệ giác giải thoát. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, lại nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, ai nghe âm thanh chúng con tâm cũng ổn định, lọc sạch tội lỗi như bản, thực hiện tông trì môn, giải thoát môn và tam muội môn, hoàn thành đại nhân lực, biện tài vô tận, đồng lên Pháp vân địa, đồng

thành Chánh-biến-giác. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, lại nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, ai nghe tên chúng con cũng đều hoan hỷ, cảm thấy được sự chưa từng có ; chúng con vào tam đồ thì cái khổ tam đồ triệt hạ, chúng con vào loài người loài trời thì phiền não loài người loài trời hết còn, chúng con đến đâu cũng đến một cách tự tại, làm cho ai cũng giải thoát. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, lại nguyện đời đời kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, đối với hết thảy chúng sanh không có cái ý tưởng phóng xả hay cưỡng đoạt, không có cái ý tưởng oán thù hay thân thiết, triệt hẳn cái gốc tam độc, siêu thoát ý niệm bản ngã và sở hữu của bản ngã, tin và thích chánh pháp vị đại, thi hành đức tánh từ bi một cách bình đẳng và phổ biến, làm cho toàn thể hòa hợp với nhau như sự hòa hợp của thánh chúng vậy. Đệ tử chúng con từ nay sắp đi, lại nguyện đời

đòi kiếp kiếp, ở đâu cũng vậy, đối với hết thảy muôn loài tâm thường bình đẳng, in như hư không, khen chê chẳng động, thân thù như nhau, đi sâu vào cái tâm sâu rộng, học tập tuệ giác Phật-Đà, là một cách bình đẳng tuyệt đối, nhìn tất cả chúng sanh như nhìn tôn giả La-Hầu, đầy đủ công hạnh thập trụ, thực hiện cái địa vị “coi chúng sanh như con một”, siêu việt ý niệm có không, thể hiện tuệ giác trung đạo. Đại chúng hãy cùng nhau chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, đồng một nỗi thống thiết mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian:

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,

Nam-mô Bảo hải Phật,

Nam-mô Bảo anh Phật,

Nam-mô Bảo thành Phật,

**Nam-mô Bảo quang Phật,
Nam-mô Bảo tràng phan
Phật,**

**Nam-mô Bảo quang minh
Phật,**

Nam-mô A súc Phật,

**Nam-mô Đại quang minh
Phật,**

**Nam-mô Vô Lượng Âm
Phật**

**Nam-mô Đại danh xưng
Phật,**

**Nam-mô Đắc đại an ổn
Phật,**

**Nam-mô Chính âm thanh
Phật,**

Nam-mô Vô hạn tịnh Phật,

Nam-mô Nguyệt âm Phật,

Nam-mô Vô hạn danh

**xưng Phật,
 Nam-mô Nhật nguyệt
 quang minh Phật,
 Nam-mô Vô cầu quang
 Phật,
 Nam-mô Tịnh quang Phật,
 Nam-mô Kim cang tạng
 Bồ-Tát,
 Nam-mô Hư không tạng
 Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành
 qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp
 cả mười phương, cùng tận hư không
 giới, nguyện nhờ công đức sám hối và
 phát nguyện hôm nay mà chúng con và
 tứ sanh lục đạo, từ nay sắp đi cho đến

ngày giác ngộ, thực hành Bồ-Tát hạnh một cách không chán không mệt, sự bố-thí tài-sản cũng như sự bố-thí chánh-pháp không bao giờ cùng tận, tuệ giác phối hợp phương tiện nên làm gì cũng hiệu quả, tùy trình độ và theo bệnh tật của mỗi người mà trao cho họ được phẩm chánh pháp, kẻ thấy người nghe đồng được giải thoát.

Đệ tử chúng con lại nguyện từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, không bị một sự trở ngại nào trong việc thực hành Bồ-Tát hạnh, đến đâu cũng làm những Phật sự vĩ đại, thiết lập đạo tràng, thực hiện sự tự tại của tâm trí và sự tự tại đối với vạn hữu, nhập được các tam muội môn, mở được các tông trì môn, nên phát giác Phật quả, ở Pháp vân địa, mưa xuống nước mưa cam lộ, diệt sạch bốn loại ma quân cho muôn loài, làm cho họ thực hiện được diệu dụng pháp thân. Bao nhiêu đại nguyện

ngày nay chúng con phát ra, nguyện được như đại nguyện của mười phương Đại-Địa Bồ-Tát, nguyện được như đại nguyện mà mười phương chư Phật đã phát ra khi còn ở thì gian tu hành, quảng đại như pháp tánh, cứu cánh như hư không. Nguyện cho chúng con được như đại nguyện, nghĩa là viên mãn Bồ-Đề nguyện và hết thảy muôn loài cũng đều tiếp theo mà được như sở nguyện của họ. Ngưỡng nguyện mười phương hết thảy Phật-Đà, hết thảy Phật-Pháp, hết thảy Bồ-Tát, hết thảy Thánh-Hiền, đều đem năng lực đại từ bi mà chúng giám cho chúng con. Chúng con lại nguyện hết thảy các vị chúa tể loài trời, các vị chúa tể loài tiên, hết thảy thiện thần và long thần, đều đem cái năng lực bảo vệ Tam-Bảo mà chúng giám cho chúng con, làm cho hạnh nguyện của chúng con đều tùy tâm tự tại.

PHẦN THỨ SÁU:

PHÁT HỒI HƯƠNG TÂM

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã phát Bồ-đề-tâm và đã phát Bồ-đề-nguyện rồi, bây giờ, tiếp theo, nên phát hồi hương tâm. Trước hết, hãy cùng nhau đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đảnh lễ các đấng Đại từ bi phụ của tất cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Nhật quang Phật,

**Nam-mô Vô lượng bảo
Phật,**

**Nam-mô Liên hoa tối tôn
Phật,**

Nam-mô Thân tôn Phật,

**Nam-mô Kim quang Phật,
Nam-mô Phạm tự tại vương
Phật,**

**Nam-mô Kim quang minh
Phật,**

Nam-mô Kim hải Phật,

**Nam-mô Long tự tại vương
Phật,**

Nam-mô Thọ vương Phật,

**Nam-mô Nhất thế hoa
hương tự tại vương Phật,**

**Nam-mô Dũng mãnh chấp
trì lao trượng khí xả chiến
đấu Phật,**

**Nam-mô Nội phong châu
quang Phật,**

**Nam-mô Vô lượng hương
quang minh Phật,**

Nam-mô Văn Thù Sư Lợi

**Bồ-Tát,
 Nam-mô Diệu âm Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin các Ngài đem năng lực đại từ bi mà chúng giám cho chúng con : Chúng con nguyện đem tất cả thiện nghiệp đã làm trong quá khứ, đã và đang làm trong hiện tại, sẽ làm trong vị lai, bất kể nhiều ít, nặng nhẹ, đều xoay lại mà cho hết thấy chúng sanh trong tứ sanh lục đạo, làm cho họ có được cái tâm chí thể hiện tuệ giác vô thượng, nghĩa là không hướng về nhị thừa, không xoay lại tam hữu, mà tất cả đồng hướng đến tuệ giác vô thượng ấy.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã cùng nhau phát Bồ-đề tâm, phát đại thệ nguyện và phát hồi hướng tâm rồi, tâm ấy nguyện ấy, rộng lớn như pháp tánh, cứu cánh như hư không, hết thấy chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, hết thấy Hiền-Thánh, trong quá-khứ, trong hiện-tại cũng như trong vị-lai, đều chứng giám cho. Đại chúng hãy khuynh tận lòng thành mà đánh lễ Tam-Bảo : Đệ tử chúng con phát tâm phát nguyện, công việc đã hoàn tất, vui mừng vô hạn, nên hết lòng chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì nguyên thủ, cha mẹ, sư trưởng, thân thích nhiều đời, bà con nhiều kiếp, phụng vì bạn hiền bạc ác, chư thiên chư tiên, bốn vị thiên vương hộ vệ thế gian, liệt vị thiện thần hộ vệ những kẻ làm lành, trừng trị những kẻ làm ác và hộ vệ những người thọ trì kinh pháp, phụng vì

quá-khứ, hiện-tại, cũng như cùng tận vị-lai, mọi người thân hay thù, hay không thân thù, và hết thảy chúng sanh trong lục đạo tứ sanh, chúng con đều phụng vì họ mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Sư Tử Hưởng
Phật
Nam-mô Đại cường tinh
tiên dũng lực Phật,
Nam-mô Quá khứ kiên trú
Phật,
Nam-mô Cổ âm vương
Phật,
Nam-mô Nhật nguyệt anh
Phật,
Nam-mô Siêu xuất chúng

hoa Phật,
Nam-mô Thế đấng minh
Phật,
Nam-mô Hưu đa di² ninh
Phật,
Nam-mô Bảo luân Phật,
Nam-mô Thường diệt độ
Phật,
Nam-mô Tịnh giác Phật,
Nam-mô Vô lượng bảo hoa
minh Phật,
Nam-mô Tu di bộ Phật,
Nam-mô Bảo liên hoa Phật
Nam-mô Nhất thế chúng
bảo phổ tập Phật,
Nam-mô Pháp luân chúng

² Trong bản dịch của HT Viên Giác thì dùng chữ “Dị”

**bảo phổ tập phong dinh
 Phật,
 Nam-mô Thọ vương phong
 trưởng Phật,
 Nam-mô Vi nhiều đặc tôn
 đức tịnh Phật,
 Nam-mô Vô cầu quang
 Phật,
 Nam-mô Nhật nguyệt Phật
 Nam-mô Quá-Khứ Vô Số
 Kiếp Chư Phật Đại-Sư Hải-
 Đức Như-Lai.
 Nam-mô Vô-Lượng Vô-
 Biên, Tận-Hư-Không-Giới,
 Vô-Sanh Pháp-Thân Bồ-
 Tát.
 Nam-mô Vô-Lượng Vô-
 Biên, Tận-Hư-Không-Giới,
 Vô-Lậu Sắc-Thân Bồ-Tát.**

**Nam-mô Vô-Lượng Vô-
Biên, Tận-Hư-Không-Giới,
Phát-Tâm Bồ-Tát.**

**Nam-mô Hưng-Chánh-
Pháp Mã-Minh Đại-Sư Bồ-
Tát.**

**Nam-mô Hưng-Tượng-
Pháp Long-Thọ Đại-sư Bồ-
Tát.**

**Nam-Mô Thập-Phương
Tận-Hư-Không-Giới Vô-
Biên-Thân Bồ-Tát.**

**Nam-mô Thập-Phương
Tận-Hư-Không-Giới Cứu-
Khổ Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.**

Đại chúng hãy cùng nhau tán
 dương Phật-Đà mà chú nguyện :

Phật là đại thánh,
Cao nhất thế gian,
Hào quang rực rỡ,
Tướng hảo uy nghiêm ;
Thần thông mầu nhiệm,
Tuệ giác quán triệt,
Làm vị chúa tể
Trong Các vì thánh.
Hóa thân của Phật.
Hiện đủ lục đạo,
Pháp thân của Phật
Khắp cả mười phương;
Vô kiến đánh tướng
Nổi lên đỉnh đầu,
Cổ phóng hào quang
Sáng như mặt nhật.
Gương mặt của Phật
Nhu ánh trăng rằm,
Thân Ngài ánh vàng,
Đủ mọi tướng hảo ;
Hình dung của Phật
Vô cùng uy nghiêm,

Cử động của Phật
 Vô cùng siêu thoát.
 Uy đức của Phật
 Chấn động đại thiên,
 Làm cho ma quân
 Kinh hoàng khiếp phục ;
 Minh trí của Phật
 Chiếu soi thấu suốt,
 Nền các tà thuyết
 Bặt dấu tất cả.
 Thấy người ác độc
 Hết lòng giáo hóa,
 Lấy sự cứu khổ
 Làm nghĩa vụ chánh ;
 Đã vượt sanh tử,
 Qua bờ bên kia,
 Nhưng vẫn trở lại
 Làm thuyên cho người.

Vì thế mà được loài người cũng
 như loài trời đều tôn xưng là đấng Thế-
 Tôn, đủ mười huy hiệu là Như-Lai,
 Ứng-Cúng, Chánh-biến-tri, Minh-hạnh-

túc, Thiện-thệ, Thế-gian-giải, Vô-thượng-sĩ, Điều-ngự Trượng-phu, Thiên-Nhân-Sư, Phật, hóa độ vô lượng chúng sanh, nhổ sạch gốc rễ sanh tử.

Chúng con nguyện nhờ công đức phát tâm phát nguyện trên đây mà những vị nguyên thủ quốc gia và những kẻ cộng sự, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, trở thành những người vì chánh pháp mà liều thân mình như ngài Tát-Bà-Luân, dùng đại bi mà diệt tội lỗi như ngài Hư-Không-Tạng, có thể xa nghe chánh pháp như ngài Lưu-Ly-Quang, thấu triệt chánh pháp rất khó như ngài Vô-Cấu-Tạng. Lại nguyện nhờ công đức ấy mà cha mẹ và thân thích bây giờ cũng như nhiều kiếp, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, hóa thân cùng khắp hư không giới như ngài Vô-biên-Thân, đầy đủ mười thứ công đức như ngài Cao-Đức-Vương, nghe chánh pháp mà hoan hỷ như ngài Vô-Úy, thần lực

dũng mãnh như ngài Đại-Thế-Chí. Lại nguyện nhờ công đức ấy mà Hòa-thượng, Y-chỉ-sư, các vị đồng học, Thượng-tọa, Trung-tọa, Hạ-tọa, hết thảy thiện hữu, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, được năng lực vô úy như ngài Sư-Tử-Vương, ảnh hưởng giáo hóa vĩ đại như ngài Bảo-Tích, nghe tiếng là cứu khổ như ngài Quán-Thế-Âm, khéo hỏi chánh pháp như ngài Đại-Ca-Điếp. Lại nguyện nhờ công đức ấy mà tại-gia, xuất-gia, thí chủ, bạn hiền, bạn ác, cùng những người liên hệ với họ, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, giải thoát ách nạn như ngài Cứu-Thoát, tướng mạo đoan nghiêm như ngài Văn-Thù, xả bỏ nghiệp chướng như ngài Khí-Âm-Cái, thiết tối hậu cúng dường như ông Thuần-Đà. Lại nguyện nhờ công đức ấy mà chư thiên, chư tiên, bốn vị Thiên-Vương hộ vệ thế gian, liệt vị thiện thần và long thần hộ vệ những kẻ làm lành,

trừng trị những kẻ làm ác và hộ vệ những người thọ trì kinh pháp, cùng những kẻ liên hệ với họ, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, dùng lòng đại từ mà che chở tất cả như ngài A-Dật-Đa, tinh tiến mà hộ trì chánh pháp như ngài Bất-Hưu-Tức, từ xa mà chứng giám cho sự trì tụng như ngài Phổ-Hiền, vị pháp siêu thân như ngài Dược-Vương. Lại nguyện nhờ công đức ấy mà mười phương hết thấy những kẻ thân hay thù, hay không phải thân thù, hết thấy chúng sanh trong tứ sanh lục đạo, cùng những kẻ liên hệ với họ, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, tâm không ái nhiễm như thiếu nữ Ly-Ý, trình bày chánh pháp một cách tuyệt khéo như phu nhân Thắng-Man, thực hành tinh tiến như Đức Thích-Ca, có các đại nguyện như Đức Di-Đà, uy thần như các Thiên-Vương, không thể nghĩ và bàn như ngài Duy-Ma, vô lượng công đức đều thành

tự, vô biên quốc độ đều trang nghiêm. Ngõa mong mười phương thế giới, vô biên chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, hết thảy Thánh-Hiền, đều đem tâm đại từ bi mà nhiếp thọ, che chở, giúp đỡ, làm cho chúng con chí nguyện viên mãn, tín tâm kiên cường, đức nghiệp lũy tiến, lòng từ vô về muôn loài như vô về con một, làm cho họ thực hiện được bốn thứ vô lượng tâm, sáu thứ ba-la-mật, dùng mười thọ mà thực tập thiền định, đem ba nguyện mà bao trùm tất cả, ứng theo sự tưởng niệm mà thấy Phật như phu nhân Thắng-Man, hết thảy hạnh nguyện cứu cánh thành tựu, đồng đẳng Như-Lai mà đồng thành Chánh-giác.

CUỐN 3

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo tràng từ bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà qui y và đánh lễ chư Phật trong quá-khứ, hiện-tại và vị-lai :

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu

Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca

Mâu Ni Phật

**Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc
Tôn Phật.**

PHẦN THỨ BẢY :
DIỄN ĐẠT QUẢ BÁO

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, trước kia đã nói về tội ác lầm lỗi, vì là lầm lỗi nên phá hoại sự nghiệp vượt bậc, vì là tội ác nên đọa lạc tam đồ, lưu chuyển ác đạo. nếu sanh nhân gian cũng chịu khổ báo, giai do ác nghiệp quá khứ mà bỏ thân này thì chịu thân khác, không có sự tạm ngừng. Vì thế mà thiên nhân thông của chư Phật, chư Đại Bồ-Tát, thấy trong tam giới hết thấy mọi loài phước hết là tùy nghiệp mà đọa vào ác đạo: Thấy loài trời không giới đấm say thiên định mà không biết chết thì đọa xuống dục giới, phước hết nên làm thân cầm thú ; thấy loài trời sắc giới cũng vậy, từ nơi thanh tịnh sa xuống dục giới, đã ở chỗ như bản này thì trở lại mê say dục lạc; thấy loài trời dục giới hết phước thì đọa xuống địa ngục, trong địa ngục thì chịu vô lượng khổ ; lại thấy loài người nhờ mười thiện nghiệp giúp cho được thân

người, nhưng thân ấy đủ thứ khổ não, và chết rồi thì đa số đọa vào ác đạo; lại thấy các loài súc sanh khá nhất cũng bị đánh đập, chở nặng, đi xa, xiết cổ, khớp chân; lại thấy các loài ngạ quỷ đói khát hành hạ bao nhiêu thì lửa dữ thiêu đốt như thế giới này ở vào thời kỳ diệt tận vậy. Nếu không chịu làm một chút thiện nghiệp thì vĩnh viễn hết mong giải thoát. Nhờ chút phước mà được làm thân người đây, thì thân ấy lại tự trang sức bằng bệnh tật và yếu tử.

Đại chúng phải biết, bánh xe thiện ác không thấy tạm ngừng, dây chuyền quả báo chưa thấy đứng lại. Giàu sang hay nghèo hèn là tùy nghiệp biểu hiện, không có hiện tượng nào có mà không nguyên nhân. Vì thế mà trong Kinh đã nói, làm người mà tôn quý là từ sự lễ bái Tam-Bảo sanh ra, làm người mà giàu có là từ sự bố-thí sanh ra, làm người mà sống lâu là từ sự giữ giới sanh ra, làm

người mà đoan trang là từ sự nhẫn nhục
sinh ra, làm người mà siêng năng là từ
sự tinh tiến sinh ra, làm người mà tài trí
là từ trí tuệ sinh ra, làm người mà tiếng
trong là từ sự ca tụng Tam-Bảo sinh ra,
làm người mà sạch sẽ lành mạnh là từ
từ-tâm sinh ra, làm người mà cao lớn
tốt đẹp là vì đã kính-trọng người khác,
làm người mà thấp nhỏ xấu xí là vì đã
khinh-miệt người khác, làm người mà
hôi hám thô kệch là vì đã hay giận dữ,
dốt nát là vì đã không trọng học vấn,
đần độn là vì đã không dạy bảo cho ai,
câm ngọng là vì đã phỉ báng kẻ khác, tội
tớ là vì đã cướp nợ, đen điu là vì che
khuất ánh sáng của Phật, sanh vào xứ
loã thể là vì đã ăn mặc suồng sã trước
người hơn mình, sanh vào xứ móng
ngựa là vì đã dày dếp lôi thôi trước
người hơn mình, sanh vào xứ xuyên
bụng là vì đã bỏ thí mà hôi tiếc, sanh
làm hươu nai là vì đã làm người khác

khiếp sợ, sanh trong rỗng rảnh là vì đã thích hý lộng, thân đầy ghê lở là vì đã đánh đập người khác và loài khác, ai thấy cũng vui vẻ là vì đời trước thấy ai cũng vui vẻ, hay bị quan quyền là vì đã nhốt trời kẻ khác và loài khác, nghe thuyết pháp mà nói chuyện làm loạn tâm người khác đang nghe thì sẽ làm chó cụp tai, nghe thuyết pháp mà không để tâm tiếp nhận thì sẽ làm lừa dài tai, tham lẫn mà ăn lấy một mình thì sẽ làm ngựa quỉ và khi được làm người thì bản cùng đói khát, cho người ăn đồ dơ thì sẽ làm lợn và bọ hung, cướp đoạt của người thì sẽ làm loài dê và bị lột da nuốt thịt, thích trộm cắp thì sẽ làm trâu ngựa cho người sử dụng ; thích nói láo rêu rao lỗi người thì sẽ đọa địa ngục, rót vào miệng bằng nước đồng sôi, kéo lưỡi ra cho trâu cày, tội hết thì lại làm chim cú, ai nghe tiếng kêu cũng sợ, cho là điềm xấu nên trừ rửa cho chết; thích

rượu chè say sưa thì sẽ vào địa ngục nước phần sôi sục, tội hết thì phải làm loài đười ươi, rồi được làm người thì ngu đần, không ai đếm xỉa; tham lam lợi dụng sức mạnh của người thì sẽ làm loài voi ; người trên mà đánh đập hành hạ kẻ dưới, làm cho kẻ dưới hết chỗ tỏ cáo trần trình, thì sẽ đọa địa ngục, chịu khổ hàng ngàn vạn năm, từ địa ngục ra được thì phải làm loài trâu, xâu mũi khớp miệng, kéo thuyền kéo xe, chịu đánh chịu đập để trả oan nghiệt cũ ; làm người mà dơ bẩn là dư báo của loài heo, tham lẫn đến nỗi đối với chính mình là dư báo của loài chó, hung hăng tự chuyên là dư báo của loài dê, loạn động khó dừng là dư báo của loài khỉ, hôi thối là dư báo của loài cá, ngậm hòn hiểm độc là dư báo của loài rắn, không có từ tâm là dư báo của hổ lang.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải xét

đòi người mà lảm bịnh, chết yếu, phối hợp với đủ thứ khổ não không thể diễn tả cho cùng, là giai do ba nghiệp mà ra nông nổi. Chính ba nghiệp cấu tạo tội lỗi, làm cho con người phải chịu tam đồ ác báo. Tam đồ mà có là vì có tam độc là tham sân si. Lại thêm có ba nghiệp phối hợp với nữa, làm cho con người tự hại lấy mình, là miệng thường nói ác, tâm thường nghĩ ác, thân thường làm ác. Tam độc phối hợp với ba nghiệp, sáu thứ này, ngay trong hiện tại, đã có năng lực làm cho thân người khổ não liên miên. Lúc chết thì một mình đi trong quỹ đạo mệnh mang của nghiệp lực, cha hiền con thảo cũng không thể cứu nhau. Rồi bỗng chốc mà thấy đến trước mặt Diêm-vương. Ở đó, ngục tốt của địa ngục đâu có kể tôn ti thượng hạ. Chỉ cứ xét sổ sách, kiểm điểm để đổi chất việc lành việc dữ lúc sống. Người chết phải thú nhận, hết đường che giấu.

Rồi tùy nghiệp đã phôi kiềm mà đến những nơi phải đến. Ở đó, hoặc vui hoặc khổ, một thân chịu lấy. Mờ mịt mệnh mông, biệt ly biết đến bao giờ cho cùng. Đường sá không đồng, sự đoàn tụ thật hết cách hẹn ước. Thiên thần mà ghi thiện ác con người thì tơ tóc cũng không bỏ sót. Nên người hiền làm lành thì hưởng phước hưởng thọ, kẻ dữ làm ác thì yếu tử khổ não. Rồi cái luật luân chuyển còn làm cho đọa ngã quý, hết ngã quý thì súc sanh, ác báo khó chịu mà phải chịu không cùng.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy cùng nhau tự tỉnh ngộ, sanh lòng tầm quý. Trong kinh đã huấn thị, làm lành được phước, làm ác phải khổ. Đã ở trong cái thế giới đầy cả năm thứ như bản thì không thể còn nên làm ác nữa. Đã nói làm lành thì phước không mất, làm ác thì họa tự đến, thì đừng cho việc thiết

lập phương pháp sám hối này là thường sự. Kinh dạy:

Đừng khinh việc lành nhỏ,
 Cho rằng không phước báo,
 Vì giọt nước tuy nhỏ,
 Chảy mãi cũng đầy hồ;
 Lành nhỏ không tích chứa,
 Lấy gì làm thánh hiền.
 Đừng khinh việc ác nhỏ,
 Cho rằng không tội lỗi,
 Vì ác nhỏ chứa lại,
 Đủ sức giết thân mình.

Đại chúng phải biết, họa phước đều do tâm. Không gây nhân thì không chịu quả. Lỗi nhỏ tích chứa lại thành tội lớn, mắt phàm không thấy nhưng lời Phật dạy thì phải tin. Chúng ta cùng nhau được sanh ra đời này, thân thể còn khỏe mạnh, nếu không nỗ lực học tập lời Phật mà siêng năng làm lành, đến lúc già yếu mới biết hối hận thì làm sao kịp được ? Chúng ta đã thấy được tất cả

lỗi lầm. Như kinh điển huân thị, chúng ta đã tự biết tội mình. Như vậy há lại không bỏ ác làm lành ? Đời này nếu vẫn không chịu dụng tâm như đời trước, thì có thể phán quyết một cách chắc chắn rằng thân này chết rồi là đọa vào địa ngục. Làm sao biết được ? Thì ai cũng thấy đó. Khi làm ác thì chưa có ai và chưa lúc nào mà không mang lòng hiểm độc dữ dội, lòng thù hận nặng sâu: Giận ai thì muốn họ phải chết, chê ai thì muốn họ phải lâm vào cảnh khổ, ghét ai thì ghét cả đến cái tốt của họ, đánh ai thì phải làm cho họ đau đớn ngất trời, phần nô hung hãn thì hết kể tôn ti, thô lỗ chửi rủa thì không còn trên dưới, tiếng như sấm, mắt như lửa. Còn lúc làm lành thì đầu muốn làm nhiều, sau giảm rất ít, trước muốn mau chóng, sau bảo thư thả, lòng đã không quyết chí, thì giờ lại trôi đi thật mau, bước tới giạt lùi, hồng mắt tắt cả. Làm ác thì khí thể dữ dội, làm

lành thì ý chí yếu hèn, đem cái nhân của điều lành yếu hèn để đánh đổ cái quả của việc ác dữ dội thì làm sao thực hiện cho được? Kinh dạy, sám hối thì không có tội nào không tiêu mất. Nhưng, sám hối phải là tất cả cơ thể đều gieo xuống đất như núi Thái-sơn đổ sập, đến nỗi bất kể tánh mạng, để được hết tội nên thiết tha, nỗ lực, đốc thúc nhau, khích lệ nhau, cùng nhau tự xét, rằng ngay trong đời này mà thôi, từ lúc sanh ra cho đến bây giờ, đã có bao nhiêu là tội lỗi. Tự giận tự trách như vậy nên không tiếc tánh mạng, không từ lao khổ, mới gọi là sám hối. Trái lại, tụng niệm một buổi đã chán đã mệt, lễ bái một thời đã than hơi sức không đủ, ngồi ngay một chút đã đòi nghỉ ngơi, cho rằng thân thể không thể để quá lao nhọc, cần phải dưỡng sức, đừng cho mệt mỏi. Nhưng, nằm xuống một chút đã như xác chết, còn đâu mà nhớ lay Phật, quét Tháp, lau

Chùa, và làm những việc khó làm ? Huống chi kinh điển đã huấn thị, chưa thấy một điều lành nào phát sanh từ sự biếng nhác, lại càng chưa thấy một pháp tu nào có được bởi tánh tự kiêu, tự buông thả.

Chúng ta ngày nay tuy được làm người, nhưng tâm thì đa số trái đạo. Làm sao biết được ? Từ sáng đến trưa, từ trưa đến tối, từ tối đến đêm, từ đêm đến sáng, cho đến chỉ trong một thời, một khắc, hay một thoáng, một niệm, không có lúc nào tưởng niệm đến Tam-Bảo, đến bốn chân lý, không có lúc nào nghĩ nhớ đến sự báo đáp ơn cha nghĩa mẹ, báo đáp ân đức sư trưởng, không có lúc nào nghĩ đến việc thực hành bố-thí, trì-giới, nhẫn-nhục, tinh-tiến, đến việc học tập thiên-định, trí-tuệ. Bây giờ, hãy thử tự kiểm điểm mà xem, sẽ thấy pháp thanh tịnh thì không có một điều đáng kể, tội phiền não thì la liệt đầy cả tai

mắt. Không tự kiểm điểm như thế thì có kẻ cũng dám nói mình công đức không ít. Giả sử có một chút điều thiện thì đã dám nói chỉ mình làm nổi, không ai làm được, chỉ mình tu được, không ai tu nổi, chí khí cao ngạo, chung quanh coi như không có ai cả. Truy cứu như vậy, thấy thật xấu hổ. Ngày nay đối trước đại chúng, xin sám hối lỗi cũ, nguyện đại chúng ban cho sự hỷ xả, đê sau này không còn gặp phải mọi sự trở ngại. Đại chúng cũng nên tự rửa thân tâm, vì lẽ triệu chúng quả báo đã nói đủ cả, như vậy đâu có thể tự dung thứ mà không cầu tuyệt bỏ ? Đại chúng đừng nói mình không tội lỗi, và cho rằng đã không tội lỗi thì cần gì sám hối. Nếu ai có ý niệm ấy, xin bỏ ngay đi. Mảy may lỗi nhỏ đã thành tội lớn, ức lòng một thoáng giận dữ đã bùng lên. Tánh tình được tăng thêm bởi sự huân tập, khó lột khó đổi. Nhưng, tâm không được phép phóng

túng, ý không được phép hung hăng. Và nếu chịu khó chế ngự thì phiền não từ đây có thể tan biến, còn như vẫn để ý thói cũ thì sự tế độ không bao giờ có được.

Đệ tử chúng con hôm nay ngược lên, nhờ năng lực từ bi của chư Phật hộ niệm, nhờ năng lực bản nguyện của Bồ-Tát nhiếp thọ, tụng lại Kinh Tội-Nghiệp Báo-ứng Giáo-hóa Địa-ngục. Đại chúng hãy tập trung tâm trí, chú ý lắng nghe.

Kinh này tôi nghe Phật dạy trong lúc Ngài ở tại núi Linh-Sơn, thuộc thành Vương-Xá, cùng với các vị Đại Bồ-Tát và Đại Thanh-Văn cũng như những người tùy thuộc các vị này, các vị tại-gia và xuất-gia, chư thiên và quỷ thần cũng tập hợp đông đủ. Lúc ấy, Tín-Tướng Bồ-Tát bạch Phật, bạch đức Thế-Tôn, hiện hữu địa-ngục, ngạ-qui, súc-sanh, cũng hiện hữu giàu nghèo sang hèn và bao nhiêu hiện tượng tương tự.

Kính xin Phật dẫn giải những sự hiện hữu ấy. Ai nghe Phật thuyết pháp cũng như hài nhi gặp mẹ, bệnh nhân gặp y sĩ, hay như lạnh được áo, tối mà có đèn, Phật thuyết pháp ích lợi mọi người cũng y như vậy. Lúc ấy đức Thế-Tôn xét thời cơ đã đến, biết các vị Bồ-Tát khuyến thỉnh thật là ân cần, nên từ giữa hai hàng lông mi, phóng “bạch hào tương quang”, chiếu khắp mười phương vô lượng thế giới, làm cho địa ngục ngừng lại, thông khổ tan biến, và tất cả tội nhân đều theo hào quang ấy mà tìm đến chỗ Phật, đi quanh Ngài bảy vòng, chí thành đảnh lễ, rồi cũng khuyến thỉnh Phật tuyên dương chánh pháp để hết thảy muôn loài đều được giải thoát.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, cùng nhau chí hành khuyến thỉnh chư Phật cũng thiết tha như thế, để nguyện cho chúng sanh đồng được giải thoát. Tất cả hãy

cùng nhau nhất tâm, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khuyến thỉnh mười phương chư Phật dùng năng lực đại từ bi mà cứu độ mọi người đau khổ, làm cho tất cả đều được an lạc. Khuyến thỉnh rồi, đại chúng hãy cùng nhau qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,
Nam-mô Phạm thiên Phật,
Nam-mô Bất thoái chuyển luân thành tựu Phật,
Nam-mô Đại hưng quang vương Phật,
Nam-mô Pháp chủng tôn Phật,

**Nam-mô Nhật nguyệt đấng
minh Phật,**

Nam-mô Tu di Phật,

Nam-mô Đại tu di Phật,

**Nam-mô Siêu xuất tu di
Phật,**

**Nam-mô Dụ như tu di
Phật,**

**Nam-mô Hương tượng
Phật,**

**Nam-mô Vi nhiều hương
huân Phật,**

Nam-mô Tịnh quang Phật,

Nam-mô Pháp tối Phật,

**Nam-mô Hương tự tại
vương Phật,**

Nam-mô Đại tập Phật,

**Nam-mô Hương quang
minh Phật,**

**Nam-mô Hỏa quang minh
Phật,
Nam-mô Vô lượng quang
minh Phật,
Nam-mô Sư tử du hý Bồ-
Tát,
Nam-mô Sư tử phẫn tấn
Bồ-Tát,
Nam-mô Kiên dũng tinh
tiến Bồ-Tát,
Nam-mô Kim cang tuệ Bồ-
Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát,
Nam-mô Phật đà,
Nam-mô Đạt ma,
Nam-mô Tăng già.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực đại từ và năng lực đại bi mà bạt trừ hết thấy khổ não, làm cho chúng sanh giải thoát tất cả, từ bỏ quá-khứ, tu tỉnh tương-lai, không dám làm ác nữa, từ nay sắp đi, không bao giờ còn đọa lạc tam đồ, thân miệng và ý tất cả đều thanh tịnh không nhớ lỗi người, từ bỏ nghiệp chướng mà được “thanh tịnh nghiệp”, hết thấy ma quân ngoại đạo không còn khuynh động được nữa, thực hành bốn thứ vô lượng tâm bằng sự tinh tiến dũng mãnh, gieo trồng gốc rễ công đức một cách không có giới hạn và số lượng, bỏ thân này làm thân khác đều luôn luôn sanh ra những nơi phước địa, nghĩ nhớ cái khổ của chúng sanh trong tam đồ ác đạo mà phát Bồ-đề-tâm và làm Bồ-Tát-hạnh một cách không ngừng và không

nghi, lục độ và tứ đẳng biểu hiện thường trực, tam minh và lục thông tự tại như ý, đối với cảnh giới Phật-Đà đã xuất nhập tự do, đồng đẳng Bồ-Tát và đồng thành Chánh-giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy vừa sợ hãi vừa xót thương, nhất tâm chú ý, tập trung thính giác mà tiếp tục nghe kỹ. Phật phóng hào quang chiếu khắp lục đạo chúng sanh rồi, Tín-Tướng Bồ-Tát vì xót thương chúng sanh mà từ chỗ ngồi đứng dậy, đến trước Phật, quỳ xuống, chấp tay, bạch đức Thế-Tôn, có kẻ bị ngục tốt xử trăm bằng cách chặt xả từ chân đến đầu, và mới trăm xong thì một luồng gió thổi đến làm cho sống lại, lại trăm lại sống, cực hình ấy liên miên bất tận, là vì tội gì mà gây ra ? Phật dạy, những kẻ ấy vì quá khứ đã phủ nhận Tam-Bảo, không biết cúng dường, không biết hiếu dưỡng cha mẹ,

lòng đầy ác nghiệt, làm nghề đồ tể giết hại sinh vật, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ cơ thể tê sượng, mày râu rụng hết, cùng mình ủng đỏ, ở với chim hươu, chân người tuyết dấu, thân thích cũng góm mắt, cực hình như vậy gọi là phung hủi, là vì nguyên nhân nào gây ra ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đã phủ nhận Tam-Bảo, bất hiếu cha mẹ, phá hoại chùa tháp, bóc lột tu sĩ, tổn thương sư trưởng, hại cả thánh hiền, bội nghĩa vong ân, chưa bao giờ biết đáp trả, tâm hạnh như chó má, làm bản đến cả các bậc tôn thượng, không kể thân sơ, không còn một chút lương năng, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ thân hình dài lớn, điếc mà không chân, quần quai lét bò, chỉ ăn đất và bùn mà sống, toàn thân bị đủ thứ sâu trùng rúc rĩa, cực hình như vậy liên tục bất tận cả ngày lẫn đêm, là vì nguyên nhân gì ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đã

tự chuyên, không chấp nhận lời hay lẽ phải, bất hiếu cha mẹ, ương ngạnh phản phúc, hoặc làm quốc trưởng, tổng trưởng hay thống đốc, làm chức vụ các cấp hành chánh hay chức vụ các cấp quân sự, mà ỷ thị uy thế, cưỡng đoạt nhân dân, hết cả lẽ phải, làm dân khốn cùng, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ mù cả hai mắt, không thấy gì cả, nên va vào cây hay sa xuống hố, chết rồi lại vẫn chịu thân cũ, sống rồi lại chết, liên miên như vậy là vì tội gì gây ra ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khư đã phủ nhận tội phước, che ánh sáng của Phật, may mắt người khác, nhốt giam loài vật, trùm đầu chụp bao không cho thấy gì, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, như Kinh huấn thị thật đáng khiếp sợ. Chúng ta có thể cũng đã tạo những tội ấy, chỉ vì vô minh che khuất mà không tự nhớ biết.

Những tội lỗi cùng loại như thế thật vô lượng vô biên, và đời sau mới chịu ác báo. Vì vậy, ngày nay đại chúng hãy chí tâm, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, đánh lễ khấn cầu tàm quý hối cải, tội đã làm thì nhờ sám hối mà tiêu mất, tội chưa tạo thì từ nay thanh tịnh không phạm, ngưỡng nguyện mười phương các đấng Đại từ bi phụ chứng giám và gia hộ cho chúng con :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Khai quang minh
 Phật,**

**Nam-mô Nguyệt đấng
quang Phật,
Nam-mô Nhật nguyệt
quang minh Phật,
Nam-mô Hỏa quang minh
Phật,
Nam-mô Tập âm Phật,
Nam-mô Tối oai nghi Phật,
Nam-mô Quang minh tôn
Phật,
Nam-mô Liên hoa quân
Phật,
Nam-mô Liên hoa hương
Phật,
Nam-mô Đa bảo Phật,
Nam-mô Sư tử hồng Phật,
Nam-mô Sư tử âm vương
Phật,
Nam-mô Tinh tiến quân**

Phật,
Nam-mô Kim cang dũng
dước Phật,
Nam-mô Độ nhất thế thiên
tuyệt chúng nghi Phật,
Nam-mô Bảo đại thị tùng
Phật,
Nam-mô Vô ưu Phật,
Nam-mô Địa lực trì dũng
Phật,
Nam-mô Tối dũng dước
Phật,
Nam-mô Sư tử tác Bồ-Tát,
Nam-mô Khí ấm cái Bồ-
Tát,
Nam-mô Tịch căn Bồ-Tát,
Nam-mô Thường bất ly thế
Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-

**Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Phật đà,
 Nam-mô Đạt ma
 Nam-mô Tăng già.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành quy y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực đại từ bi mà che chở cứu vớt, làm cho chúng sanh tức khắc giải thoát những cực hình đang chịu, vì chúng sanh mà diệt trừ những nghiệp nhân địa-ngục, nga-quỉ và súc-sanh, làm cho họ vĩnh viễn hết chịu mọi thứ ác báo, để họ thoát cái khổ tam đồ ác đạo mà cùng nhau đến nơi “trí địa”, nơi tuyệt đối yên ổn cực lạc và vận dụng ánh sáng vĩ đại diệt sạch hắc ám ngu si, lại phân tích cho họ một cách sâu rộng tất cả chánh

pháp tuyệt đối, sâu xa và màu nhiệm, để họ thực hiện tuệ giác vô thượng, thành đấng Chánh-biến-giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng thêm lòng chí thành, chuyên nhất tâm trí mà lắng nghe cho kỹ. Tín-Tướng Bồ-Tát lại bạch Phật, có kẻ tâm ngọng, chỉ ám ó mà không nói được, muốn gì cũng không thể có cách nào diễn tả ý muốn ấy cho rõ, vì tội gì mà gây ra như vậy? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đã phỉ báng Tam-Bảo, phỉ báng chánh pháp, bàn tán việc tốt việc xấu của người, soi móc ưu điểm nhược điểm của họ, vu khống lương thiện, đố kỵ hiền nhân, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ bụng lớn cổ nhỏ, ăn uống không trôi, cái gì ăn được thì biến thành máu mủ, là vì tội gì? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đã trộm của đại chúng mà ăn, gặp khi trai hội cũng lấy bớt ăn lén, của

mình thì tiếc, của người thì ham, lại ác tâm đánh thuốc độc làm cho người khác bết tắc cơ quan hô hấp, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ bị ngục tốt thiêu đốt bằng cách dội lên cơ thể nước sắt sôi nóng, đóng đinh sắt, đóng rồi là cả mình bốc lửa và cháy tan hết thảy, như vậy là vì tội gì ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đã làm nghề châm cứu, thương tổn cơ thể bệnh nhân, bệnh tật không lành mà vẫn gạt họ lấy của, làm cho họ đã khổ càng khổ thêm, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ ở mãi trong vạc sôi, do ngu đầu ngục tốt dùng đinh ba bằng sắt xóc bỏ vào mà nấu đến rã ra, rồi thôi cho sống lại mà nấu nữa, như thế là vì tội gì ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đã là tay đồ tể, tàn sát sinh vật, nhúng nước sôi mà nhỏ lông, số lượng đến không có giới hạn, vì vậy mà bị cực hình ấy .

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hối trong đạo tràng này, nghe Kinh huấn thị thật đáng khiếp sợ. Không biết chúng ta đời trước đã ở trong loài nào, làm những tội ác đó số lượng đến bao nhiêu, và sau này quả báo khốc liệt đến bậc nào. Ngay thân này cũng đã thấy những cực hình ấy : Cũng ám ớ câm ngọng đến nói không ra, cũng bụng to cô nhỏ đến nuốt không xuống. Huống chi đời người có gì cố định : Hôm nay tuy yên lành, ngày mai khó bảo đảm, quả báo nhất đán hiện đến thì không ai tìm cách thoát khỏi. Đại chúng hãy tự ngộ ý nghĩa đó của đời sống con người, đề trực tâm, chánh niệm, loại trừ những ý tưởng phức tạp, đồng nhất một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khắp vì hết thảy chúng sanh đã chịu và sẽ chịu mọi sự thống khổ trong tứ sanh lục đạo mà quy y và đảnh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Tự Tại Vương
Phật,
Nam-mô Vô Lượng Âm
Phật,
Nam-mô Định quang minh
Phật,
Nam-mô Bảo quang minh
Phật,
Nam-mô Bảo cái chiếu
không Phật,
Nam-mô Diệu bảo Phật,
Nam-mô Đế tràng Phật,**

**Nam-mô Phạn tràng Phật,
Nam-mô A-Di-Đà Phật,
Nam-mô Thù thắng Phật,
Nam-mô Tập âm Phật,
Nam-mô Kim cang bộ tinh
tiến Phật,
Nam-mô Tự tại vương thân
thông Phật,
Nam-mô Bảo hỏa Phật,
Nam-mô Tịnh nguyệt tràng
xưng quang minh Phật,
Nam-mô Diệu lạc Phật,
Nam-mô Vô lượng tràng
phan Phật,
Nam-mô Vô lượng phan
Phật,
Nam-mô Đại quang phổ
chiếu Phật,
Nam-mô Bảo tràng Phật,**

**Nam-mô Tuệ thượng Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Thường bất ly thế
 Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Phật đà,
 Nam-mô Đạt ma,
 Nam-mô Tăng già.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành
 qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp
 cả mười phương, cùng tận hư không
 giới, nguyện xin chư Phật, Đại-Địa Bồ-
 Tát, dùng năng lực đại từ, năng lực đại
 bi, cứu vớt tất cả chúng sanh đang chịu
 thống khổ, dùng năng lực thần thông
 diệt trừ ác nghiệp, làm cho chúng sanh

vĩnh viễn thoát khỏi cảnh giới khổ não mà được sanh ra đời sống thanh tịnh và sanh ở thế giới thanh tịnh, công đức hoàn bị và vô hạn, đời kiếp nào cũng được gặp chư Phật, đồng đẳng Bồ-Tát mà đồng thành Chánh-giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng thêm năng lực của tâm trí, tập trung thính giác lại hơn nữa, tiếp nghe cho kỹ. Tín-Tướng Bồ-Tát bạch Phật, có kẻ ở trong thành lửa, lửa ngút cả lòng thành, cửa thành tuy mở nhưng đến thì tự đóng, kẻ ấy chạy khắp đông tây vẫn không thoát được, cơ thể bị thiêu đốt tất cả, như thế là vì tội gì ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đã đốt cháy rừng núi, khơi phá ao hồ, luộc rán trứng gà trứng vịt đã tượng hình và cả gà vịt nữa, làm cho chúng chết trong sự nung hầm, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ thường ở núi tuyết, gió lạnh

thổi rách da thịt, nhưng cầu chết không được, muốn sống không yên, thống khổ khốc liệt, không thể nhẫn nổi, là do tội gì gây ra ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khú đã là kẻ cướp đón đường, tước lột y phục, làm cho người đến phải chết lạnh, lại còn tước lột da trâu da dê, làm cho những sinh vật này đau đớn khủng khiếp, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ ở núi đao cây kiếm, các bộ phận và các khớp xương của cả cơ thể bị cắt bị thương đến nát ra từng mảnh, đau đớn khốc liệt, là do tội gì mà bị như vậy ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khú đã là tay đồ tể, lấy sự tàn sát làm nghề, mổ xẻ, chưng nấu, xương thịt đầu chân sinh vật bị xả ra, treo lên, cân mà bán, có khi còn treo sống nữa, làm cho chúng thống khổ đến cực nào, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ cả năm giác quan đều không hoàn bị, là vì tội gì gây ra ? Phật dạy, kẻ

ấy vì quá khứ đã thả điều xuyết chó mà sẵn bản cầm thú, làm cho chúng nát đầu, gãy chân, dập cánh, thông khổ tột bực, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, như Kinh huấn thị thật đáng khiếp sợ. Hãy cùng nhau chí tâm, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khắp vì hết thấy những kẻ đã chịu, đang chịu, và sẽ chịu thông khổ trong mười phương thế giới mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ [của] cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Tịnh quang Phật,
 Nam-mô Bảo vương Phật,
 Nam-mô Thọ căn hoa**

**vương Phật,
Nam-mô Duy vệ trang
nghiêm Phật,
Nam-mô Khai hóa Bồ-Tát
Phật,
Nam-mô Kiến vô khủng cụ
Phật,
Nam-mô Nhất thừa độ
Phật,
Nam-mô Đức nội phong
nghiêm vương Phật,
Nam-mô Kim cang kiên
cường tiêu phục hoại tán
Phật,
Nam-mô Bảo hỏa Phật,
Nam-mô Bảo nguyệt
quang minh Phật,
Nam-mô Hiền tối Phật,
Nam-mô Bảo liên hoa bộ**

**Phật,
Nam-mô Hoại ma la vãng
độc bộ Phật,
Nam-mô Sư tử hồng lực
Phật,
Nam-mô Bi tinh tiến Phật,
Nam-mô Kim bảo quang
minh Phật,
Nam-mô Vô lượng tôn
phong Phật,
Nam-mô Vô lượng tôn ly
cầu vương Phật,
Nam-mô Đức âm Phật,
Nam-mô Dược vương Bồ-
Tát,
Nam-mô Dược thượng Bồ-
Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,**

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo dùng năng lực đại từ và năng lực đại bi mà cứu vớt mười phương chúng sanh, làm cho những người hiện chịu khổ thì tức khắc thoát khỏi, những người sẽ chịu khổ thì hoàn toàn tránh được, vĩnh viễn không còn đọa lạc ác đạo, mà từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, họ trừ được ba thứ chướng ngại, diệt được năm thứ sợ hãi, đầy đủ hoàn toàn công đức và trí tuệ, lại nhiếp hóa mọi loài chúng sanh khác, cùng nhau hướng tới vô thượng Bồ-Đề, hoàn thành địa vị Chánh-biến-giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng lên một cách tột bậc sự nhất tâm chú ý

để lắng nghe cho kỹ. Tín-Tướng Bò-Tát bạch Phật, có kẻ lưng gù, sườn vẹo, chân tay què quặt, đi đứng không vững, là do tội gì gây ra ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đã đào đường đặt hố, cắm chông gài giáo, trí sùng đặt cung, hãm hại người vật, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ bị ngục tốt xiềng trói gông cùm, khổ ách như thế mà không thể thoát được, là vì tội gì ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đối với sinh vật thì bủa lưới mà bắt, dùng lồng mà nhốt, đối với con người thì lợi dụng quyền hành mà cưỡng đoạt tài sản, tù đầy oan ức, làm cho họ hết chỗ tố cáo trần trình, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ điên cuồng ngốc sớ, hết biết tốt xấu, là vì tội gì gây ra ? Phật dạy, kẻ ấy quá khứ đã say sưa vì chè chén, phạm đủ ba mươi sáu cái lỗi say rượu, sau đó là cái thân si ngốc như người say, hết phân biệt được tôn ti thượng hạ,

vì vậy mà bị cực hình ấy.

Có kẻ hình nhỏ mà âm lớn, vác đi thì mệt, phải phục xuống mà kéo, đi đứng nằm ngồi rất chi khô sở, như vậy là vì tội gì gây ra ? Phật dạy, kẻ ấy vì quá khứ đã buôn bán mà sống, khen của mình chê của người, lừa cân tráo thước, cân lượng bất nhất, vì vậy mà bị cực hình ấy.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, như Phật huấn thị thật đáng khiếp sợ, cùng nhau chí tâm, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khắp vì tất cả những kẻ đang chịu khổ và sẽ chịu khổ trong tứ sanh lục đạo, lại vì cha mẹ, thí chủ, sư trưởng, bạn hiền, bạn ác, rộng ra cho đến mười phương hét thấy bốn loài, đều vì họ mà quy y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Vô số tinh tiến
hưng phong Phật,
Nam-mô Vô ngôn thắng
Phật,
Nam-mô Vô ngu phong
Phật,
Nam-mô Nguyệt anh
phong Phật,
Nam-mô Vô dị quang
phong Phật,
Nam-mô Nghịch không
quang minh Phật,
Nam-mô Tối thanh tịnh vô
lượng phan Phật,**

**Nam-mô Hào đế trú duy
vương Phật,
Nam-mô Thành tựu nhất
thế chư sát phong Phật,
Nam-mô Tịnh tuệ đức
phong Phật,
Nam-mô Tịnh luân phan
Phật,
Nam-mô Lưu ly quang tối
phong Phật,
Nam-mô Bảo đức bộ Phật,
Nam-mô Tối thanh tịnh
đức bảo trú Phật,
Nam-mô Độ bảo quang
minh tháp Phật,
Nam-mô Vô lượng tầm quý
kim tối phong Phật,
Nam-mô Văn thù sư lợi Bồ-
Tát,**

**Nam-mô Phổ hiền Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, đệ tử chúng con ngày nay ngược nhờ năng lực của Phật-Đà, năng lực của Phật-Pháp và năng lực của Bồ-Tát, vì những người chịu khổ mà đánh lễ, khẩn cầu sám hối, làm cho những người đã và đang chịu khổ thì nhờ năng lực đại từ đại bi của chư Phật Bồ-Tát mà được thoát khỏi tức khắc, những người chưa chịu khổ thì từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, vĩnh viễn không đọa ác đạo, thoát cái khổ tám nạn mà được sanh ra đời sống tám phước, được các thiện căn, được thành tựu đức tánh bình đẳng,

thành tựu tuệ giác viên mãn, thành tựu thanh tịnh tự tại, đồng với Phật-Đà bước lên địa vị Chánh-giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải tăng thêm sự dụng tâm, tập trung thính giác đến tột độ mà nghe kỹ. Tín-Tướng Bồ-Tát lại bạch Phật, có kẻ hình thù cực xấu : Thân đen, tai xanh, má gò, mặt phồng, mũi tẹt, mắt vàng, răng thưa, miệng thối, bụng lớn, lưng nhỏ, vé ngắn, chân ủng, chân tay co quắp, lưng gù, xương nổi, phi áo, mạnh ăn, ghẻ, thũng, phung, lác, bao nhiêu góm ghiếc đều tập hợp nơi thân kẻ ấy ; muốn thân với người mà người không để ý, người khác làm bậy mà mình bị họa lây ; không bao giờ thấy Phật-Đà, không bao giờ nghe Phật-Pháp, không biết Bồ-Tát, không hiểu Thánh-Hiền, từ chỗ đau khổ này đến chỗ đau khổ khác không được dừng nghỉ, như thế là do tội gì gây ra ?

Phật dạy, kẻ ấy vì quá khư làm con thì bất hiếu cha mẹ, làm tôi thì bất trung quân vương, làm người trên thì không thương kẻ dưới, làm kẻ dưới thì không cung kính người trên, đối với chúng bạn thì bất tín, đối với xóm làng thì bất nghĩa, hành chánh thì không kể chức vụ, tư pháp thì không kể luật lệ, tâm ý điên đảo, mất hết chừng mực, sát hại quân thần, khinh khi trưởng thượng, đánh nước, cướp dân, công thành, phá lũy, trộm cướp, cưỡng đoạt, ác nghiệp quá quắt, nhưng vẫn chưa hết, khen mình, chê người, hiếp kẻ cô thế, lán người già cả, vu khống hiền lương, phỉ báng thiện sư, khinh khi người trên, lừa đảo kẻ dưới, hết thấy tội nghiệp phạm đủ tất cả : Vì là quả báo của nhiều tội nên bị như trên.

Lúc ấy, tất cả những kẻ đang chịu cực hình của tội báo nghe Phật huân thị như vậy, gào khóc vang động, nước mắt

như mưa, cùng nhau bạch Phật, nguyện xin Thế-Tôn ở đời cho lâu để tuyên dương chánh pháp, giáo hóa chúng con, làm cho chúng con thoát khỏi khô nảo. Phật dạy, nếu ta ở mãi trong cõi đời này thì những kẻ bạc phước không chịu gieo trồng thiện căn. Vì lẽ họ nghĩ ta còn mãi, cố ý quên đi định luật vô thường. Họ làm đủ thứ tội ác để rồi có hối hận cũng không kịp. Như những đứa bé con có mẹ ở mãi bên cạnh thì nó hết thấy mẹ nó khó gặp, mẹ nó có đi nó mới biết trông biết nhớ, và biết vui mừng khi mẹ trở về. Ta cũng vậy. Chính vì ta biết chúng sanh không thiết tha cầu sự bất diệt nên nhập Niết-Bàn. Bây giờ đức Thế-Tôn nói cho những người đang chịu cực hình của tội báo những lời chỉnh cú sau đây:

Nước chảy không đầy mãi,
 Lửa dữ không cháy hoài,
 Mặt trời mọc rồi lặn,

Trăng tròn rồi lại khuyết,
 Quyền quý với giàu sang,
 Vô thường còn hơn thế,
 Vì thế phải tinh tiến,
 Đánh lễ đấng vô thượng.

Phật nói những lời ấy xong, những người chịu tội báo đều nén bi cảm mà bạch Phật, chúng con nên làm việc lành gì để được khỏi khổ ? Phật dạy, các Thiện-nam-tử, các người phải nỗ lực hiếu dưỡng cha mẹ, kính thờ Sư-trưởng, qui y Tam-Bảo, cần mẫn thực hiện bát-thí, trì-giới, nhẫn-nhục, tinh-tiến, thiên-định và trí-tuệ, vận dụng từ-bi hỷ-xả mà tạo tâm lý bình bằng đối với người thân kẻ thù, ý thức không còn hai ấn tượng thân thù đối chọi với nhau, không lường đảo kẻ cô thế, không bỏ rơi kẻ già cả, không khinh miệt kẻ khốn cùng, giúp người như mình, không có một ý nghĩ xấu. Các người nếu làm được như vậy là đã báo ân Phật, vĩnh viễn thoát khỏi

tam đồ ác đạo, không còn thống khổ nữa.

Phật thuyết kinh này rồi, các vị Đại Bồ-Tát tức khắc thực hiện tuệ giác vô thượng, các vị Thanh-Văn Duyên-Giác hoàn thành lục thông, tam minh và bát giải thoát, kỳ dư, đại chúng ai cũng được “pháp nhãn tịnh”. Kinh này, về sau nếu ai nghe được thì cũng sẽ không còn là tội nhân của tam đồ bát nạn nữa, vì lẽ năng lực của Kinh này có thể làm cho địa ngục ngưng lại, thống khổ yên hết.

Tín-Tướng Bồ-Tát bạch Phật, nên mệnh danh Kinh này là gì, Bồ-Tát đại sĩ phụng trì như thế nào ? Phật dạy Tín-Tướng Bồ-Tát, Thiện-nam-tử, Kinh này nên mệnh danh là “Tội-nghiệp báo-ứng giáo-hóa địa-ngục”. Với ý nghĩa của danh hiệu đó, các người nên phụng trì và truyền bá một cách rộng rãi, tạo nên công đức vô lượng. Đại chúng nghe

Phật thuyết Kinh này rồi, nhất tâm hoan hỷ, trân trọng phụng hành.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, như Phật huấn thị thật đáng cả sợ, hãy cùng nhau vận dụng lòng sợ hãi và lòng từ bi, nhờ sức của Phật mà làm BỒ-Tát-hạnh, nghĩ đến thống khổ địa ngục mà phát BỒ-Đề-tâm. Hãy vì tất cả những kẻ đang chịu khổ trong địa-ngục, trong nga-quỉ và trong súc-sanh, rộng ra cho đến cả trong lục đạo, nhất tâm nhất ý mà lễ bái sám hối cho họ, làm cho họ giải thoát tất cả. Chính chúng ta, nếu chúng ta không nỗ lực làm những cách chuyển họa ra phước, thì trong mỗi một địa ngục chúng ta đều có phần cả. Đại chúng hãy chí tâm, nghĩ đến cha mẹ, sư trưởng và thân thích của mình sau này sẽ có thể chịu khổ báo, cùng lúc, cũng nghĩ chính bản thân mình sau này hay ngay bây giờ có thể cũng chịu khổ báo, mà đồng một

nỗ thông thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, chí thành khẩn thiết, vận dụng tâm trí một cách tốt độ mà nguyện một niệm có sức cảm ứng mười phương chư Phật, một lay có sức diệt sạch vô lượng tội báo, trong lục đạo, ai đang chịu khổ thì nguyện nhờ sức Phật-Đà, sức Phật-Pháp và sức Thánh-Hiền mà làm cho tức khắc thoát khỏi, trong lục đạo, ai chưa chịu khổ thì nguyện nhờ sức Phật-Đà, sức Phật-Pháp và sức Thánh-Hiền mà làm cho họ vĩnh viễn tránh được, từ nay sắp đi, vĩnh viễn không còn đọa lạc ác đạo, triệt hạ ba thứ chướng ngại để tùy niệm mà vãng sanh, tuyệt hết năm thứ sợ hãi để tự tại mà giải thoát, huệ nghiệp thì nỗ lực một cách liên tục, diệu hạnh thì thực hiện một cách đầy đủ, vượt qua Pháp vân địa, nhập Kim-cang tâm mà thành Chánh-biến-giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hối trong đạo tràng này, hãy vận dụng tâm trí hơn nữa, hãy tập trung thính giác mà nghe cho kỹ, vừa nghĩ vừa nhớ một cách chuyên chú. Tạp-Tạng Kinh nói, có một con quỷ bạch với Mục-Liên tôn giả, thân con hai vai có mắt, ngực có mũi và miệng, còn đầu thì không có, như vậy là do tội gì gây ra ? Tôn-giả trả lời, vì người đời trước làm đồ đệ những tên đao phủ thủ, khi chúng giết người thì người khoái thích, dùng dây buộc kéo giúp chúng, vì vậy mà bị tội báo này. Nhưng đó chỉ là giai đoạn mở đầu của tội báo, còn giai đoạn chính thức của tội báo thì ở địa ngục.

Có một con quỷ bạch với Mục-Liên tôn giả, thân hình con như một khối thịt, không có tay chân, không có tai mắt và các bộ phận khác, luôn luôn bị trùng rĩa và chim mổ mà ăn, đau đớn hết cách chịu đựng, như vậy là vì tội gì gây ra ? Tôn-giả trả lời, vì người đời trước đánh

thuốc phá thai của người, làm cho thai nhi không toàn mạng, vì vậy mà bị tội báo này. Nhưng đó chỉ là giai đoạn mở đầu của tội báo, còn giai đoạn chính thức của tội báo thì ở địa ngục.

Có một con quỷ bạch với Mục-Liên tôn giả, bụng con thì quá lớn, cổ con thì chỉ như kim, suốt năm suốt tháng ăn uống không được, như vậy là vì tội gì gây ra ? Tôn-giả trả lời, vì người đời trước làm chủ thôn xóm, tự thị quyền quý, chèn chén và hoành hành, khinh khi cướp đoạt, làm cho dân tình vừa khổ vừa đói, vì vậy mà bị tội báo này. Nhưng đó chỉ là giai đoạn mở đầu của tội báo, còn giai đoạn chính thức của tội báo thì ở địa ngục.

Có một con quỷ bạch với Mục-Liên tôn giả, từ khi sanh ra đến giờ, con bị hai vòng sắt nóng bám dưới hai nách, làm cho cả mình cháy nung, như vậy là vì tội gì gây ra ? Tôn-giả trả lời, vì

ngươi đòi trước trộm lấy bánh của đại chúng giấu dưới hai vách, vì vậy mà bị tội báo này. Nhưng đó chỉ là giai đoạn mở đầu của tội báo, còn giai đoạn chính thức của tội báo thì ở địa ngục.

Có một con quỷ bạch với Mục-Liên tôn giả, con thường dùng đồ bọc đầu lại, vì sợ người giết mà lòng rất kinh khiếp, như vậy là vì tội gì gây ra ? Tôn-giả trả lời, vì ngươi đòi trước tà dâm, ngoại tình, thường sợ người khác nhìn thấy, hoặc người chồng bắt được thì xích lại và đánh chết, lòng thường khiếp hãi, vì vậy mà bị tội báo này. Nhưng đó chỉ là giai đoạn mở đầu của tội báo, còn giai đoạn chính thức của tội báo thì ở địa ngục.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, như Kinh huấn thị, ai không cả sợ. Vì lẽ vô thỉ đến giờ, chúng ta có thể đã làm vô lượng tội ác đó, và những tội ác đó đều

có ra vì tâm từ bi không có, vì ý mạnh khinh yếu, vì muốn hãm hại và cưỡng đoạt, vì quên lẽ phải và khinh hiền thiện, mà gây ra đủ thứ tội lỗi. Những tội lỗi như vậy tất nhiên phải chịu khổ báo trong các ác đạo. Ngày nay, đại chúng hãy chí tâm, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khắp vì hết thảy những người đang chịu khổ hoặc sẽ chịu khổ trong lục đạo mà khẩn cầu sám hối, cũng khẩn cầu sám hối cho cha mẹ, sư trưởng và bà con, cho chính bản thân của mình, tội đã làm thì nguyện xin tiêu diệt, tội chưa có thì không dám tạo ra. Khẩn cầu sám hối như vậy, đại chúng hãy cùng nhau qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lạc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Liên hoa tôn
phong Phật,
Nam-mô Tịnh bảo hưng
phong Phật,
Nam-mô Điện đăng phan
vương Phật,
Nam-mô Pháp không đăng
Phật,
Nam-mô Nhất thể chúng
đức thành Phật,
Nam-mô Hiền phan tràng
vương Phật,**

**Nam-mô Nhất thế bảo trí
sắc trì Phật,
Nam-mô Đoạn nghi bạt
dục trừ minh Phật,
Nam-mô Ý vô khủng cụ oai
mao bất thụ Phật,
Nam-mô Sư tử Phật,
Nam-mô Danh xưng viễn
văn Phật,
Nam-mô Pháp danh hiệu
Phật,
Nam-mô Phụng pháp Phật,
Nam-mô Pháp tràng Phật,
Nam-mô Tu di đảnh quang
minh Phật,
Nam-mô Bảo tạng trang
nghiêm Phật,
Nam-mô Chiên đàn ma ni
quang Phật,**

**Nam-mô Kim hải tự tại
vương Phật,
Nam-mô Đại bi quang
minh vương Phật,
Nam-mô Ưu bát la liên hoa
thắng Phật,
Nam-mô Liên hoa tu trang
nghiêm vương Phật,
Nam-mô Kim cang lao
cường tự tại vương Phật,
Nam-mô Thù thắng nguyệt
vương Phật,
Nam-mô Nhật nguyệt
quang vương Phật,
Nam-mô Đại-Thế-Chí Bồ-
Tát,
Nam-mô Thường tinh tiến
Bồ-Tát,
Nam-mô Bất hưu tức Bồ-**

**Tát,
 Nam-mô Hư không tạng
 Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin các đấng Đại từ bi phụ đem năng lực từ bi mà cứu vớt hết thảy những người đang chịu khổ và sẽ chịu khổ trong lục đạo, làm cho họ tức khắc thoát khỏi, đem năng lực thần thông mà đoạn trừ quả báo và nghiệp nhân của các ác đạo trong đó có địa ngục, làm cho mọi người từ nay đến ngày giác ngộ, vĩnh viễn không đọa lạc ác đạo, bỏ thân tội báo mà được thân kim cương, tứ đẳng lục độ biểu hiện thường trực, tứ

biện lục thông tự tại như ý, dững mãi
tinh tiến một cách không gián đoạn, tiến
tu viên mãn hạnh nguyện thập địa, trở
lại độ thoát tất cả chúng sanh khác.

201

CUỐN 4

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo tràng từ bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà qui y và đánh lễ chư Phật trong quá-khứ, hiện-tại và vị-lai :

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu

Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca

Mâu Ni Phật

Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc Tôn Phật.

Phần thứ 7

Diễn Đạt quả báo (tiếp theo)

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng lòng chí thành lên đến tột độ, tập trung tâm trí lại cho duy nhất mà nghe một cách cẩn thận. Khi Phật ở thành Vương-Xá, trong vườn trúc Ca-lan-đà, bảy giờ Mục-Liên tôn giả xuất định, tản bộ bên bờ sông Hằng, thấy các ngạ quỷ chịu tội báo không giống nhau. Các ngạ quỷ ấy sanh tâm cung kính, đến hỏi Mục-Liên tôn giả về kiếp trước của mình. Một con quỷ hỏi Mục-Liên tôn giả, từ lúc sanh ra đến giờ, con luôn luôn đói khát, muốn đến nhà xí lấy phần mà ăn, thì bị trên nhà xí có một con quỷ lớn mạnh hơn, lấy gậy đánh con, nên con chưa bao giờ lại gần được những chỗ ấy, như vậy là vì tội gì gây ra ? Tôn-giả trả lời, vì khi làm người, người là chủ Chùa, có những khách tăng đến khát thực, người tiếc lẫn không cho ăn, chờ khách tăng đi rồi, người mới đem ăn với người trong chùa. Vì người keo lẫn của chung mười

phương tặng chúng một cách vô lý như vậy nên bị tội báo này. Nhưng đây chỉ là giai đoạn mở đầu của tội báo, giai đoạn chính thức của tội báo thì ở địa ngục.

Một con quỉ hỏi Mục-Liên tôn giả, từ lúc sanh ra đến giờ, trên vai con có bình đồng lớn, trong chứa đầy nước đồng sôi, con phải lấy gáo múc nước ấy và phải tự dội xuống đầu mình, thống khổ thật khốc liệt, như vậy là vì tội gì gây ra ? Tôn-giả trả lời, vì khi làm người, người là Tri-sự trong chùa coi việc tặng chúng, có một bình sữa đặc người đem giấu đi, không chịu y theo giờ ăn cúng dường tặng chúng, chờ khách tặng đi rồi mới đem ra ăn với người trong chùa. Nhưng bình sữa đặc ấy, theo lời người hiến cúng, là của chung mười phương tặng chúng, mười phương tặng chúng đều có quyền hưởng. Vì người keo lẩn một cách vô lý

như vậy nên bị tội báo này. Nhưng đây chỉ là giai đoạn mở đầu của tội báo, giai đoạn chính thức của tội báo thì ở địa ngục.

Một con quỉ hỏi Mục-Liên tôn giả, từ lúc sanh ra đến giờ, luôn luôn con phải nuốt viên sắt nóng, như vậy là vì tội gì gây ra ? Tôn-giả trả lời, vì khi làm người, người là Sa-di, lấy nước pha đường, đường viên cứng và lớn, người thấy thì động lòng ăn trộm, đập ra lấy một ít, rồi tặng chúng chưa uống, người đã lên uống trước một miếng, vì vậy nên bị tội báo này. Nhưng đây chỉ là giai đoạn mở đầu của tội báo, giai đoạn chính thức của tội báo thì ở địa ngục.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, như ngài Mục-Liên đã thấy, cảnh tượng thật khủng khiếp. Chúng ta có thể cũng đã có những tội lỗi ấy, chỉ vì vô minh làm mờ ám mà không tự nhớ. Phỏng định đã

có tội lỗi và vị lai sẽ phải chịu khổ báo như vậy, ngày nay, đại chúng hãy chí tâm, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, tàm quý sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Đại chúng hãy khắp vì tất cả ngã quỷ khắp cả mười phương và cùng tận hư không giới mà khẩn cầu sám hối. Lại phụng vì cha mẹ, sư trưởng và thân quyến mà khẩn cầu sám hối, phụng vì các vị tôn chứng, các vị Thượng-tọa, Trung-tọa và Hạ-tọa, bạn hiền bạn ác mà khẩn cầu sám hối, rộng ra nữa, phụng vì mười phương vô cùng vô tận hết thấy chúng sanh trong lục đạo tứ sanh mà khẩn cầu sám hối, tội đã làm thì nhân sám hối mà tiêu diệt, tội chưa có thì nhờ sám hối mà không dám. Khẩn cầu sám hối như vậy, đại chúng hãy qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Câu lưu tôn Phật,
Nam-mô Câu na hàm mâu
ni Phật,
Nam-mô Ca diếp Phật,
Nam-mô Sư tử Phật,
Nam-mô Minh diệm Phật,
Nam-mô Mâu ni Phật,
Nam-mô Diệu hoa Phật,
Nam-mô Hoa thị Phật,
Nam-mô Thiện tú Phật,
Nam-mô Đạo sư Phật,
Nam-mô Đại tí Phật,
Nam-mô Đại lực Phật,
Nam-mô Tú vương Phật,
Nam-mô Tu dực Phật,
Nam-mô Danh tướng Phật,**

Nam-mô Đại minh Phật,
Nam-mô Diệm kiên Phật,
Nam-mô Chiếu diệu Phật,
Nam-mô Nhật tạng Phật,
Nam-mô Nguyệt thị Phật,
Nam-mô Chúng diệm Phật,
Nam-mô Thiện minh Phật,
Nam-mô Vô ưu Phật,
Nam-mô Sư tử du hý Bồ-
Tát,
Nam-mô Sư tử phần tấn
Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát,
Nam-mô Phật đà,
Nam-mô Đạt ma,
Nam-mô Tăng già.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin các đấng Đại từ bi phụ vận dụng lòng từ bi quảng đại mà cứu vớt tất cả chúng sanh hiện chịu thống khổ nga quỷ trong mười phương quốc độ, cứu vớt vô lượng thống khổ của tất cả chúng sanh thuộc địa-ngục, súc-sanh và loài người trong mười phương quốc độ, làm cho họ tức khắc thoát khỏi tội báo, ba thứ chướng ngại diệt sạch, năm thứ sợ hãi không còn, gột rửa tâm tánh bằng tâm giải thoát, giáo hóa vạn loại bằng bốn hồng thệ, trực tiếp được thấy từ dung của Phật, trực tiếp được hỏi chánh pháp của Phật, ngay nơi bản vị mà phiền não lọc hết, tùy niệm cảm ứng mà hiện khắp quốc độ, hạnh nguyện viên mãn một cách mau chóng, chánh giác hoàn thành một cách vượt bậc.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng thêm hơn nữa lòng chí thành mà nhất tâm nghe kỹ. Khi Phật ở thành Vương-Xá, phía đông nam thành ấy có cái ao nước, đại tiện tiểu tiện và bao nhiêu đồ bần đều đổ xuống, hôi thối không thể đến gần. Có một con trùng lớn sanh trong ao đó, mình dài đến vài trượng, không có chân càng, ngoi ngóp quần quai, người coi đông đến vài ngàn. A-Nan tôn giả đến thấy, về bạch rõ với Phật. Phật với đại chúng cùng đến bên ao. Đại chúng nghĩ, hôm nay Phật nên vì mọi người nói rõ nguồn ngọn của con trùng này. Phật biết và bảo đại chúng, sau khi đức Phật Duy-Vệ Niết-Bàn, trong một cảnh chùa tháp, một hôm có năm trăm vị Tỳ-kheo kinh qua, vị tự chủ hoan hỷ, mời ở lại và cúng dường một cách hết lòng, không tiếc lẫn chi cả. Về sau, có năm trăm thương khách buôn vàng ngọc bằng đường hàng hải,

lúc trở về, ngang qua chùa ấy, thấy năm trăm vị Tỳ-kheo tinh tiến hành đạo thì ai cũng phát tâm, hoan hỷ bàn với nhau, ruộng phước khó gặp lắm, chúng ta hãy thiết một lễ hiến cúng nhỏ mọn. Mỗi thương khách bỏ ra một viên ngọc, tất cả đủ số năm trăm viên ma-ni quý giá, gửi nơi vị tự chủ. Vị tự chủ ấy sau này đồ ra xấu bụng, mưu toan chiếm đoạt một mình, nên không đem số ngọc ấy thiết cúng. Tăng chúng bảo nên đem thiết cúng số ngọc của thương khách thì vị tự chủ bảo ngọc đó họ hiến cho ta, nếu muốn lấy thì để đem phần mà cho các ông, các ông không đi khỏi đây ngay tức khắc thì ta sẽ chặt chân tay mà ném cả vào hàm phần. Tăng chúng nghĩ đến cái ngu của vị tự chủ nên yên lặng đi cả. Vì tội ác đó mà ngày nay vị tự chủ phải làm thân con trùng này. Về sau, khi vào địa ngục, thống khổ lại còn khốc liệt hơn nữa.

Phật ở thành Vương-Xá, có một kẻ lưỡi dài và lớn, bị đóng đinh sắt và lửa cháy bùng lên, cả ngày lẫn đêm thống khổ thật thảm. Mục-Liên tôn giả hỏi Phật, vì tội gì mà kẻ ấy chịu khổ đến như vậy ? Phật dạy, kẻ ấy xưa kia cũng đã làm một vị tự chủ, nhưng nhiếc mắng và trục xuất các vị Tỳ-kheo, bắt kẻ khách tăng hay ở lâu rồi, không cho ăn uống, không cho đồng nhận đồ hiến cúng, vì tội ác đó mà bị khổ báo như vậy.

Lại có kẻ thân hình cao lớn, trên đầu có chiếc vạc, lửa bốc dữ dội, trong vạc đầy cả nước đồng sôi, chảy tràn bốn mặt miệng vạc, tưới xuống cùng mình, chạy khắp trong không gian, không thể đứng lại mà nghỉ. Mục-Liên tôn giả hỏi Phật, kẻ ấy vì tội gì mà chịu thống khổ như vậy ? Phật dạy, kẻ ấy đời trước làm tri-sự trong chùa, thí chủ cúng dầu, không đem phân cúng cho các vị khách

tăng, chờ họ đi mới chia nhau với người trong chùa, vì tội ác đó mà bị khổ báo như vậy.

Lại có kẻ thân thể bị một viên sắt nóng đỏ rực, vào từ trên đầu và ra ở dưới chân, chạy khắp trong không gian, thống khổ dữ dội. Mục-Liên tôn giả hỏi Phật, vì tội gì mà bị cực hình ấy ? Phật dạy, xưa kia người ấy làm Sa-Di, trộm bảy quả trong vườn của tăng chúng, đã đọa địa ngục, chịu vô lượng khổ rồi, vì tội dư chưa hết nên bị cực hình ấy.

Lại có một con cá lớn, một thân mà có đến trăm đầu, đầu nào cũng khác nhau, bị sa lưới của ngư phủ, Phật thấy, nhập định từ tâm, gọi tên nó, tức thì nó trả lời được. Phật hỏi, mẹ con ở đâu ? Nó đáp, làm sâu trong nhà xí. Phật nói với các vị Tỳ-kheo, con cá này, thời kỳ Đức Phật Ca-Diếp, đã làm một vị Tỳ-kheo thông suốt ba tạng, vì ác khẩu mà bị quả báo nhiều đầu. Mẹ nó, lúc ấy,

hưởng đồ người ta cúng dường nên bây giờ làm sâu trong nhà xí. Quả báo con cá này do ác khẩu thô lỗ, phản gián đôi bên, rối loạn hai phía. Sau khi chết, nó đọa địa ngục thì ngục tốt đã nung vạc sắt nóng đỏ mà ram lưỡi, đốt nóng câu liêm sắt mà cắt, rồi dùng trâu cày nát lưỡi ấy, lại dùng mũi sắt nóng đâm vào cổ, mấy ngàn vạn kiếp mới hết tội, được ra lại còn sanh vào loài thú vật như thế này đây. Nếu ai chỉ trích cha mẹ, sư trưởng hay quốc chúa, thì tội báo còn hơn nữa.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, nghe Phật huân thị thật nên khiếp sợ. Nghiệp nhân thiện ác đã thấy thật rõ, quả báo tội phúc không còn ngờ vực. Vậy chỉ còn mỗi một việc là nỗ lực mà sám hối. Mở Kinh ra là đã thấy rõ mọi việc. Nếu không nỗ lực mà lại giải đãi thoái lui một chút, thì việc chúng ta làm ngày

nay làm sao hoàn thành ? Đói mà chỉ mơ tưởng đủ thứ mỹ vị thì vẫn không ích gì. Vì vậy, muốn cầu chánh pháp tuyệt đối và tuyệt diệu, muốn độ thoát tất cả, thì không thể chỉ dừng lại nơi sự ước nguyện trong lòng. Mà đã có sự ước nguyện trong lòng rồi thì phải tự nỗ lực, cần mẫn mà thực hiện. Đại chúng hãy chí tâm, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, vì hết thảy mọi người trong địa-ngục, trong nga-quỷ, trong súc-sanh và trong loài người mà khẩn cầu sám hối. Lại vì cha mẹ, sư trưởng, bạn hiền, bạn ác, vì chính bản thân mình cùng mọi người liên hệ mà khẩn cầu sám hối, tội lỗi đã làm thì nguyện xin tiêu diệt, tội lỗi chưa có thì nguyện xin không dám.

Khẩn cầu sám hối như vậy, đại chúng hãy cùng nhau qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian:

**Nam-mô Di Lạc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Đề sa Phật,
Nam-mô Minh diệu Phật,
Nam-mô Trì man Phật,
Nam-mô Công đức minh
Phật,
Nam-mô Thị nghĩa Phật,
Nam-mô Đẳng diệu Phật,
Nam-mô Hưng thịnh Phật,
Nam-mô Dực sư Phật,
Nam-mô Thiện nhu Phật,
Nam-mô Bạch hào Phật,
Nam-mô Kiên cố Phật,
Nam-mô Phước oai đức
Phật,
Nam-mô Bất khả hoại
Phật,**

**Nam-mô Đức tướng Phật,
 Nam-mô La hầu Phật,
 Nam-mô Chúng Vương
 Phật**

**Nam-mô Phạm thanh Phật,
 Nam-mô Kiên tể Phật,
 Nam-mô Bất cao Phật,
 Nam-mô Tác minh Phật,
 Nam-mô Đại sơn Phật,
 Nam-mô Kim cang Phật,
 Nam-mô Tướng chúng
 Phật,**

**Nam-mô Vô úy Phật,
 Nam-mô Trân bảo Phật,
 Nam-mô Sư tử phan Bồ-
 Tát,**

**Nam-mô Sư tử tác Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,**

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát,

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin các đấng Đại từ bi phụ dùng năng lực đại từ bi, năng lực đại trí tuệ, năng lực bất tư nghị và năng lực đại tự tại mà độ thoát tất cả chúng sanh trong lục đạo, diệt trừ tất cả thống khổ trong lục đạo ấy, bằng cách làm cho chúng sanh hết sạch nghiệp nhân của tam đồ ác đạo, nghĩa là vĩnh viễn không còn tạo ra năm thứ tội nghịch và mười thứ ác nghiệp, nên cũng vĩnh viễn không còn trở lại đọa vào tam đồ ác đạo ấy nữa, từ nay sắp đi, bỏ sự sanh ra với đời sống tội báo mà được sanh ra với đời sống Tịnh-độ, tức là bỏ tánh mạng tội báo mà được tánh mạng tuệ-giác, bỏ

thân thể tội báo mà được thân thể kim-cang, hết cái khổ ác đạo mà được cái vui Niết-Bàn, nhớ cái khổ ác đạo mà phát Bồ-đề-tâm, tứ đẳng và lục-độ thường trực biểu hiện, tứ biện và lục thông như ý tự tại, dũng mãnh tinh tiến không ngừng không nghỉ, tiến tu viên mãn hạnh nguyện thập địa, rồi lại độ thoát hết thấy chúng sanh.

PHẦN THỨ TÁM :

NÓI VỀ ĐỊA NGỤC

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải hiểu vạn hữu tuy phẩm chất khác nhau, hiệu năng cũng bất đồng, nhưng, phản chiếu với nhau rõ ràng như sáng với tối thì chỉ có hai hiện tượng thiện ác. Nói đến thiện thì đó là phước báo tốt đẹp của loài người loài trời, nói về ác thì đó là tội báo dữ dội của tam đồ ác đạo. Đó là hai hiện tượng la liệt khắp cả thế gian,

rõ nhất, thật nhất. Vậy mà những kẻ mê mờ thì nghi hoặc nổi lên đủ thứ. Có kẻ còn dám bảo thiên đường là giả tạo, địa ngục là tà thuyết. Họ không biết suy nhân để nghiệm quả, cũng không biết xét quả để tìm nhân. Nhân quả mà còn không lý giải minh bạch, thì ai nấy đều có chấp kiến thức tầm thường của mình. Đến nỗi không phải chỉ nói không bàn có, mà còn viết bài làm sách. Tâm lý trái ngược điều thiện tốt đẹp mà vẫn chưa bao giờ tự tỉnh rằng mình đã lầm. Thậm chí có ai dẫn dụ cho thì sự cố chấp càng cứng chắc. Những kẻ như vậy là tự đâm đầu vào ác đạo, đọa địa ngục như tên phóng đi. Cha hiền con hiếu cũng hết cách cứu nhau. Chỉ còn đi tới mà vào vạc lửa, thân thể nát tan, tinh thần bi thảm. Bây giờ hối hận, đâu còn kịp nữa ?

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải hiểu

cái nhân thiện ác tuy có thể có sự tương quan như vang như bóng, nhưng cái quả tội phước thì cảnh giới khác biệt đến nỗi có thể thấy mà chờ trước. Mong rằng hãy có một sự xác tín mà không còn nghi ngờ. Trong sự dị biệt của cảnh giới tội phước, ở đây hãy nói về địa ngục. Kinh nói, cái quăng hắc ám nhất, nằm giữa vòng núi Thiết-vi của Đại thiên thế giới, là cảnh giới địa ngục. Thành ngục bằng sắt, dọc ngang rộng đến một ngàn sáu trăm vạn dặm. Trong thành có tám vạn bốn ngàn ngăn. Dưới thành là đất sắt, trên thành là lưới sắt. Lửa nung lên thì thành ấy trong ngoài đều đỏ rực. Lửa ở trên xông xuống sát đất, lửa ở dưới cũng xông lên sát lưới. Địa ngục có những tên gọi sau đây, biểu lộ hình cụ và cực hình trong ấy : Ép lại, tối tăm, xe đao, rùng kiếm, máy sắt, rùng chông, lưới sắt, hang sắt, hoàn sắt, đá nhọn, hầm than, rùng cháy, hồ lang, kêu gào,

nước sôi, than nóng, núi dao, cây kiếm, đá lửa, thành lửa, trụ đồng, giường sắt, xe lửa, bánh lửa, uổng đồng, khắc lửa, cực nóng, cực lạnh, rút lưỡi, đóng đinh, trâu cày, chém chặt, dao binh, mỏ xẻ, song tro, phân dải, giá lạnh, bùn lầy, si ngốc, khóc lóc, đui điếc, cầm ngọn, câu sắt, mỏ sắt.

Quan trọng nhất là địa ngục A-tì. Phật dạy tôn giả A-Nan, tại sao mệnh danh như vậy ? Vì A là không, ì là cản, cứu. A-ì là tội báo không thể cản trở hay cứu giúp. A là thân mỗi tội nhân đầy cả địa ngục, không có chỗ cách hờ ; ì là lòng các ngục tốt tàn nhẫn cực độ, không một chút động tâm. A là rất nóng, ì là rất khổ. A là chịu khổ không có khoảng cách thời gian, ì là chịu khổ không thể đứng yên một chỗ. A là ngọn lửa rất lớn, ì là sức nóng dữ dội : Lửa nóng cháy đến tâm can thì gọi là A-ì địa-ngục. Ngục ấy dọc ngang có ba

mười hai vạn dặm, bao bọc bởi bảy lớp thành sắt và bảy lớp lưới sắt. Trong có mười tám ngăn thì bao bọc bởi bảy lớp rùng đao. Trong bảy lớp thành lại có bảy lớp rùng kiếm. Dưới có mười tám ngăn, mỗi ngăn có tám vạn bốn ngàn lớp. Bốn góc có bốn con chó đồng, thân hình cao lớn đến một vạn sáu ngàn dặm, mắt như sấm chớp, nanh như cây kiếm, răng như núi đao, lưỡi như mũi sắt, lông phát lửa mạnh, khói rất hôi thối, thế gian này không có hơi thối nào sánh bằng. Lại có mười tám ngục tốt, đầu như đầu La-sát, miệng như miệng Dạ-xoa, mắt có tám mươi bốn con, ria ra những viên sắt nóng, lớn và nhanh như xe chạy cả chục dặm. Nanh như câu sắt, vênh lên cao một trăm sáu chục dặm. Đầu nanh lóe lửa, đốt đỏ xe sắt đằng trước, làm cho mỗi vành của bánh xe ấy biến thành mười vạn dao lửa, kiếm kích sắc nhọn đều từ trong lửa ấy tuôn ra.

Thác lửa như vậy thiêu đốt thành ngục A-tì, làm cho thành ấy đỏ như đồng nung. Trên đầu ngục tốt có mười tám đầu trâu, mỗi đầu trâu có mười tám sừng, đầu sừng nào cũng phát ra một đồng lửa. Đồng lửa này biến thành mười tám vành lửa, mỗi vành lại biến thành bánh xe to lớn cắm đầy dao sắc, mỗi lưỡi dao to lớn như chính bánh xe ấy. Trong biển lửa, những bánh xe này xếp lớp với nhau đầy cả ngục A-tì. Chó đồng hả miệng, thè lưỡi đến đất. Lưỡi như mũi sắt. Lưỡi ấy thè ra là hóa vô số lưỡi nữa, đầy thành A-tì. Trong bảy lớp thành có bảy cây cò sắt, đầu cò phun lửa như thác, đổ xuống đầy thành A-tì. Thành này có bốn cửa, trên mỗi ngưỡng cửa có mười tám cái vạc, tuôn trào nước đồng sôi, chảy tràn đầy thành. Mỗi một ngăn ngục có tám vạn bốn ngàn măng xà sắt, phun độc, nhả lửa, mà mình nó lại lớn đầy thành. Măng xà găm lên thì

như trời nổ sấm sét, mưa ra những viên sắt nóng và lớn, ngập cả thành A-tì. Cự hình trong thành A-tì có đến tám ngàn tỉ. Tất cả cự hình khốc liệt nhất trong các cự hình đều tập hợp lại ở đây. Lại có năm chục triệu con trùng, mỗi con có tám vạn bốn ngàn mỏ nhọn, đầu mỏ phun lửa như mưa, đổ ra ngập thành A-tì. Khi những con trùng này mưa xuống, ngọn của lửa dữ ngục A-tì lại càng bùng lên, ánh lửa đỏ ối, chiếu xa ba trăm ba mươi sáu vạn dặm, từ ngục A-tì xông lên bề cả của Đại thiên thế giới. Xuyên qua lớp núi nung đỏ, nước bề, từng giọt như trục xe, đổ xuống, biến thành những mũi sắt nhọn lớn, tràn đầy thành A-tì.

Phật dạy tôn giả A-Nan, nếu ai giết cha, giết mẹ, nhục mạ bà con, thì tội ấy, khi sắp chết, chó đồng hả miệng, hóa ra mười tám cỗ xe như những chiếc xe vàng, trên che bằng tàn quý, tất cả ngọn

lửa biến thành những thiếu nữ ngọc ngà. Tội nhân từ xa mới thấy đã khoái, ta muốn đến trong xe đó, ta muốn đến trong xe đó ! Một ngọn gió lạnh như dao cắt mình, làm cho tội nhân la thất thanh, lửa đâu, lửa đâu ? Hãy đến ngồi trên xe, đốt lửa mà sưởi, nghĩ như vậy là chết liền. Và thoáng cái đã ngồi trên xe vàng. Nhìn lại thiếu nữ ngọc ngà thì tất cả đều cầm búa sắt, bổ chém thân tội nhân. Dưới thân ấy, lửa bốc lên, cuộn cuộn như bánh xe bằng lửa đang quay. Trong khoảnh khắc, nhanh như lực sĩ đuổi hay co cánh tay, tội nhân rơi thẳng vào ngục lớn A-tì. Từ ngăn trên hết, như bánh xe bằng lửa đang quay, lăn xuống đáy của ngăn dưới hết. Thân tội nhân đầy cả trong ngăn. Chó đồng sủa lớn, nhai xương, nhậu tủy. Ngục tốt tàn bạo thì cầm đinh ba sắt lớn, xóc kéo đầu dây, cả mình bốc lửa ngọn, đầy ngập thành A-tì. Lưới sắt mưa đao xuống, từ

lỗ chân lông đâm vào cơ thể, và hóa ra Diêm-vương, lớn tiếng phán bảo, kẻ ngu ngốc, giống địa ngục, khi người ở nhân gian, bắt hiểu cha mẹ, tà kiến và kiêu ngạo một cách hết cả lẽ phải. Chỗ người sanh bây giờ là địa ngục A-tì. Người vốn hay phản bội, mất hết lương tính, bây giờ chịu cái khổ này có thấy thích thú không ? Phán rồi biến mất. Ngục tốt liền xua tội nhân từ ngăn dưới lên ngăn trên, qua đủ tám vạn bốn ngàn ngăn, rúm người lại mà lên sát lưới sắt. Phải một ngày đêm mới khắp các ngăn. Nhưng một ngày đêm ở địa ngục A-tì, tính theo thì gian của châu Diêm-Phù, thì có đến sáu mươi tiểu kiếp. Vậy mà tội nhân địa ngục A-tì phải sống đến một đại kiếp của địa ngục ấy.

Tội nhân của địa ngục A-tì là những kẻ đã mất hết lương tính đến độ không còn biết xấu hổ mà tạo năm thứ tội nghịch. Vì tội nghịch ấy, khi gần

chết, mười tám thứ gió đao, như những chiếc xe sắt đỏ lửa, xẻ suốt cơ thể. Vì bị nóng hành hạ, tội nhân nghĩ, phải chi có cây đại thọ mát mẽ, đầy cả hoa lá, để chơi dưới đó thì khoái biết mấy. Nghĩ như vậy thì tám vạn bốn ngàn rừng kiếm của A-tì biến thành cây tốt, hoa trái sum sê, hiện ra trước mắt có hàng có lối đàng hoàng. Những ngọn lửa nóng khùng khiếp thì biến thành hoa sen ở ngay dưới gốc cây. Tội nhân thấy, nghĩ rằng ước mơ của mình đã hiệu quả. Nói như vậy là, mau như mưa rào, thấy ngòi trên hoa sen liền. Trong khoảnh khắc, những con trùng có mỏ sắt nhọn, từ trong hoa sen tuôn ra, xoi sương, vào tủy, xoáy não, thủng tim, nên vin cây mà trèo. Thì các nhánh kiếm róc thịt đến xương. Và cả rừng đao đều đổ xuống. Rồi xe lửa, rồi lò than, đủ cả mười tám cực hình, nhất tề đến rước ! Hiện tượng này hiện ra là hãm xuống

dưới đất. Rồi từ ngăn dưới mà bị xua lần lên. Ở ngăn dưới, thân lớn dần như hoa nở, tràn đầy ngăn ấy. Bị lửa đốt dữ dội, từ ngăn dưới trôi lên ngăn trên. Ở đây, thân cũng đầy khắp cả ngăn, và vì nóng ép quá mà lòi mắt, le lưỡi. Vì tội cực ác, người này còn bị hàng tỉ giọt nước đồng sôi và trăm ngàn bánh xe đao, từ không đổ xuống, vào trên đầu và ra dưới chân. Cực hình mà tội nhân này chịu, hơn cả sự mô tả trước kia đến cả trăm ngàn vạn lần. Những kẻ tạo đủ năm thứ tội nghịch thì phải chịu cực hình này đủ số năm đại kiếp tính theo thời gian của địa ngục A-tì.

Lại còn có kẻ dám phá cấm giới mà Phật đã thiết lập, tiêu thụ một cách vô ích của thí chủ hiến cúng, phỉ báng Tam-Bảo bằng lý thuyết tà kiến, phủ nhận nguyên lý nhân quả, triệt mất cái việc học tập tuệ giác Bát-Nhã, kích bác Phật-Đà, chiếm đoạt của Phật-Pháp, làm

những hành vi như bản đến mất hết sự trong sạch, mất lương tính đến độ không còn biết xấu hổ, nhục mạ cả cha mẹ lẫn thân thích, làm đủ thứ tội ác. Kể ấy, khi gần chết, đao gió cắt mình, vật vã quần quại, tựa như một kẻ bị tra tấn đánh đập. Tâm trí hốt hoảng, cuồng loạn. Thấy nhà mình trai gái lớn nhỏ đều là những vật như bản, phần dải hôi thối, tràn cả ra ngoài nữa. Tội nhân nghĩ, tại sao ở đây không có thành quách và núi rừng cho tốt để mình du ngoạn, mà mình lại phải ở giữa cái chỗ như bản này ? Nghĩ mới xong, ngục tốt tàn bạo tức thì dùng đinh ba sắt lớn kên ngục A-tì và các rừng đao hóa thành cây quý giá và hồ mát trong, ngọn lửa vĩ đại thì hóa thành hoa sen cánh vàng, những con trùng mỏ sắt thì hóa thành chim nhạn biết bơi, và tiếng đau trong địa ngục hóa thành âm thanh hát ca. Tội nhân nghe thì khoái liền, cảnh trí

này ta phải du ngoạn mới được. Nghĩ xong là đã thấy ngòi trên hoa sen, bấy giờ thì những con trùng mỏ sắt, từ các lỗ chân lông, chui vào mà rĩa ăn cơ thể tội nhân, trăm ngàn bánh xe sắt từ đỉnh đầu xoáy vào cơ thể ấy, hằng hà sa số đỉnh ba sắt móc mắt tội nhân, chó đồng của địa ngục thì biến ra hàng chục triệu chó sắt, tranh nhau xé xác tội nhân moi tim gan mà ăn. Trong khoảnh khắc, thân thể tội nhân như hoa sắt, nở đầy cả mười tám ngăn của địa ngục A-tì, mỗi hoa có tám vạn bốn ngàn cánh, đầu mỗi cánh là chân tay và các bộ phận của thân thể tội nhân, đầy cả một ngăn. Địa ngục không lớn, nghĩa là thân thể tội nhân không nhỏ, đầy khắp một cách như thế trong cả đại địa ngục. Những tội nhân loại này phải ở trong địa ngục đến tám vạn bốn ngàn đại kiếp tính theo thì gian chỗ ấy. Như thế, nếu địa ngục thế giới này hủy hoại thì nhập qua mười

tám ngăn phương đông mà chịu khổ như trước. Và địa ngục A-tì ở đây, cũng như ở phương nam, phương tây hay phương bắc, đều là mười tám ngăn cả. Những tội nhân phỉ báng Đại-thừa, làm đủ năm thứ tội nghịch, phá hoại hiền thánh, diệt tận gốc rễ điều lành, nghĩa là một tội nhân đủ mọi thứ đại ác, thì thân thể đã đầy địa ngục A-tì mà tứ chi lại đầy cả mười tám ngăn. A-tì địa ngục chỉ thiêu đốt những kẻ ấy, những kẻ thuộc dòng giống địa ngục.

Khi thế giới này bước vào thời kỳ hủy hoại, thì cửa đông của A-tì địa-ngục tự nhiên mở ra. Tội nhân thấy ngoài cửa đó, suối trong, nước chảy, hoa tốt, trái thơm, cây và rừng, hiện đủ tất cả. Từ ngăn dưới nhìn thấy, mắt tội nhân bỗng ngưng bốc lửa. Tội nhân vươn mình, bò lét bằng bụng, rồi rúm người mà chạy lên ngăn trên, đưa tay vin cây. Thì ra là vin vào bánh xe đao. Bây giờ, trong

không gian mưa xuống những hoàn sắt nóng, tội nhân hoảng chạy đến cửa phía đông. Mới đến ngưỡng cửa, ngục tốt tức thì nắm đỉnh ba sắt đâm ngược vào mắt, còn chó đồng thì nhai tim, làm cho tội nhân chết ngất. Nhưng rồi phải sống lại ngay, thấy cửa phía nam mở ra, với bao nhiêu ảo tưởng, rồi tiếp đến những cực hình, cũng y như cửa phía đông. Và cứ như thế, tội nhân qua đủ các cửa phía tây và phía bắc. Thời gian này phải đến nửa đại kiếp cũng tính theo thời gian của A-tì địa-ngục.

Từ ngục ấy chết, tội nhân lại phải sanh trong địa ngục băng lạnh. Ngục này chết thì sanh trong địa ngục hắc ám. Ở đây tám vạn bốn ngàn năm không thấy gì cả, làm thân con trùng lớn, quần quai bò lết, giác quan bết tắc hết thảy. Cả trăm ngàn chồn sói kéo xé mà ăn. Sau đó lại sanh trong súc sanh, năm ngàn vạn năm làm thân cầm thú. Tội

báo như thế này hết rồi, được sanh trở lại nhân gian thì đui, điếc, câm, ngọng, phong hủi, ung thư, nghèo nàn, hèn hạ, tự trang sức thân mình và đời sống của mình bằng hết thảy mọi sự suy tổn. Vậy mà phải chịu cái thân và cuộc đời ấy đến năm trăm năm. Sau đó phải sanh trở lại trong ngạ quỷ. Ở đây gặp các vị Thiện-tri-thức, các vị Đại Bồ-Tát, quở trách như sau. Người trong vô số kiếp trước đã tạo vô số tội ác, nhất là phỉ báng không tin những gì đáng tin, nên đã đọa A-tì địa-ngục, chịu những thống khổ đến nỗi không thể diễn tả. Ngày nay người phải biết phát Bồ-đề tâm mới được. Ngạ quỷ nghe nói, liền niệm “Nam-mô Phật-Đà”. Nhờ năng lực ân đức của Phật, tánh mạng kết thúc ngay, và sanh lên cõi trời Tứ-Thiên-Vương. Ở đây, hối lỗi, tự trách, lại phát Bồ-đề tâm nữa. Ánh sáng của tâm Phật không bao giờ rời bỏ những người này. Luôn luôn

nhiếp thọ họ, xót thương họ, như đôi
 với tôn giả La-Hầu-La vậy. Giáo hóa để
 giữ cho họ khỏi đọa địa ngục y con
 người tiếc giữ con mắt. Phật dạy vị Đại-
 vương đang nghe Ngài nói về địa ngục,
 muốn biết ánh sáng của tâm Phật chiếu
 đến ở đâu thì phải biết là luôn luôn
 chiếu đến những kẻ thống khổ trong
 Vô-gián-ngục, muốn biết tâm Phật nghĩ
 đến ai thì phải biết là luôn luôn nghĩ đến
 những kẻ rất ác. Nhờ năng lực của tâm
 Phật tự bất tư nghị, mà qua kiếp số vượt
 quá toán số, vẫn làm cho những kẻ rất
 ác phát được Bồ-đề tâm.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng
 sám hối trong đạo tràng này, được nghe
 chính Phật nói về tội báo thì phải tăng
 thêm tột bậc sự tập trung tâm trí, đừng
 cho tán phóng dật phát sanh ra nữa.
 Hãy nghĩ, nếu không nỗ lực áp dụng các
 phương tiện để thực hành Bồ-Tát hạnh,
 thì trong mỗi một địa ngục chúng ta đều

có phần cả. Hôm nay, tất cả chúng ta hãy vì những kẻ đang chịu khổ trong A-tì-ngục và trong các chỗ khác, hãy vì những kẻ sẽ chịu khổ trong A-tì-ngục và trong các chỗ khác, rộng ra nữa, hãy vì hết thảy mọi người đang chịu khổ hay sẽ chịu khổ trong tất cả địa ngục mười phương thế giới mà đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Đánh-lễ đức Phật Di Lặc,
Đánh-lễ đức Phật Thích-Ca
Mâu-Ni,
Đánh-lễ bảy đức Phật quá
khứ,
Đánh-lễ mười đức Phật ở
mười phương,
Đánh-lễ ba mươi lăm đức
Phật,

**Đảnh-lễ năm mươi ba đức
Phật,
Đảnh-lễ một trăm bảy
mười đức Phật,
Đảnh-lễ một ngàn đức
Phật thuộc Trang nghiêm
kiếp,
Đảnh-lễ một ngàn đức
Phật thuộc Hiền kiếp,
Đảnh-lễ một ngàn đức
Phật thuộc Tinh tú kiếp,
Đảnh-lễ các vị Bồ tát đại sĩ
khắp cả mười phương,
Đảnh-lễ mười hai vị Bồ tát,
Đảnh-lễ Địa tạng Bồ-Tát,
Đảnh-lễ Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Đảnh-lễ Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát,**

Đảnh-lễ vô lượng hình tượng Phật khắp cả mười phương, cùng tận không giới, tượng vàng và tượng chiêm đàn của Ưu điền vương tạo ra, tượng đồng của A dục vương tạo ra, tượng đá ở Trung hoa, tượng ngọc ở Tích lan, và hết thảy các tượng khắp trong các quốc độ làm bằng vàng, bằng bạc, bằng lưu ly, bằng san hô, bằng xa cừ, bằng mã não, bằng trân châu, bằng ma ni, bằng vàng dưới cây Diêm phù có sắc tía thượng thặng.

Đảnh-lễ hết thảy tháp thờ

tóc, tháp thờ răng, tháp thờ răng lớn, tháp thờ móng tay, tháp thờ xương đỉnh đầu, các tháp thờ xá lợi khác trong toàn thân, tháp thờ ca sa, tháp thờ bát, tháp thờ bình, tháp thờ tích trượng, nói tóm là tất cả những gì làm Phật sự của các đức Như lai khắp cả mười phương.

Đảnh-lễ hết thảy các tháp kỷ niệm chỗ giáng sinh, tháp kỷ niệm chỗ giác ngộ, tháp kỷ niệm chỗ chuyển pháp luân và tháp kỷ niệm chỗ nhập Niết Bàn của hết thảy

chư Phật, tháp Đa bảo Phật, tám vạn bốn ngàn tháp của A dục vương kiến tạo, tháp trên loài trời, tháp trong nhân gian và tất cả tháp trong Long cung.

Đảnh-lễ hết thảy Phật đà khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới.

Đảnh-lễ hết thảy Phật pháp khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới.

Đảnh-lễ hết thảy Thánh hiền khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới.

Nguyện xin Tam-Bảo đồng đem

năng lực đại từ đại bi, năng lực an ủy chúng sanh, năng lực vô lượng tự tại. năng lực vô lượng đại thần thông mà chúng minh và nhiếp thọ cho tất cả đại chúng sám hối hôm nay, đồng vì hết thấy chúng sanh chịu khổ trong A-tì-ngục mà khẩn cầu sám hối, đồng vì hết thấy chúng sanh chịu khổ trong địa ngục ở khắp mười phương thế giới nhiều đến không thể tả mà khẩn cầu sám hối, đồng vì cha mẹ, sư trưởng và tất cả thân quyến mà khẩn cầu sám hối. Nguyên xin Tam-Bảo đem nước đại bi mà rửa sạch tội lỗi như bản cho hết thấy chúng sanh hiện chịu khổ trong A-tì địa-ngục và tất cả địa ngục khác, làm cho họ thân tâm thanh tịnh; rửa sạch tội lỗi như bản cho chúng con cùng sám hối trong đạo tràng hôm nay, cùng cha mẹ, sư trưởng và thân quyến của chúng con, làm cho thân tâm thanh tịnh tất cả ; rửa sạch tội lỗi như bản cho tất cả chúng

sanh trong lục đạo, làm cho họ giác ngộ, thực hiện thanh tịnh tuyệt đối. Nguyên xin Tam-Bảo làm cho tất cả và hết thảy, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, triệt hết thống khổ trong địa ngục A-tì cũng như trong địa ngục khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nhiều đến số không thể tả, làm cho họ vĩnh viễn từ biệt tam đồ ác đạo, vĩnh viễn từ biệt địa ngục, vĩnh viễn không làm mười ác nghiệp, năm thứ tội nghịch để phải chịu mọi thứ thống khổ. Nguyên xin Tam-Bảo làm cho chúng sanh tận trừ tội lỗi, bỏ sự sanh ra với đời sống địa ngục mà được sự sanh ra với đời sống Tịnh-độ, bỏ tánh mạng địa-ngục mà được tánh mạng tuệ-giác, bỏ thân thể địa ngục mà được thân thể kim-cang, bỏ cái khổ địa ngục mà được cái vui Niết-bàn, nhớ cái khổ địa ngục mà phát Bồ-đề tâm, tứ đẳng và lục độ biểu hiện thường trực, tứ biện và lục thông tự

tại như ý, đầy đủ trí tuệ mà làm Bò-Tát hạnh, dũng mãnh tinh tiến mà không ngừng không nghỉ, tiến tu viên mãn hạnh nguyện thập địa, nhập kim-cang tâm thành chánh-biến-giác, trở lại giáo hóa mười phương chúng sanh.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, nên biết, ngoài A-tì-ngục, những thứ địa ngục khác có những thống khổ phức tạp đến nỗi không thể ghi lại. Chỉ cái tên của những địa ngục ấy cũng đã biểu thị những nỗi đau đớn khốc liệt. Mở kinh mà xem cũng thấy đủ cả. Kinh nói, Diêm-Vương chỉ vì một niệm ác mà tổng quản địa ngục, nhưng bản thân chịu khổ cũng khó mà tả nổi. Diêm-Vương xưa kia là vua nước Tì-Sa, chiến tranh với vua Duy-Đà nhưng quân lực không bằng, nên thề rằng đời sau sẽ làm chúa địa ngục để trừng trị kẻ ấy. Mười tám đại thần và hàng trăm vạn quân dân

cũng thê như thế. Nên vua Tì-Sa xưa kia thì bây giờ là Diêm-Vương, mười tám đại thần bây giờ là 18 chúa ngục, còn trăm vạn quân dân thì nay là ngục tốt đầu trâu. Nhưng mà hệ thống sở thuộc thì tất cả đều thuộc quyền của Tì-Sa môn thiên vương phía bắc. Trường-a-hàm nói, chỗ của Diêm-Vương ở là phía nam châu Diêm-Phù, trong núi Kim-Cang, cung điện dọc ngang rộng đến sáu ngàn dặm. Kinh thuyết về địa ngục nói, cung điện ấy ở ngay trong địa ngục, và rộng đến ba vạn dặm, dựng lên bằng đồng và sắt. Mỗi một ngày đêm, ba lần có cái vạc đồng cực lớn, trong chứa đầy đồng sôi, tự nhiên hiện ra trước mặt Diêm-Vương. Một ngục tốt to lớn nhất, vật ngã Diêm-Vương trên giường sắt nóng, dùng móc sắt vạch miệng ra mà đổ đồng sôi vào, làm cho Diêm-Vương từ cổ suốt xuống đều cháy tất cả. Mười tám đại thần tức mười tám

chúa ngục, cũng bị cực hình như vậy. Mười tám chúa ngục ấy là Ca-diên, quản ngục Nê-lê; là Khuất-tôn, quản ngục Núi-dao ; là Phát-thọ, quản ngục Cát-nóng; là Phát-khúc, quản ngục Phân-nóng; là Ca-thế, quản ngục Hắc-ám : là Hạp-sai, quản ngục Xe-lửa ; là Thang-vị, quản ngục Vạc-sôi ; là Thiết-nhiên, quản ngục Giường-sắt ; là Ác-sanh, quản ngục Núi-ép ; là Thân-ngâm, quản ngục Băng-lạnh ; là Tì-ca, quản ngục Lột-da ; là Diêu-đầu, quản ngục Súc-sanh ; là Đề-bạc, quản ngục Binh-đao ; là Di-đại, quản ngục Mài-sắt; là Duyệt-đầu quản ngục Sông-tro ; là Xuyên-cốt, quản ngục Roi-sắt ; là Danh-thân, quản ngục Dòi-trùng ; là Quán-thân, quản ngục Đồng-sôi. Những ngục như thế này còn có vô số địa-ngục phụ thuộc khác nữa, và mỗi ngục cũng có một viên chúa. Còn bọn ngục tốt đầu trâu thì tánh khí thật là hung tàn bạo

ngược, không có một chút từ tâm hay trắc ẩn. Thấy tội nhân chịu cực hình của tội báo, chúng chỉ lo họ không đau đớn, không khóc liệt. Ai hỏi chúng, người ta chịu khổ như vậy thật đáng xót thương, vậy mà tại sao anh vẫn độc ác mãi, không một chút động lòng ? Chúng đáp, những kẻ tội ác chịu khổ như thế này đây là những kẻ đã bất hiếu cha mẹ, phỉ báng Phật, phỉ báng Pháp, phỉ báng Tăng, nhục mạ lục thân, khinh khi sư trưởng, hãm hại mọi người, nói thô ác, nói hai lưỡi, dua nịnh, ganh ghét, làm cho người khác cốt nhục phân ly, giận dữ, tàn sát, đục vọng, xảo trá, mưu sống phi chánh pháp, mưu cầu phi chánh pháp, kiến thức phi chánh pháp, nhác, phóng túng, kết oán gây thù. Những kẻ như vậy đến chịu khổ ở đây, mỗi khi được ra, chúng tôi đã khuyên rằng, chón này khổ lắm, không thể chịu nổi, anh đã được phóng thích thì đừng tạo nguyên

nhân vào đây nữa. Ấy vậy mà tội nhân này có bao giờ hối cải. Mới được ra đã thấy trở vào. Luân hồi như vậy mà chúng không biết khổ. Chúng làm cho gân sức chúng tôi mệt nhọc vì chúng. Hết đời này đến kiếp khác, luôn luôn chúng tôi phải đụng đầu với chúng. Vì vậy mà với tội nhân này chúng tôi không còn chút từ tâm nào. Chúng tôi phải cố hành phạt cho khốc liệt là mong chúng biết khổ, để rồi biết xấu biết hổ mà không còn trở lại. Nhưng, xem ra bọn này, khổ đến mấy, chúng cũng không bao giờ chịu tránh. Chúng thật không muốn làm lành, xoay người qua đường hướng Niết-bàn. Chúng là vật vô tri, không biết tránh khổ cầu vui, không biết nhớ cái lý do tại sao sự thống khổ ở đây khốc liệt gấp mấy nhân gian. Như vậy làm sao chúng tôi còn có thể từ tâm, trắc ẩn, đối với chúng ?

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hối trong đạo tràng này, hãy lấy ngay lao ngục trần gian mà đối chiếu thì tức khắc biết được, và tin những lời trên đây là đúng. Trần gian này, nếu có kẻ vào trong kia cửa ngục đến ba lần, thì dẫu cha mẹ thân thích cũng đã hết thương tưởng. Huống chi ngục tốt đầu trâu thấy tội nhân mới ra lại vào liền ? Vì vậy, cái việc chịu khổ rất lớn mà lại rất dài kia, đã được thoát ly, thì chỉ còn mỗi một việc là phải sửa chữa tâm tánh, thay đổi thói cũ. Nếu không hối cải thì phải chìm mãi trong khổ hải. Vì lẽ đã sa vào đấy thì tuần tự hết chỗ này qua chỗ khác, từ chỗ đau khổ lại vào chỗ đau khổ, liên miên bất tận. Thế nên ba đời oán đối, nhân quả tiếp nhau, là do hai cái vòng thiện ác chưa bao giờ đứng lại. Mà cái điềm báo ứng như thế nào thì mỗi người tự nhìn lại mình là có thể thấy rõ. Vậy nếu cứ làm ác thì vẫn phải chịu khổ. Khổ chỉ là cái quả trả lại cho

cái nhân của nó. Và trong địa ngục thì cái khổ siêu đẳng sẽ đủ cả, sẽ suốt năm và suốt đời. Rồi thoát ở đấy lại vào súc sanh. Hết súc sanh thì ngã quỷ. Lịch trình như vậy, sống chết đã vô lượng mà thống khổ lại càng vô lượng hơn. Như vậy, ai nấy há lại không tranh thủ thì gian mà thực hành Bồ-Tát đạo ? Ngày nay hãy cùng nhau đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất năm bộ phận của cả cơ thể, khắp vì chúng sanh trong mười phương địa ngục, vì Diêm-Vương, ngục chúa, ngục tốt và những kẻ liên hệ của họ trong mười phương địa ngục, khắp vì chúng sanh trong mười phương ngã quỷ, vì chúa ngã quỷ và những kẻ liên hệ của họ trong mười phương ngã quỷ, khắp vì chúng sanh trong mười phương súc sanh, vì chúa súc sanh và những kẻ liên hệ của họ trong mười phương súc sanh, rộng ra nữa, khắp vì mười phương vô cùng vô

tận hết thấy chúng sanh mà khẩn cầu sám hối. Hãy tự nguyện, và cầu cho họ, cải vãng tu lai, không còn làm ác, tội đã làm thì xin tiêu diệt, tội chưa có thì nguyện không dám. Nguyện xin mười phương chư Phật đem năng lực bất tư nghị, năng lực đại tự tại, năng lực đại thần thông mà đồng cứu giúp, đồng xót thương, đồng nhiếp thọ, làm cho chúng sanh tức khắc giải thoát khổ não. Nguyện rồi, đại chúng hãy cùng nhau qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Hoa nhật Phật,
Nam-mô Quân lực Phật,
Nam-mô Hoa quang Phật,
Nam-mô Nhân ái Phật,
Nam-mô Đại oai đức Phật,

**Nam-mô Phạn vương Phật,
Nam-mô Vô lượng minh
Phật,**

**Nam-mô Long đức Phật,
Nam-mô Kiên bộ Phật,
Nam-mô Bất hư kiến Phật,
Nam-mô Tinh tiến đức
Phật,**

**Nam-mô Thiện thủ Phật,
Nam-mô Hoan hỷ Phật,
Nam-mô Bất thoái Phật,
Nam-mô Sư tử tướng Phật,
Nam-mô Thắng tri Phật,
Nam-mô Pháp thị Phật,
Nam-mô Hỷ vương Phật,
Nam-mô Diệu ngự Phật,
Nam-mô Ái tác Phật,
Nam-mô Đức tí Phật,
Nam-mô Hương tượng**

Phật,
Nam-mô Quan thị Phật,
Nam-mô Vân âm Phật,
Nam-mô Thiện tư Phật,
Nam-mô Sư tử phan Bồ-
Tát,
Nam-mô Sư tử tác Bồ-Tát,
Nam-mô Địa tạng Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới. Nguyên xin Tam-Bảo đem tự tại thần lực mà cứu vớt địa ngục đạo gồm có Diêm-Vương, ngục chúa, ngục tốt, thân thuộc của họ, và hết thủy tội nhân trong địa ngục, trong mười tám ngàn địa

ngục phụ thuộc và trong tất cả địa ngục phụ thuộc của mười tám ngã ấy, làm cho họ siêu thoát hết thảy, bằng cách tội nhân và khổ quả đồng thời tan biến, từ nay sắp đi, vĩnh viễn từ bỏ cái nghiệp địa ngục, vĩnh viễn từ biệt tam đồ ác đạo, bỏ sự sanh ra với đời sống địa ngục mà được sanh ra với đời sống Tịnh-độ, bỏ tánh mạng địa ngục mà được tánh mạng tuệ giác, bỏ thân thể địa ngục mà được thân thể kim cang, bỏ cái khổ địa ngục mà được cái vui Niết-bàn, quan trọng nhất là nhớ nghĩ cái khổ địa ngục mà phát Bồ-đề tâm, rời tứ đẳng lục độ thì biểu hiện một cách thường trực, tứ biện và lục thông thì tự tại một cách như ý, dũng mãnh tinh tiến không ngừng không nghỉ, tiến tu viên mãn hạnh nguyện thập địa, trở lại hóa độ hết thảy chúng sanh, nhập Kim-cang tâm thành Chánh-biến-giác.

255

CUỐN 5

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo tràng từ bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà qui y và đánh lễ chư Phật trong quá-khứ, hiện-tại và vị-lai :

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu

Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca

Mâu Ni Phật

Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc Tôn Phật.

PHẦN THỨ CHÍN :

GIẢI TOẢ OÁN KẾT

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hối trong đạo tràng này, phải biết chúng sanh không có một ai mà không bị sự dối đầu của oán kết. Làm sao biết được ? Vì nếu không có sự dối đầu của oán kết thì đã không có lục đạo. Nay, lục đạo không ngừng, tam đồ sôi mãi, đủ biết oán đối vẫn miên man bất tận. Trong kinh có huấn thị, chúng sanh ai cũng có tâm : Có tâm là có thể làm Phật được cả. Nhưng chúng sanh tâm tưởng thác loạn, đắm say hồng trần mà không biết đường nẻo giải thoát, gieo trồng cái gốc khổ não, bồi dưỡng cái rễ oán đối, nên luân hồi tam giới, lưu chuyển lục đạo, bỏ thân rồi lại thọ thân, không thấy có sự tạm ngừng. Mà tại sao chúng sanh lại như thế ? Là vì vô thi đến giờ, liên tục bởi bản thức ám chướng – Ám chướng vì bóng tối vô minh che khuất và vì thủy triều ái dục nhận chìm, nên phát sanh ba thứ độc căn là tham lam, sân giận và ngu si, và nổi dậy bốn thứ

thác loạn là biến chuyển cho trường tồn, thống khổ cho hạnh phúc, vô ngã cho bản ngã và như bản cho trong sạch. Rồi một mặt, từ ba độc căn lại nổi mười phiền não, mặt khác, từ thân kiến trong vô ngã cho bản ngã nổi năm kiến chấp và từ năm thứ này nổi thêm sáu mươi hai kiến chấp khác ; thêm nữa, từ thân miệng ý phát mười ác nghiệp - là thân thì sát, đạo, dâm ; miệng thì vọng ngôn, ỷ ngữ, lưỡng thiệt, ác khẩu ; ý thì tham, sân, si tự làm mười ác nghiệp, khuyến khích kẻ khác làm mười ác nghiệp, ca tụng mười ác nghiệp và ca tụng những người làm mười ác nghiệp, nghĩa là do thân miệng ý mà có đến bốn chục ác nghiệp tất cả, mặt khác, do lục căn say vương lục cảnh mà mở rộng tám vạn bốn ngàn cửa ngõ phiền não. Như vậy, một niệm mà có sáu mươi hai kiến chấp, một niệm mà có bốn chục ác nghiệp, một niệm mà có tám vạn bốn

ngàn phiền não, huông chi tội lỗi trong một ngày, một tháng, một năm, hay một đời hoặc nhiều kiếp ? Cho nên tội lỗi thật vô cùng và oán đối thật vô tận. Nhưng chúng sanh luôn luôn sống với vô minh, nên vô minh thì khuất lấp giác tuệ, phiền não thì khuất lấp tâm tư, tâm trí thác loạn, không chút tự giác, không tin Kinh nói, không cứ Phật dạy, không biết cởi mở oán đối, không mong tìm đường giải thoát, tự đắm đầu vào ác đạo như con thiêu thân đắm đầu vào lửa, chịu khổ một cách khốc liệt, đủ thứ, liên tục và nhiều đời. Giả như tội báo kết thúc được mà trở lại làm người, thì những người ác như vậy cũng không bao giờ hối cải. Nên các vị Thánh mà nổi dậy lòng từ bi vô hạn là chính vì những kẻ ở mãi trong vòng oán đối này đây.

Đại chúng đã cùng nhau nguyện phát Bồ-đề-tâm, làm Bồ-Tát-hạnh, thì

phải biết cái đạo của Bồ-Tát đại-sĩ là lấy việc cứu khổ chúng sanh làm chất liệu, lấy việc cởi mở oán kết làm chánh yếu, không bỏ rơi chúng sanh, nghĩa là lấy sự nhẫn chịu thống khổ làm căn bản. Chúng ta ngày nay cũng phải học tập như vậy. Phải phát động chí dũng mãnh, phát động tâm từ bi, phát động tâm như tâm chư Phật, rồi dựa vào thần lực của chư Phật mà thượng cờ giác ngộ, giống trống chánh pháp, cầm cung trí tuệ, nắm tên kiên cố, khắp vì tất cả chúng sanh oán kết với nhau trong lục đạo và tam thế, khắp vì cha mẹ sư trưởng và thân thuộc, mà khẩn cầu giải tỏa oán kết, nghĩa là oán đã kết thì nguyện ban cho sự hỷ xả tất cả, oán chưa kết thì nguyện tuyệt đối không dám thắt buộc nữa. Ngưỡng nguyện chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, lấy năng lực từ bi, năng lực bản nguyện và năng lực thần thông mà đồng gia che chở, cứu giúp, chiết phục, nhiếp

thọ, làm cho mười phương ba đời tất cả những kẻ oán kết với nhau, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, cởi mở oán kết, không còn thù đối, mọi hình thức thống khổ vĩnh viễn không còn. Đại chúng hãy cùng nhau chí thành, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì hết thảy chúng sanh oán kết với nhau trong lục đạo tam thế, phụng vì cha mẹ sư trưởng và quyến thuộc mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Thiện ý Phật,
 Nam-mô Ly cấu Phật,
 Nam-mô Nguyệt tướng
 Phật,
 Nam-mô Đại danh Phật,
 Nam-mô Châu kế Phật,**

**Nam-mô Oai mãnh Phật,
Nam-mô Sư tử bộ Phật,
Nam-mô Đức thọ Phật,
Nam-mô Hoan thích Phật,
Nam-mô Tuệ tụ Phật,
Nam-mô An trú Phật,
Nam-mô Hữu ý Phật,
Nam-mô Ương già đà Phật,
Nam-mô Vô lượng ý Phật,
Nam-mô Diệu sắc Phật,
Nam-mô Đa trí Phật,
Nam-mô Quang minh Phật,
Nam-mô Kiến giới Phật,
Nam-mô Cát tường Phật,
Nam-mô Bảo tướng Phật,
Nam-mô Liên hoa Phật,
Nam-mô Na la diên Phật,
Nam-mô An lạc Phật,
Nam-mô Trí tích Phật**

**Nam-mô Đức kính Phật,
 Nam-mô Kiên dũng tinh
 tiến Bồ-Tát,
 Nam-mô Kim cang tuệ Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, liên tục từ quá khứ đến hiện tại, từ hiện tại đến tương lai, chúng sanh oán kết với nhau, ngày nay ai đang chịu sự đối đầu của oán kết trong lục đạo thì nguyện nhờ năng lực Tam-Bảo mà làm cho họ giải thoát tất cả, còn ai có thể chịu hoặc sẽ phải chịu sự đối đầu của oán kết trong lục đạo thì nguyện nhờ

năng lực Tam-Bảo mà làm cho họ vĩnh viễn từ biệt ác đạo, vĩnh viễn không còn đối xử với nhau bằng ác ý, không còn hành hạ nhau bằng cực hình, cho nhau sự hỷ xả tất cả, không còn cái ý niệm thân thù, tội lỗi sạch hết, oán đối giải cả, hòa đồng tâm tánh như nước với sữa, hoan hỷ với nhau như nổi hoan hỷ của Bồ-Tát khi thấy được bản thể chân như, thọ mạng vô cùng, thân tâm thường lạc, thiên cung Tịnh-độ tùy ý vãng sanh, muốn ăn có ăn, muốn mặc được mặc, không còn cái tiếng oán đối tranh chấp, tứ đại hết bị xáo động, ngũ căn hết còn mê hoặc, điều thiện thì giành nhau mà tập hợp, điều ác thì đua nhau mà tan biến, phát tâm Đại-thừa, tu Bồ-Tát hạnh, tứ đẳng lục-độ hoàn thành đầy đủ, bỏ cái quả báo sanh tử mà thành cái tuệ giác vô thượng.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải tìm

hiều rẽ của oán và gốc của khổ là gì ? Là mắt ham sắc đẹp, tai mê tiếng hay, mũi thích hơi thơm, lưỡi say vị ngon, thân ưa khoái cảm, nghĩa là năm giác quan luôn luôn bị năm đối cảnh mê hoặc và lôi cuốn, nên suốt đời và nhiều kiếp không thể giải thoát. Lại chính thân thuộc là nguồn gốc của sự oán đối liên tục từ quá khứ đến hiện tại, từ hiện tại đến vị lai. Hầu hết oán đối do thân thuộc mà có. Vì lẽ nếu không thân thì cũng không thù. Nên thân hết thì thù cũng hết. Tại sao như vậy ? Là vì, thí dụ nếu hai kẻ khác xứ xa làng thì làm gì có sự oán hận. Oán hận có là vì có thân gần. Thân gần mà còn tam độc thì tự nhiên va chạm : Có va chạm mới có oán hận. Nên thân thích thì hay oán trách nhau. Cha mẹ oán trách con cái, con cái oán trách cha mẹ, anh em chị em cũng như thế cả, oán trách nhau, giận ghét nhau, một chút phật ý đã nổi phần nộ.

Khi giàu có thì bà con cầu cạnh, lúc nghèo nàn thì không hề thương tưởng. Càng được càng cho là ít, càng được càng cho không đủ. Muốn chi được mấy vẫn không cho là có ơn, còn một chút không vừa lòng thì tăng thêm hờn giận. Mà hờn giận là đôi lòng. Nên kết thù gây họa kiếp kiếp vô cùng. Suy luận như thế thì biết sự oán đối liên tục từ quá khứ đến hiện tại, từ hiện tại đến vị lai, thật không phải ai đâu khác hơn là bà con thân thích. Nên thân thích cũng chính là cái ổ oán thù. Như vậy, mọi người há không thiết tha sám hối ? Đại chúng hãy chí tâm, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì vô thí đến giờ, bao nhiêu cha mẹ và bao nhiêu bà con đã oán kết với nhau trong lục đạo, oán đó đối đầu hay chưa, nặng hay nhẹ, ngày nay ở trong địa-ngục, trong ngạ quỷ, trong súc-sanh, trong tu-la, trong loài người, trong loài trời, trong

loài tiên hay ngay trong bà con bây giờ, tất cả những người đã oán kết trong quá-khứ hiện-tại và vị-lai như vậy, cùng những người liên hệ với họ, chúng con ngày nay vận dụng tâm từ bi, vận dụng ý niệm không thân thù, vận dụng tâm như tâm của chư Phật, vận dụng nguyện như nguyện của chư Phật, phụng vì tất cả và hết thảy mà qui y và đảnh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,

Nam-mô Phạm đức Phật,

Nam-mô Bảo tích Phật,

Nam-mô Hoa thiên Phật,

Nam-mô Thiện tư nghị Phật,

Nam-mô Pháp tự tại Phật,

Nam-mô Danh văn ý Phật,

**Nam-mô Nhạo thuyết tụ
 Phật,
 Nam-mô Kim cang tướng
 Phật,
 Nam-mô Cầu lợi ích Phật,
 Nam-mô Du hý thần thông
 Phật,
 Nam-mô Ly ám Phật,
 Nam-mô Danh³ thiên Phật,
 Nam-mô Di lâu tướng Phật,
 Nam-mô Chứng minh Phật,
 Nam-mô Bảo tạng Phật,
 Nam-mô Cực cao hạnh
 Phật,
 Nam-mô Đề sa Phật,
 Nam-mô Châu giác Phật,**

³ Theo bản dịch của HT Viên Giác là: “Đa”

Nam-mô Đức tán Phật,
Nam-mô Nhật nguyệt minh
Phật,
Nam-mô Nhật nguyệt
Phật,
Nam-mô Tinh tú Phật,
Nam-mô Sư tử tướng Phật,
Nam-mô Vi lam vương
Phật,
Nam-mô Phước tạng Phật,
Nam-mô Khí ấm cái Bồ-Tát
Nam-mô Tịch căn Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không

giới, nguyện nhờ năng lực của Phật-Đà, năng lực của Phật-Pháp, năng lực của Bồ-Tát, năng lực của Thánh-Hiền, làm cho cha mẹ bà con của chúng con, những người hiện đang chịu sự đối đầu của oán kết trong lục đạo, cùng với những kẻ liên hệ của họ, đều đến tập hợp nơi đạo tràng này, chung nhau sám hối tội cũ, giải trừ oán kết. Nếu ai vì có hình hài chướng ngại nên không đến được, thì nguyện nhờ thần lực của Tam-Bảo đưa anh linh của họ đến đây, để họ đem tâm từ bi mà nhận sự sám hối ngày nay của chúng con, mong rằng hết thấy oán đối giải tỏa tất cả. Toàn thể đạo tràng đại chúng hãy tâm nghĩ, miệng nói, như sau: Đệ tử chúng con từ vô thủy đến ngày nay, đối với cha mẹ, nhiều đời và bà con nhiều kiếp, vì ba độc căn mà làm mười ác nghiệp, hoặc vì không biết, hoặc vì không tin, hoặc vì không tu, nói tóm, vì vô minh mà gây ra mọi thứ oán

kết, tội lỗi như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thử đến giờ, hoặc vì tham ái, hoặc vì tức giận, hoặc vì ngu ngốc, vì ba độc căn này mà gây ra đủ thứ tội lỗi không những đối với cha mẹ bà con, mà còn đối với chúng sanh trong cả lục đạo, tội lỗi như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con tầm quý sám hối, nguyện xin ban cho sự hỷ xả tất cả. Vô thử đến giờ, hoặc vì đât ruộng, hoặc vì nhà cửa, hoặc vì tiền tài mà gây nên mọi thứ nghiệp nhân oán đối, bằng cách đối với thân quyến mà cũng tìm đủ cách để sát hại, tội sát hại như vậy thật không thể nào mô tả được nữa, oán đối gây ra cũng không có thì gian chãm dứt, ngày nay chúng con tầm quý, phát lộ mà sám hối, nguyện xin cha mẹ bà con, tất cả quyến thuộc, hãy đem tâm từ bi mà nhận sự sám hối ấy, ban cho sự hỷ xả tất cả, không còn ý tưởng

thù hận. Như vậy, trộm cắp, tà dâm, nói láo, mười thứ ác nghiệp, năm thứ tội nghịch, không tội chi không làm, cho đến vọng tưởng thác loạn vin theo đối cảnh mà tạo ra đủ thứ tội lỗi. Tội lỗi như vậy vô lượng vô biên, có thứ đối với cha mẹ mà có, có thứ đối với anh em chị em mà có, có thứ đối với cô dì chú bác mà có, và có từ vô thủy đến giờ. Tội lỗi như vậy, trong nhân, sự oán kết nhiều hay ít, trong quả, sự oán đối lâu hay mau, chỉ duy mười phương chư Phật và Đại-Địa Bồ-Tát mới thấy hết và biết hết. Như cái số lượng oán kết nhiều ít và cái số lượng oán đối lâu mau mà chư Phật Bồ-Tát đã thấy đã biết, cái oán kết mà vị lai chúng con sẽ phải chịu lấy sự oán đối, ngày nay chúng con hồ thẹn, ghen ngạo, buồn tủi, tự trách, mà cãi văng tu lai, không dám gây ra nữa. Nguyên xin cha mẹ bà con đem lòng ôn nhu, lòng hiền hòa, lòng thích điều

thiện, lòng hoan hỷ, lòng che chở, lòng như lòng chư Phật mà nhận sự sám hối ngày nay của chúng con, ban cho sự hỷ xả tất cả, không còn ý niệm thân thù nữa. Nguyên trong cha mẹ bà con mà những người còn chịu oán đối trong lục đạo, cũng như nguyện hết thủy lục đạo chúng sanh, đồng ban cho chúng con sự hỷ xả tất cả, để oán kết ba đời hết sạch trong một lúc. Từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, từ biệt tam đồ, đoạn tuyệt tứ sanh, hòa đồng với nhau như nước với sữa, vô ngại với nhau in như không gian, vĩnh viễn làm thân thuộc chánh pháp cho nhau, làm bà con từ bi với nhau, cùng nhau tu tập vô lượng giác tuệ, thành tựu đầy đủ kho tàng công đức, dũng mãnh tinh tiến không ngừng không nghỉ, làm Bồ-Tát hạnh không chán không mệt, đồng đẳng tâm chư Phật, đồng đẳng nguyện chư Phật, được ba thứ bí mật của Phật-Đà, chứng

pháp thân đầy đủ năm thành phần, thực hiện tuệ giác vô thượng mà thành đấng Chánh-biến-tri.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã cùng nhau giải tỏa oán kết đối với cha mẹ rồi, bây giờ cần phải giải tỏa oán kết đối với sư trưởng. Trừ Phật ra, chưa ai thực hiện pháp thân một cách viên mãn cùng cực, đến nỗi chứng được vô sanh pháp nhẫn cũng còn bị sanh trú diệt chi phối. Ngay như Phật mà còn phải mượn những lời khắc khổ để làm cho kẻ ác nhờ đó ngộ đạo ; phước đức và minh trí đều trọn vẹn mà giáo hóa cho người còn phải dùng những lời khắc khổ, hướng chi phạm phu, theo nguyên tắc, đang cách biệt sự thanh tịnh tuyệt đối ? Thiện ác còn xen lẫn, nhiễm tịnh chưa cách biệt, thì làm sao hết ngay được mọi thứ làm lỗi của thân miệng và ý ? Cho nên, nếu nghe sư trưởng nói gì thì phải hồ

thẹn trước cái ân và cái đức của các ngài, thống thiết mà tự hồi tự trách, chứ không thể vì vậy mà nghi ngờ, kinh ngạc và lòng giữ ác ý. Kinh nói, tuy đã xuất-gia nhưng chưa phải giải thoát. Như vậy, đừng thấy xuất-gia thì đòi hỏi phải hết lầm lỗi, đừng thấy tại-gia thì quả quyết không có thiện sự. Mà thôi, hãy gác việc ấy lại. Trong kinh, Phật bảo đại chúng, các người phải tưởng niệm ân đức sư trưởng, vì lẽ cha mẹ tuy sanh dưỡng giáo dục nhưng không thể làm cho các người thoát ly tam đồ, còn lòng từ cao tột của sư trưởng thì hướng dẫn giáo dục cho các người, từ chỗ ấu trĩ mà làm cho xuất-gia được, thọ giới được, thai nghén vị La-Hán và sanh đẻ vị La-Hán, hết cái khổ sanh tử, được cái vui Niết-bàn. Sư trưởng có cái ân đức siêu xuất thế gian như vậy, ai là người trả được ? Nếu suốt đời hành đạo thì cũng chỉ tự lợi, chưa phải báo đáp ơn

Thầy. Phật đã huân thị, thiên hạ không ai làm bạn tốt cho ta bằng sư trưởng.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, như Phật huân thị, sư trưởng có ân đức đến thế đó, mà chúng ta chưa hề có ý niệm báo đáp. Giáo huân cũng không tín thọ. Đến nỗi phỉ báng thô lỗ, vô có thị phi. Chính điều này làm cho Phật-Pháp rơi rụng. Tội lỗi như thế này làm sao thoát khỏi tam đồ ? Khổ báo của tội lỗi ấy không ai chịu thay được. Cập kỳ gần chết, thì vui bỏ đi, khổ tìm đến, tâm tham nã, ý mê loạn, thức bé tắc, căn suy hại, muốn đi mà chân không động, muốn ngồi mà thân không vững, muốn nghe chánh pháp thì tai lãng, muốn nhìn Thánh tượng thì mắt mờ. Bây giờ có nghĩ đến sự sám hối như hôm nay đây thì có cách gì mà làm được nữa ? Cái mà lúc ấy có là chỉ có tội báo địa ngục. Mà tội báo như vậy đã tự làm thì phải tự chịu. Nên

trong kinh đã huân thị, ngu si tự thị, không tin tội báo, chê thầy, chửi thầy, ghét thầy, ganh thầy, những kẻ như vậy là con ma lớn nhất trong Phật-Pháp, là hạt giống địa ngục, tự gây oán kết thì tự chịu oán đối, vô cùng vô tận. Trường hợp như Hoa-Quang, vị Tỳ-kheo điển đạt chánh pháp một cách tuyệt hảo, có một đệ tử luôn luôn kiêu ngạo, thầy dạy gì cũng không tin thọ, lại còn tuyên ngôn, thầy ta vô trí, ca tụng những sự rỗng tuếch, ta mong đời sau hết gặp ông thầy như vậy. Thế rồi người đệ tử này chánh pháp cho là tà, tà pháp cho là chánh, nên dầu giữ giới một cách trọn vẹn, mà vì phá hủy chánh kiến, lý giải làm lạc, do đó, khi chết, nhanh như tên bắn, đọa vào A-tì địa-ngục, chịu khổ dữ dội trong tám triệu kiếp.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, như Kinh huân thị, há không cả sợ ? Đối với

Thầy, một lời nói ác mà còn đọa A-tì-ngục đến tám triệu kiếp, hưởng chi từ khi mới xuất-gia đến giờ, tội lỗi đối với Thầy tất phải nhiều lắm. Như thế thì có thể phán quyết một cách chắc chắn rằng, chết rồi sẽ phải chịu tội báo y như kẻ đệ tử kia mà không còn ngờ vực gì nữa. Tại sao như vậy ? Vì lẽ Thầy luôn luôn giáo huấn mà đệ tử lại luôn luôn không chịu như pháp thực hành. Đối với Thầy, luôn luôn trái nghịch, cung cấp đến mấy cũng không cho là vừa đủ. Hoặc làm cho Thầy giận, hoặc mình hận Thầy, từ quá khứ đến hiện tại, từ hiện tại đến vị lai, sự hỷ nộ chướng không ít. Và tội lỗi như vậy thật không thể tính toán. Kinh nói, một thoáng tức giận, oán đối vô cùng. Hưởng chi sự oán đối này chẳng phải chỉ trong bà con, mà chính giữa thầy trò sự giận ghét cũng chẳng ít. Lại còn sự ở chung nữa, Thượng-tọa cũng như Trung-tọa,

Trung-tọa cũng như Hạ-tọa, không thâm tín sự xuất-gia là pháp giải thoát, sự nhân-nhục là hạnh an lạc, sự bình-đẳng là đạo Bồ-Đề, sự rời bỏ vọng tưởng là tâm xuất thế, rồi thầy trò ở chung, do cái nghiệp oán kết chưa hết mà chống chọi nhau, tâm tính phần nộ tranh chấp bùng lên loạn xạ, vì vậy, đời đời không tạo được sự hòa hợp. Là người xuất gia mà đối với người đồng học hoặc người cùng thầy, ngày người ta thắng tiến thì mình căm tức, không tự xét cái trí tuệ luyện tập từ đời trước, lại cho rằng họ có phước, mình vô duyên, tâm tính nhiễm ô liên sinh cao hạ. Chỉ thích đua tranh mà không muốn hòa đồng. Không thể nhường cái hậu cho người, nhận cái bạc về mình, mà chỉ biết ganh tức căm hờn nhau. Không biết tự tỉnh lỗi mình mà chỉ lo chỉ trích nhược điểm của kẻ khác. Dèm pha, phỉ báng nhau bằng ba độc chất, không tâm trung tín, không ý

kính nhường. Như vậy thì còn đâu nữa mà nhớ rằng mình đã vi phạm tịnh giới Phật chế ? Đến nổi lớn tiếng to lời mà chửi dữ mắng tục. Thầy dạy thì chẳng ai nghe, mà, bất kể lớn nhỏ, ai cũng bắt mẫn rồi thì phi lẫn nhau, tạo nên sự oán đối không ít, trong các đạo. Nên thị phi oán kết chỉ là một tánh tức giận mà tạo thành oán đối vô cùng giữa thầy trò, giữa những người đồng học, giữa những người ở chung kể cả Thượng-tọa, Trung-tọa và Hạ-tọa. Khế kinh đã nói, nổi tức giận ngày nay chỉ hờn ghét nhau một chút, cũng thừa để sau này biến thành dữ dội đến nỗi tạo ra sự thù oán lớn lao, huông chi tội ác làm ra bởi cả một đời ?

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, nào ai tự biết mình đã ở trong loài nào, đối với thầy và đối với bạn đã gây ra bao nhiêu oán kết ? Nhưng oán kết ấy đã hoặc sẽ

đem lại oán đối vô cùng. Oán đối tuy vô hình, những đã vô hạn về năm tháng mà còn vô cùng về đời kiếp. Và nổi thống khổ thì thật khó mà nhẫn nổi. Chính vì lý do đó mà Bồ-Tát đại-sĩ bỏ tâm thân thù, xả ý thương ghét, đem đức tánh từ bi mà bình đẳng nhiếp hóa. Đại chúng đã được cùng nhau phát Bồ-đề-tâm và phát Bồ-đề-nguyện thì phải tập làm Bồ-tát-hạnh là bốn vô-lượng-tâm, sáu ba-la-mật và bốn hoằng-thệ, bốn nhiếp-pháp. Như những bản hạnh mà chư Phật Bồ-Tát đã làm, ngày nay chúng ta cũng tập mà làm. Thân thù bình đẳng, tất cả vô ngại. Từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, thệ nguyện cứu giúp hết thảy mọi người, làm cho mọi người thể hiện trọn vẹn đạo lý tuyệt đối. Đại chúng hãy cùng nhau chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì từ vô thủy đến ngày nay, qua bao đời kiếp xuất gia, các vị Hòa-thượng xà-lê mà có

gây oán kết, các vị Tôn-chúng giới-đàn mà có gây oán kết, những người đồng học, cùng thầy hay ở chung mà có gây oán kết, những người có liên hệ hay không liên hệ, và rộng ra nữa là mười phương ba đời hết thủy lục đạo tử sanh mà có gây oán kết, oán kết đó hoặc đã đối đầu, hoặc chưa đối đầu, hoặc nặng, hoặc nhẹ, cùng những người liên hệ với họ, chúng con đều phụng vì tất cả và hết thủy mà đánh lễ Tam-Bảo, khẩn cầu sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Nếu đối với lục đạo chúng sanh mà chúng con có gây oán kết, oán kết mà không hiện tại thì vị lai, chúng con phải chịu oán đối, thì ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Nếu lục đạo chúng sanh mà có gây oán kết và chịu oán đối với nhau, thì bao gồm cả quá-khứ đến hiện-tại và vị-lai, đệ tử chúng con đều đem tâm từ bi và ý tưởng không thân thù, khắp vì họ mà khẩn cầu

sám hối, nguyện cho nhau sự hỷ xả tất cả, đừng còn hành hạ nhau bằng ác ý, đối xử nhau bằng độc niệm. Nguyện lục đạo chúng sanh đồng một niệm hỷ xả, vui vẻ tất cả, từ nay thì giải tỏa oán kết, hết sạch sân hận, tự sanh cung kính đối với các bậc trưởng thượng, luôn luôn nhớ đến cái tâm biết ơn trả ơn, làm cho tâm ấy đồng đẳng với tâm nguyện của chư Phật. Nguyện rồi, đại chúng hãy chí tâm đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Kiến hữu biên
 Phật,
 Nam-mô Lô⁴ minh Phật,
 Nam-mô Kim sơn Phật,**

⁴ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Điện”

**Nam-mô Sư tử đức Phật,
Nam-mô Thắng tướng Phật,
Nam-mô Minh tán Phật,
Nam-mô Kiên tinh tiến
Phật,
Nam-mô Cự túc tán Phật,
Nam-mô Ly úy sư Phật,
Nam-mô Ứng thiên Phật,
Nam-mô Đại đẳng Phật,
Nam-mô Thế minh Phật,
Nam-mô Diệu âm Phật,
Nam-mô Trì thượng công
đức Phật,
Nam-mô Ly ám Phật,
Nam-mô Bảo tán Phật,
Nam-mô Sư tử hiệp Phật,
Nam-mô Diệt quá Phật,**

Nam-mô Trì Lam lộ⁵ Phật,
Nam-mô Nhân nguyệt Phật,
Nam-mô Hỷ kiến Phật,
Nam-mô Trang nghiêm Phật,
Nam-mô Châu minh Phật,
Nam-mô Sơn đánh Phật,
Nam-mô Danh tướng Phật,
Nam-mô Pháp tích Phật,
Nam-mô Tuệ thượng Bồ-Tát,
Nam-mô Thường bất ly thế
Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành
 qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp

⁵ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Cam Lộ”

cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện nhờ năng lực Phật-Đà, năng lực Phật-Pháp, năng lực Bồ-Tát, năng lực Thánh-Hiền, mà làm cho hết thảy pháp giới chúng sanh đã gây oán kết với nhau, liên tục từ quá khứ đến hiện tại, từ hiện tại đến vị lai, oán kết đó đã đối đầu hay chưa đối đầu, tất cả đều sám hối, giải tỏa, cởi mở. Cho nhau sự hỷ xả tất cả, không còn ý niệm thân thù. Hòa đồng với nhau như nước với sữa, hoan hỷ với nhau như nỗi hoan hỷ của các vị Bồ-Tát khi thấy được bản thể chân như, vô ngại với nhau y như không gian vậy. Từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, vĩnh viễn làm thân thuộc chánh pháp với nhau mà không còn tư tưởng biệt dị, luôn luôn làm bà con từ bi Bồ-Tát cho nhau. Chúng con lại đem công đức của sự lễ bái sám hối giải tỏa oán kết hôm nay, cầu nguyện những người còn bị oán kết trong số liệt vị

Hòa-thượng, Xà-lê, Tôn-chúng, các vị đồng học, cùng thầy, các vị Thượng-tọa, Trung-tọa Hạ-tọa, và những người liên hệ với họ ; rộng ra nữa, cầu nguyện cho hết thảy những kẻ chưa giải thoát oán đối trong ba đời tại lục đạo ; hiện nay, những người và những kẻ còn chịu oán đối đó đang ở trong loài trời, loài tiên, loài thần, trong địa-ngục, ngạ-quỉ, súc-sanh, trong loài người, hoặc đang ở ngay trong số bà con hay liên hệ với chúng con, nói tóm, mười phương ba đời, hết thảy oán kết, đã đối đầu hay chưa đối đầu, cùng những người liên hệ với họ, chúng con cầu nguyện từ nay sắp đi đến ngày giác ngộ, oán kết thì giải tỏa tất cả, oán đối thì giải thoát hoàn toàn, thói quen của oán kết cũng vĩnh viễn diệt sạch, trường từ ác đạo mà tự tại thọ sanh, niệm niệm biểu hiện chánh pháp vì lẽ tâm tâm tự tại vô ngại, sáu ba la mật thì trang nghiêm đầy đủ,

hạnh nguyện thập địa thì hoàn thành hết thảy, thực hiện mười trí lực của Phật, thần thông vô tận, mau chóng viên mãn tuệ giác vô thượng mà thành đấng Chánh-biến-tri. Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, nên biết trước kia chỉ là tổng quát, giải tỏa oán kết cho tất cả người và mình đã gây ra trong quá-khứ hiện-tại và vị-lai. Từ đây về sau là sự tự lọc sạch bản thân, vậy đại chúng càng phải tự đốc thúc tâm mình. Vì lý do nào ngày nay chúng ta vẫn chưa được giải thoát, tới thì không được thấy Phật đối diện trao cho lời tiên quyết về sự giác ngộ, lui thì không được nghe Phật vận dụng tiếng nói duy nhất diễn đạt về nhất thừa ? Là chỉ vì tội lỗi sâu dày, oán kết cứng chắc. Nên chẳng những không thấy được chư Phật, Bồ-Tát và Thánh-Hiền, mà có thể rằng cái giáo lý gồm có mười hai thành phần truyền lại bằng âm

hưởng cũng cách biệt hẳn với đường hướng tâm trí. Như thế, oán đối ác đạo hết cách thoát khỏi. Hình hài này bỏ rồi, chắc chắn chìm xuống bể khổ sôi sục, lưu chuyển tam đồ, luân hồi ác đạo, biết ngày nào mới phục hồi lại được cái thân con người. Suy ngẫm như vậy mới thấy thống thiết, tưởng tượng như vậy mới thấy đau lòng. Chúng ta ngày nay đã được cùng nhau ngược lên mà tiếp nhận phong hóa còn lại của Phật, cắt ân ái, từ thân thuộc, bỏ vinh hoa, xa thế sự, không còn vướng mắc gì nữa, như thế há không tranh đua với thì giờ mà cầu đạt cho được cảnh giới giải thoát ? Nếu chúng ta không kiên cường ý chí, chịu khổ chịu nhọc một cách thống thiết chân thành, thì bỗng nhiên một ngày nào đó, thân xác bệnh nặng, giai đoạn trung hữu, tức đời sau đã hình thành ngay khi đang sống, hiện ra với mọi sắc thái của nó – ngục tốt đầu trâu hình thù

dị dạng biến hiện đủ cả, phối hợp với đao gió thổi cắt nát mình, tâm thần kinh hoàng, thác loạn, thậm chí bà con gào khóc cũng không một chút hay biết. Bảy giờ nếu muốn cầu sự sám hối như ngày hôm nay để mong có một chút thiện niệm, cũng không làm sao mà có được nữa, chỉ có thống khổ vô biên của tam đồ ác đạo mà thôi. Vì vậy, ngày nay đại chúng phải tự nỗ lực mà chạy đua với thì giờ. Nếu phóng túng tình ý thì sự tiến tu phải chậm lại, còn chịu khổ chịu nhọc thì chí dũng mãnh càng mau lên. Nên trong Kinh đã huấn thị, từ bi là đạo tràng, vì lẽ tâm ấy làm cho nhân khổ chịu nhọc được ; thực hành là đạo tràng, vì lẽ sự ấy làm cho công việc hoàn tất được. Như vậy, muốn ngàn vạn điều thiện tốt đẹp tất cả, thì phi siêng năng nỗ lực không còn biết nhờ vào đâu. Cũng như phi thuyền tào thì lấy gì mà vượt được biển cả ? Nếu chỉ muốn mà

không làm theo cái muốn ấy, thì thế là muốn và làm không cân nhau, làm sao có hiệu quả ? Cũng như một kẻ đã tuyệt hết lương thực thì dầu mơ ước cả trăm vị ngon vật lạ, cũng không bao giờ ích lợi gì cho cái đói. Muốn cầu cái quả tuyệt diệu thì muốn và làm phải song đôi. Đại chúng hãy cùng nhau kịp thời giữ tâm chí tăng thượng, sanh ý thức tầm quý, để sám hối tội lỗi, giải tỏa oán kết. Nếu cứ ở mãi trong cảnh giới mê ám, thì sự liễu ngộ chưa biết ngày nào mà mong. Nên ai nấy phải tự nỗ lực mà cầu giải thoát, đừng để sau này phải hối hận. Đại chúng hãy cùng nhau chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

**Nam-mô Định nghĩa Phật,
Nam-mô Thi nguyện Phật,
Nam-mô Bảo chúng Phật,
Nam-mô Chúng vương Phật
Nam-mô Du bộ Phật,
Nam-mô An ổn Phật,
Nam-mô Pháp sai biệt Phật
Nam-mô Thượng tôn Phật,
Nam-mô Cực cao đức Phật,
Nam-mô Thượng sư tử âm
Phật,
Nam-mô Lạc hỷ Phật,
Nam-mô Long minh Phật,
Nam-mô Hoa sơn Phật,
Nam-mô Long hỷ Phật,
Nam-mô Hương tự tại
vương Phật,**

Nam-mô Đại Minh⁶ Phật,
Nam-mô Thiên lực Phật,
Nam-mô Đức man Phật,
Nam-mô Long thủ Phật,
Nam-mô Thiện hạnh ý Phật
Nam-mô Nhân trang
nghiêm Phật,
Nam-mô Trí thắng Phật,
Nam-mô Vô Lượng Nhật⁷
Phật,
Nam-mô Thật ngữ Phật,
Nam-mô Nguyệt⁸ minh Phật,
Nam-mô Dực vương Bồ-Tát,
Nam-mô Dực thượng Bồ-
Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-

⁶ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Đại Danh”

⁷ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Nguyệt”

⁸ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Nhật”

Tát,

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới. Đệ tử chúng con tội chướng chát chứa lớn hơn quả đất, vô minh che khuất tối như đêm dài, nên bị lôi cuốn theo ba độc mà tạo ra cái nhân oán đối, rồi bị chìm ngập trong ba cõi mà không có cái ngày thoát ra. Ngày nay chúng con nhờ năng lực đại từ đại bi của chư Phật Bồ-Tát mới được tỉnh ngộ, nên lòng rất tầm quý, chí thành thông thiết, phát lộ sám hối. Nguyện xin chư Phật Bồ-Tát từ bi nhiếp thọ, đem năng lực đại trí tuệ, năng lực bất tư nghị, năng lực vô lượng tự tại, năng lực hàng phục ma quân, năng lực diệt sạch phiền não, năng lực giải tỏa oán kết, năng lực cứu

độ chúng sanh, năng lực yên ổn chúng sanh, năng lực giải thoát địa ngục, năng lực tế độ ngạ quỷ, năng lực cứu vớt súc sanh, năng lực nhiếp hóa Tu-la, năng lực nhiếp thọ loài người, năng lực diệt sạch phiền não chư thiên chư tiên, năng lực vô lượng vô biên công đức và năng lực vô lượng vô biên trí tuệ mà làm cho hết thảy những kẻ đã gây oán kết trong tứ sanh lục đạo đều đến được nơi đạo tràng này, nhận cho chúng con sự sám hối ngày nay, hỷ xả tất cả, không còn ý tưởng thân thù, bao nhiêu oán kết giải tỏa hết thảy, vĩnh viễn từ biệt tám nạn và thoát ly tam đồ, thường thường gặp Phật, nghe Pháp, ngộ Đạo, phát tâm Bồ-Đề, làm hạnh xuất thế, tứ đẳng lục độ thì đem cái tâm sâu xa mà tu tập, hết thảy hạnh nguyện thì nâng cao lên cho đến tận thập địa, nhập Kim-cang tâm mà thành Chánh-biến-giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hối trong đạo tràng này, phải biết oán đối tìm nhau là giai do ba ác nghiệp. Chính ba ác nghiệp trang sức cho chúng ta bằng mọi thứ thống khổ. Đã biết cái gốc của thống khổ rồi thì đại chúng phải dũng mãnh mà diệt trừ. Phương pháp diệt trừ chỉ có sự sám hối. Nên trong Kinh đã ca tụng, trong đời có hai kẻ mạnh mẽ, đó là kẻ không làm ác và kẻ biết sám hối. Ngày nay đại chúng muốn sám hối thì phải gột sạch tâm trí, nghiêm chỉnh hình dung, trong đây tử thẹn, ngoài lộ thống thiết, vận dụng hai tâm lý sau đây thì không tội lỗi nào mà không diệt sạch, đó là tàm và quý. Tàm là hổ với chư Thiên, quý là thẹn với loài người. Tàm là tự mình sám hối diệt sạch oán đối, quý là khuyến khích người khác giải tỏa oán kết. Tàm là tự làm các điều thiện, quý là tán đồng người khác làm. Tàm là trong thì rất tự thẹn, quý là ngoài phát lộ với người. Chính hai đức tính

tâm quý này có cái năng lực làm cho hành giả được “cái vui vô ngại”. Đại chúng ngày nay cùng nhau phát đại tâm quý để làm đại sám hối, thì phải chí thành cầu khẩn đối với tứ sanh lục đạo. Tại sao phải làm như vậy ? Vì lẽ trong Kinh đã huấn thị, hết thảy chúng sanh đều là thân thuộc. Hoặc đã làm cha mẹ, hoặc đã làm sư trưởng, hoặc đã làm anh em chị em, tất cả đều là bà con của ta. Chỉ vì bị sa vào mạng lưới vô minh mà chúng ta không biết. Vì không biết nên va chạm thương tổn. Vì va chạm thương tổn nên oán đối không cùng. Ngày nay đại chúng đã tỉnh ngộ điều đó thì phải chí thành khẩn thiết, cực lực vận dụng tâm trí, làm sao cho một niệm có thể cảm ứng mười phương chư Phật, một lay có thể đoạn trừ vô lượng oán đối, đồng nhau một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Định ý Phật,

**Nam-mô Vô lượng hình
Phật,**

Nam-mô Minh chiếu Phật,

Nam-mô Bảo tướng Phật,

Nam-mô Đoạn nghi Phật,

Nam-mô Thiện minh Phật,

Nam-mô Bất hư bộ Phật,

Nam-mô Giác ngộ Phật,

Nam-mô Hoa tướng Phật,

**Nam-mô Sơn chủ vương
Phật,**

Nam-mô Đại oai đức Phật,

Nam-mô Biến kiến Phật,

**Nam-mô Vô lượng danh
Phật,**

Nam-mô Bảo thiên Phật,

**Nam-mô Trú nghĩa Phật,
Nam-mô Mãn ý Phật,
Nam-mô Thượng tán Phật,
Nam-mô Vô ưu Phật,
Nam-mô Vô cầu Phật,
Nam-mô Phạn thiên Phật,
Nam-mô Hoa minh Phật,
Nam-mô Thân sai biệt
Phật,
Nam-mô Pháp minh Phật,
Nam-mô Tận kiến Phật,
Nam-mô Đức tịnh Phật,
Nam-mô Văn thù Sư lợi Bồ-
Tát,
Nam-mô Phổ hiền Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đồng gia nhiếp thọ, làm cho chúng con thanh tịnh được những điều ăn năn, trừ diệt được những điều sám hối. Lại nguyện những người cùng sám hối ngày nay, từ giờ này cho đến ngày giác ngộ, tất cả oán đối đều được giải tỏa, tất cả thống khổ đều được đoạn trừ, cái thói quen của sự oán kết là phiền não cũng vĩnh viễn không còn, trường từ ác đạo mà tự tại thọ sanh, đích thân hầu hạ chư Phật, trực tiếp vâng lãnh sự thọ ký của các Ngài, tứ đẳng lục độ hoạt dụng một cách đầy đủ, đầy đủ bốn thứ biện tài, thực hiện mười thứ trí lực, tướng hảo nghiêm thân, thần thông vô ngại, nhập Kim-cang tâm mà thành Chánh-biến-giác.

303

CUỐN 6

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo tràng từ bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà qui y và đánh lễ chư Phật trong quá-khứ, hiện-tại và vị-lai :

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca

Mâu Ni Phật

Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc Tôn Phật.

PHẦN THỨ CHÍN :
GIẢI TOẢ OÁN KẾT
(Tiếp theo)

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, trước tiên, hãy hướng về tứ sanh lục đạo mà sám hối ác nghiệp của thân. Kinh nói, có thân là có khổ, thân không thì khổ hết. Thân là cái gốc của thống khổ. Tội báo dữ dội trong tam đồ do thân mà có. Chưa thấy người làm mà mình chịu, hay mình làm mà người chịu. Tự tạo nghiệp nhân thì tự chịu khổ quả. Một ác nghiệp hoàn thành thì tội lỗi đã không có biên giới, hưởng chi ác nghiệp tạo ra bởi cả một đời ? Nay, chúng ta chỉ biết thân mình mà không biết thân người khác, chỉ biết cái khổ của mình mà không biết cái khổ của người khác, chỉ biết mình cầu yên vui mà không biết người khác cũng cầu yên vui. Vì ngu si như thế mà tâm lý bị ngã nổi dậy, ý tưởng thân thù bùng lên. Oán đối biến khắp lục đạo là vì vậy. Nếu không giải tỏa oán kết thì oán đối lục đạo lúc nào thoát khỏi ? Oán

đôi liên tục hết kiếp này đến kiếp khác, há không thống tâm ? Ngày nay đại chúng hãy cùng nhau nỗ lực đại dũng mãnh, sanh đại tâm quý, làm đại sám hối, sao cho một niệm cảm ứng mười phương chư Phật, một lay diệt trừ vô lượng oán kết, đồng nhau một nỗ lực thống thiết mà gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Nguyệt diện Phật,

Nam-mô Bảo đảnh Phật,

Nam-mô Bảo tướng Phật,

**Nam-mô Thượng danh
Phật,**

Nam-mô Tác danh Phật,

Nam-mô Vô lượng âm Phật

**Nam-mô Vi lam Phật,
Nam-mô Sư tử thân Phật,
Nam-mô Minh ý Phật,
Nam-mô Vô năng thắng
Phật,
Nam-mô Công đức phẩm
Phật,
Nam-mô Nguyệt tướng
Phật,
Nam-mô Đức thế Phật,
Nam-mô Vô biên hạnh
Phật,
Nam-mô Khai hoa Phật,
Nam-mô Tịnh cầu Phật,
Nam-mô Kiến nhất thế
nghĩa Phật,
Nam-mô Dũng lực Phật,
Nam-mô Phú túc Phật,
Nam-mô Phước đức Phật,**

Nam-mô Tỳ thời Phật,
Nam-mô Quảng ý Phật,
Nam-mô Công đức kính Phật,
Nam-mô Thiện tịch diệt
Phật,
Nam-mô Tài thiên Phật,
Nam-mô Khánh âm Phật,
Nam-mô Đại-Thế-Chí Bồ-
Tát,
Nam-mô Thường tinh tiến
Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới. Nguyên nhờ năng lực Phật-Đà,

năng lực Phật-Pháp, năng lực Bồ-Tát và năng lực Hiền-Thánh mà làm cho hết thảy những người oán kết với nhau trong tứ sanh lục đạo đều đến được nơi đạo tràng này, cùng nhau sám hối tạ tội, bằng cách tâm niệm, miệng nói, tác bạch như sau. Đệ tử chúng con từ vô thủy vô minh vọng động cho đến ngày nay, vì ác nghiệp của thân mà gây ra oán kết đối với loài trời hay loài người, đối với tu la hay địa ngục, đối với nạ quỷ hay súc sanh, nguyện nhờ năng lực Phật-Đà, năng lực Phật-Pháp, năng lực Bồ-Tát và năng lực Hiền-Thánh mà làm cho tất cả oán kết liên tục từ quá khứ đến hiện tại, từ hiện tại đến vị lai, biến khắp tứ sanh lục đạo, oán kết đó đã đối đầu hay chưa đối đầu, nặng hay nhẹ, đều nhờ sự sám hối ngày nay mà chúng con thanh tịnh được những điều chúng con ăn năn, trừ diệt được những điều chúng con sám hối, tội báo tam giới vĩnh viễn hết chịu,

sanh ra ở đâu cũng thường gặp Phật.

Lại nữa, chúng con, những người sám hối hôm nay, vô thí đến giờ, vì ác nghiệp của thân mà gây ra đủ cả mọi thứ oán kết khắp trong ác đạo, bằng cách hoặc vì tham ái, hoặc vì sân giận, hoặc vì ngu si, vì ba độc căn ấy mà làm mười thứ ác nghiệp. Thích hại cầm thú, thích giết trâu dê. Vì ruộng, vì nhà và vì tiền, có khi còn giết cả đồng loại. Vô thí đến giờ, hoặc vì vụ lợi mà giết lầm kẻ khác, hoặc mạo xưng y sĩ mà châm chích tác hại, tội ác như vậy oán đối vô cùng, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thí đến giờ, hoặc bỏ đói kẻ khác, hoặc đoạt lương thực, hoặc cưỡng bức uống mặn, hoặc cắt đứt nước uống, tội ác và oán đối của tội ác như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thí đến giờ, hoặc giết loài vật mà ăn, hoặc vì tham

sân si mà hành hạ, hoặc đầu độc mà sát hại, oán kết và oán đối như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thi đến giờ, xa thầy hiền, gần bạn ác, từ ba nghiệp của thân mà gây ra lắm thứ tội ác, mặc sức tàn sát, làm chết oan chết yểu những kẻ vô thân cô thế, phá bờ vỡ ao hay ngăn sông lấp ngòi mà giết hại thủy tộc và trùng nhỏ, thiêu rừng đốt rẫy hay đặt võng giăng lưới mà làm cho loài ở dưới nước cũng như loài ở trên đất đều bị hại cả, oán kết và oán đối như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thi đến giờ, không từ tâm, mát ngay thẳng, nên lòng cân, tráo đầu, ỷ mạnh, hiếp yếu, đánh đập phá thành, cướp bóc, chiếm đoạt, lấy của người xài cho mình, đã lường đảo mà có khi còn sát hại, oán kết như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí

thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thi đến giờ, không từ tâm, không cả hành động của từ tâm, nên trong lục đạo hành hạ chúng sanh đủ cách, đến nỗi khảo đả cả bà con một cách táng tận lương năng, buộc trói, cùm kẹp, bít khóa, tra khảo, treo ngược, đứng nghiêng, bắn đâm, chém chặt, tàn sát, tước xé, ram nướng, hầm nấu, oán kết như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt.

Vô thi đến giờ, ba ác nghiệp của thân, bốn ác nghiệp của miệng, ba ác nghiệp của ý, cho đến bốn trọng tội, năm tội nghịch, cùng bao nhiêu ác pháp khác, không thứ gì không làm. Tự thi tuổi trẻ, mạng lớn, bất kể quỷ thần. Canh cánh trong lòng là e mình không hơn người mà để người hơn mình. Ý dòng sang họ quý mà khinh người ngạo vật, gây ra oán kết. Ý học nhiều biết rộng

mà khinh người ngạo vật, gây ra oán kết. Ý văn chương tài giỏi mà khinh người ngạo vật, gây ra oán kết. Ý hào hiệp xa xỉ mà khinh người ngạo vật, gây ra oán kết. Ý ăn nói sắc sảo mà khinh người ngạo vật, gây ra oán kết. Những oán kết như vậy có khi còn có đối với Thánh tượng hay Tăng-bảo, đối với Hòa thượng hay Xà-lê, đối với Thượng-tọa Trung-tọa Hạ-tọa, đối với đồng học hay cùng thầy, đối với cha mẹ hay bà con, và oán kết đó vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thí đến giờ, chúng con đã gây oán kết đối với loài trời, loài người, tu-la, địa-ngục, nga-quỉ, súc-sanh, rộng ra, đối với tất cả mười phương hết thủy muôn loài, oán kết như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thí đến giờ, vì ganh ghét hay vì đua nịnh mà tự cầu thăng quan tiến

chức, vì danh dự hay vì quyền lợi mà theo đuổi chủ thuyết sai lầm, những oán kết mất hết đức tính hồ thẹn như vậy, nặng hay nhẹ, cả tội nhân lẫn khổ quả số lượng nhiều hay ít, duy chư Phật, và Đại-Địa Bồ-Tát mới thấy hết và biết hết. Nguyên xin các Ngài từ bi thương tưởng chúng con. Bao nhiêu tội lỗi vô thi đến giờ, hoặc chúng con tự làm, hoặc chúng con chỉ bảo người khác làm, hoặc chúng con tán đồng khi thấy được làm bởi người khác ; vật của Tam-Bảo, hoặc chúng con tự chiếm đoạt, hoặc chúng con chỉ bảo người khác chiếm đoạt, hoặc chúng con vui vẻ khi thấy bị chiếm đoạt bởi người khác. Tội lỗi làm ra, hoặc chúng con che giấu được, hoặc chúng con bị lộ liễu, như tất cả số lượng nhiều ít mà Chư Phật Bồ-Tát đã thấy và đã biết - tội lỗi đáng bị đọa ác đạo hay đáng bị sanh biên địa để lãnh chịu oán đối, thì ngày nay chúng con chí thành

sám hối, nguyện xin tiêu diệt tất cả. Thần lực chư Phật siêu việt mọi sự tư duy mô tả, nguyện xin đem tâm từ bi cứu giúp che chở hết thảy, nhận cho chúng con ngày nay hướng về tứ sanh lục đạo, hướng về cha mẹ sư trưởng, hướng về tất cả bà con mà sám hối tội cũ, giải tỏa oán kết. Nguyện xin mọi người oán kết chúng con hoan hỷ hết thảy, bỏ cho tất cả, không còn ý tưởng thân thù, tuyệt đối vô ngại y như không gian, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, cái thói của oán kết cũng hoàn toàn hết sạch, ba nghiệp thanh tịnh, oán đối tan biến, thiên cung bảo điện tùy ý mà sanh, bốn vô lượng tâm và sáu ba la mật luôn luôn thực tập, trăm phước trang nghiêm, vạn thiện đầy đủ, an trú Lăng nghiêm định mà thực hiện Kim-cang thân, trong một thoáng ứng khắp lục đạo, trở lại cứu độ cho nhau, không để một ai thiếu sót, cùng nhau đồng ngồi

Đạo-tràng, thành đấng Chánh-giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã được cùng nhau sám hối tội lỗi của thân nghiệp để thân nghiệp thanh tịnh, bây giờ, tội lỗi của khẩu nghiệp chính là cửa ngõ của hết thảy oán kết tai họa. Nên chư Phật đã răn, không được nói hai lưỡi, nói thô ác, nói dối trá, nói thêu dệt. Đại chúng phải biết, tiếng dua nịnh, lời hoa mỹ, là nguyên nhân tạo ra và thổi động thị phi, gây họa không nhỏ, rước khổ thật nặng.

“Con người xử thế,
 Lòng mang ý độc,
 Miệng nói lời độc,
 Thân làm việc độc,
 Đem ba độc ấy
 Tác hại mọi người,
 Mọi người oán hận,
 Tất thề phục thù,
 Thù ấy thỏa lòng

Trong vòng hiện tại,
 Hay sẽ vừa ý
 Trong đời vị lai,
 Vì lý do đó,
 Cái nghiệp oán kết
 Tràn đầy khắp cả
 Tứ sanh lục đạo :
 Oán đối lẫn nhau
 Vô cùng vô tận,
 Là có nguyên nhân,
 Không phải vô có”.

Phải biết ba ác nghiệp của thân cũng như bốn ác nghiệp của miệng đích thực là nguồn gốc tội lỗi. Chúng làm cho tại gia thì không còn trung hiếu, chết nhập Thiết Vi đã có sự khốc liệt của nước sôi lửa đốt chờ đợi ; xuất gia thì không thích Phật-Pháp, sanh ra ở đâu cũng sống đôi với tánh ác và bạn ác. Cho nên hết thảy oán đối đều được nuôi dưỡng bởi chính ba nghiệp. Mà trong ba nghiệp, khẩu nghiệp đích thực

nặng nhất, quả báo đủ cả vạn thứ khốc liệt trường dạ mịt mù, hết biết tự giác.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết lý do làm chúng ta luân hồi lục đạo là khẩu nghiệp. Nói khinh suát, nói phóng túng, miệng hùng biện, lời sắc bén, nhưng cạn và rỗng, chỉ khoa trương bề ngoài, thực chất thì nói và làm mâu thuẫn nhau, tự rước tội báo, mấy kiếp cũng không khỏi. Như vậy, đại chúng há lại không khiếp sợ, chí thành sám hối, gột rửa tội ấy ? Chúng ta, vô thì đến giờ, đối với tứ sanh lục đạo, đối với cha mẹ sư trưởng, đối với tất cả bà con, khẩu nghiệp đã biểu lộ hết cái xấu của nó. Nói năng thô bạo, lời tiếng hung hãn. Chòm xóm bàn tán, toàn lời vô nghĩa. Không nói có hay có nói không, thấy nói không hay không nói thấy, nghe nói không hay không nói nghe, làm nói không hay không nói làm, điên

đảo như vậy lật trời dời đất. Lợi mình hại người, dèm chê lẫn nhau. Nói về mình thì không cái tốt gì không qui về cho mình, nói đến người thì không cái xấu gì không đưa qua cho người. Đến nổi bình phẩm tố cáo cả hiền thánh, phê phán kết án đến vua cha, chê thầy, chửi bạn, hết đạo hết nghĩa, hết cả húy kỵ. Hiện thế thì tù đày, táng thân hại mạng, tương lai thì tội báo, thống khổ lâu đời. Đùa cợt một chốc, tội lỗi đã vô cùng, hưởng chi lời ác báo hại tất cả ? Vô thì đến giờ, tất cả đại chúng đã vì ác nghiệp cả, miệng mà gây oán kết với loài trời loài người, với tu-la địa-ngục, với nga-quỉ súc-sanh, với cha mẹ sư trưởng, với bà con thân thuộc, ngày nay, hãy vận dụng tâm từ bi đồng đẳng với Bồ-Tát-hạnh và đồng đẳng với Bồ-Tát-nguyện, phụng vì tất cả và hết thấy mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Tịnh đoạn nghi
Phật,
Nam-mô Vô lượng trì Phật,
Nam-mô Diệu lạc Phật,
Nam-mô Bất phụ Phật,
Nam-mô Vô trú Phật,
Nam-mô Đức xoa ca Phật,
Nam-mô Chúng thủ Phật,
Nam-mô Thế quang Phật,
Nam-mô Đa đức Phật,
Nam-mô Phất sa Phật,
Nam-mô Vô biên oai đức
Phật,
Nam-mô Nghĩa ý Phật,
Nam-mô Dực vương Phật,
Nam-mô Đoạn ác Phật,

Nam-mô Vô nhiệt Phật,
Nam-mô Thiện điều Phật,
Nam-mô Danh đức Phật,
Nam-mô Hoa đức Phật,
Nam-mô Dũng đức Phật,
Nam-mô Kim cang quân
Phật,
Nam-mô Đại đức Phật,
Nam-mô Tịch diệt ý Phật,
Nam-mô Hương tượng
Phật,
Nam-mô Na la diên Phật,
Nam-mô Thiện trú Phật,
Nam-mô Bất hưu tức Bồ-
Tát,
Nam-mô Diệu âm Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-

Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện nhờ năng lực Tam-Bảo mà làm cho hết thầy chúng sanh trong tứ sanh lục đạo biết được hơn nữa và đồng đến đạo tràng này. Ai bị hình hài trở ngại, biết mà không đến được, thì nguyện nhờ năng lực Tam-Bảo đưa anh linh của họ đến đây. Tất cả đều nhận cho chúng con sám hối về tội lỗi khẩu nghiệp. Từ vô thủy vô minh vọng động cho đến ngày nay, vì ác nghiệp của miệng mà đối với hết thầy lục đạo chúng sanh, chúng con đã gây đủ thứ oán kết. Nguyện nhờ năng lực Tam-Bảo mà làm cho lục đạo chúng sanh hỷ xả cho cả, cùng nhau thanh tịnh được những điều ăn năn, tiêu diệt được những điều sám hối. Đệ tử chúng con vô thủy đến giờ, hoặc vì tham ái, hoặc vì sân

hận, hoặc vì ngu si, vì ba độc căn ấy mà làm đủ mười thứ ác nghiệp, trong đó có bốn ác nghiệp của miệng đã đầy động vô lượng tội ác. Hoặc đem lời nói thô ác mà làm phiền não cha mẹ, sư trưởng, thân quyến và mọi người. Hoặc dối với cha mẹ, sư trưởng, thân quyến và mọi người mà nói lời dối trá, tức là thấy nói không, hay không nói thấy, nghe nói không, hay không nói nghe, biết nói không, hay không nói biết ; có khi vì kiêu ngạo hay vì ganh ghét mà nói lời dối trá, tội lỗi như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thử đến giờ nói lời hai lưỡi, nghĩa là nghe lời nói bất đáng của người không thể giữ kín, đến người này nói người kia, đến người kia nói người này, làm cho người ta chia rẽ, điều đúng; hoặc vì đũa cọt mà làm cho hai bên chống nhau, cốt nhục phân ly, thân quyến tan vỡ, vua tôi bị dèm phá,

quần chúng bị xáo động, tội lỗi như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thi đến giờ nói lời thù dật, tức là những lời vô nghĩa, vô ích, làm hại cha mẹ, sư trưởng và đồng học, đến nỗi lục đạo chúng sanh cũng không khỏi bị hại, oán kết của khẩu nghiệp gây ra như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Nguyện nhờ năng lực Phật-Đà, năng lực Phật-Pháp, năng lực Bồ-Tát và năng lực Hiền-Thánh nhận sự sám hối ngày nay của chúng con, để lục đạo chúng sanh giải tỏa hết thảy oán kết, triệt hạ hết thảy tội nghiệp, vĩnh viễn không còn tái tục oán kết và tái nhập tam đồ, cũng vĩnh viễn không còn làm khổ lẫn nhau trong tứ sanh lục đạo. Từ nay sắp đi, cho nhau sự hỷ xả tất cả, không còn ý tưởng thân thù, hòa đồng với nhau như nước với sữa, hoan hỷ với nhau như nổi

hoan hỷ của các vị Bồ-Tát khi thấy được chân như, vĩnh viễn làm thân thuộc chánh pháp với nhau, làm bà con từ bi cho nhau, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, trường từ quả báo ba cõi, đoạn tuyệt ba thứ trở ngại và năm thứ sợ hãi, tứ đẳng lục độ ai nấy đều thực hành sâu xa, thực hành Đại-thừa để thể nhập Phật-trí, đại dương thệ nguyện thì hoàn thành được cả, lục-thông tam-minh thì không thứ nào không trọn vẹn, thực hiện ba thứ bí mật của Phật-Đà mà chứng đắc pháp thân đầy đủ năm thành phần, bước lên tuệ giác của Kim-cang tâm mà đắc thành quả vị “Nhất thế chủng trí”.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã được cùng nhau sám hối thân nghiệp và khẩu nghiệp rồi, bây giờ cần phải làm cho ý nghiệp thanh tịnh. Hết thấy chúng sanh luân hồi sanh tử mà chưa bao giờ giải

thoát được là giai do ý nghiệp đã được cố kết lại, tập trung lại, một cách cứng chắc. Mười ác nghiệp, cũng như năm thứ tội nghịch, phải do ý mới có. Vì thế mà Phật đã huân thị, không được tham ái, không được sân giận, không được tà kiến, vì lẽ phải đọa địa ngục, chịu khổ vô cùng. Ngày nay chúng ta ai cũng thấy đó. Tâm mà sai sử thức thì cũng như vua chúa chỉ huy quần thần vậy. Nên miệng nói ác, thân làm ác, để rồi tự rước lấy tội báo dữ dội trong lục đạo, nghĩa là tất cả cái họa diệt thân đều do tâm tạo. Nay muốn hỏi cải thì trước hết phải tởa chiết tâm ấy, kể đó thì ý cũng tự tởa chiết. Tại sao phải làm như vậy ? Vì lẽ, chính trong những lời di giáo tối hậu của Phật đã có huân thị như sau, “ché ngự tâm lại một chỗ thì không việc gì không thành”. Phải biết rửa tâm là căn bản của sự giải thoát, sạch ý là nền móng của sự tiên tu. Và quả báo khốc

liệt trong tam đồ cũng như thống khổ vô tận trong lục đạo, vì vậy, cũng không đến được nữa. Nhưng thân nghiệp khâu nghiệp vì thô nên dễ trừ, còn ý nghiệp vì nhỏ nên khó diệt. Phải đến địa vị Như-Lai là đấng đại thánh, là bậc nhất thế trí, đối với thân khâu ý mới được sự “không cần giữ gìn”, huống chi chúng ta chỉ là những kẻ phàm phu, ngu si lầm lạc, mà không thận trọng giữ gìn ba nghiệp sao được ? Nếu không tởa chiết tâm ý thì chưa thấy một điều thiện nào có nơi người ấy. Vì vậy mà trong Kinh đã huấn thị, giữ ý như giữ thành, giữ miệng như giữ bình. Kinh đã huấn thị như vậy, đấng chúng há không tự lo phòng thủ ? Vô thì đến giờ, cho đến cả thân này, chúng ta đã vì vô minh mà nổi ái dục, làm tăng thêm sanh tử, làm đủ cả mười hai khổ sự. Bát nạn tam đồ lưu chuyển đủ cả, trong những chỗ ấy khổ sở vô tận, là giai do ý nghiệp kết ra oán

đôi, bằng cách luôn luôn vin níu đôi cảnh, chưa một thoáng nào tạm ngừng lại. Do đó mà phát động sáu giác quan và chỉ huy năm bộ phận, bao nhiêu ác nghiệp nặng có nhẹ có, không thứ nào không làm. Hễ thân và miệng không vừa ý một chút là ý đã tăng lên độc tố phần nộ. Đến nổi sát hại lẫn nhau, mất hết lương năng trắc ẩn. Bản thân hơi có một chút đau đớn là đã không thể nhẫn nổi, nhưng đối xử kẻ khác thì lại chỉ sợ khổ sở không tội bực. Thấy lỗi của người khác thì quyết chí rêu rao, còn bản thân phạm tội thì không thích ai biết. Tâm lý như vậy thật hết tầm quý. Lại nữa, sự giận dữ của ý là kẻ thù của đạo cả. Vì thế mà trong những lời di giáo tối hậu của Phật đã có huấn thị, “giặc cướp công đức không chi hơn giận dữ”. Hoa-Nghiêm Kinh cũng nói, Phật-tử, nổi lên một niệm giận dữ, tất cả điều ác không có điều nào độc ác hơn

nó. Tại sao đến nỗi như vậy ? Vì lẽ một niệm giận dữ nổi lên thì trăm ngàn trở ngại lãnh đủ tất cả. Như sự trở ngại làm cho ta không thấy được tuệ giác Bồ-đề, sự trở ngại làm cho ta không nghe được chánh pháp vi diệu, cộng thêm với những sự trở ngại khác làm cho ta đọa ác đạo, lâm bệnh tật, bị phỉ báng, thành ngu đần, mất chánh niệm, thiếu tuệ giác, gân bạn ác, ghét bạn hiền, xa chánh kiến, đến nỗi xa cả chánh pháp của Phật, nhập vào cảnh giới của ma, chống nghịch thiện tri thức, giác quan không hoàn bị, sanh nhà tội ác, ở chốn biên địa, những sự trở ngại như vậy không thể diễn tả đầy đủ. Vậy mà vô thì đến giờ chúng ta đã có bao nhiêu là giận dữ. Sự giận dữ ấy đến nỗi không còn hạn chế đối với thân quyến, hướng chi lục đạo chúng sanh. Khi độc tố dữ dội của phiền não bùng lên thì tiêu tan hết cả ý thức tự giác. Hễ việc không làm được

vừa ý thì mưu gì mà không nghĩ, mà việc nếu làm được thỏa lòng thì ai mà khỏi bị họa. Nên vua chúa phần nộ một cái là thân chết ngổn ngang vạn dặm. Từ vua chúa đổ xuống thì tự ý vô có hành hạ, cùm kẹp khảo đả những kẻ mà họ cho là có tội. Bây giờ còn có chút gì bảo được là “ta làm theo sự trừng giới tốt”, mà chỉ e ngại nạn nhân đau đớn không sâu không nặng mà thôi. Ác nghiệp của ý có trong tất cả những loài mà ý thức còn hoạt động, nên trí ngu không khỏi, sang hèn đều có, nhưng chưa ai đã từng có lấy một ngày tầm quý hồi cải. Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết cái tánh giận dữ là của cái ý sâu kín, dấu chân thành muốn bỏ mà đối cảnh là nổi dậy, nên động một chút là sóng đôi với tội ác, niệm niệm va chạm lẫn nhau, biết đến bao giờ mới hết nổi khổ tâm ấy? Đại chúng đã biết tội lỗi của ý như vậy

thì đâu được thản nhiên, không lo hối cải ? Ngày nay, hãy cùng nhau khẩn thiết tột độ, phơi trải chân thành, sám hối mà cầu nguyện diệt trừ tội lỗi ấy. Đại chúng hãy đồng nhau một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Vô sở phụ Phật,
Nam-mô Nguyệt tướng
Phật,
Nam-mô Lô⁹ tướng Phật,
Nam-mô Cung kính Phật,
Nam-mô Oai đức thủ Phật,
Nam-mô Trí nhật Phật,

⁹ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Điện”

**Nam-mô Thượng lợi Phật,
Nam-mô Tu di danh Phật,
Nam-mô Trị oán tặc Phật,
Nam-mô Liên hoa Phật,
Nam-mô Ứng tán Phật,
Nam-mô Trí thứ Phật,
Nam-mô Ly kiêu Phật,
Nam-mô Na la diên Phật,
Nam-mô Thường lạc Phật,
Nam-mô Bất thiếu quốc
Phật,
Nam-mô Thiên danh Phật,
Nam-mô Kiến hữu biên
Phật,
Nam-mô Thập lương Phật,
Nam-mô Đa công đức
Phật,
Nam-mô Bảo nguyệt Phật,
Nam-mô Sư tử tướng Phật,**

**Nam-mô Lạc¹⁰ Thiên Phật,
 Nam-mô Vô sở thiếu Phật,
 Nam-mô Du hý Phật,
 [Nam-mô Sư tử du hý Bồ-
 Tát]¹¹**

**Nam-mô Sư tử phần tấn
 Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới. Nguyên xin Tam-Bảo đem năng lực đại từ đại bi và năng lực vô lượng tự tại mà nhận cho chúng con ngày nay

¹⁰ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Nhạo”

¹¹ Theo bản dịch của HT Viên Giác thì có thêm danh hiệu này

hướng về tứ sanh lục đạo, cha mẹ sư trưởng và tất cả bà con mà sám hối những oán kết của ý nghiệp gây ra. Oán kết đó, đã đối đầu hay chưa đối đầu, nặng hay nhẹ, thứ đã tạo thì nguyện sám hối trừ bỏ, thứ chưa có thì nguyện không dám gây ra. Ngưỡng nguyện Tam-Bảo đồng gia nhiếp thọ, thương xót che chở, làm cho chúng con thoát được tội ác của ý nghiệp.

Đệ tử chúng con vô thì đến giờ, vì ác nghiệp của ý mà đối với tứ sanh lục đạo, cha mẹ sư trưởng và tất cả bà con gây ra đủ thứ oán kết, oán kết đó nặng có nhẹ có, ngày nay chúng con tầm quý mà phát lộ sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thì đến giờ, do ba độc căn mà tâm tham lam nổi dậy, rồi vì tâm tham lam xuất sử mà phát ra nghiệp tham lam. Nghiệp ấy hoặc ẩn kín hoặc lộ ra, nhưng cùng tận không gian, biến khắp pháp giới, vật của ai mình cũng nổi ý

xấu, rằng ta phải lấy cho được. Đến nỗi vật của cha mẹ, của sư trưởng, của bà con, của mọi người, của muôn loài, của chư thiên, của chư tiên, tất cả và hết thảy, đều nghĩ rằng phải thuộc về mình. Tội ác như vậy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thỉ đến giờ, giận dữ nổi dậy, ngày đêm nung nấu, một thời một khắc cũng không tạm ngưng. Trái ý một chút tức thì cả giận, đem người và vật ra mà hành hạ đủ cách. Hoặc đánh khảo, hoặc nhận nước, cho đến buộc đói khát, treo ngược đầu, nhốt chỗ tối, tội ác giận dữ gây ra vô số oán kết như vậy, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thỉ đến giờ, cuốn theo vô minh mà tạo ra si nghiệp : Không có điều ác gì mà không làm, không có trí tuệ chân chánh, tin tưởng tà thuyết, chấp nhận tà pháp, si nghiệp như vậy tạo nên oán kết

vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt.

Vô thí đến giờ hành động khuôn theo mười thứ ác nghiệp, nên không oán gì không kết, không tội gì không tạo : Luôn luôn vin níu đối cảnh, thời động giác quan, phát sanh ác pháp, thân nghiệp khẩu nghiệp không thỏa là ý nghiệp tăng thêm độc tố dữ dội, đến nỗi đùa cợt mà cũng kết thành thị phi, cộng tác với ai không dùng tâm tánh ngay thẳng, đua nịnh quanh co đến mất hết liêm sỉ, tội lỗi như vậy vô lượng vô biên, nếu không đã thì cũng sẽ lãnh chịu thống khổ tàn khốc trong tứ sanh lục đạo, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thí đến giờ, thân làm cũng là ác nghiệp, miệng nói cũng là ác nghiệp, ý nghĩ cũng là ác nghiệp, ác nghiệp như vậy có khi còn tạo ra những tội chướng đối với Phật-Đà, đối với Phật-Pháp, đối với Bồ-Tát,

đổi với Thánh-Hiền, tội chướng ấy vô lượng vô biên, ngày nay chúng con chí thành khẩn cầu sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thỉ đến giờ, vì ba ác nghiệp của thân, bốn ác nghiệp của miệng và ba ác nghiệp của ý mà năm tội nghịch cũng như bốn trọng tội không thứ nào không làm, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thỉ đến giờ, sáu căn chung với sáu cảnh phát động sáu thức, làm cho sáu thức vọng tưởng thác loạn, vin níu đôi cảnh mà gây ra đủ thứ tội lỗi, ngày nay chúng con chí thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Vô thỉ đến giờ, đối với điều luật bỏ các điều ác, đối với điều luật làm các điều lành, đối với điều luật ích lợi chúng sanh, đối với ba điều luật ấy đã số hủy phạm, và chết là đọa vào các ác đạo: trong địa ngục thì thống khổ khóc liệt nhiều như cát sông Hằng, trong ngạ quỷ thì ngu đần mà luôn luôn đói khát

thieu đốt như lửa, trong súc sanh thì ăn bản sống dơ, đói lạnh hành hạ vạn trạng; ra ba ác đạo mà trở lại làm người thì sanh vào nhà tà kiến, tâm tánh quanh co, tin tà thuyết mà mất nẻo chánh, nên chìm ngập trong đại dương sanh tử, khó mong có ngày giải thoát. Nói tổng quát, liên tục từ quá khứ đến hiện tại, từ hiện tại đến vị lai, mọi sự oán kết và kết quả của oán kết là mọi sự oán đối nhiều đến nỗi không thể tính toán và diễn tả, duy chư Phật mới thấy hết biết hết. Như cái số lượng nhiều ít của oán kết và oán đối mà chư Phật thấy biết, ngày nay chúng con chỉ thành sám hối, nguyện xin tiêu diệt. Nguyện nhờ năng lực đại từ bi, năng lực đại thần thông và năng lực điều phục chúng sanh y như chánh pháp của chư Phật mà làm cho sự sám hối ngày nay của chúng con diệt được tất cả mọi thứ oán đối. Trong tứ sanh lục đạo, hiện tại, ai đang chịu oán đối, ai chưa

chịu oán đối, nguyện nhờ năng lực đại từ đại bi của Phật-Đà, của Bồ-Tát và của Hiền-Thánh mà làm cho những người ấy vĩnh viễn thoát khỏi. Từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, hết thấy tội chướng hoàn toàn thanh tịnh, bỏ sự sanh trong ác đạo mà được sự sanh ở Tịnh-độ, bỏ tánh mạng oán đối mà được tánh mạng giác tuệ, bỏ thân thể oán đối mà được thân thể Kim-cang, bỏ cái khổ ác đạo mà được cái vui Niết-bàn, nhớ cái khổ ác đạo mà phát Bồ-đề tâm, tứ đẳng lục độ biểu hiện thường trực, tứ biện lục thông tự tại như ý, dũng mãnh tinh tiến không dừng không nghỉ, tiến tu viên mãn hạnh nguyện thập địa, trở lại độ thoát vô biên chúng sanh.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy nguyện cho tứ sanh lục đạo và tất cả chúng sanh cùng tận biên giới của thì gian vị lai, nhờ sự sám hối ngày nay mà

đồng được thanh tịnh, đồng được giải thoát, tuệ giác hoàn toàn, thần lực tự tại. Nguyên cho chúng sanh từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, thường thấy pháp thân phổ biến mười phương cùng tận hư không giới của Phật, thường thấy báo thân ánh vàng đủ ba mươi hai tướng tốt và tám mươi tướng phụ của Phật, thường thấy hóa thân phân tán cùng khắp mười phương cứu độ chúng sanh của Phật, thường thấy hào quang phóng ra từ giữa hai hàng lông mi để cứu vớt tội khổ địa ngục của Phật. Lại nguyện cho chính tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng hôm nay, nhờ công đức thanh tịnh của sự sám hối mà từ nay sắp đi, bỏ thân hay thọ thân đều không còn kinh quá những nỗi thống khổ vạc sôi lò lửa làm cháy thân rã hình của địa ngục đạo, không còn kinh quá những nỗi thống khổ vừa đói vừa khát mà cô nhỏ bụng to của ngựa quỷ đạo, không còn

kinh quá những nỗi thống khổ trả nợ thường mạng nên bị dùng bị giết của súc sanh đạo ; nếu sanh nhân gian thì không còn kinh quá cái khổ bốn trăm bốn bệnh hại mình, không còn kinh quá cái khổ nóng lạnh quá độ khó nhẫn, không còn kinh quá cái khổ khí giới độc dược gia hại, không còn kinh quá cái khổ đói khát túng thiếu khôn cùng. Lại nguyện đại chúng từ nay sắp đi, phụng trì giới luật một cách thanh tịnh, không có tâm lý như bản, thường giữ nhân nghĩa, giữ lòng biết ơn trả ơn, phụng sự cha mẹ như phụng sự Phật, cúng dường sư trưởng như cúng dường Thế-Tôn, kính trọng quốc chúa như kính trọng chánh pháp, đối xử toàn thể như đối với chính mình. Lại nguyện đại chúng từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, thấu triệt chân lý sâu xa để tuệ giác sạch hết e sợ, lý giải Đại-thừa để thấy rõ chánh pháp, thực hiện sự “tự ngộ mà không

nhờ ai chỉ bảo”, một bề kiên cố mà quyết chí mong cầu tuệ giác Phật-Đà, trở lại cứu độ vô lượng chúng sanh, đồng đẳng Như-Lai đồng thành Chánh-giác.

Hôm nay, trong đạo tràng này, tất cả các vị có mặt cũng như khuất mặt, xin ban cho chúng con sự chứng minh để chúng con lập một vài thệ nguyện khiêm tốn. Trước tiên, thệ nguyện chính của chúng con là nguyện được sanh những chỗ thánh nhân cư trú, thường lập đạo tràng hiến cúng Tam-Bảo, vì chúng sanh mà làm đại ích lợi, thường được Tam-Bảo từ bi nhiếp thọ, thường có thể lực để sự hóa đạo được thi hành, thường tu tinh tiến chứ không mê đắm dục lạc, thấu triệt thực tại siêu việt của vạn hữu, đối với người thân cũng như đối với kẻ thù đều dùng việc thiện mà cảm hóa, cho đến ngày giác ngộ tâm chí không hề thoái chuyển, từ nay sắp đi,

dầu điều thiện chỉ bằng tơ tóc cũng xuất phát từ năng lực thế nguyện và trở lại tài bồi cho năng lực thế nguyện. Lại nguyện nếu sanh nhân gian thì được sanh nhà tu hành, tiếp tục thiết lập “đạo tràng từ bi” cúng dường Tam-Bảo, một tơ tóc thiện sự cũng hiến cho tất cả, nguyện cùng Hòa-thượng Xà-lê không bao giờ rời nhau, tự nhiên ăn chay, tuyệt lòng ái nhiễm, không thiết vợ con, trung tín, trong sạch, ngay thẳng, nhân từ, dung thứ, hòa bình, bớt mình giúp người mà không mong danh lợi. **Lại nguyện thân này chết rồi không mong giải thoát**, mà mong nếu sanh trong loài quỷ thần thì làm vị thiện thần có năng lực lớn hộ trì chánh pháp, làm vị thiện thần cứu giúp hết thảy thông khổ, không cầu cơm áo mà tự nhiên ấm no. **Lại nguyện thân này chết rồi không mong giải thoát**, mà mong nếu sanh trong loài súc sanh thì thường ở núi sâu, ăn cỏ

uống nước, không chi làm khô, ra khỏi núi là mang lại điềm lành, không bị trời nhốt. **Lại nguyện thân này chết rồi không mong giải thoát**, mà mong nếu sanh trong loài ngạ quỷ thì thân tâm an lạc, không có mọi thứ bức nảo, giáo hóa đồng loại, làm cho ai cũng hối lỗi mà phát Bồ-đề tâm. **Lại nguyện thân này chết rồi không mong giải thoát**, mà mong nếu sanh trong loài địa ngục thì tự nhớ đời trước của mình, giáo hóa đồng loại, làm cho ai cũng hối lỗi mà phát Bồ-đề tâm. Đệ tử chúng con nguyện luôn luôn tự nhớ được Bồ-đề tâm của mình, làm cho Bồ-đề tâm ấy liên tục, không gián đoạn. Ngưỡng nguyện mười phương Chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát và hết thảy Thánh-Hiền, đem tâm từ bi mà chứng minh cho chúng con. Chúng con cũng nguyện Chư Thiên, Chư Tiên, bốn vị Thiên-Vương hộ vệ thế gian, liệt vị Thiệt-Thần hộ vệ người làm lành, trừng

trị kẻ làm ác và hộ vệ những người thọ trì kinh pháp, long thần tám bộ đồng chứng minh cho chúng con. Chúng con lại tăng lên cực độ lòng chí thành của chúng con mà qui y và đánh lễ Tam-Bảo.

Lập thệ nguyện rồi, đại chúng hãy cùng nhau tán dương Phật-Đà để mà chú nguyện :

Phật là đại thánh
 Cao nhất thế gian,
 Hào quang rực rỡ,
 Tướng hảo tôn nghiêm,
 Tuệ giác tam minh
 Chiếu soi quán triệt,
 Làm vị chúa tể
 Của các vì Thánh.
 Phân hóa thân ra
 Cứu vớt vạn loại,
 Nhưng trong khi đó
 Vẫn ngồi đạo tràng,
 Loài người loài trời

Đều đến qui ngưỡng,
 Giáo huấn ích lợi
 Cho cả vị lai.
 Pháp âm tuyệt diệu
 Bao phủ toàn thể,
 Hết tẩy ma quân
 Kinh hoàng bạt vía,
 Oai đức của Phật,
 Chấn động đại thiên
 Từ hóa của Phật,
 Hương thơm muôn đời.
 Vận dụng năng lực
 Đại từ đại bi,
 Nhiếp hóa tất cả
 Mười phương muôn loài,
 Làm cho từ biệt
 Mọi sự thống khổ,
 Cùng nhau đồng về
 Bồ-đề quê hương.

Vì thế mà được loài người cũng
 như loài trời đều tôn xưng là đáng Thế-
 Tôn, đủ mười huy hiệu là Như-Lai,

Ứng-cúng, Chánh-biến-tri, Minh-hạnh-túc, Thiện-thệ, Thế-gian-giải, Vô-thượng-sĩ, Điều-ngự trượng-phu, Thiên Nhân Sư, Phật, hóa độ vô lượng chúng sanh, nhổ sạch gốc rễ sanh tử.

Nguyện đem công đức thanh tịnh của sự sám hối và tán dương Phật-Đà này cầu cho hết thảy chúng sanh trong tứ sanh lục đạo, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, nhờ thần lực của Phật mà tùy tâm tự tại.

349

CUỐN 7

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo tràng từ bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà qui y và đánh lễ chư Phật trong quá-khứ, hiện-tại và vị-lai :

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu

Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca

Mâu Ni Phật

Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc Tôn Phật.

PHẦN THỨ MƯỜI :

TỰ MỪNG CHO MÌNH

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hồi trong đạo tràng này, phải biết, tuy lý tánh tuyệt đối vốn siêu việt ngôn thuyết, nhưng ngôn thuyết vẫn là sự diễn tả của lý tánh, là đường neo của bản thể, là thêm bực của chân lý, là dẫn đạo của thánh hiền. Nên phải nhờ ngôn thuyết mà biểu lộ lý tánh, lý tánh biểu lộ thì siêu việt ngôn thuyết. Lý tánh do ngôn thuyết mà rõ rệt, ngôn thuyết không vượt giới hạn lý tánh, nên lý tánh với ngôn thuyết tuy khác nhau như thiện với ác mà ảnh hưởng vẫn tương phù, chưa hề sai chày hoặc lầm lẫn. Những kẻ bắt đầu tu học thì phải nhờ ngôn thuyết mà thể nghiệm lý tánh, đến như những kẻ tu học hoàn thành thì thể nghiệm lý tánh là quên bỏ ngôn thuyết. Kẻ viết sám văn này tự nghĩ mình vốn là phạm phu ngu độn, tội chướng về dốt nát và sai lầm thì quá nặng, nên đối với chánh pháp chưa thể xả bỏ ngôn thuyết, lại vì biết còn cạn nên nói không hết

chỗ vi diệu của chánh pháp, thấy quá nông nên diễn không cùng lý tuyệt đối của chánh pháp. Nhưng nói vẫn dễ, làm mới thật khó, duy Phật với Phật mới nói và làm toàn vẹn.

Do đó mà có kẻ chất vấn, tự ông chưa sửa mình được thì làm sao sửa ai, chính ông ba nghiệp như bản thì làm sao khuyên cáo kẻ khác trong sạch ? Bản thân như bản mà làm cho người khác trong sạch là điều phi lý. Mình không bền chí thì lấy gì khuyên người ? Nói đối chiếu với làm thì thấy ông chỉ nói suông như vậy là hóa ra ông làm phiền người khác : Người khác đã phiền thì sao ông không thôi đi ? Đối chiếu cứu xét như vậy mà ông không tự thẹn ? Tôi là thiện tri thức mới nói như thế. Kẻ viết sấm văn này xin sửa y áo, giữ sắc diện, bái tạ mà không dám đối đáp. Nghe lời khuyên bảo của thiện tri thức, lòng tôi thật thẹn, tự giác lỗi nặng nên

không dám khi trá người hiền để ẩn khuất lỗi mình. Tôi muốn hủy bỏ bản văn đã soạn nhưng ngại rằng có thể có người nhờ nó mà được cái lợi thêm phước, còn muốn lưu giữ bản văn như thế thì e rằng có thể có kẻ vì nó mà mang cái tội phỉ báng. Tiến thoái phân vân, tôi không biết chọn điều nào. Thôi thì hãy nghĩ rằng cái tâm thiết lập sám pháp vốn là một điều thiện, mà điều thiện thì vốn vô ngại, vậy xin đại chúng chỉ nên nỗ lực sám hối, không cần quan tâm sám văn này. Phần tôi, tôi chỉ xin bằng vào sự che chở nhiếp thọ của các đấng Đại từ bi phụ mà soạn sám văn, nên không nỡ hủy bỏ, mặc dầu lòng rất tự thẹn. Nguyên xin đại chúng đừng phiền đừng nỡ. Nếu bản văn này có chút nào phù hợp chánh pháp, thì cùng nhau nhờ đó mà cải hối quá khứ và tu tỉnh tương lai, làm thiện tri thức cho nhau. Nếu bản văn này không thích hợp

chúng ý, thì cúi xin đại chúng ban cho người viết sự hoan hỷ tha thứ, để đừng thành ác tri thức mà vẫn làm “bà con giác ngộ” với nhau.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, từ lúc mở đầu cho đến nay đây, nhờ sự qui y Tam-Bảo mà biết có chỗ chí đức khả dĩ bằng cứ, nhờ sự diệt trừ nghi hoặc và sự chí thành sám hối mà tội lỗi và thắc mắc đều loại bỏ, nhờ sự phát Bồ-đề tâm mà khuyến cáo và tướng lệ đều thi hành, nhờ sự giải tỏa oán kết mà thên thang vô ngại : Như vậy mà ai nấy không vui mừng được sao. Nhưng cái điều tự mừng cho mình được, ở đây, nên diễn tả ý nghĩa của nó. Kinh nói có tám tai nạn là đọa địa-ngục, đọa nga-qui, đọa súc-sanh, sanh biên-địa, sanh cõi trời trường thọ, dẫu được làm người mà bệnh tật đủ thứ, hoặc sanh vào nhà tà kiến, hoặc sanh trước hay sau Phật. Vì tám tai nạn

ấy mà chúng sanh không thể thoát khỏi sanh tử luân hồi. Ngày nay, chúng ta cùng nhau được sanh vào thời kỳ tượng pháp của Phật, tuy không gặp Ngài, nhưng sự vui mừng còn nhiều lắm. Từ ngữ tai nạn là tội lỗi vì tâm. Tâm mà nghi hoặc thì không phải tai nạn cũng biến thành tai nạn, tâm không nghi hoặc thì tai nạn cũng hóa thành không phải tai nạn. Làm sao biết được điều đó ? Thí dụ, tai nạn thứ tám nói rằng sanh trước hay sau Phật nên gọi là tai nạn, nhưng câu chuyện bà già phía đông hoàng thành là kẻ sanh nhằm đời Phật, suốt đời ở chung một xứ với Phật, vậy mà vẫn không thấy Ngài. Do đó mà biết hẳn tâm nghi hoặc mới là tai nạn, vị tất sanh khác đời Phật mà gọi là tai nạn hết thảy. Câu chuyện ma vương Ba tuần thường giữ ác ý nên phải đọa địa ngục khi đang sống, còn câu chuyện Long nữ nghe pháp là ngộ đạo liền, như vậy bất tất

phải sanh trong loài người và loài trời mới cho rằng không phải tai nạn. Tâm mà ác thì ở đâu và lúc nào quả báo cũng không khác nhau. Sáu tầng trời thuộc dục giới tuy sang cả mà kết quả là rơi xuống địa ngục, còn súc sanh như Long nữ tuy kém hèn mà vượt ngay lên đến địa vị giác ngộ của Phật. Như vậy đủ biết tâm tà thì tai nạn nhỏ biến thành tai nạn lớn, tâm chánh thì tai nạn lớn lại hóa ra vô ngại.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết chính vì tâm mình chướng ngại nên động vào đâu cũng thành tai nạn. Tâm mà chân chính được thì tai nạn không còn là tai nạn nữa. Nội một điều đó là đủ để ở đâu vào lúc nào cũng tuân theo được cả. Nên trước Phật hay sau Phật đều như thời kỳ chánh pháp, súc sanh hay biên địa đều là chỗ hành đạo lớn. Tâm mà chân chính thì tám nạn không

thành vấn đề, tâm mà nghi hoặc thì tai nạn hóa ra vô số. Như vậy, những điều có thể tự mừng cho mình không phải là ít. Vì là sự việc hằng ngày nên đại chúng khó thấy hiệu năng của những điều ấy. Nay xin trình bày một cách tổng quát theo chỗ thiện kiến để nêu lên những điều đáng tự mừng cho mình. Vì lẽ nếu biết được những điều đáng tự mừng cho mình thì lại thấy càng tu tập tâm xuất thế hơn lên.

Những điều đáng tự mừng cho mình là gì ? Phật dạy địa ngục khó thoát, vậy mà ngày nay chúng ta đã thoát khỏi cái khổ dữ dội ấy : Đó là điều đáng tự mừng số một. Ngạ quỷ khó khỏi, vậy mà ngày nay chúng ta đã già từ nỗi khổ bi thảm ấy : Đó là điều đáng tự mừng thứ hai. Súc sanh khó tránh, vậy mà ngày nay chúng ta đã hết chịu tội báo của loài ấy : Đó là điều đáng tự mừng thứ ba. Sanh ở biên địa là nhân

nghĩa cũng không biết, vậy mà ngày nay chúng ta được ở trung quốc là nơi đạo pháp lưu hành và chúng ta lại được đích thân tiếp nhận diệu chỉ của đạo pháp ấy : Đó là điều đáng tự mừng thứ tư. Sanh cõi trời trường thọ thì hết biết gieo trồng phước đức, vậy mà ngày nay chúng ta lại được gieo trồng hạt giống tốt đẹp của phước đức ấy : Đó là điều đáng tự mừng thứ năm. Thân người khó được, nhưng một khi mất đi thì rất khó mà hy vọng phục hồi, vậy mà ngày nay chúng ta ai nấy đều có được thân thể loài người : Đó là điều đáng tự mừng thứ sáu. Sáu giác quan không hoàn bị thì hết dựa được vào việc lành, vậy mà ngày nay chúng ta đã được sự minh mẫn của sáu giác quan ấy và cùng nhau hướng vào chánh pháp sâu xa: Đó là điều đáng tự mừng thứ bảy. Thế trí biện bác thông minh là đảo lại thành ra một thứ tai nạn, vậy mà ngày nay chúng ta

lại nhất tâm qui hướng, bằng cứ vào chánh pháp mà thôi : Đó là điều đáng tự mừng thứ tám. Trước Phật hay sau Phật gọi là tai nạn, hơn nữa, đồng thời với Phật mà lại không được diện kiến tôn nhan của Ngài, điều ấy thật là một tai nạn lớn lao, nhưng ngày nay chúng ta đã có thể phát đại thiện nguyện, là từ nay cho đến ngày cùng tận biên cương của thời gian, thế cứu vớt chúng sanh, như vậy thì không còn cho cái việc không thấy Phật là một tai nạn nữa. Chỉ cần được nhìn thánh tượng của Ngài một lát hay được nghe chánh pháp của Ngài một lần, là cũng như người xưa đã trực tiếp thấy và nghe Phật vận chuyển bánh xe chánh pháp lần đầu tiên tại vườn Lộc-Uyển. Vì lẽ việc quý ở chỗ diệt tội sanh phước. Như vậy không nên cho sự không thấy Phật là một tai nạn. Phật dạy thấy Phật là việc rất khó, vậy mà ngày nay chúng ta đang được chiêm

ngưỡng thánh tượng của Ngài : Đó là điều đáng tự mừng thứ chín. Phật nói nghe Pháp là việc khó hơn, vậy mà ngày nay chúng ta đã được hấp thụ “cam lộ vị” : Đó là điều đáng tự mừng thứ mười. Phật dạy xuất gia là việc rất khó, vậy mà ngày nay chúng ta đã cùng nhau từ biệt thân thuộc, cắt bỏ ân ái, qui hướng nhập đạo : Đó là điều đáng tự mừng thứ mười một. Phật dạy tự lợi thì dễ, lợi tha mới khó, vậy mà ngày nay chúng ta dầu một chiêm ngưỡng hay một lễ bái đều khắp vì hồi hướng cho hết thảy mười phương : Đó là điều đáng tự mừng thứ mười hai. Phật dạy nhẫn khổ chịu nhọc là việc rất khó, vậy mà ngày nay chúng ta ai nấy đều tự nỗ lực một cách chân thành mà làm lành một cách không nản : Đó là điều đáng tự mừng thứ mười ba. Phật dạy được tụng kệ kinh là việc rất khó, vậy mà ngày nay chúng ta luôn luôn được mở mà

xem mà tụng : Đó là điều đáng tự mừng thứ mười bốn. Phật dạy ngài Thiên được là việc rất khó, vậy mà ngày nay chúng ta vẫn thấy có kẻ chuyên tâm định ý được : Đó là điều đáng tự mừng thứ mười lăm.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã thấy những việc đáng tự mừng cho mình thật không phải ít, không phải sự trình bày kém cỏi nêu lên hết được. Con người ở đời khổ nhiều vui ít. Một chút vui mừng còn không thể có cho hả dạ, huống chi chúng ta lại có quá nhiều những điều vô ngại. Những điều ấy mà có được, phải là nhờ oai lực mười phương Tam-Bảo. Để hoài niệm ân đức ấy, đại chúng hãy khuynh tận lòng chí thành, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì quốc chúa, tổ quốc, nhân dân, phụng vì cha mẹ, sư trưởng, những người đồng học;

cùng thầy, phụng vì các vị thượng tọa, trung tọa và hạ tọa, phụng vì thí chủ, bạn hiền, bạn ác, phụng vì chư thiên, chư tiên, bốn vị thiên vương hộ vệ thế gian, các vị thiên thần thông minh chính trực ở loài trời, ở không gian hay trên đất, hộ vệ những kẻ làm lành và trừng trị những kẻ làm ác, hộ vệ những người thọ trì kinh chú, các vị long vương, long thần tám bộ, các vị đại ma, đại ma vương, ma vương, các vị diêm vương, chúa ngục, và tất cả thuộc hạ của họ rộng ra, phụng vì tam giới lục đạo, vô cùng vô tận hết thấy các loài có tâm thức giác tánh, mà chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-bảo đem tâm từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, đem thần lực siêu việt mà che chở cứu vớt, làm cho hết thấy và tất cả, từ nay sắp đi, vượt bể sanh tử mà đến bờ bên kia, hạnh nguyện

sớm đủ để đồng lên thập địa, nhập Kim-cang tâm mà thành Chánh-biến-giác.

PHẦN MƯỜI MỘT :

TƯỞNG NIỆM TAM BẢO

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, ai nấy lại phải tăng thêm hơn lên sự tưởng niệm Tam-Bảo, một cách thiết tha và liên tục. Tại sao phải làm như vậy ? Vì nếu không biết tưởng niệm Tam-Bảo thì làm sao phát động lòng đại từ thương xót hết thảy, làm sao phát khởi lòng đại bi cứu vớt tất cả, làm sao thực hiện lòng bình đẳng coi thân thù là một ? Nếu không biết tưởng niệm Tam-bảo thì làm sao tu tập diệu trí để thực hiện tuệ giác vô thượng, làm sao thấu triệt chân không để phát hiện thực tướng siêu việt ? Phật dạy thân người khó được mà nay chúng ta đã được, tín tâm khó có mà nay chúng ta đã có, chính là nhờ qui bằng

vào Tam-bảo. Cũng chính là nhờ qui bằng vào Tam-bảo mà nay đây chúng ta thị giác thì không thấy cảnh sắc khủng khiếp của địa ngục ngạ quỷ, thính giác thì không nghe âm thanh đau đớn của địa ngục ngạ quỷ, khứu giác thì không ngửi hơi hám tanh nồng của địa ngục ngạ quỷ, thường giác thì không nếm mùi vị sinh thối của địa ngục ngạ quỷ, xúc giác thì không chạm cảm giác nóng lạnh của địa ngục ngạ quỷ. Quan trọng hơn nữa là ý giác lại được biết Phật là đức cha từ bi vô thượng, làm vị y sĩ vĩ đại, biết Pháp là thần dược của bệnh tật chúng sanh, biết Tăng là những bà mẹ khán hộ cho bệnh tật ấy. Ý giác lại luôn luôn tự cảnh tỉnh lấy mình hoài niệm Tam-bảo là những đấng cứu hộ thế gian. Ở đâu biết và nghĩ đến Tam-bảo, ý cũng biết được. Ngày nay chúng ta tuy không gặp Phật, sanh nhằm thời kỳ mạt pháp, nhưng tín tâm có đủ, giác quan

mẫn tiệp, không khổ cực, được nhàn nhã, đủ tự do, tất cả cái quả báo vượt bậc này đều do năng lực của sự tưởng niệm ân đức Tam-bảo trong đời trước mà có. Lại chính năng lực Tam-bảo đã làm cho chúng ta đời này được phát Bồ-đề tâm : Ích lợi như vậy không thể tả nổi, làm sao mọi người có thể không báo đáp cúng dường Tam-bảo ?

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết trong hết thảy công đức, công đức cúng dường là tối thượng. Trong kinh có nói,

Tự nghĩ nhớ lại

Trong đời kiếp trước,

Làm việc cúng dường

Chỉ chút ít thôi,

Những mong báo đáp

Ân Phật lâu xa,

Nay nhờ phước ấy

Được gặp Thế tôn.

Trong kinh lại nói, muốn báo đáp

ân Phật thì nên kiến thiết tinh xá, dùng ánh sáng, hương hoa, đồ nhu dụng, đồ trang hoàng mà cúng dường, đời sau sẽ hưởng được phước đức cúng dường ấy. Tuy nhiên, việc cúng dường như vậy chưa phải báo đáp ân Phật. Muốn báo đáp ân Phật thì chỉ có mỗi một việc xứng đáng nhất, là phát Bồ-đề-tâm, nghĩa là lập bốn điều thệ nguyện rộng lớn như Phật mà tạo vô lượng phước và tu vô biên trí, để trang nghiêm sắc thân, trang nghiêm quốc độ : Đó là cái cách mà trí giả làm để biểu lộ lòng biết ơn trả ơn.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết ân đức từ bi của chư Phật thật khó mà báo đáp. Bồ-Tát đại-sĩ nát thân hình ra mà vẫn chưa thể nào báo đáp được một trong muôn phần, huống chi chúng ta là những kẻ phàm phu mà có thể báo đáp được ? Duy còn một cách, là đại chúng

hãy y như trong Kinh đã huấn thị, lấy việc lợi người làm điều tối thượng, và chí thành mà gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khắp vì mười phương vô cùng vô tận lục đạo chúng sinh mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian:

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Đức bảo Phật,
 Nam-mô Ứng danh xưng
 Phật
 Nam-mô Hoa thân Phật,
 Nam-mô Đại âm thanh
 Phật,
 Nam-mô Biện tài tán Phật,
 Nam-mô Kim cang châu
 Phật,**

**Nam-mô Vô Lượng Thọ
Phật**

**Nam-mô Châu trang
nghiêm Phật,**

Nam-mô Đại vương Phật,

**Nam-mô Đức cao hạnh
Phật,**

Nam-mô Cao danh Phật,

Nam-mô Bách quang Phật,

Nam-mô Hỷ duyệt Phật,

Nam-mô Long bộ Phật,

Nam-mô Ý nguyện Phật,

Nam-mô Bảo nguyệt Phật,

Nam-mô Diệt kỹ Phật,

Nam-mô Hỷ vương Phật,

Nam-mô Điều ngự Phật,

Nam-mô Hỷ tự tại Phật,

Nam-mô Bảo kế Phật,

Nam-mô Ly úy Phật,

**Nam-mô Bảo tạng Phật,
 Nam-mô Nguyệt diện Phật,
 Nam-mô Tịnh danh Phật,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới.

PHẦN MƯỜI HAI :

CẢM TẠ ĐẠI CHÚNG

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã sanh kiên cố tín, đã phát Bồ-đề-tâm, lòng lại thè không thoái bước, đó là cái chí bất tư nghi. Lòng đó chí đó, chư Phật ca tụng. Phần tôi, tôi xin bày tỏ sự tùy hỷ sâu xa của mình. Nguyên xin đời sau lại được gặp nhau. Bồ thân cũng như thọ

thân, nguyện đừng cùng nhau cách biệt. Cho đến ngày giác ngộ, nguyện vĩnh viễn làm thân thuộc chánh pháp với nhau, làm bà con từ bi cho nhau. Thiết lập sám pháp này là muốn nhờ pháp Phật mà được thấy Phật. Nhưng tự nghĩ trí thì không lý giải thấu triệt, thân thì chưa thật hành xứng đáng, vậy mà dám phát tâm thiết lập sám pháp thì thật làm kinh hoảng cho người thấy kẻ nghe. Bản thân thì hèn mà công việc lại trọng, lòng vừa chán nản vừa sốt sắng. Nhưng tôi thiết nghĩ, nếu không nhờ cái nhân mạnh mẽ thì không được cái quả vượt bậc. Nên thành thực tự biết là việc làm mạo muội mà lòng lại không dám bỏ quên việc lành. Vì vậy, tôi thiết tha mong nhờ năng lực hộ niệm của đại chúng, đồng làm thân quyến từ bi cho nhau. Cúi xin đại chúng giáng lâm đạo tràng, và nghĩ rằng thì giờ không đứng lại nên thoáng cái là già yếu bệnh tật.

Huống chi còn bị duyên sự lôi kéo thì cơ hội tối thượng này khó mong hoàn thành hay gặp lại. Vì vậy, đại chúng hãy nỗ lực theo công khóa để tự lợi và lợi người. Hãy siêu quần bạt tục, đừng để hồi hận về sau. Âm thanh chánh pháp lướt qua thính giác là hiệu năng vang lại miên man đời kiếp, nhất niệm thiện pháp cũng vĩnh viễn giúp ích bản thân. Hễ duy nhất đường hướng và duy nhất ý chí thì không có thế nguyện nào không thực hiện. Đại chúng hãy cùng nhau khuynh tận chân thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

**Nam-mô Oai đức tịch diệt
Phật,**

Nam-mô Thọ tướng Phật,
Nam-mô Đa thiên Phật,
Nam-mô Tu diệm ma Phật,
Nam-mô Thiên Oai¹² Phật,
Nam-mô Bảo chúng Phật,
Nam-mô Bảo bộ Phật,
Nam-mô Sư tử phần Phật,
Nam-mô Cực cao hạnh
Phật,
Nam-mô Nhân vương Phật,
Nam-mô Thiện ý Phật,
Nam-mô Thế minh Phật,
Nam-mô Bảo oai đức Phật,
Nam-mô Đức thừa Phật,
Nam-mô Giác tướng Phật,
Nam-mô Hỷ trang nghiêm

¹² Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Thiên ái”

Phật,
Nam-mô Hương tể Phật,
Nam-mô Hương tượng Phật
Nam-mô Chúng diệm Phật,
Nam-mô Từ tướng Phật,
Nam-mô Diệu hương Phật,
Nam-mô Kiên khái Phật,
Nam-mô Oai đức mãnh Phật
Nam-mô Châu khái Phật,
Nam-mô Nhân hiền Phật,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành quy y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới.

PHẦN MƯỜI BA :

TỔNG PHÁT ĐẠI NGUYỆN

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, lại nên đem công đức sám hối và phát tâm mà cầu nguyện cho chúa tể chư thiên, chư thiên và những kẻ liên hệ, cầu nguyện cho chúa tể chư tiên, chư tiên và những kẻ liên hệ, cầu nguyện cho chúa tể thiên thần, thiên thần và những kẻ liên hệ, cầu nguyện cho chúa tể thiện thần, thiện thần và những kẻ liên hệ, cầu nguyện cho chúa tể chư thần, chư thần và những kẻ liên hệ, cầu nguyện cho chúa tể tu la, tu la và những kẻ liên hệ, cầu nguyện cho chúa tể loài người, loài người và những kẻ liên hệ, cầu nguyện cho các vị xuất gia và những kẻ liên hệ, cầu nguyện cho chúa tể địa ngục và những kẻ liên hệ, cầu nguyện cho hết thảy chúng sanh trong địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh và những kẻ liên hệ, cầu nguyện

cho hết thấy mọi loài chúng sanh hoặc lớn hoặc nhỏ, trong toàn thể không gian và thì gian, đặc biệt là cầu nguyện cho những ai sau này có những chí nguyện và tâm nguyện khác biệt, đều biết nhập cả vào trong bể cả đại nguyện mà chúng con đang tổng phát đây, để mong ai nấy đều hoàn bị cả hai mặt phước trí - như vậy, hoặc trong phạm vi tam giới, hoặc ngoài phạm vi tam giới, hết thấy chúng sanh vô cùng trong thì gian và vô tận trong không gian, hễ thuộc về loại “danh sắc”, nghĩa là sự hòa hợp tâm lý vật lý, có giác tánh, thì ngày nay chúng con ngược lên mà cầu nguyện cho tất cả và hết thấy, được hết thấy Chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát và Liệt Vị Thánh-Hiền trong mười phương cùng tận hư không giới, đồng đem năng lực đại từ bi, năng lực bản thể nguyện, năng lực tuệ giác vô lượng vô tận, năng lực công đức vô lượng vô tận, năng lực thần thông tự tại,

năng lực che chở cứu hộ chúng sanh, năng lực an ủi chúng sanh, năng lực diệt sạch phiền não chư thiên chư tiên, năng lực nhiếp hóa hết thảy thiện thần, năng lực cứu vớt chúng sanh địa ngục, năng lực cứu độ hết thảy nga quỷ, năng lực giải thoát tất cả súc sanh, đem tất cả năng lực như vậy mà làm cho tất cả và hết thảy mọi loài chúng sanh đều được như nguyện.

Đệ tử chúng con hôm nay lại cầu nguyện nhờ năng lực đạo tràng từ bi, năng lực qui y Tam-bảo, năng lực diệt trừ nghi hoặc phát sanh tín tâm, năng lực sám hối tội lỗi phát Bồ-đề-tâm, năng lực giải tỏa oán kết, năng lực tự mừng cho mình, năng lực phân khởi chân thành, năng lực phát nguyện hồi hướng tất cả thiện sự cho chúng sanh, nguyện nhờ những năng lực như vậy mà làm cho tất cả và hết thảy mọi loài chúng sanh đều được như nguyện. Đệ tử

chúng con hôm nay lại cầu nguyện nhờ năng lực tâm đại từ của bảy đức Phật, năng lực tâm đại bi của các đức Phật trong mười phương, năng lực diệt trừ phiền não của ba mươi lăm đức Phật, năng lực hàng phục ma quân của năm mươi ba đức Phật, năng lực cứu độ chúng sanh của một trăm bảy mươi đức Phật, năng lực nhiếp thọ chúng sanh của một ngàn đức Phật, năng lực che chở chúng sanh của mười hai Bồ-Tát, năng lực phổ biến phương pháp sám hối của Vô-Biên-Thân Bồ-Tát và Quán-Thế-Âm Bồ-Tát, nguyện nhờ những năng lực như vậy mà làm cho hết thảy mọi loài chúng sanh trong tất cả không gian và tất cả thì gian, bất kể lớn nhỏ hay thấp trầm, hễ thuộc danh sắc và có giác tánh, thì từ nay về sau, sau khi sám hối tội lỗi, sanh ra bất cứ chỗ nào, đều thực hiện được thân bất tư nghị bao gồm trí tuệ quảng đại và thần lực vô tận

của Chư Phật và Đại-Địa Bồ-Tát, tức là thân lục độ chánh hướng Bồ-đề, thân tứ nhiếp không bỏ tất cả, thân đại bi cứu tất cả khổ, thân đại từ cho tất cả vui, thân công đức ích lợi hết thảy, thân trí tuệ thuyết pháp vô cùng, thân kim cương không thể phá hoại, thân thanh tịnh siêu việt sanh tử, thân phương tiện biểu thị năng lực tự tại, thân bồ đề tùy thời biểu hiện tuệ giác thanh văn, tuệ giác duyên giác và tuệ giác vô-thượng - cầu nguyện tứ sanh lục đạo hết thảy chúng sanh hoàn bị tất cả những thân như vậy, nói tóm là thành tựu đầy đủ thân tuệ giác vô thượng vĩ đại của chư Phật, Lại cầu nguyện mười phương ba đời tất cả và hết thảy mọi loài chúng sanh, từ nay sắp đi, sanh ra ở đâu cũng thực hiện được miệng bất tư nghị bao gồm mọi thứ công đức của Chư Phật và Đại-Địa Bồ-Tát, tức là miệng từ hòa làm yên vui tất cả, miệng cam lộ làm trong mát hết

thầy, miệng không dối nói chánh pháp chân thật, miệng như thật : Cho đến trong mộng cũng không nói dối, miệng tôn trọng : Tất cả chư thiên cung kính tôn trọng, miệng sâu xa biểu thị pháp tánh, miệng kiên cố nói pháp bất thoái, miệng chánh trực đầy đủ biện tài, miệng trang nghiêm : Tùy thời cơ tùy nghiệp báo mà thị hiện đủ cả, miệng nhất thể trí : Tùy nghi mà hóa độ tất cả, cầu nguyện tứ sanh lục đạo hết thầy chúng sanh đều được hoàn bị khẩu nghiệp thanh tịnh như vậy của Chư Phật Bồ-Tát. Lại cầu nguyện mười phương ba đời hết thầy và tất cả mọi loài chúng sanh, từ ngày nay sắp đi, sanh ra ở đâu cũng thực hiện được tâm bát tư nghị bao gồm tuệ giác vĩ đại của Chư Phật Bồ-Tát, để luôn luôn có tâm thoát ly phiền não, tâm sắc mạnh, tâm kiên cường, tâm kim cang, tâm bất thoái, tâm thanh tịnh, tâm thấu triệt, tâm cầu lành, tâm trang nghiêm,

tâm quảng đại, có năng lực trí tuệ vĩ đại nghe chánh pháp là tức khắc tự ngộ, đem tâm từ bi mà hướng về mọi người để giải tỏa oán kết, trú ẩn trong sự hồ thẹn nên không rời đức tính tầm quý, không chấp nhân ngã bỉ thử nên đồng làm thiện trí thức cho nhau, thấy ai thực hành lục độ thì hoan hỷ tất cả, thân thù coi như một nên tâm hết kiêu ngạo, không nói việc tốt việc xấu hay sở trường sở đoản của người, không phản gián đôi bên mà hòa hợp mọi sự chia rẽ, nói thì từ hòa chứ không xuất ra lời ác, ca tụng công đức của Phật, và thích học kinh điển sâu xa, thương giúp chúng sanh như bản thân mình, thấy ai làm phước thì mình không làm cái việc phỉ báng, vận dụng từ tâm mà hòa đồng với nhau như sự hòa đồng của các vị Thánh, đồng đẳng với các vị Bồ-Tát mà đồng thành Chánh-giác.

PHẦN MƯỜI BỐN :
LẠY CHO CHƯ THIÊN

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết chư thiên, chư tiên, chư vị thiện thần, đối với chúng sanh, có những ân đức vô lường và siêu việt, hành động theo chí nguyện làm cho chúng sanh duy trì mãi mãi sự an lạc của họ, ân cần hộ vệ chúng sanh làm cho họ chỉ khuynh hướng theo điều thiện. Làm sao biết được như vậy ? Vì chính đức Phật đã khuyến cáo bốn vị Thiên-vương hãy đem tâm nguyện từ bi mà hộ vệ những kẻ thọ trì kinh pháp, làm cho những kẻ ấy, dầu chỉ mới nghe được cái danh hiệu từ bi mà thôi, cũng được hộ vệ như là vua chúa được quân thần hộ vệ ; khuyến cáo các vị Long-vương đem tâm nguyện từ bi mà hộ vệ những kẻ thọ trì kinh pháp như là giữ gìn con mắt hay con mình sanh ra, cả ngày liền đem

không rời bỏ họ ; khuyến cáo các vị La-sát và Long-thần hãy đem tâm nguyện từ bi mà hộ vệ những kẻ thọ trì kinh pháp như là giữ gìn não bộ đỉnh đầu, không được động chạm ; lại đặc biệt khuyến cáo vị Thiên-vương phía nam hãy đem tâm nguyện từ bi mà hộ vệ những kẻ thọ trì kinh pháp như là mẹ thương con, lòng không chán mệt, ngày đêm chăm sóc, đi đứng theo sát ; và đặc biệt khuyến cáo các vị Long-vương thuộc quyền vị Thiên-vương phía tây hãy đem tâm nguyện từ bi mà hộ vệ những kẻ thọ trì kinh pháp, cung kính cúng dường và đánh lễ sát chân, như chư thiên tôn thờ Đế-thích hay hiếu tử phụng sự mẹ cha. “Đạo tràng từ bi” đem an lạc lại cho chúng sanh, bằng cách giáo dục và khuyến khích họ kết làm bà con chánh pháp với nhau, để đời sau được sanh trước mặt chư Phật và thực hiện các tam muội môn, trọn vẹn

được sự không thoái chuyển ; những ai nghe được danh hiệu của chư Phật, của Vô-Biên-Thân Bồ-Tát và Quán-Thế-Âm Bồ-Tát, đều tiêu trừ ba thứ chướng ngại bằng cách sạch hết mọi thứ tội ác, hoàn bị năm thứ con mắt mà thực hiện tuệ giác bồ-đề : Chính chư thiên và thần vương đã thương tưởng tất cả, luôn luôn gia hộ, khuyến khích và trợ giúp oai thần vào công việc này.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết chư thiên và thần vương có những ân đức đến như thế đó trong việc che chở chúng sanh, nhưng chúng sanh thì chưa bao giờ biết nhớ ơn và báo ơn. Người xưa cảm bội ân huệ một bữa ăn mà còn không tiếc tánh mạng, huống chi chư thiên thiện thần đối với chúng sanh đã có những ân đức như vậy ? Ân đó đức đó, thật không có biên cương. Chúng ta ngày nay mà sám hối hay phát tâm đây

là cũng do Thiên-vương mật gia thần lực mà tướng lệ trợ giúp những kẻ biết tu hành, làm cho thành tựu tâm chí. Nếu không có sự gia hộ và trợ giúp đó thì tâm chí chúng ta có thể đã lui mất. Chính vì lý do này mà Bồ-Tát đại-sĩ đã thường ca tụng thiện tri thức là nguyên nhân lớn nhất làm cho ta bước lên tuệ giác vô thượng, nếu không có thiện tri thức thì làm sao chúng ta được thấy Phật, nên hy sinh thân thể cũng không đủ báo đáp lòng thương bao la, xả bỏ tánh mạng cũng khó mà trang trải ân đức sâu nặng. Bồ-Tát đại-sĩ mà còn nói như vậy, huống chi những kẻ dưới các ngài mà không nghĩ đến sự đáp trả. Ngày nay đại chúng chưa thể tan xương nát thịt thì phải nỗ lực mà tu hành một cách cần cù khó nhọc. Đó cũng là sự trả ơn tuần tự. Đại chúng hãy tăng thêm tột độ sự vận dụng tâm chí để thực hiện sự biết ơn trả ơn. Không thể để đời mình

trôi đâu thì trôi, để rồi muốn quay lại cũng hết biết phương hướng. Những sự tự mừng đã nói trước kia, được lại là việc rất khó. Khó được lại mà nay ta đã có cả thì còn muốn chờ gì ? Bỏ mất cơ hội này thì có biết sẽ bị quay lại trong loài nào đâu. Nên đại chúng chỉ còn một việc, là dũng mãnh, quên mình vì người. Sự đời có thành là có bại, như thì gian đã có mùa xuân là có mùa đông. Thì giờ không đợi chờ ai cả, mạng sống làm sao lâu được ? Phải nghĩ rằng, từ đây, một khi biệt nhau thì sự gặp lại khó mà hẹn trước. Phải nghĩ như vậy để ai nấy phải tự nỗ lực, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì hết thầy chúa tế chư thiên, chư thiên và thân quyến của họ trong mười phương, cùng tận hư không giới, mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian:

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Thiện thế nguyệt
 Phật,
 Nam-mô Phạm tự tại vương
 Phật,
 Nam-mô Sư tử nguyệt Phật
 Nam-mô Phước oai đức
 Phật,
 Nam-mô Chánh sanh Phật,
 Nam-mô Vô thắng Phật,
 Nam-mô Nhật quán Phật.
 Nam-mô Bảo danh Phật,
 Nam-mô Đại tinh tiến Phật
 Nam-mô Sơn Quang
 [Vương] Phật,
 Nam-mô Thí minh Phật,
 Nam-mô Điện đức Phật,
 Nam-mô Đức tự vương Phật,**

**Nam-mô Cúng dường danh
Phật,**

Nam-mô Pháp tán Phật,

Nam-mô Thật ngữ Phật,

Nam-mô Cứu mạng Phật,

Nam-mô Thiện giới Phật,

Nam-mô Thiện chúng Phật,

Nam-mô Định ý Phật,

**Nam-mô Hỷ thắng vương
Phật,**

Nam-mô Sư tử quang Phật,

Nam-mô Phá hữu ám Phật,

Nam-mô Chiếu minh Phật,

Nam-mô Thượng danh Phật,

**Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,**

**Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành

qui y và đánh lễ hết thầy Tam-bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho khắp cả mười phương, cùng tận pháp giới, hết thầy chúa tể chư thiên, chư thiên và thân thuộc của họ, tuệ giác bình đẳng biểu hiện thường trực, phương tiện của trí lực khai mở đạo pháp thanh tịnh, hạnh nguyện thập địa quang đăng tất cả, lục độ thì tu dưỡng tâm tánh, tứ đẳng thì giáo hóa hết thầy, thực hành Bồ-Tát hạnh để thể nhập cảnh giới của Phật, bốn đại thế nguyện không rời bỏ chúng sanh, biện tài bất tận nên thuyết pháp vô cùng, dùng phương tiện khéo léo mà tiếp hóa nên ích lợi tất cả tứ sanh lục đạo, đồng lên Pháp vân địa mà thực hiện Thường trú quả.

PHẦN MƯỜI LĂM :
LẠY CHO CHƯ TIÊN

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, ai nấy hãy chí tâm, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì tất cả chúa tể chư tiên, chư tiên và thân thuộc của họ khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, mà qui y và đảnh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

**Nam-mô Lợi tuệ vương
Phật,**

**Nam-mô Châu nguyệt
quang Phật,**

Nam-mô Oai quang Phật,

Nam-mô Bất phá luận Phật

**Nam-mô Quang minh
vương Phật,
Nam-mô Châu luân Phật,
Nam-mô Thế sư Phật,
Nam-mô Cát thủ Phật,
Nam-mô Thiện nguyệt Phật
Nam-mô Bảo diệm Phật,
Nam-mô La hầu thủ Phật,
Nam-mô Nhạo bồ đề Phật
Nam-mô Đẳng quang Phật,
Nam-mô Chí tịch diệt Phật,
Nam-mô Thế tối diệu Phật,
Nam-mô Vô ưu Phật,
Nam-mô Thập thế lực Phật
Nam-mô Hỷ lực vương Phật
Nam-mô Đức thế lực Phật,
Nam-mô Đức thế Phật,
Nam-mô Đại thế lực Phật,
Nam-mô Công đức tạng**

**Phật,
 Nam-mô Chân hạnh Phật,
 Nam-mô Thượng an Phật,
 Nam-mô Đề sa Phật,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho tất cả chúa tể chư tiên, chư tiên và thân thuộc của họ, giải thoát phiền não để thanh tịnh tội chướng, sắc tướng đoan nghiêm như sắc tướng của Phật, bốn vô lượng tâm và sáu ba la mật biểu hiện thường trực, bốn vô ngại trí và sáu thần thông lực tự tại như ý, xuất nhập gì

cũng đi vào cảnh giới của Bồ-Tát, lên Pháp vân địa mà nhập Kim-cang tâm, đem năng lực bất tư nghị mà trở lại tiếp độ tất cả.

PHẦN MƯỜI SÁU :

LẠY CHO PHẠM VƯƠNG

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng thêm lòng chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì Phạm-vương, Đế-thích, bốn vị Thiên-vương hộ vệ thế gian, và những kẻ liên hệ của họ, mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,

Nam-mô Đại quang Phật,

Nam-mô Điện minh Phật,

Nam-mô Quảng đức Phật,

**Nam-mô Trân bảo Phật,
Nam-mô Phước đức minh
Phật,
Nam-mô Tạo khải Phật,
Nam-mô Thành thủ Phật,
Nam-mô Thiện hoa Phật,
Nam-mô Tập bảo Phật,
Nam-mô Đại hải Phật,
Nam-mô Trì địa Đức Phật,
Nam-mô Nghĩa ý Mãnh Phật
Nam-mô Thiện tư duy Phật
Nam-mô Đức luân Phật,
Nam-mô Bảo quang Phật,
Nam-mô Lợi ích Phật,
Nam-mô Thế nguyệt Phật,
Nam-mô Mỹ âm Phật,
Nam-mô Phạn tướng Phật,
Nam-mô Chúng sư thủ
Phật,**

Nam-mô Sư tử hạnh Phật,
Nam-mô Nan Thí Phật,
Nam-mô Ứng Cúng Phật,
Nam-mô Minh oai đức
Phật,
Nam-mô Đại quang vương
Phật,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ Phạm-vương, Đế-thích, bốn vị Thiên-vương hộ vệ thế gian và những kẻ liên hệ với họ, làm cho họ tứ đẳng lục độ ngày đêm thêm sáng, bốn thứ biện tài thuyết pháp

bất tận, đủ tám tự tại và được sáu thần thông, các tam muội môn cũng như các tổng trì môn ứng theo ý nghĩ mà biểu hiện, lòng Từ che chở tất cả mười phương lục đạo, trăm phước trang nghiêm và vạn thiện cùng cực, tam minh thì quán triệt và ngũ nhãn thì biến chiếu, làm vị Chuyển-luân-vương chánh pháp mà nhiếp hóa hết thủy lục đạo.

397

CUỐN 8

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo tràng từ bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà qui y và đánh lễ chư Phật trong quá-khứ, hiện-tại và vị-lai :

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu

Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca

Mâu Ni Phật

Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc Tôn Phật.

PHẦN MƯƠI BẢY :
LẠY CHO THIÊN THẦN

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng lòng chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì cùng mười phương, khắp pháp giới, tất cả chúa tể Tu-la, Tu-la và những kẻ thân thuộc của họ, phụng vì cùng mười phương, khắp pháp giới, hết thấy Thiên-Thần thông minh chánh trực, ở trên trời, dưới đất hay trong không gian, giúp người lành trị kẻ dữ, hộ vệ kinh chú và người thọ trì kinh chú, phụng vì chúa tể tám bộ loại và tám bộ loại, rộng ra cho đến trong hay ngoài, gần hay xa, cùng mười phương và khắp pháp giới, hết thấy những vị có thần thông và oai đức tương tự, hết thấy chúa tể tám bộ loại, tám bộ loại và thân thuộc của họ khắp cả trong mười phương, cùng trong pháp giới, đại chúng đều phụng vì mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Bảo danh Phật,
Nam-mô Chúng thanh tịnh
Phật,
Nam-mô Vô biên danh Phật
Nam-mô Bất hư quang Phật
Nam-mô Thánh thiên Phật,
Nam-mô Trí vương Phật,
Nam-mô Kim cang chúng
Phật,
Nam-mô Thiện chướng Phật
Nam-mô Kiến từ Phật,
Nam-mô Hoa quốc Phật,
Nam-mô Pháp ý Phật,
Nam-mô Phong hạnh Phật,**

Nam-mô Thiện Tư Minh¹³
Phật,
Nam-mô Đa minh Phật,
Nam-mô Mật chúng Phật,
Nam-mô Công đức thủ Phật
Nam-mô Lợi ý Phật,
Nam-mô Vô cự Phật,
Nam-mô Kiên quán Phật,
Nam-mô Trú pháp Phật,
Nam-mô Châu túc Phật,
Nam-mô Giải thoát đức
Phật,
Nam-mô Diệu thân Phật,
Nam-mô Thiện ý Phật,
Nam-mô Phổ đức Phật,
Nam-mô Quang vương Phật

¹³ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Danh”

**Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,**

**Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho hết thủy và tát cả những vị chúng con đã phụng vì họ mà qui y và đánh lễ, được thanh tịnh phiền não để giải thoát tội chướng, phát tâm Đại-thừa mà tu đạo vô ngại, bốn vô lượng tâm và sáu ba-la-mật biểu hiện thường trực, bốn vô ngại biện và sáu thần thông lực tự tại như ý, vĩnh viễn vận dụng đức Từ mà cứu hộ chúng sanh, thực hành hạnh nguyện Bồ-Tát để thể nhập tuệ giác Phật-Đà, vượt lên Kim-cang tâm mà thành Chánh-biến-giác.

PHẦN MƯỜI TÁM :
LẠY CHO LONG VƯƠNG

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng lòng chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vi cùng mười phương, khắp pháp giới, tất cả chúa tể Long chúng có thần lực siêu việt, cư trú khắp năm phương hướng, trên trời, dưới đất, trên núi, trong bể, nhật cung hay nguyệt cung, thuộc tinh tú hay thì giờ, chủ việc cứu hộ hình mạng và hộ vệ chúng sanh, rộng ra, hoặc trong ngoài hoặc gần xa, tất cả mười phương pháp giới, những vị có thần lực và oai đức tượng tự, hết thấy chúa tể Long chúng, Long chúng và thân thuộc của họ khắp cả mười phương, cùng trong pháp giới như vậy, đại chúng phụng vi họ mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian:

**Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Diệu trí Phật,
Nam-mô Phạn tài Phật,
Nam-mô Thật âm Phật,
Nam-mô Chánh trí Phật,
Nam-mô Lực Đắc Phật,
Nam-mô Sư tử ý Phật,
Nam-mô Hoa tướng Phật,
Nam-mô Trí tích Phật,
Nam-mô Hoa xỉ Phật,
Nam-mô Công đức tạng
Phật,
Nam-mô Minh bảo Phật,
Nam-mô Hy hữu danh Phật
Nam-mô Thượng giới Phật,
Nam-mô Vô úy Phật,
Nam-mô Nhật minh Phật,**

Nam-mô Lạc trí Phật,
Nam-mô Bảo thiên Phật,
Nam-mô Châu tạng Phật,
Nam-mô Đức lưu bố Phật,
Nam-mô Trí vương Phật,
Nam-mô Vô phược Phật,
Nam-mô Kiên pháp Phật,
Nam-mô Thiên đức Phật,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành quy y và đảnh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho hết thảy chúa tể Long chúng, Long chúng và thân thuộc của họ, được tăng thêm ánh sáng và sức thần vận

dụng sự lý giải về chân không mà trừ diệt mọi thứ tội chướng, vĩnh viễn thoát ly ác đạo mà vãng sanh Tịnh-độ, bốn vô-lượng-tâm và sáu ba-la-mật biểu hiện thường trực, bốn vô ngại trí và sáu thần thông lực tự tại tùy ý, đem đức Từ mà cứu vớt hết thảy, trang nghiêm diệu hạnh để vượt qua Pháp vân địa, nhập Kim-cang tâm mà thành Chánh-biến-giác.

PHẦN MƯỜI CHÍN :

LẠY CHO MA VƯƠNG

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng lòng chí thành gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vi chúa tể đại ma, đại ma, cho đến hết thảy ma vương và thần dân của họ khắp trong mười phương pháp giới, đại chúng đều phụng vi mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Phạn mâu ni Phật
Nam-mô An tường hạnh
Phật,
Nam-mô Cần tinh tiến Phật
Nam-mô Diệm kiên Phật,
Nam-mô Đại oai đức Phật,
Nam-mô Chiêm bặc hoa
Phật,
Nam-mô Hoan hỷ Phật,
Nam-mô Thiện chúng Phật
Nam-mô Đế tràng Phật,
Nam-mô Đại ái Phật,
Nam-mô Tu man sắc Phật,
Nam-mô Chúng diệu Phật,
Nam-mô Khả lạc Phật,
Nam-mô Thiện định nghĩa**

Phật,
Nam-mô Ngưu vương Phật,
Nam-mô Diệu tỳ Phật,
Nam-mô Đại xa Phật,
Nam-mô Mãn nguyện Phật,
Nam-mô Đức quang Phật,
Nam-mô Bảo âm Phật,
Nam-mô Kim cang quân
Phật,
Nam-mô Phú quý Phật,
Nam-mô Thế lực hạnh Phật
Nam-mô Sư tử lực Phật,
Nam-mô Tịnh mục Phật,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp

cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho chúa tể đại ma, đại ma, tất cả ma vương và thân thuộc của họ, giải tỏa hết thảy tội chướng, giải trừ hết thảy tội nghiệp và giải thoát hết thảy tội báo có từ vô thủy cho đến ngày nay, tứ đẳng lục độ biểu hiện thường trực, tứ biện lục thông tự tại như ý, làm Bồ-Tát hạnh không ngừng không nghỉ, độ người trước, làm Phật sau.

PHẦN HAI MƯƠI :

LẠY CHO QUỐC CHỨA

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã được cùng nhau lạy Phật cho chư thiên chư tiên và long thần tám bộ rồi, bây giờ nên phụng vì hết thảy quốc chúa của loài người mà lạy Phật để trả ơn. Ý nguyện này cũng làm đối với cha mẹ, sư

trưởng và nhân dân. Tại sao phải như vậy ? Vì lẽ nếu không có quốc chúa thì nhân dân không có chỗ nương tựa. Nhờ có quốc chúa mà nhân dân tồn tại. Và bao nhiêu ích lợi khác, không thể nói hết. Đại chúng hãy phát động tâm lý trả ơn. Trong kinh có dạy như sau, nếu ai vì muốn lợi ích cho mình cho người mà phụng báo ân đức, thì dầu chỉ chịu khổ được trong một ngày đêm, nhưng đem tâm nguyện đó tập làm hạnh từ bi để tưởng niệm ân đức che chở của quốc chúa, ân đức cúng dường của thí chủ, ân đức dưỡng dục của cha mẹ, ân đức giáo huấn của sư trưởng và ân đức cứu độ của Phật-Đà, và chân thành giữ sự tưởng niệm đó liên tục mãi, thì những người như vậy đắc đạo rất mau chóng. Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết Phật mà huấn dụ ân cần như vậy là muốn chúng ta biết ơn và trả ơn. Chúng ta ngày nay

thật đã hưởng nhờ được cái ơn quốc chúa làm rạng rỡ Phật đạo trong thời kỳ mạt pháp, hiến cúng tất cả mà không tiếc nuôi một bảo vật nào, huy động cả nước qui y Phật-Pháp, lại làm cho người xuất gia an tâm hành đạo, hết thấy cử động không bị trở ngại, không buộc tham dự một công việc nào mà chỉ khuyến khích nỗ lực tu hành, với ý nguyện duy nhất, là mong chúng ta sớm thoát sanh tử, hoằng dương chánh pháp vô thượng để khai mở đường chánh cho trời người. Quốc chúa có ân đức đến như vậy, chúng ta há không lạy Phật mà kính trả. Nên đại chúng hãy đồng nhau một nỗi thống thiết, phụng vì quốc chúa mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Ca diếp Phật,
Nam-mô Tịnh ý Phật,
Nam-mô Trí thứ đệ Phật,
Nam-mô Mãnh oai đức Phật
Nam-mô Đại quang minh
Phật,
Nam-mô Nhật quang diệu
Phật,
Nam-mô Tịnh tạng Phật,
Nam-mô Phân biệt oai Phật
Nam-mô Vô tổn Phật,
Nam-mô Mật nhật Phật,
Nam-mô Nguyệt quang Phật
Nam-mô Trí¹⁴ minh Phật,
Nam-mô Thiện tịch hạnh
Phật,

¹⁴ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Trì”

Nam-mô Bất động Phật,
Nam-mô Đại thừa Phật,
Nam-mô Đức pháp Phật,
Nam-mô Trang nghiêm
vương Phật,
Nam-mô Cao xuất Phật,
Nam-mô Diệm xí Phật,
Nam-mô Liên hoa đức Phật
Nam-mô Bảo nghiêm Phật,
Nam-mô Thượng thiện Phật
Nam-mô Lợi tuệ Phật,
Nam-mô Nghiêm độ Phật,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không

giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho quốc chúa khỏe mạnh, uy tín, phước quốc gia bền chắc, mạng giác tuệ không cùng, lòng từ bi thấm nhuần tất cả nên làm cho hết thấy qui tâm ngưỡng mộ, sự cảm hóa thịnh như sự cảm hóa của Bồ-Tát nên được sự ca tụng ngưỡng vọng của chư thiên, tứ đẳng thì ngày đêm thêm sáng và tứ biện thì thuyết pháp bất tận, thực hiện tám thứ tự tại để hoàn bị sáu thứ thần thông, tam muội môn và tổng trì môn ứng theo ý muốn mà biểu hiện, từ bi lan tràn tràn thế và ân đức bủa cả lục đạo, sớm viên mãn hạnh nguyện để sớm thành tựu chánh giác.

PHẦN HÂM MỘT :

LẠY CHO THÁI TỬ

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hồi trong đạo tràng này, hãy tăng

lòng chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vi thái tử, quần thần và những kẻ liên hệ mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,

Nam-mô Hải đức Phật,

Nam-mô Phạm tướng Phật,

Nam-mô Nguyệt cái Phật,

Nam-mô Đa diệm Phật,

Nam-mô Vi lam vương Phật

Nam-mô Trí xưng Phật,

Nam-mô Giác tướng Phật,

Nam-mô Công đức quang Phật,

Nam-mô Thanh lưu bố Phật

Nam-mô Mãn nguyệt Phật,

Nam-mô Hoa quang Phật,

**Nam-mô Thiện giới Phật,
Nam-mô Đẳng vương Phật,
Nam-mô Điện quang Phật,
Nam-mô Quang vương Phật
Nam-mô Quang minh Phật,
Nam-mô Cự túc tán Phật,
Nam-mô Hoa tạng Phật,
Nam-mô Phất sa Phật,
Nam-mô Thân đoan
nghiêm Phật,
Nam-mô Tịnh nghĩa Phật,
Nam-mô Oai mãnh quân
Phật,
Nam-mô Phước oai đức
Phật,
Nam-mô Lực hành Phật,
Nam-mô La hầu thiên Phật
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,**

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho thái tử, quần thần và những kẻ liên hệ, thân tâm thì an lạc mà trí mưu thì lợi ích, thực hành chánh pháp Đại-thừa để thể nhập tuệ giác Phật-Đà, trang bị bằng bốn thứ thệ nguyện vĩ đại nên không bao giờ bỏ rơi mọi người, tứ đẳng lục độ thì hoạt dụng thường trực, lục thông tam minh thì thấu triệt trình độ và tâm lý, hoàn bị hai thứ trang nghiêm là phước và trí nên thân lực tự tại, hành động theo đức Từ của các đấng Như-Lai nên nhiếp hóa hết thủy lục đạo.

PHẦN HÂM HAI :
LẠY CHO CHA MẸ

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, tiếp theo, phải tưởng niệm ân đức dưỡng dục của cha mẹ. Lòng thương của cha mẹ trong việc sinh và dưỡng thật là sâu và nặng. Chỉ có cha mẹ mới tự lãnh nguy hiểm để phần yên ổn cho con. Lớn lên thì huấn luyện tâm tánh nhân từ và tư cách lễ độ. Rửa tay mà cầu thầy dạy bảo để mong con thông suốt nghĩa lý sách vở của thánh hiền cũng là cha mẹ. Chỉ có cha mẹ mới kỳ vọng từng giờ từng phút, mong con bằng người. Sự cung cấp thì gia bảo cũng không tiếc đối với con. Thậm chí lo cho con và nghĩ về con quá độ mà có kẻ thành bệnh. Và dầu năm không xuống, vẫn miên man nghĩ đến con. Ân cha mẹ, thế gian này thật không có cái thứ hai. Nên Phật đã nói, thiên hạ không có cái ơn nào hơn cha mẹ. Người

xuất gia chưa đắc đạo thì phải nỗ lực vào sự tu học, làm lành không nghỉ, tích đức không ngừng, quyết chí báo bổ cho được cái ơn cù lao dưỡng dục. Đại chúng hãy cùng nhau đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì tất cả cha mẹ bà con và thân thuộc của cha mẹ bà con từ vô thủy đến giờ, qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian:

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,

Nam-mô Trí tuệ Phật,

Nam-mô Điều ngự Phật,

Nam-mô Như vương Phật,

Nam-mô Hoa tướng Phật,

Nam-mô La hâu la Phật,

Nam-mô Đại dực Phật,

Nam-mô Tú vương Phật,

**Nam-mô Dược vương Phật,
Nam-mô Đức thủ Phật,
Nam-mô Đức xoa ca Phật,
Nam-mô Lưu bố vương
Phật,**

**Nam-mô Nhật quang Phật,
Nam-mô Pháp tạng Phật,
Nam-mô Diệu ý Phật,
Nam-mô Đức chúa Phật,
Nam-mô Kim cang chúng
Phật,**

**Nam-mô Tuệ đảnh Phật,
Nam-mô Thiện trú Phật,
Nam-mô Ý hành Phật,
Nam-mô Phạm âm Phật,
Nam-mô Sư tử Phật,
Nam-mô Lô âm Phật,
Nam-mô Thông tướng Phật
Nam-mô An ổn Phật,**

**Nam-mô Tuệ long Phật,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho cha mẹ bà con và thân thuộc của cha mẹ bà con chúng con, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, được diệt sạch tội chướng, hết sạch thống khổ, lọc sạch phiền não, trường từ ác đạo mà tự tại vãng sanh, đích thân phụng sự chư Phật mà đối diện nhận lãnh sự quyết đoán của các Ngài về sự thành Phật của mình, tứ đẳng và lục độ không rời hành vi, tứ biện và lục thông hết cả chướng ngại, thực hiện mười thứ trí lực của Phật

nên trang nghiêm thân thể bằng hết thủy tướng tốt và tướng phụ, cùng ngồi đạo tràng cùng thành chánh giác.

PHẦN HÂM BA :

LẠY CHO CHA MẸ QUÁ KHỨ

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, nếu ai bị cha mẹ mất sớm, côi cút từ nhỏ, thì chỉ tưởng niệm không mà thôi, không thể gặp lại được. Vì lẽ thần thông không có, thiên nhãn cũng không, không làm sao biết được cha mẹ hết quả báo nhân gian này rồi đã phải thác sanh vào đường nẻo nào. Vậy chỉ còn một cách là nỗ lực làm phước mà truy báo. Làm phước không ngừng thì hiệu quả quyết chắc đạt được. Nên trong kinh có nói, làm phước cho người quá cố cũng như tiếp tế cho người đi xa : Làm người làm trời thì tăng thêm phước báo, sanh ba ác đạo hay tám tai nạn thì tức khắc và vĩnh

viễn thoát khỏi thống khổ những chỗ ấy, sanh gặp Phật thì nghe chánh pháp là đôn ngộ liền, cha mẹ nhiều kiếp và bà con nhiều đời thì giải trừ lo sợ và đồng đều giải thoát, nên đó là cách trả ơn tối thượng chí từ chí hiếu của những người có trí. Đại chúng hãy hoài niệm một cách chân thành thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì cha mẹ quá khứ và bà con xa xưa mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Phạm Tướng¹⁵ Phật
Nam-mô Ngưu vương Phật,
Nam-mô Lợi đà mục Phật,

¹⁵ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Phạm Vương”

Nam-mô Long đức Phật,
Nam-mô Thực tướng Phật,
Nam-mô Trang nghiêm Phật
Nam-mô Bất một âm Phật,
Nam-mô Hoa đức Phật,
Nam-mô Âm đức Phật,
Nam-mô Sư tử Phật,
Nam-mô Trang nghiêm từ
Phật,
Nam-mô Dũng trí Phật,
Nam-mô Hoa tích Phật,
Nam-mô Hoa khai Phật,
Nam-mô Lục¹⁶ hành Phật,
Nam-mô Đức tích Phật
Nam-mô Thượng hình sắc
Phật,

¹⁶ Theo bản dịch của HT Viên Giác : “Lục”

Nam-mô Minh diệu Phật
Nam-mô Nguyệt đăng Phật
Nam-mô Oai đức [vương]
Phật,
Nam-mô Bồ đề vương Phật
Nam-mô Vô tận Phật,
Nam-mô Bồ đề nhãn Phật,
Nam-mô Thân sung mãn
Phật,
Nam-mô Tuệ quốc Phật,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà nhiếp thọ và cứu vớt, làm cho cha mẹ quá khứ và bà con nhiều đời

của chúng con, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, diệt hết tội lỗi, thoát hết tội báo và sạch hết phiền não, triệt hạ ba thứ chướng ngại và loại trừ năm thứ sợ hãi, làm hạnh Bồ-Tát để cảm hóa tất cả, dùng tám giải thoát mà tẩy sạch tâm trí và đem bốn đại nguyện mà tiếp độ muôn loài, trực tiếp nhìn thấy dung nhan từ bi của Phật và trực tiếp lãnh nhận chánh pháp vi diệu của Ngài, không đứng dậy khỏi chỗ ngồi mà sạch hết tất cả phiền não, tùy ý du hành hết thảy quốc độ, hạnh nguyện sớm viên mãn để sớm bước lên tuệ giác vô thượng.

PHẦN HÂM BỐN :

LẠY CHO SƯ TRƯỞNG

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã được cùng nhau lạy Phật cho cha mẹ rồi, bây giờ, phải biết tưởng niệm ân đức sư trưởng. Tại sao phải làm như vậy ? Vì lẽ

cha mẹ tuy sanh dưỡng chúng ta, nhưng không làm cho chúng ta giải thoát, và giải thoát một cách mau chóng, thống khổ ác đạo. Sư trưởng đối với chúng ta thì ân đức thật vô lượng. Với lòng từ bi cao cả, sư trưởng huấn dụ và khuyến khích chúng ta, một cách liên tục, trong việc tu hành, mong đưa chúng ta ra khỏi sanh tử để đến bờ bên kia. Mỗi việc đều muốn lợi ích cho chúng ta để làm cho chúng ta được thấy chư Phật, diệt trừ cho chúng ta mọi thứ phiền não để làm cho chúng ta vĩnh viễn trú ở trong Đại-niết-bàn. Ân đức cao tột như vậy, ai là người phụng báo cho nổi ? Chung thân hành đạo thì cũng chỉ tự lợi, chưa phải báo ân sư trưởng. Nên Phật đã huấn thị, thiện tri thức trong thiên hạ không ai bằng sư trưởng, vì lẽ sư trưởng là những vị đã tự độ mà còn hóa độ mọi người. Chúng ta ngày nay mà may mắn được xuất gia và thọ cụ túc giới, là nhờ

ơn Thầy ban cho. Như vậy, ai nấy há không hoài niệm ơn Thầy ? Đại chúng cùng nhau chí thành, đồng một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì hết thảy liệt vị hòa-thượng xà-lê, tôn chúng giới đàn, thượng-tọa trung-tọa hạ-tọa, và những người liên hệ mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian:

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,

Nam-mô Tối thượng Phật,

Nam-mô Thanh tịnh chiếu Phật

Nam-mô Tuệ đức Phật,

Nam-mô Diệu âm thanh Phật,

Nam-mô Đạo sư Phật,

Nam-mô Vô ngại tạng Phật

**Nam-mô Thượng thí Phật,
Nam-mô Đại tôn Phật,
Nam-mô Trí thể Phật,
Nam-mô Đại diệm Phật,
Nam-mô Đế vương Phật,
Nam-mô Chế lược Phật,
Nam-mô Oai đức Phật,
Nam-mô Thiện minh Phật,
Nam-mô Danh văn Phật,
Nam-mô Đoan nghiêm Phật
Nam-mô Vô trần cấu Phật,
Nam-mô Oai nghi Phật,
Nam-mô Sư tử quân Phật,
Nam-mô Thiên vương Phật
Nam-mô Danh thanh Phật,
Nam-mô Thù thắng Phật,
Nam-mô Đại tạng Phật,
Nam-mô Phước đức quang
Phật,**

**Nam-mô Phạm văn Phật,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho liệt vị Hòa-thượng Xà-lê, tôn chúng giới đàn, Thượng-tọa Trung-tọa Hạ-tọa, và những người liên hệ, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, tội chướng sạch hết, thống khổ thoát hết, phiền não trừ hết, các cõi tinh độ thì tùy ý vãng sanh, bỏ đê hạnh nguyện thì viên mãn tất cả, tài thí vô tận, pháp thí vô tận, phước đức vô tận, an lạc vô tận, mạng sống vô tận, tuệ giác vô tận, tứ đẳng lục độ biểu hiện thường trực, tứ biện lục thông tự

tại như ý, an trú Lăng-nghiêm định mà thực chứng Kim-cang thân, bản nguyện không bỏ nên trở lại sanh tử mà cứu độ chúng sanh.

PHẦN HÂM LĂM :

LẠY CHO XUẤT GIA

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, tiếp theo sự lễ bái vừa rồi, hãy tăng thêm tột độ tâm nguyện chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì mười phương pháp giới, quá-khứ hiện-tại, cùng tận vị-lai, hết thầy các vị Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Thức-xoa-ma-na, Sa-di, Sa-di-ni và những người liên hệ, phụng vì mười phương ba đời, hết thầy cận sự nam, cận sự nữ và những người liên hệ, phụng vì xưa nay hết thầy thí chủ, thiện hữu ác hữu, có tương quan hay không tương quan và những kẻ liên hệ với họ, rộng ra nữa, phụng vì hết

thầy loài người và những kẻ liên hệ của loài người, vận dụng từ bi mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Đấng vương Phật,
 Nam-mô Trí đánh Phật,
 Nam-mô Thượng thiên¹⁷
 Phật
 Nam-mô Địa Ngọc¹⁸ Phật,
 Nam-mô Chí giải thoát
 Phật,
 Nam-mô Kim kễ Phật,
 Nam-mô La hầu nhật Phật,
 Nam-mô Mạc năng thẳng**

¹⁷ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Thượng Vương”

¹⁸ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Địa Vương”

**Phật,
Nam-mô Mâu ni tịnh Phật,
Nam-mô Thiện quang Phật
Nam-mô Kim tề Phật,
Nam-mô Chủng đức thiên
vương Phật,
Nam-mô Pháp cái Phật,
Nam-mô Đức tí Phật,
Nam-mô Ương già đà Phật,
Nam-mô Mỹ diệu tuệ Phật,
Nam-mô Vi ý Phật,
Nam-mô Chư oai đức Phật,
Nam-mô Sư tử kế Phật,
Nam-mô Giải thoát tướng
Phật,
Nam-mô Oai tướng Phật,
Nam-mô Đoạn lưu Phật,
Nam-mô Tuệ tạng Phật,
Nam-mô Trí tụ Phật,**

**Nam-mô Vô ngại tán Phật,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho mười phương pháp giới hết thầy các vị xuất gia và những người liên hệ, hết thầy các người tại gia và những kẻ liên hệ, hết thầy thí chủ, bạn hiền bạn ác, có tương quan hay không tương quan và những người liên hệ, rộng ra nữa, làm cho hết thầy loài người và những kẻ liên hệ, diệt hết phiền não, sạch hết tội chướng, tiêu hết ác nghiệp, và thoát hết thống khổ từ vô thủy đến ngày nay, hủy bỏ ba thứ chướng ngại và loại trừ năm

thứ sợ hãi, tứ đẳng lục độ biểu hiện một cách thường trực, tứ biện lục thông tự tại một cách như ý, hoạt dụng việc làm của Bồ-Tát để thực hiện tuệ giác của nhất thừa, giáo hóa cứu độ vô lượng chúng sanh.

PHẦN HÂM SÁU :

LẠY CHO XUẤT GIA QUÁ KHỨ

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, lại tăng lòng chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, thay cho mười phương pháp giới, thuộc về thì gian quá khứ, hết thầy các vị xuất gia, hết thầy những người tại gia, rộng ra cho đến hết thầy những kẻ đã quá cô của loài người và những người liên hệ, vận dụng từ bi cho đồng đẳng với tâm nguyện của chư Phật, phụng vì hết thầy những người trên đây mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Bảo tự¹⁹ Phật,
Nam-mô Thiện âm Phật,
Nam-mô Sơn vương tướng
Phật,
Nam-mô Pháp danh Phật,
Nam-mô Giải thoát đức
Phật,
Nam-mô Thiện đốn
nghiêm Phật,
Nam-mô Cát thân Phật,
Nam-mô Ái ngữ Phật,
Nam-mô Sư tử lợi Phật,
Nam-mô Hòa lâu na Phật,

¹⁹ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Bảo tự”

Nam-mô Sư tử pháp Phật,
Nam-mô Pháp lực Phật,
Nam-mô Ái lạc Phật,
Nam-mô Tán bất động Phật
Nam-mô Chứng²⁰ minh
vương Phật,
Nam-mô Giác ngộ Phật,
Nam-mô Diệu minh Phật,
Nam-mô Ý trú nghĩa Phật,
Nam-mô Quang chiếu Phật
Nam-mô Hương đức Phật,
Nam-mô Linh hỷ Phật,
Nam-mô Bất hư hạnh Phật,
Nam-mô Diệt nhuế Phật,
Nam-mô Thượng sắc Phật,
Nam-mô Thiện bộ Phật,

²⁰ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Chúng”

**Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,**

**Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà cứu vớt tiếp độ, làm cho hết thủy các vị xuất gia và những người liên hệ thuộc về thì gian quá khứ, làm cho hết thủy những người tại gia và những kẻ liên hệ thuộc về thì gian quá khứ, hiện tại, nếu ai đang bị tội báo trong địa ngục, trong ngạ quỷ hay trong súc sanh, thì hôm nay tức khắc thoát khỏi, thoát khỏi những chỗ thuộc về tám tai nạn mà được sanh những nơi thuộc về tám phước đức, ác đạo thì vĩnh viễn trường từ, tịnh độ thì luôn luôn sanh đến, tài thí vô tận, pháp thí vô tận,

phước đức vô tận, an lạc vô tận, mạng sống vô tận, tuệ giác vô tận, tứ đẳng lục độ biểu hiện một cách thường trực, tứ biện lục thông tự tại một cách như ý, thường được thấy Phật, nghe Pháp và làm Bồ-Tát-hạnh, dũng mãnh tinh tiến một cách không ngừng và không nghỉ, tiến tu cho đến hoàn thành tuệ giác vô thượng, tiếp độ một cách rộng rãi hết thảy muôn loài.

441

CUỐN 9

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo tràng từ bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà qui y và đánh lễ chư Phật trong quá-khứ, hiện-tại và vị-lai :

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu

Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca

Mâu Ni Phật

Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc Tôn Phật.

PHẦN HÂM BẢY :

LẠY CHO A TỶ ĐỊA NGỤC

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã thấy, từ phần qui y Tam-Bảo cho đến phần này, thường nói, vạn hữu tuy phẩm chất khác nhau, hiệu năng cũng bất đồng, nhưng phản chiếu với nhau rõ rệt như sáng với tối thì chỉ có thiện với ác. Thiện là đại lộ sáng sủa của loài người loài trời, ác là đường hiểm tối tăm của tam đồ ác đạo. Sống nhân nghĩa thì đi lên đại lộ sáng sủa, sống tàn ác thì bước xuống đường hiểm tối tăm. Đi lên là vì hành vi vượt bậc, không phải tranh giành mà được, hưởng thụ hạnh phúc tự nhiên, lại còn có cơ hội bước đến tuệ giác vô thượng. Còn bước xuống là vì hành vi xuống dốc, có tránh cũng không khỏi, ở thì thành lửa lười sắt, ăn thì sắt viên sắt nóng, uống thì đá sôi đồng chảy, sống thì lâu hơn tạo hóa, kiếp số kể như vô cùng. Cái khổ địa ngục là cái khổ không

thê chịu nổi. Hễ tâm rời thân này là sa vào thành ấy. Ác nó trả thì xe đao cắt mình, nghiệp nó đòi thì đá lửa mài thân.

Vậy mà mạng sống không chịu rút ngắn, ôm lấy cực hình với thì gian kẻ như bất tận. Giả sử thoát được địa ngục thì lại sa vào ngạ quỷ, miệng xuất ra lửa, sống mà mạng không toàn. Từ đây chết rồi lại đọa súc sanh với bao nhiêu cực hình: Chở nặng đi xa, xông pha nguy hiểm, chát đầy nổi, sắp tràn bàn, cơ thể bị sung làm thực phẩm, tánh mạng mất hơn cả toán số. Nổi thống khổ ác đạo thật nặng nề, cái u tối miên man thật bi thảm. Và sự hơn kém giữa thiện với ác hiển nhiên như vậy mà có kẻ vẫn không tin. Không tin là vì tâm lý của họ phân chia bỉ thử nhân ngã : Chính sự không tin này dẫn đến hậu quả là đa số hướng về điều ác. Nên đức Thế-Tôn đã huấn thị, con người vì mười điều này mà chết là nhập vào ác đạo : Không quan tâm

việc thiện – không làm công đức – ham ăn uống và tửu sắc như cọp đói – ôm giữ độc tố sân hận - giữ thói ngu si mà không chịu sự can gián - tự thị sức lực mà làm ác – tàn hại chúng sanh, bức hiếp cô thế - liên kết kẻ ác mà xâm lược địa giới kẻ khác – nói thì không thực – không có từ tâm đối với người hay vật, những kẻ như vậy không sống lâu và không tránh khỏi ác đạo.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, như lời Phật dạy, ai mà tránh khỏi ? Không tránh khỏi thì đã có phần trong địa ngục rồi. Đại chúng ai nấy phải hiểu điều ấy mà đình chỉ sự phóng túng. Phải tranh với thì gian mà làm hạnh Bồ-Tát, cần cầu chánh pháp ích lợi hết thảy. Để một mặt tự diệt tội lỗi của mình, mặt khác, phát sanh phước đức cho người. Đó chính là tự lợi lợi tha, mình người không phân biệt. Hôm nay, đại chúng

hãy cùng nhau phát khởi tâm dũng mãnh tâm kiến cố, tâm từ bi, tâm độ chúng sanh, tâm cứu chúng sanh, để cho đến ngày giác ngộ, vẫn không quên chí nguyện nói trên. Ngưỡng nguyện mười phương pháp giới, hết thấy Chư Phật, Đại-Địa Bồ-Tát, đem năng lực đại thần thông, năng lực đại từ bi, năng lực giải thoát địa ngục, năng lực tế độ nạ quỷ, năng lực cứu vớt súc sanh, năng lực đại thần chú, năng lực đại oai mãnh, làm cho việc mà chúng con làm thì lợi ích, điều mà chúng con nguyện thì thành tựu. Đại chúng hãy đồng nhau một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì những người đang chịu thống khổ trong đại địa ngục A tì, phụng vì hết thấy những người đang chịu thống khổ trong địa ngục hắc ám, trong mười tám địa ngục cực hàn, mười tám địa ngục cực nhiệt, mười tám địa ngục xe đao, trong các địa

ngục rừng kiếm, xe lửa, phân sôi, vạc nóng, cộng với tám vạn bốn ngàn địa ngục phụ thuộc, chúng con xin vận dụng tâm Bồ-đề, vận dụng hạnh Bồ-đề, vận dụng nguyện Bồ-đề, thay thế cho họ mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,

Nam-mô Đại âm tán Phật,

Nam-mô Tịnh nguyện Phật

Nam-mô Nhật thiên Phật,

Nam-mô Lạc tuệ Phật,

Nam-mô Nhiếp thân Phật,

Nam-mô Oai đức thế Phật,

Nam-mô Sát lợi Phật,

Nam-mô Đức thừa Phật,

Nam-mô Thượng kim Phật,

Nam-mô Giải thoát kế Phật

**Nam-mô Lạc pháp Phật,
Nam-mô Trú hành Phật,
Nam-mô Xả kiêu mạn Phật
Nam-mô Trí tạng Phật,
Nam-mô Phạn hạnh Phật,
Nam-mô Chiên đàn Phật,
Nam-mô Vô ưu danh Phật,
Nam-mô Đoan nghiêm
thân Phật,
Nam-mô Tướng quốc Phật,
Nam-mô Liên hoa Phật,
Nam-mô Vô biên đức Phật,
Nam-mô Thiên quang Phật
Nam-mô Tuệ hoa Phật,
Nam-mô Tần đầu ma Phật,
Nam-mô Trí phú Phật,
Nam-mô Sư tử du hý Bồ-
Tát,
Nam-mô Sư tử phần tấn**

**Bồ-Tát,
[Nam-mô Địa tạng Bồ-
Tát]²¹**

**Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,**

**Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà cứu vớt tiếp độ, làm cho tất cả những người đang chịu thống khổ trong A-tì địa-ngục và các địa ngục lớn, nhờ năng lực Phật-Đà, năng lực Phật-Pháp, năng lực Bồ-Tát, năng lực Thánh-Hiền, mà tức khắc giải thoát thống khổ, vĩnh viễn không còn đọa lạc địa ngục,

²¹ Theo bản dịch của HT Viên Giác

hết thảy tội chướng đều được tiêu diệt, vĩnh viễn không còn tạo nghiệp địa ngục, bỏ sự sanh ra ở địa ngục mà được sự sanh ra ở tịnh độ, bỏ tánh mạng địa ngục mà được tánh mạng tuệ giác, bỏ thân thể địa ngục mà được thân thể kim cang, bỏ cái khổ địa ngục mà được cái vui Niết-bàn, nhớ cái khổ địa ngục mà phát Bồ-đề tâm, bốn vô lượng tâm và sáu ba la mật thì biểu hiện thường trực, bốn vô ngại trí và sáu thần thông lực thì tự tại như ý, hoàn bị trí tuệ nhờ làm Bồ-Tát hạnh, dũng mãnh tinh tiến chớ không ngừng không nghỉ, tiến tu viên mãn hạnh nguyện thập địa, nhập Kim-cang tâm thành Chánh-biến-giác.

PHẦN HÂM TÁM :

LẠY CHO ĐỊA NGỤC SÔNG TRO VÂN VÂN

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, lại tăng

lòng chí thành gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, phụng vì những người hiện chịu thống khổ trong địa ngục sông tro, địa ngục rừng kiếm, địa ngục rừng chông, địa ngục trụ đồng, địa ngục máy sắt, địa ngục lưới sắt, địa ngục hang sắt, địa ngục hoàn sắt, địa ngục đá nhọn và trong hết thảy địa ngục tương tự như vậy khắp mười phương pháp giới, chúng con nguyện vận dụng tâm bồ đề, vì họ mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,

Nam-mô Phạm tài Phật,

Nam-mô Bảo thủ Phật,

Nam-mô Tịnh căn Phật,

Nam-mô Cự-Túc-Luận Phật

Nam-mô Thượng luận Phật

**Nam-mô Phất sa Phậ,
Nam-mô Đề sa Phậ,
Nam-mô Hữu nhật Phậ,
Nam-mô Xuất nê Phậ,
Nam-mô Đắc trí Phậ,
Nam-mô Mô la Phậ,
Nam-mô Thượng cát Phậ,
Nam-mô Pháp lạc Phậ,
Nam-mô Cầu thẳng Phậ,
Nam-mô Trí tuệ Phậ,
Nam-mô Thiện thánh Phậ,
Nam-mô Vãng quang Phậ,
Nam-mô Lưu ly tạng Phậ,
Nam-mô Danh văn Phậ,
Nam-mô Lợi tịch Phậ,
Nam-mô Giáo hóa Phậ,
Nam-mô Nhật minh Phậ,
Nam-mô Thiện minh Phậ,
Nam-mô Chúng đức**

**thượng minh Phật,
 Nam-mô Bảo đức Phật,
 Nam-mô Sư tử phan Bồ-Tát
 Nam-mô Sư tử tác Bồ-Tát,
 [Nam-mô Địa tạng Bồ-Tát]
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia cứu vớt, làm cho những người đang chịu thống khổ trong địa ngục sông tro vân vân, được giải thoát tất cả, vĩnh viễn hết sạch tội báo khốc liệt, tuyệt đối không còn tạo nghiệp địa ngục, bỏ thân địa ngục được thân kim cang, bỏ khổ địa ngục được

vui niết bàn, nhớ khổ địa ngục phát Bồ-đề tâm, cùng thoát nhà lửa cùng đến đạo tràng, đồng với Bồ-Tát đồng thành Chánh-giác.

PHẦN HÂM CHÍN :

LẠY CHO ĐỊA NGỤC UỐNG ĐỒNG VÂN VÂN

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, lại tăng chí thành gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khắp vì những người hiện chịu thống khổ trong tất cả địa ngục khắp mười phương pháp giới, trong địa ngục ép lại, địa ngục kêu gào, địa ngục kêu gào lớn, địa ngục nóng, địa ngục rất nóng, địa ngục hầm tro, địa ngục rừng cháy, và trong vô số địa ngục phụ thuộc, chúng con nguyện vận dụng Bồ-đề tâm, thay thế những người ấy mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Nhân nguyệt Phật
Nam-mô La hầu Phật,
Nam-mô Cam lộ minh Phật
Nam-mô Diệu ý Phật,
Nam-mô Đại minh Phật,
Nam-mô Nhất thế chúa
Phật,
Nam-mô Nhạo trí Phật,
Nam-mô Sơn vương Phật,
Nam-mô Tịch diệt Phật,
Nam-mô Đức tụ Phật,
Nam-mô Thiên vương Phật
Nam-mô Diệu âm thanh
Phật,
Nam-mô Diệu hoa Phật,
Nam-mô Trú nghĩa Phật,**

**Nam-mô Công đức oai tុ
Phật,
Nam-mô Trí vô đẳg Phật,
Nam-mô Cam lộ âm Phật,
Nam-mô Thiện thủ Phật,
Nam-mô Lợi tuệ Phật,
Nam-mô Tư giải thoát
nghĩa Phật,
Nam-mô Thắng âm Phật,
Nam-mô Lê đà hạnh Phật,
Nam-mô Thiện nghĩa Phật,
Nam-mô Vô quá Phật,
Nam-mô Hành thiện Phật,
Nam-mô Kiên dũg tinh
tiến Bồ-Tát,
Nam-mô Kim cang tuệ Bồ-
Tát,
Nam-mô Địa tạng Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-**

Tát,

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia cứu vớt, làm cho những người hiện chịu thống khổ trong địa ngục uống đồng vân vân, diệt hết tội chướng, thoát hết thống khổ, từ nay sắp đi, vĩnh viễn từ biệt địa ngục, bỏ sự sanh ra ở địa ngục mà được sự sanh ra ở tịnh độ, bỏ tánh mạng địa ngục mà được tánh mạng tuệ giác, tứ đẳng lục độ biểu hiện thường trực, tứ biện lục thông tự tại như ý, giải thoát cảnh giới địa ngục mà thực hiện cảnh giới Niết-bàn, đồng đấng Như-Lai mà đồng thành Chánh-giác.

PHẦN BA MƯƠI :

LẠY CHO ĐỊA NGỤC CHIẾN TRANH VÂN VÂN

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, lại tăng chí thành, khắp vì những người hiện chịu thống khổ trong hết thủy địa ngục khắp mười phương pháp giới, trong địa ngục tưởng tượng, địa ngục cát nóng, địa ngục đóng đinh, địa ngục giếng lửa, địa ngục cối đá, địa ngục bão cát, địa ngục chiến tranh, địa ngục đói, địa ngục chảo đồng, và trong vô số địa ngục tương tự, chúng con nguyện vận dụng tâm bồ đề, khắp vì những người ấy mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Hoa tạng Phật,

Nam-mô Diệu quang Phật,
Nam-mô Lạc²² Thuyết Phật
Nam-mô Thiện tế Phật,
Nam-mô Chúng vương Phật
Nam-mô Ly úy Phật,
Nam-mô Biện tài nhật Phật
Nam-mô Danh Văn Phật,
Nam-mô Bảo nguyệt minh
Phật,
Nam-mô Thượng ý Phật,
Nam-mô Vô úy Phật,
Nam-mô Đại kiến Phật,
Nam-mô Phạn âm Phật,
Nam-mô Thiện âm Phật,
Nam-mô Huệ tế Phật,
Nam-mô Vô đẳng ý Phật,

²² Theo bản dịch của HT Viên Giác : “Nhạo”

**Nam-mô Kim cang quân
 Phật,
 Nam-mô Bồ đề ý Phật,
 Nam-mô Thọ vương Phật,
 Nam-mô Bàn đà âm Phật,
 Nam-mô Phước đức lực
 Phật,
 Nam-mô Thế đức Phật,
 Nam-mô Thánh ái Phật,
 Nam-mô Thế hành Phật,
 Nam-mô Hồ phách Phật,
 Nam-mô Lạc Tri²³ Phật,
 Nam-mô Khí ấm cái Bồ-Tát
 Nam-mô Tịch căn Bồ-Tát,
 Nam-mô Địa tạng Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-**

²³ Theo bản dịch của HT Viên Giác : “Nhạo trí”

Tát,

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia cứu hộ, làm cho những người hiện chịu thống khổ trong hết thấy địa ngục, như địa ngục chiến tranh vân vân, và trong những địa ngục phụ thuộc, tức khắc giải thoát, mọi sự thống khổ vĩnh viễn từ biệt, bỏ nghiệp duyên địa ngục mà được đời sống tuệ giác, nhớ cái khổ địa ngục mà phát tâm bồ đề, thực hành Bồ-Tát hạnh một cách không ngừng không nghỉ, nhập vào tuệ giác nhất thừa nên viên mãn hạnh nguyện thập địa, vận dụng thần lực trở lại tiếp độ tất cả, đồng ngồi đạo tràng đồng thành Chánh-giác.

PHẦN BÂM MỐT :
**LẠY CHO ĐỊA NGỤC THÀNH LỬA
 VÂN VÂN**

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, lại tăng chí thành, khắp vì những người hiện chịu thống khổ trong hết thảy địa ngục khắp mười phương pháp giới, trong địa ngục thành lửa, địa ngục hang đá, địa ngục sôi sục, địa ngục núi đao, địa ngục cọp beo, địa ngục giường sắt, địa ngục gió nóng, địa ngục phun lửa, và trong vô số địa ngục tương tự, chúng con nguyện vận dụng Bồ-đề tâm, khắp vì những người ấy mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,
Nam-mô Lô âm vân Phật,
Nam-mô Thiện ái mục Phật

**Nam-mô Thiện trí Phật,
Nam-mô Cụ túc Phật,
Nam-mô Bảo tích Phật,
Nam-mô Đại âm Phật,
Nam-mô Pháp tướng Phật,
Nam-mô Trí âm Phật,
Nam-mô Hư không Phật,
Nam-mô Từ âm Phật,
Nam-mô Tuệ âm sai biệt
Phật,
Nam-mô Công đức quang
Phật,
Nam-mô Thánh vương Phật
Nam-mô Chúng ý Phật,
Nam-mô Biện tài luân Phật
Nam-mô Thiện tịch Phật,
Nam-mô Nguyệt diện Phật,
Nam-mô Nhật danh Phật,
Nam-mô Vô cầu Phật,**

**Nam-mô Công đức tập Phật
 Nam-mô Hoa đức tướng
 Phật,**

Nam-mô Biện tài quốc Phật

Nam-mô Bảo thí Phật,

Nam-mô Ái nguyệt Phật,

Nam-mô Bất cao Phật,

Nam-mô Tuệ thượng Bồ-Tát

**Nam-mô Thường bất ly thế
 Bồ-Tát,**

Nam-mô Địa tạng Bồ-Tát,

**Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,**

**Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng

lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho những người hiện chịu thống khổ trong địa ngục thành lửa vùn vùn tức khắc giải thoát, rộng ra nữa, làm cho tất cả những người hiện chịu thống khổ hay sẽ chịu thống khổ trong hết thủy địa ngục khắp cả mười phương pháp giới, đạt đến số bất khả thuyết, đồng nhờ năng lực Phật-Đà, năng lực Phật-Pháp, năng lực Bồ-Tát và năng lực Thánh-Hiền mà được giải thoát tức khắc và đồng đều, bằng cách vĩnh viễn đoạn tuyệt cái nghiệp địa ngục trong mười phương, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, vĩnh viễn từ biệt tam đồ ác đạo, bỏ thân hay thọ thân đều luôn luôn được gặp chư Phật, trọn vẹn tuệ giác nên thanh tịnh tuyệt đối, dừng mãi tinh tiến một cách liên tục không ngừng, tiến tu viên mãn hạnh nguyện thập địa, bước lên Kim-cang tâm và nhập vào Chung-trí quả, vận dụng thần lực của Phật nên

tự tại theo ý muốn.

PHẦN BÂM HAI :

LẠY CHO NGẠ QUI

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng thêm nữa lòng chí thành của mình, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khắp vì hết thủy nga qui thân, nga qui và thân thuộc của họ thuộc loài nga qui trong mười phương pháp giới, vận dụng năng lực Bồ-đề tâm, vì họ mà qui y và đảnh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Sư tử lực Phật,

Nam-mô Tự tại vương Phật

**Nam-mô Vô lượng tịnh
Phật,**

Nam-mô Đẳng định Phật,
Nam-mô Bất hoại Phật,
Nam-mô Diệt cấu Phật,
Nam-mô Bất thất phương
tiện Phật,
Nam-mô Vô não²⁴ Phật,
Nam-mô Diệu Điện²⁵ Phật,
Nam-mô Trí chế trú Phật,
Nam-mô Pháp sư vương
Phật,
Nam-mô Đại thiên Phật,
Nam-mô Thân ý Phật,
Nam-mô Vô lượng Phật,
Nam-mô Pháp lực Phật,
Nam-mô Thế cúng dường
Phật,

²⁴ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Vô Nhiêu”

²⁵ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Diệu Điện”

Nam-mô Hoa quang Phật,
Nam-mô Tam thế cúng
Phật,
Nam-mô Ứng nhật tạng
Phật,
Nam-mô Thiên cúng dường
Phật,
Nam-mô Thượng trí nhân
Phật,
Nam-mô Chân kể Phật,
Nam-mô Tín cam lộ Phật,
Nam-mô Kim cương Phật,
Nam-mô Kiên cố Phật,
Nam-mô Dược vương Bồ-
Tát
Nam-mô Dược thượng Bồ-
Tát,
Nam-mô Địa tạng Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-

Tát,

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho hết thấy nga qui thần, hết thấy nga qui, và thân thuộc của họ, thuộc loài nga qui trong tất cả mười phương đông tây nam bắc, đông nam tây nam đông bắc tây bắc và trên dưới, tiêu diệt toàn thể tội chướng, giải thoát toàn thể thống khổ, thân tâm mát mẻ mà không còn nóng bức, thân tâm no đủ mà không còn đói khát, thấm nhuần pháp vị cam lộ nên khai mở con mắt tuệ giác, tứ đẳng lục độ biểu hiện thường trực, tứ biện lục thông tự tại như ý, tách rời cảnh giới nga qui mà nhập vào cảnh giới Niết-

bàn, đồng đẳng chư Phật mà đồng thành Chánh-giác.

PHẦN BĂM BA :

LẠY CHO SÚC SANH

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, hãy tăng thêm sự vận dụng tâm chí, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể, khắp vì hết thủy súc sanh – sanh ra bằng thai, bằng trứng, bằng thấp khí hay bằng biến hóa – lớn hay nhỏ, ở trong không, trên đất hay dưới nước, cùng với thân thuộc của chúng, thuộc loài súc sanh khắp trong mười phương không giới là đông tây nam bắc, đông nam tây nam đông bắc tây bắc và trên dưới, vận dụng năng lực của tâm từ bi, vì chúng mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni

Phật,
Nam-mô Bảo kiên minh
Phật,
Nam-mô Lê đà bộ Phật,
Nam-mô Tùy nhật Phật,
Nam-mô Thanh tịnh Phật,
Nam-mô Minh lực Phật,
Nam-mô Công đức tụ Phật,
Nam-mô Cự túc đức Phật,
Nam-mô Sư tử hành Phật,
Nam-mô Cao xuất Phật,
Nam-mô Hoa thí Phật,
Nam-mô Châu minh Phật,
Nam-mô Liên hoa Phật,
Nam-mô Ái trí Phật,
Nam-mô Bàn đà nghiêm
Phật,
Nam-mô Bất hư hành Phật,
Nam-mô Sinh pháp Phật,

**Nam-mô Tướng minh Phật,
 Nam-mô Tư duy lạc Phật,
 Nam-mô Lạc²⁶ giải thoát
 Phật,
 Nam-mô Tri đạo lý Phật,
 Nam-mô Thường tinh tiến
 Bồ-Tát,
 Nam-mô Bất hưu tức Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Địa tạng Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành
 qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp
 cả mười phương, cùng tận hư không

²⁶ Theo bản dịch của HT Viên Giác : “Nhạo”

không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho hết thảy tứ sanh súc sanh và thân thuộc của chúng, thuộc loài súc sanh khắp trong mười phương không giới, tiêu diệt hết thảy tội chướng, giải thoát hết thảy thống khổ, đồng bỏ ác đạo mà được đạo quả tuệ giác, thân thể và tâm trí đều vui như cái vui của cõi Thiên thứ ba, tứ đẳng lục độ biểu hiện thường trực, tứ biện lục thông tự tại như ý, thoát ly cảnh giới súc sanh mà chứng nhập cảnh giới Niết Bàn, lên Kim-cang tâm mà thành Chánh-biến-giác.

PHẨM BÂM BỐN :

PHÁT NGUYỆN CHO CẢ LỤC ĐẠO

Chúng con xin đem công đức lay Phật cho chư thiên chư tiên và tám bộ loại long thần mà nguyện cho hết thảy chúng sanh khắp trong mười phương không giới, thuộc tứ sanh lục đạo và tận

cùng biên cương của thì gian vị lai, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, không còn để hình hài này chịu mọi thống khổ một cách oan uổng và lầm lỡ, bằng cách không còn tái tạo mười thứ ác nghiệp và năm thứ tội nghịch để rồi phải quay lại trong tam đồ ác đạo. Nhờ công đức lay Phật hôm nay mà ai nấy đều thực hiện thân nghiệp thanh tịnh và khẩu nghiệp thanh tịnh của Bồ-Tát đại sĩ. Về ý nghiệp thanh tịnh thì ai nấy đều thực hiện những tâm lượng vĩ đại mà Bồ-Tát đại sĩ đã có : Tâm như đại địa, vì mọc các thiện căn; tâm như bể cả, vì tiếp nhận và nắm giữ chánh pháp vĩ đại của trí tuệ chư Phật sản xuất ; tâm như núi Tu-di, vì làm cho chúng sanh an trú tuệ giác vô thượng; tâm như ngọc ma ni, vì lọc sạch phiền não ; tâm như ngọc kim cương, vì đã quyết định đối với vạn hữu; tâm kiên cố, vì ma quân ngoại đạo hết cách phá hoại ; tâm như hoa sen, vì

hết thấy vạn hữu không thể làm ô nhiễm ; tâm như hoa ưu đàm, vì nhiều kiếp cũng khó mà được gặp; tâm như mặt trời quang đấng, vì đã dẹp hết mây mù ngu si ; tâm như không gian, vì không ai lường nổi. Lại nguyện hết thấy chúng sanh trong tứ sanh lục đạo, từ nay sắp đi, vận dụng sự tư duy của tâm thức mà tạo nên sự chánh tín và lý giải có tính chất quyết định, bằng cách loại bỏ mọi thứ lý luận vô bổ mà thường suy nghĩ về những lời trình bày chánh pháp ; có gì cho cả mà không một chút tiếc lẩn, tâm niệm này nối tiếp với tâm niệm khác trong đức tánh dững mãnh chứ không ôm giữ tâm lý khiếp nhược, công đức tạo ra thì hiến cho toàn thể, không quay lại đường tà mà chỉ chuyên tâm vào hướng đi duy nhất, thấy việc thiện như ảo thuật và coi việc ác như chiêm bao, thoát khỏi sanh tử và vượt qua tam giới một cách mau chóng, quán sát một

cách minh bạch chánh pháp tuyệt sâu và tuyệt diệu. Lại nguyện cho hết thảy lục đạo chúng sanh ai nấy đều được cúng dường Phật-Đà và đồ cúng dường đầy đủ tất cả, ai nấy đều được cúng dường Phật-Pháp và đồ cúng dường đầy đủ tất cả, ai nấy đều được cúng dường Bồ-Tát và đồ cúng dường đầy đủ tất cả, ai nấy đều được cúng dường Thánh-Hiền và đồ cúng dường đầy đủ tất cả. Lại nguyện cho những kẻ sau này ai có chí nguyện khác với thế nguyện của chúng con ngày nay, cũng biết nhập cả vào trong bể cả đại nguyện, hoàn thành mọi thứ công đức và giác tuệ. Nói tóm, nguyện cho tất cả và hết thảy nhờ thần lực của Phật mà tự tại tùy ý, đồng đẳng Như-Lai mà đồng thành Chánh-giác.

PHẦN BÂM LÂM :
KHUYẾN CÁO TƯ DUY ĐẠO LÝ VÔ
THƯỜNG

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã được cùng nhau lay Phật sám hối và phát nguyện cho lục đạo chúng sanh rồi, bây giờ, một lần nữa, phải tỉnh ngộ sự vô thường của cuộc đời. Từ quá khứ đến hiện tại, từ hiện tại đến vị lai, tội cũng như phước, được phát sanh là vì sự tương quan nhân quả. Hãy thành khẩn mà nhớ năm lòng, đừng cho tư tưởng quên mất việc ấy. Do đó mà đại chúng đã thấy thường nói, ảnh hưởng nhân quả là luôn luôn tự đến một cách ăn khớp với nhau, không sao thoát khỏi, nguyên lý thiện ác thật không sai chạy. Nguyên xin đại chúng tỉnh ngộ vô thường, cần mẫn mà tu tập thiện nghiệp để tự giúp bản thân. Đừng theo tánh biếng nhác mà không nỗ lực. Trí giả mà thường than,

có hưởng dục lạc đủ cả năm thứ và qua ngàn vạn năm đi nữa, chung cục vẫn không thoát khỏi thống khổ trong ba ác đạo, huống chi chúng ta tuy nói trăm năm mà mấy ai được một nửa. Trong cái thì gian ngắn ngủi đó, đâu được tự dung thứ cho mình đặng đãi ? Cuộc đời chỉ là ảo thuật mê hoặc, chung qui biến mất tất cả. Có sẽ hết, cao sẽ rơi, hợp phải tan, sống phải chết. Cha mẹ anh em, vợ con thân thuộc, tình thương thấu triệt xương tủy, chết cũng hết cách thay nhau. Chức cao lương hậu, giàu có sang cả, tiền nhiều của lắm, cũng không phải là những yếu tố kéo dài được mạng sống con người. Cũng không phải đem lời nói hay vật thực khẩn cầu mà thoát chết. Sự đời đều vô hình thì còn ai lưu giữ cho được ? Trong kinh đã nói, chết nghĩa là hết : Khí lực tuyệt hết, tâm thức thoát đi, hình hài tan tác, người cũng như vật, thống nhất với nhau ở chỗ

không có sự phát sanh nào mà không đi đến sự kết liễu. Khi chết thật khổ. Thân quỳên gào khóc, trong khi kẻ chết bàng hoàng, không biết nương vào đâu và đi về chỗ nào. Cơ thể tàn lạnh, khí lực sắp hết, chính trong lúc này lại thấy bao nhiêu cảnh tượng quả báo của hành vi thiện ác mà mình đã làm, nhất tề hiện ra la liệt trước mắt. Rồi ai làm điều thiện thì thấy được thiện thần hộ vệ, ai làm điều ác thì thấy bị ngục tốt đuổi bắt. Ngục tốt vốn tàn bạo, không bao giờ có sự dung thứ. Nên cha mẹ hiền hay con cháu hiếu cũng không thể cứu nhau. Yêu thương như tình vợ chồng, cũng chỉ nhìn nhau đi đến cái chết. Đao gió cắt mình, khổ không thể tả. Kẻ chết lúc đó can đảm rãi rời, còn lại là vô số thống khổ cùng lúc tập hợp, nên tâm thức kinh hoàng, như cuồng như say. Bảy giờ có quyết chí muốn phát một tâm niệm lành để làm một tư tác phước, thì cũng chỉ ân

hận trong lòng, chứ làm sao mà làm được nữa ? Nỗi khổ ấy của người chết thật hết kẻ thay thế. Niết-Bàn Kinh có nói, người sắp chết là trong chỗ nguy hiểm mà đi không lương thực, đi xa vơi vơi, đi một mình, đi mãi cả ngày liền đêm mà không thấy giới hạn, đi trong bóng tối thăm thẳm mà không có một chút ánh sáng, đi vào cái chỗ mà vào thì không ai cản nổi, nhưng vào đến rồi thì lại không thể thoát ra. Sống mà không làm phước thì chết sẽ đi vào chỗ khổ, tình trạng thảm khốc thật hết cách cứu chữa, chứ không phải chỉ mô tả cảnh dữ cho người kinh sợ đâu.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải thấm thía cái việc sanh tử quả báo như những chiếc vòng móc lại với nhau, tương quan bất tận. Và trong cảnh giới ấy một mình mình đi, không ai thấy được, không thể tìm ra, hết cách gỡ gỡ. Vậy

thì ai nấy phải tự nỗ lực, nhẫn khổ chịu nhọc, cần cù mà tu tập tứ đẳng lục độ để làm vật dụng khi đi một mình trong các ngõ đường sinh tử. Đừng ỷ khỏe mạnh mà tự yên trí. Phải khuynh tận chí thành, đồng nhau một nỗi thống thiết, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Đa văn hải Phật,
Nam-mô Trì hoa Phật,
Nam-mô Bất tùy thế Phật,
Nam-mô Hỷ chúng Phật,
Nam-mô Không tước âm
Phật,
Nam-mô Bất thoái một
Phật,

**Nam-mô Đoạn hữu ái cầu
 Phật,
 Nam-mô Oai nghi tế Phật,
 Nam-mô Vô động Phật,
 Nam-mô Chư thiên lưu bố
 Phật,
 Nam-mô Bảo bộ Phật,
 Nam-mô Hoa thủ Phật,
 Nam-mô Oai đức Phật,
 Nam-mô Phá oán tặc Phật,
 Nam-mô Phú đa văn Phật,
 Nam-mô Diệu quốc Phật,
 Nam-mô Hoa minh Phật,
 Nam-mô Sư tử trí Phật,
 Nam-mô Nguyệt xuất Phật
 Nam-mô Diệt ám Phật,
 Nam-mô Sư tử du hý Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Sư tử phần tấn**

**Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho những người cùng sám hối trong đạo tràng này, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, ác nhân khô quả thì triệt hạ tất cả, phiền não oán kết thì rớt ráo lọc sạch, pháp hội của Phật thì thường được thân dự, làm hạnh Bồ-Tát nên tự tại thọ sanh, tứ đẳng lục độ thì thực hành đúng lời Phật dạy, tứ biện lục thông thì không thứ nào không hoàn bị, trăm ngàn tam muội môn ứng theo ý nghĩ mà biểu hiện, vô số tổng trì môn

không thứ nào mà không thể nhập, sớm bước lên đạo tràng mà hoàn thành địa vị Chánh-biến-giác.

PHẦN BÂM SÁU :

LẠY CHO NHỮNG NGƯỜI KHÓ NHỌC PHỤ GIÚP

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải khuynh tận chí thành, vận dụng từ tâm, tuyệt hết ý niệm phân chia kẻ thân người thù, khắp vì hết thảy những người làm sống ra chín, chịu khó chịu nhọc để tán đồng việc thiện của người, giúp công giúp sức để tán trợ việc phước kẻ khác, vì thân quyến và những kẻ liên hệ của họ, vì những người bị tai ách khôn khổ, bị giam giữ tù đày và bị đủ thứ hình phạt ngay trong lao ngục trần gian, thương họ ở đời tuy làm người mà vui ít khổ nhiều, gông cùm xiềng xích chưa hề rời khỏi thân họ là bởi đời này làm

ác, bởi đời trước còn lại, nhất là bởi không thể minh oan nên đáng khởi vẫn không khởi, đến nỗi chết mà không ai cứu, tất cả những người như vậy, và những kẻ liên hệ, chúng con ngày nay vận dụng từ tâm, khắp vì họ mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Thứ đệ hành Phật

**Nam-mô Phước đức đấng
Phật,**

Nam-mô Âm thanh trị Phật

Nam-mô Kiều đàm Phật,

Nam-mô Thế lực Phật,

Nam-mô Thân tâm trú Phật

Nam-mô Thiện nguyệt Phật

Nam-mô Giác ý hoa Phật,

Nam-mô Thượng cát Phật,
Nam-mô Thiện oai đức Phật
Nam-mô Trí lực đức Phật,
Nam-mô Thiện đấng Phật,
Nam-mô Kiên hành Phật,
Nam-mô Thiên âm Phật,
Nam-mô An lạc Phật,
Nam-mô Nhật diện Phật,
Nam-mô Lạc²⁷ giải thoát
Phật,
Nam-mô Giới minh Phật,
Nam-mô Trú giới Phật,
Nam-mô Vô cầu Phật,
Nam-mô Sư tử phan Bồ-Tát
Nam-mô Sư tử tác Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,

²⁷ Theo bản dịch của HT Viên Giác : “Nhạo”

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia cứu hộ, làm cho những người khó nhọc tùy hỷ, và thân thuộc của họ, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, diệt sạch hết thầy tội chướng, giải thoát hết thầy thống khổ, sự sống kéo dài và thân tâm an lạc, vĩnh viễn không còn mọi thứ tai nạn bức nã, phát tâm Đại-thừa mà tu hạnh Bồ-Tát, tứ đẳng và lục độ hoàn bị tất cả, bỏ cái khổ sanh tử mà được cái vui Niết-bàn. Lại nguyện cho những người bị hình phạt, tù đày và giam giữ một cách khốn khổ oan khốc trong tất cả lao ngục trần gian, những người vì bệnh tật mà mất hết tự do, cùng với hết thầy thân thuộc liên hệ, nhờ oai lực của công đức lay

Phật cho họ hôm nay mà họ được giải thoát hết thủy thống khổ, cái nhân oán đối là ác nghiệp cũng rốt ráo tiêu tan, ra khỏi cửa ngõ lao ngục mà bước vào cửa ngõ thiện pháp, sự sống đã vô cùng mà trí lực cũng vô tận, thân tâm vĩnh viễn vui như cái vui của cõi Thiên thứ ba, nhớ cái khổ lao ngục mà tưởng niệm ơn Phật, bỏ ác làm lành mà phát tâm Đại-thừa tất cả, thực hành Bồ-Tát hạnh cho đến Kim-cang tâm, trở lại cứu độ hết thủy chúng sanh, cùng nhau bước lên địa vị Chánh-biến-giác đầy những thần lực tự tại.

PHẦN BÂM BẢY:

PHÁT NGUYỆN HỒI HƯỚNG

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã được phát tâm làm những việc đáng làm rồi. bây giờ nên đem công đức đó mà phát nguyện hồi hướng. Tại sao phải làm

như vậy ? Vì lẽ chúng sanh mà không giải thoát được là giai do say mê quá báo mà không thể xả bỏ. Nếu làm được một chút phước đức hay tu được một mảy thiện hạnh cũng biết đem ra mà hồi hướng, thì thế là đối với quả báo không còn ham hố. Như vậy là giải thoát, siêu nhiên tự tại. Do đó, trong Kinh ca tụng sự hồi hướng là ích lợi vĩ đại. Ngày nay, đại chúng cần phải phát nguyện hồi hướng, thêm nữa, phải khuyến khích tất cả đừng ham quả báo. Để làm việc đó, trước tiên, chúng ta hãy cùng nhau vận dụng chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Kiên xuất Phật,

Nam-mô An xà na Phật,
Nam-mô Tăng ích Phật,
Nam-mô Hương minh Phật,
Nam-mô Vi lam minh Phật,
Nam-mô Niệm vương Phật,
Nam-mô Mật bát Phật,
Nam-mô Vô ngại tướng
Phật,
Nam-mô Tín giới Phật,
Nam-mô Chí diêu đạo Phật
Nam-mô Lạc²⁸ Thật Phật,
Nam-mô Minh pháp Phật,
Nam-mô Cụ oai đức Phật,
Nam-mô Chí tịch diệt Phật,
Nam-mô Thượng từ Phật,
Nam-mô Đại từ Phật,

²⁸ Theo bản dịch của HT Viên Giác : “Nhạo”

**Nam-mô Cam lộ vương
 Phật,
 Nam-mô Di lâu minh Phật,
 Nam-mô Thánh tán Phật,
 Nam-mô Quảng chiếu Phật
 Nam-mô Văn thù sư lợi Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Phổ hiền Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát,**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành
 qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp
 cả mười phương cùng tận hư không
 giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng
 lực từ bi mà đồng gia cứu hộ, làm cho
 đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng
 này viên mãn hết thủy hạnh nguyện siêu
 việt. Tất cả đại chúng cùng sám hối

trong đạo tràng này, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, làm hạnh Bồ-Tát thì đừng thoái lui, độ người trước làm Phật sau. Nếu ai chưa đắc đạo, trung gian còn mắc sanh tử, thì nhờ năng lực của thế nguyện này mà làm cho người ấy sanh ra ở đâu, thân khẩu ý nghiệp cũng thường tự thanh tịnh, thường phát những tâm rộng lớn vượt bậc, như tâm ôn nhu, tâm từ hòa, tâm dũng mãnh, tâm không phóng túng, tâm tịch diệt, tâm chân thật, tâm thuần túy, tâm phóng xả, tâm siêu việt vĩ đại, tâm từ bi vĩ đại, tâm bất động, tâm hoan hỷ, tâm cứu độ người trước, tâm hộ vệ tất cả, tâm hộ vệ tuệ giác Bồ-đề, tâm nguyện đồng đẳng với Phật. Phát những tâm rộng lớn vượt bậc như vậy rồi, chuyên chú mà cầu trí đa văn, mà tu định ly dục, để lợi ích an lạc tất cả và hết thảy, làm cho ai nấy không bỏ mất thế nguyện Bồ-đề mà cùng nhau hoàn thành địa vị Chánh-giác

vô thượng.

Sau đây là cách thức thay thế tất cả mà phát nguyện hồi hướng. Đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng hãy cùng nhau quì xuống, chấp tay, tâm nghĩ, miệng nói, theo lời của tôi mà tác bạch :

Mười phương pháp giới
 Chư thiên chư tiên,
 Có được bao nhiêu
 Công đức thiện nghiệp,
 Nay tôi thay thế
 Phát nguyện hồi hướng,
 Nguyện đồng qui về
 Bồ đề vô thượng.

Mười phương pháp giới
 Tất cả long thần,
 Có được bao nhiêu
 Thiện nghiệp vượt bực,
 Nay tôi thay thế
 Phát nguyện hồi hướng,
 Nguyện đồng qui về
 Nhất thừa vô thượng.

Mười phương pháp giới
Vua chúa loài người,
Tu được bao nhiêu
Bồ đề thiện hạnh,
Nay tôi thay thế,
Phát nguyện hồi hướng,
Nguyện đồng qui về
Tuệ giác vô thượng.
Mười phương pháp giới
Lục đạo chúng sanh
Có được bao nhiêu
Thiện nghiệp kémỏi,
Nay tôi thay thế
Phát nguyện hồi hướng,
Nguyện đồng qui về
Tuệ giác vô thượng.
Mười phương pháp giới
Phật tử xuất gia,
Các vị Tỳ-kheo
Được Phật truyền giới,
Bốn quả sa môn
Vô trước giải thoát,

Và cả những vị
Cầu đạo duyên giác,
Hoặc ân hoặc hiện
Hóa độ chúng sanh,
Minh bạch thấu triệt
Nguyên lý nhân duyên,
Những vị như vậy
Tôi thay tất cả,
Phát nguyện hồi hướng
Qui về Phật đạo.

Mười phương pháp giới
Liệt vị Bồ-Tát,
Những người đọc tụng
Thọ trì kinh pháp,
Những người nhập định
Hay là xuất định,
Những người khuyến hóa
Thực hành thiện nghiệp,
Tổng quát mà nói,
Tất cả công đức
Và các thiện nghiệp

Của cả tam thừa,
Nay tôi thay thế
Hồi hương chúng sanh,
Nguyện đồng qui về
Bồ đề vô thượng.

Ở trên loài trời
Hay trong loài người,
Hoặc các thiện pháp
Của các Thánh giả,
Nay tôi khuyến thỉnh
Hồi hương chúng sanh,
Nguyện đồng qui về
Tuệ giác vô thượng.
Công đức phát tâm,
Công đức sám hối,
Hoặc tự làm lấy,
Hoặc khuyến người làm,
Mà có phước đức
Dẫu một tơ tóc
Cũng đem hồi hương
Hiển cho tất cả,

Nguyên rằng chúng sanh
 Chưa được làm Phật,
 Thì quyết không bỏ
 Thệ nguyện bồ đề :
 Tất cả chúng sanh
 Thành Phật hết thảy,
 Nhiên hậu chúng con
 Mới lên ngôi Phật.
 Ngưỡng nguyện chư Phật,
 Đại địa Bồ-Tát,
 Các vị thánh giả
 Vô lậu giải thoát,
 Từ bi nhiếp thọ
 Tất cả chúng con
 Trong đời hiện tại
 Cũng như đời sau.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng
 sám hối trong đạo tràng này, hãy cùng
 nhau khuyñh tận chí thành, gieo xuống
 đất tất cả năm bộ phận của cơ thể,
 phụng vì quốc chúa mà phát nguyện hồi
 hướng, phụng vì cha mẹ bà con mà phát

nguyện hồi hướng, phụng vì sư trưởng đồng học mà phát nguyện hồi hướng, phụng vì thí chủ và thiện hữu ác hữu mà phát nguyện hồi hướng, phụng vì bốn vị thiên vương hộ vệ thế gian mà phát nguyện hồi hướng, phụng vì mười phương ma vương mà phát nguyện hồi hướng, phụng vì liệt vị thiện thần thông minh chính trực, ở trên trời, dưới đất hay trong không gian, hộ vệ người hiền trừng trị kẻ ác, hộ vệ những người thọ trì kinh chú, phụng vì long thần tám bộ mà phát nguyện hồi hướng, phụng vì hết thảy thần linh hoặc ẩn hoặc hiện mà phát nguyện hồi hướng, phụng vì mười phương pháp giới tất cả và hết thảy mọi loài chúng sanh mà phát nguyện hồi hướng. Nguyện xin mười phương chư thiên chư tiên, tám bộ long thần, cùng với hết thảy chúng sanh, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, luôn luôn thể nghiệm bản thể “vô tướng” mà không

500

còn say đả' quả báo thế gian.

501

CUỐN 10

Mở đầu vận dụng phương pháp sám hối của “đạo-tràng từ-bi”, chúng con nhất tâm đem tánh mạng mà quy y và đánh lễ chư Phật quá-khứ, hiện-tại và vị-lai:

Nam-mô Quá Khứ Tì Bà Thi Phật

Nam-mô Thi Khí Phật

Nam-mô Tì Xá Phù Phật

Nam-mô Câu Lưu Tôn Phật

Nam-mô Câu Na Hàm Mâu Ni Phật

Nam-mô Ca Diếp Phật

Nam-mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Nam-mô Đương-Lai Di-Lặc Tôn Phật.

PHẦN BÂM TÁM :

THỂ CÁCH BỒ TÁT HỒI HƯƠNG

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hối trong đạo tràng này, đã được cùng nhau nhẫn khổ chịu nhọc mà thực tập vô số thiện căn, bây giờ đại chúng nên suy nghĩ như thế này, những thiện căn mà mình thực tập, nguyện đem ích lợi hết thảy mọi người, làm cho mọi người cứu cánh thanh tịnh. Nguyện nhờ thiện căn sám hối mà mình đã thực tập làm cho mọi người giải trừ vô lượng thống khổ địa ngục ngạ quỷ, súc sanh diêm vương, vân vân. Nguyện đem phương pháp sám hối này làm ngôi nhà vĩ đại cho mọi người diệt trừ thống khổ, làm sự cứu hộ vĩ đại cho mọi người giải thoát phiền não, làm chỗ nương tựa vĩ đại cho mọi người hết mọi sự sợ hãi, làm chỗ qui túc vĩ đại cho mọi người bước đến “nhất thế trí địa”, làm chỗ yên ổn vĩ đại cho mọi người được sự yên ổn tuyệt đối, làm ánh sáng vĩ đại cho mọi người diệt sạch bóng tối vô minh, làm ngọn đèn vĩ đại cho mọi người sống

trong ánh sáng tuyệt bực, làm vị hướng dẫn vĩ đại hướng dẫn mọi người nhập vào pháp môn phương tiện thực hiện thân thể tuệ giác thuần túy.

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, phải biết những thiện pháp trên đây là cái cách mà Bồ-Tát đại sĩ, vì kẻ thân cũng như người thù, đem mọi thiện căn hồi hướng chung cho tất cả. Đối với mọi người, tâm lý Bồ-Tát tuyệt đối bình đẳng, không chia khác biệt. Vì lẽ đã nhập vào “bình đẳng quán”, triệt hạ hết thấy ý niệm thân thù. Luôn luôn đem con mắt thương mến mà nhìn mọi người. Ai ôm giữ lòng oán hận, nổi tâm thù nghịch đối với Bồ-Tát, Bồ-Tát vẫn làm người bạn tốt đích thực, khéo léo điều hòa uốn nắn tâm tánh của họ, dẫn giải cho họ chánh pháp tuyệt hảo. Như bề cả thì không còn độc tố nào phá hỏng được, Bồ-Tát cũng vậy, những kẻ ngu si, vô

trí và vô ơn, có nổi lên ác độc đến mấy cũng không thể làm xao động cái tâm đã đồng nhất với bản thể vũ trụ của Bồ-Tát. Như mặt trời sáng chiếu soi tất cả, không vì người mù mà hết sáng đi, đạo tâm của Bồ-Tát cũng y như vậy, không vì kẻ ác mà biến mất, không vì những người ngoan cố mà thoái lui, bỏ mất thiện căn. Đối với thiện căn, tín tâm của Bồ-Tát thật là thuần thành, nuôi dưỡng tâm đại bi bằng cách đem thiện căn hồi hướng cho toàn thể mọi người, với tâm nguyện thật sâu xa chớ không phải chỉ có lời nói nơi miệng. Nên đối với ai, Bồ-Tát cũng phát ra tâm vui vẻ, tâm sáng sủa, tâm mềm dịu, tâm từ bi, tâm thương tưởng, tâm tiếp nhận, tâm làm lợi ích cho họ, tâm đem yên vui cho họ, tâm tối cao, vận dụng hết thấy thiện căn hồi hướng cho họ.

Bồ-Tát đại sĩ phát tâm hồi hướng như vậy, ngày nay chúng ta cũng phải

ngược lên, học tập các ngài mà phát nguyện hồi hướng như vậy. Bằng cách tâm suy nghĩ, miệng tác bạch, tất cả những gì chúng con có được, chúng con nguyện xin hồi hướng toàn thể, làm cho toàn thể mọi loài chúng sanh được “chỗ sanh thanh tịnh” và được “sự sanh thanh tịnh”, công đức hoàn bị nên hết thấy thế gian không thể phá hoại, công đức lại sóng đôi với tuệ giác nên cả hai thứ không có sự cùng tận, thân nghiệp khẩu nghiệp và ý nghiệp hoàn toàn trang nghiêm, thường thấy chư Phật và đem “đức tin không thể phá hoại” mà nghe và tiếp nhận chánh pháp của các Ngài giảng huấn, xé tan mạng lưới nghi ngờ nên nhớ và giữ chánh pháp ấy một cách không còn có sự quên mất, lọc sạch thân nghiệp khẩu nghiệp và ý nghiệp nên vĩnh viễn ở yên trong thiện căn tuyệt bực và tuyệt diệu, không bao giờ nghèo thiếu nữa vì lẽ sung túc tất cả bảy

thứ tài sản của các vị thánh, học tập tất cả những gì Bồ-Tát đã học tập, thực hiện hết thấy thiện pháp và hoàn thành đức tánh bình đẳng, giải thoát vi diệu cũng như trí giác hoàn toàn thấy đều thủ đắc, đối với toàn thể thì được con mắt nhân từ, thân căn thì thanh tịnh và khẩu nghiệp thì biểu lộ tất cả những lời và tiếng của tuệ giác biện luận, còn ý căn thì phát ra đủ thứ thiện pháp mà vẫn không nhiễm sự say đắm, hợp nhất với chánh pháp sâu xa nên tiếp nhận tất cả mọi người, đồng nhất chỗ ký thác tâm trí với chư Phật là ký thác “chỗ không ký thác”, bao nhiêu sự phát nguyện hồi hướng đều y như sự phát nguyện hồi hướng của mười phương Bồ-Tát đại sĩ, nghĩa là “rộng lớn như pháp tánh, cứu cánh như hư không”. Nguyện xin chúng con được như sở nguyện, nghĩa là hoàn bị thế nguyện Bồ-đề, và làm cho tứ sanh lục đạo cũng đồng được như sở nguyện

của họ. Đại chúng hãy tăng lên tốt bụng lòng chí thành của mình, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

**Nam-mô Di Lặc Phật,
 Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
 Phật,
 Nam-mô Oai đức Phật,
 Nam-mô Kiến minh Phật,
 Nam-mô Thiện hạnh báo
 Phật,
 Nam-mô Thiện hỷ Phật,
 Nam-mô Vô ưu Phật,
 Nam-mô Bảo minh Phật,
 Nam-mô Oai nghi Phật,
 Nam-mô Lạc²⁹ Phước Đức**

²⁹ Theo bản dịch của HT Viên Giác : “Nhạo”

Phật,
Nam-mô Công đức hải Phật
Nam-mô Tận tướng Phật,
Nam-mô Đoạn ma Phật,
Nam-mô Tận Ma Phật,
Nam-mô Quá suy đạo Phật
Nam-mô Bát hoại ý Phật,
Nam-mô Thủy vương Phật,
Nam-mô Tịnh ma Phật,
Nam-mô Chúng thượng
vương Phật,
Nam-mô Ái minh Phật,
Nam-mô Phước đặng Phật,
Nam-mô Bồ đề tướng Phật,
Nam-mô Trí âm Phật,
Nam-mô Thường tinh tiến
Bồ-Tát,
Nam-mô Bất hưu tức Bồ-
Tát,

**Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,**

**Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho chúng con hoàn thành đầy đủ tâm nguyện hồi hướng. Đệ tử chúng con nếu có những ác nghiệp lớn lao đáng chịu vô lượng thống khổ, trong các ác đạo không thể tự cứu, làm cho Bồ-đề-tâm, Bồ-đề-nguyện và Bồ-đề-hạnh chúng con phát ra ngày nay không được thuận tiện, thì chúng con nguyện xin mười phương Đại-Địa Bồ-Tát và Liệt-Vị Thánh-Hiền vận dụng từ bi và không bỏ bản nguyện mà hỗ trợ cho chúng con để chúng con ở trong các ác đạo mà vẫn

cứu giúp được mọi người trong đó làm cho họ giải thoát, thế không vì thống khổ mà bỏ rơi mọi người. Nguyên xin các Ngài vì chúng con đảm nhận trọng trách thực hiện đại nguyện mà chúng con cũng có như các Ngài, là nguyện giải thoát vô số tai ách về sanh lão bệnh tử và ưu bi khổ não cho mọi người, làm cho mọi người thanh tịnh tất cả, hoàn bị thiện căn để cứu cánh giải thoát, tách rời ma quân và xa lánh bạn ác, thân gần bạn hiền và bà con chân thiện, thành tựu tịnh nghiệp nên tuyệt hết thống khổ, đủ cả vô lượng hạnh nguyện Bồ-Tát, được cái mừng thấy Phật vì được “nhất thể trí”, rồi quay lại độ thoát toàn thể mọi người.

PHẦN BÂM CHÍNH :

PHÁT KHỞI ĐẠI NGUYỆN ĐỐI VỚI SÁU CĂN

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng

sám hối trong đạo tràng này, phát nguyện hồi hướng rồi, bây giờ hãy cùng nhau phát khởi đại nguyện sau đây.

Nguyên lai ác nghiệp nổi dậy là vì sáu căn. Như vậy sáu căn là nguồn gốc tai họa. Tuy là nguồn gốc tai họa, sáu căn vẫn là yếu tố đem lại tất cả phước đức. Vì lý do đó mà Kinh Thắng-Man đã huấn thị, phòng thủ sáu căn, lọc sạch ba nghiệp. Chính lời huấn thị này chứng minh sáu căn cũng là nguồn gốc phát sanh thiện hạnh. Vì vậy mà đối với sáu căn cần phải phát khởi những thệ nguyện vĩ đại.

Thứ nhất, phát khởi thệ nguyện vĩ đại đối với nhãn căn. Nguyện cầu cho đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng hôm nay, rộng ra nữa, nguyện cầu cho mười phương lục đạo chúng sanh, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, mắt thường không thấy cái sắc mê hoặc của dục vọng vô bờ, cái sắc xảo mị của nịnh

hót quanh co, cái sắc hoa hòe của vàng son ánh bóng, cái sắc hung hãn của sự giận dữ tương tranh, cái sắc hại người của sự đánh đập hành hạ, cái sắc giết người của sự chinh chiến sát phạt, cái sắc hại vật của sự mổ xẻ tước lột, cái sắc đần độn của sự ngu si ám chướng, cái sắc ngờ vực của sự không tin chánh pháp, cái sắc kiêu ngạo của sự bất cung bất kính, cái sắc tà chấp của tà kiến đù loại. Nguyên cầu cho tất cả và hết thảy, từ nay sắp đi, mắt thường thấy được cái sắc diệu trạm của pháp thân thường trú, cái sắc ánh vàng của tâm hai tướng tốt, cái sắc tuyệt hảo của tám mươi tướng phụ, cái sắc chư thiên chư tiên hiển cúng tán hoa, cái sắc miệng Phật phóng ra năm thứ hào quang thuyết pháp hóa độ mọi người, cái sắc thân Phật phân tán biến hóa khắp cả mười phương, cái sắc hào quang của Phật phóng ra từ nhục kế cảm đến những kẻ hữu duyên

biết mà tìm đến pháp hội, cái sắc của các vị Bồ-Tát và các vị thánh Duyên-giác La-hán, cái sắc chính mình được cùng mọi người và thân thuộc chiêm ngưỡng tôn nhan của Phật, cái sắc biểu lộ của thiện nghiệp, cái sắc của bảy thứ hoa giác ngộ, cái sắc giải thoát tuyệt diệu, cái sắc mọi người tập hợp hoan hỷ ca tụng và kính nhận chánh pháp như đạo tràng hôm nay, cái sắc tại gia cũng như xuất gia quây quần nghe pháp một cách khao khát ngưỡng mộ, cái sắc lục độ, cái sắc yên tĩnh thiền định để luyện tập trí tuệ, cái sắc hoan hỷ của những người thực hiện “vô sanh nhẫn” nên hiện diện nhận được sự quyết đoán của Phật về sự thành Phật mai sau của mình, cái sắc thành Phật của những vị đã bước lên kim cang tuệ diệt trừ căn bản vô minh, cái sắc không còn thoái hóa của tất cả những ai tắm gội trong dòng nước chánh pháp. Phát nguyện về nhẫn căn

rồi, đại chúng hãy cùng nhau chí thành gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Thiện diệt Phật,

Nam-mô Phạm tướng Phật,

Nam-mô Trí hỷ Phật,

Nam-mô Thần tướng Phật,

**Nam-mô Như chúng vương
Phật,**

Nam-mô Trì địa Phật,

Nam-mô Ái nhật Phật,

**Nam-mô La hầu nguyệt
Phật,**

Nam-mô Hoa minh Phật,

Nam-mô Dực sư thượng

Phật,
Nam-mô Trì thế lực Phật,
Nam-mô Phước đức minh
Phật,
Nam-mô Hỷ minh Phật,
Nam-mô Hào âm Phật,
Nam-mô Pháp tự tại Phật,
Nam-mô Phạn âm Phật,
Nam-mô Diệu âm Bồ-Tát,
Nam-mô Đại-Thế-Chí Bồ-Tát
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thủy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho đệ tử chúng con được như sở

nguyện, nghĩa là viên mãn Bồ-đề đại nguyện.

Thứ hai, phát khởi thệ nguyện vĩ đại đối với nhĩ căn. Nguyện cầu cho đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, rộng ra nữa, nguyện cầu mười phương lục đạo chúng sanh, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, tai thường không nghe cái tiếng bi thảm của sự gào khóc thống thiết, cái tiếng chịu khổ của địa ngục vô gián, cái tiếng chấn động của vạc sôi đồng trào, cái tiếng cắt xẻ của núi đao rừng kiếm, cái tiếng thống khổ vạn trạng của mười tám ngăn địa ngục, cái tiếng đói khát bức bách của ngã quỷ tìm ăn không có, cái tiếng như động cơ nổ của hàng trăm thứ xe khi ngã quỷ cử động thì các khớp xương cọ sát phát hỏa bốc cháy, cái tiếng đau đớn của súc sanh có thân hình lớn dài đến cả hàng trăm dặm bị các trùng nhỏ rủa ăn, cái tiếng khốn khổ của kẻ cướp nợ nên

sanh trong những loài lạc đà, lừa ngựa, trâu bò, thân thường chở nặng kéo nhiều mà còn bị đánh đập hành hạ, cái tiếng của tám thứ đau khổ trong đó có sự biệt ly của ân ái hay sự đối đầu của hận thù, cái tiếng đau đớn của tội báo qua hàng trăm thứ bệnh tật, cái tiếng bất hảo của mọi thứ độc ác, cái tiếng mê hoặc con người của các nhạc khí và vòng xuyên. Nguyên cầu cho tất cả và hết thảy, từ nay sắp đi, tai thường nghe được cái tiếng đủ tám đặc tánh của chư Phật thuyết pháp, cái tiếng diễn đạt bốn nguyên lý vô thường, khổ, không và vô ngã, cái tiếng tám vạn bốn ngàn ba la mật, cái tiếng diễn đạt nguyên lý giả danh vô tánh của vạn hữu, cái tiếng của Phật dùng một âm thanh thuyết pháp mà người nghe ai cũng giác ngộ, cái tiếng diễn đạt nguyên lý chúng sanh ai cũng có Phật tánh tức pháp thân bất diệt, cái tiếng nói đến sự nhẫn khổ tiến tu của

thập địa Bồ-Tát, cái tiếng nói về sự lý giải vô sanh thì nhập vào tuệ giác Phật-Đà và siêu việt ra khỏi tam giới, cái tiếng của các vị pháp thân Bồ-Tát nhập được vào giòng nước pháp tánh nên chân quán và giả quán hóa hợp biểu hiện nghĩa là niệm niệm đầy đủ tất cả vạn hạnh, cái tiếng của mười phương Duyên-giác và bốn đạo quả Thanh-văn, cái tiếng của Đế-Thích nói Bát-Nhã cho chư thiên, cái tiếng của các vị bồ xứ đại sĩ ở cung trời Đâu-Suất diễn nói về pháp hạnh của địa vị bất thoái chuyển, cái tiếng diễn đại nguyên lý vạn thiện đều qui về một mối là được làm Phật tất cả, cái tiếng tùy hỷ tán đồng của chư Phật ca tụng tất cả những ai biết làm mười thiện nghiệp, đặc biệt cầu nguyện cho tất cả và hết thảy mọi loài chúng sanh luôn luôn nghe được cái tiếng của các chư Phật ca tụng thể này “lành thay, người này không bao lâu nữa sẽ thành

một đức Phật”. Phát nguyện về nhĩ căn rồi, đại chúng hãy cùng nhau chí thành gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

Nam-mô Thiện nghiệp Phật

Nam-mô Ý vô mậu Phật,

Nam-mô Đại thí Phật,

Nam-mô Minh tán Phật,

Nam-mô Chúng tướng Phật

Nam-mô Đức lưu bố Phật,

Nam-mô Thế tự tại Phật,

Nam-mô Đức thọ Phật,

Nam-mô Đoạn nghi Phật,

Nam-mô Vô lượng Phật,

Nam-mô Thiện nguyệt Phật

**Nam-mô Vô biên biện
tướng Phật,
Nam-mô Bảo nguyệt Bồ-Tát
Nam-mô Nguyệt quang Bồ-
Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thấy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho đệ tử chúng con được như sở nguyện, nghĩa là viên mãn Bồ-đề đại nguyện.

Thứ ba, phát khởi thệ nguyện vĩ đại đối với tứ căn. Nguyện cầu cho đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng

này, rộng ra nữa, nguyện cầu cho mười phương lục đạo chúng sanh, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, mũi thường không ngửi cái hơi của đồ ăn thức uống bằng máu thịt của sinh vật bị giết, cái hơi sinh vật bị đốt chết của sự sấm bắn phóng hỏa, cái hơi sinh vật bị chưng nấu nướng ram, cái hơi hôi thối của thân này vốn là cái bọc chứa đến ba mươi sáu vật, cái hơi mê hoặc con người của lụa là gấm vóc, cái hơi bị tước lột, cắt xẻ, đốt cháy, thối rã của địa ngục, cái hơi của ngựa quỉ đói khát ăn uống phần dãi máu huyết, cái hơi tanh hôi như bản của súc sanh, cái hơi lở lói khó gần của những người bệnh liệt giường chiếu mà không ai săn sóc, cái hơi hôi thối của đại tiện tiểu tiện, cái hơi của tử thi sinh trướng và bị dòi sâu rúc rĩa mà rã nát ra. Nguyện cầu cho tất cả và hết thảy, từ nay sắp đi, mũi thường được ngửi cái hơi vô giá của hương

chiên đàn trong mười phương thế giới, cái hơi của năm sắc hoa ưu đàm[, cái hơi của năm sắc hoa ưu đàm], cái hơi của bông hoa các cây trong vườn hoan hỷ, cái hơi lúc cung trời Đâu-Suất thuyết pháp, cái hơi chư thiên tập hợp nơi Diệu pháp đường, cái hơi mười phương chúng sanh thực hành năm cấm giới, mười thiện nghiệp và sáu tướng niệm, cái hơi bảy hạng phương tiện quán sát bốn chân lý bằng mười sáu hình thái, cái hơi mọi công đức của mười phương Duyên-giác và các vị hữu học vô học, cái hơi thực hiện vô lậu giải thoát của bốn đạo quả và bốn hướng quả, cái hơi thập địa của vô lượng Bồ-Tát, cái hơi pháp thân đầy đủ năm thành phần của các vị thánh giả, cái hơi tuệ giác Bồ-đề của chư Phật, cái hơi của ba mươi bảy nhân tố tuệ giác, mười hai nguyên lý nhân duyên và sáu thứ ba la mật, cái hơi của ba niệm đạ bi, mười thứ trí lực, bốn thứ vô úy,

mười tám bất cộng, cái hơi của tám vạn bốn ngàn ba la mật, cái hơi của pháp thân thường trú cùng cực vi diệu và phổ biến. Phát nguyện về tử căn rồi, đại chúng hãy cùng nhau chí thành gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,
Nam-mô Lê đà pháp Phật,
Nam-mô Ứng cúng dường Phật,
Nam-mô Độ ưu Phật,
Nam-mô Lạc³⁰ An Phật,
Nam-mô Thế ý Phật,
Nam-mô Ái thân Phật,

³⁰ Theo bản dịch của HT Viên Giác: “Nhạo”

**Nam-mô Diệu túc Phật,
 Nam-mô Ưu bát la Phật,
 Nam-mô Hoa anh Phật,
 Nam-mô Vô biên biện
 quang Phật,
 Nam-mô Tín thánh Phật,
 Nam-mô Đức tinh tiến
 Phật,
 Nam-mô Diệu đức Bồ-Tát,
 Nam-mô Kim cang tạng
 Bồ-Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng

lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho đệ tử chúng con được như sở nguyện, nghĩa là viên mãn Bồ-đề đại nguyện.

Thứ tư, phát khởi thệ nguyện vĩ đại đối với thiết căn. Nguyện cầu cho đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, rộng ra nữa, nguyện cầu cho mười phương lục đạo chúng sanh, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, lưỡi thường không nếm cái mùi của thân thể sinh vật bị tàn sát, cái mùi của sinh vật tự tử, cái mùi của huyết tủy sinh vật, cái mùi thuốc độc của hận thù, cái mùi khêu gợi ái dục, phát sanh tham lam và bồi bổ phiền não. Nguyện cầu cho tất cả và hết thảy, từ nay sắp đi, lưỡi thường nếm được cái mùi như hàng trăm mỹ vị của cam lộ, cái mùi thức ăn, thức uống tự nhiên của chư thiên, cái mùi com thơm của thế giới Hương tích, cái mùi vật thực của chư Phật, cái mùi của vật thực

pháp thân do giới định tuệ huân tu biến thành, cái mùi của sự vui mừng khi thấm nhuần chánh pháp và sự thích thú khi ở trong con thiền định, cái mùi ngọt ngào và điều hòa của vô số công đức tâm bồ mạng sống tuệ giác, cái mùi vị đồng đẳng của sự giải thoát đồng nhất, cái mùi vị siêu việt, tối thượng và cực lạc của Niết-bàn chư Phật. Phát nguyện về thiết căn rồi, đại chúng hãy cùng nhau chí thành gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni Phật,

Nam-mô Chân thật Phật,

Nam-mô Thiên chúa Phật,

Nam-mô Lạc³¹ Cao Âm Phật
Nam-mô Tín tịnh Phật,
Nam-mô Bà kỳ la đà Phật,
Nam-mô Phước đức ý Phật,
Nam-mô Diệm xí Phật,
Nam-mô Vô biên đức Phật,
Nam-mô Tụ thành Phật,
Nam-mô Sư tử du Phật,
Nam-mô Bất động Phật,
Nam-mô Tín thanh tịnh
Phật,
Nam-mô Hư không tạng Bồ-
Tát,
Nam-mô Tát đà ba luân Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành

³¹ Theo bản dịch của HT Viên Giác : “Nhạo”

qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho đệ tử chúng con được như sở nguyện, nghĩa là viên mãn Bồ-đề đại nguyện.

Thứ năm, phát khởi thệ nguyện vĩ đại đối với thân căn. Nguyện cầu cho đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, rộng ra nữa, nguyện cầu cho mười phương lục đạo chúng sanh, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, thân thường không chạm cái xúc giác mê hoặc của năm thứ dục lạc, cái xúc giác vạc sôi lò đỏ băng lạnh của địa ngục, cái xúc giác cháy nát vì trên đầu lửa bốc cháy mà trong miệng bị rót nước đồng sôi của ngạ quỷ, cái xúc giác đau đớn vì bị tước lột cắt xả của súc sanh, cái xúc giác bức não vì hàng trăm bệnh tật đau đớn, cái xúc giác khó nhẫn vì quá nóng quá lạnh,

cái xúc giác đốt căn của mòng muối rận rệp, cái xúc giác tác hại của khí giới độc dược, cái xúc giác đói khát và hết thảy mọi nỗi đau đớn. Nguyên cầu cho tất cả và hết thảy, từ nay sắp đi, thân thường được chạm cái xúc giác của y phục chư thiên tuyệt diệu, cái xúc giác của thực phẩm cam lộ tự nhiên, cái xúc giác của khí hậu thanh thoát không nóng không lạnh, cái xúc giác của sự khỏe mạnh vì không đói khát không bệnh tật, cái xúc giác của sự không đau đớn vì khí giới gậy gộc, cái xúc giác của sự thanh thản vì ngủ yên thức yên không còn một chút lo sợ, cái xúc giác bởi những làn gió dịu nhẹ thổi đến cơ thể của Tịnh-độ chư Phật, cái xúc giác tẩy rửa thân tâm bởi nước hồ thất bảo của tịnh độ chư Phật, cái xúc giác siêu thoát sanh lão bệnh tử và bao nhiêu thống khổ, cái xúc giác phi hành tự tại để cùng với liệt vị Bồ-Tát nghe Phật thuyết pháp, cái xúc giác hàm

chứa tám đặc tánh tự tại của Niết-bàn chư Phật. Phát nguyện về thân căn rồi, đại chúng hãy cùng nhau chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

[Nam-mô Hạnh minh Phật]

Nam-mô Long âm Phật,

Nam-mô Trì luân Phật,

Nam-mô Tài thành Phật,

Nam-mô Thế ái Phật,

Nam-mô Pháp danh Phật,

**Nam-mô Vô lượng bảo
minh Phật,**

Nam-mô Vân tướng Phật,

Nam-mô Huệ đạo Phật,

Nam-mô Diệu hương Phật,

**Nam-mô Hư không âm Phật
 Nam-mô Hư không Phật,
 Nam-mô Việt tam giới Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Bạt đà bà la Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
 Tát,
 Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
 Tát.**

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho đệ tử chúng con được như sở nguyện, nghĩa là viên mãn Bồ-đề đại nguyện.

Thứ sáu, phát khởi thế nguyện vĩ đại đối với ý căn. Nguyện cầu cho đại

chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, rộng ra nữa, nguyện cầu cho mười phương lục đạo chúng sanh, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, ý thường biết được tham sân si là tai họa, biết được thân làm sát sanh trộm cướp tà dâm và miệng nói dối trá thêu dệt hai lưỡi thô ác là tai họa, biết được giết cha giết mẹ, giết La-Hán, làm đổ máu thân Phật, phá hoại sự hòa hợp của Tăng chúng, phỉ báng Tam-Bảo và hoài nghi nhân quả là những tội ác vô gián địa ngục, biết được chết có nghĩa là sanh ra nữa trong sự biểu hiện của nghiệp báo, biết được nên xa bạn ác mà thân bạn hiền, biết được chấp nhận tà thuyết và những người chủ trương tà thuyết dưới mọi hình thức là trái và lỗi, biết được năm thứ ngăn che và mười thứ thắt buộc đều là những sự trở ngại đối với tuệ giác giải thoát, biết được tam đồ ác đạo là những chỗ thống khổ thảm khốc nhất trong phạm vi sanh

tử. Nguyên cớ cho tất cả và hết thảy, từ nay sắp đi, ý thường biết được toàn thể chúng sanh đều có Phật tánh, biết được Phật là người cha đại từ bi, là vị y sĩ chúa tể tuyệt bực, biết được Phật pháp là dược phẩm tuyệt hảo đối với mọi thứ bệnh tật của chúng sanh, biết được các vị Thánh-Hiền là những bà mẹ săn sóc bệnh tật cho chúng sanh, biết được qui y Tam-Bảo, kế thọ ngũ giới, sau làm thập thiện, cách thức này có khả năng đem lại ít nhất là quả báo vượt bực trong loài người và trên loài trời, biết được chưa giải thoát sanh tử thì phải thực tập bảy thứ phương tiện trong đó có bốn thứ gia hạnh, biết được muôn thực hiện mười sáu hình thái tuệ giác thì trước đó phải thực tập mười sáu hình thái quán sát mà quán sát về bốn chân lý, biết được thể nghiệm bản thể đồng nhất và siêu tuyệt của bốn chân lý thì biểu hiện ra bốn đạo quả, biết được hết thảy vạn hữu và

chủng loại của vạn hữu qua hai hình thái là hình thái đặc biệt và hình thái đồng nhất, biết được chính cái quá trình mười hai hình thái của nguyên lý nhân duyên biểu hiện qua cái quá trình ba thì gian của nguyên lý nhân quả tạo ra sự luân chuyển bất tận và liên tục, biết thực hành lục độ vạn hạnh, biết đoạn trừ tám vạn bốn ngàn trần lao phiền não, biết được thể nghiệm bản thể vô sanh thì chắc chắn sanh tử phải tan mất, biết được thêm bậc của thập trú cùng những vị thứ kế tiếp mà tuần tự hoàn thành, biết được đem tuệ giác kim cang đoạn vô minh căn bản thì thực hiện quả vị vô thượng, biết được tuệ giác đồng nhất với bản thể siêu việt một khi chiếu ra thì hàng vạn đức tánh vi diệu hoàn bị tất cả, nghĩa là bao nhiêu hệ lụy đều tan biến hết sạch mà hoàn thành Niết-bàn vĩ đại ; biết được địa vị Phật-Đà đủ cả mười trí lực, bốn vô úy, mười tám bất cộng, nói

tóm là đủ cả vô lượng công đức, vô lượng giác tuệ và vô lượng thiện pháp. Phát nguyện về ý căn rồi, đại chúng hãy cùng nhau chí thành gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Thiên vương Phật
Nam-mô Châu tịnh Phật,
Nam-mô Thiện tài Phật,
Nam-mô Đẳng diệm Phật,
Nam-mô Bảo âm thanh
Phật,
Nam-mô Nhân chúa vương
Phật,
Nam-mô La hầu thủ Phật,
Nam-mô An ổn Phật,

Nam-mô Sư tử ý Phật,
Nam-mô Bảo Danh Văn
Phật,
Nam-mô Đắc lợi Phật,
Nam-mô Biến kiến Phật,
Nam-mô Mã minh Bồ-Tát,
Nam-mô Long thọ Bồ-Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho đệ tử chúng con được như sở nguyện, nghĩa là viên mãn Bồ-đề đại nguyện.

Kế tiếp sự phát nguyện về sáu căn,

bây giờ đặc biệt phát khởi thế nguyện vĩ đại đối với khẩu nghiệp, cũng thuộc sáu căn ấy. Nguyện cầu cho đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, rộng ra nữa, nguyện cầu cho mười phương lục đạo chúng sanh, từ nay sắp đi cho đến ngày giác ngộ, miệng thường không phỉ báng Tam-Bảo, không phỉ báng những người phổ biến chánh pháp bằng cách chỉ trích lỗi lầm của họ, không nói làm lành không được phước báo và làm ác không bị tội báo, không nói chết rồi mất hẳn không còn tái sanh, không nói những sự việc vô ích thương tổn cho người, không nói đến sách vở ngoại đạo tà kiến, không khuyến khích người khác làm mười ác nghiệp hay tạo năm tội nghịch, không rêu rao cái xấu của người, không bàn tán những việc vô vị và chơi bời của tục nhân, không khuyến khích người tin tưởng những kẻ chủ trương tà thuyết hay tin tưởng quỷ thần,

không bình phẩm việc tốt xấu của người và cả của vật nữa, không chửi mắng cha mẹ sư trưởng và thiện hữu, không khuyến khích sự làm ác của người, không cản trở sự làm lành của người. Nguyên cầu cho tất cả và hết thảy, từ nay sắp đi, miệng thường được ca tụng Tam-Bảo, ca tụng những người phổ biến chánh pháp bằng cách đề cao công đức của họ, trình bày thiện ác quả báo, thuyết minh cho người hiểu rõ thân thể chết nhưng tâm tánh vẫn bất diệt, phát ngôn là phát ra lời hiền lành làm cho người ích lợi, dẫn giải khế kinh gồm đủ mười hai loại của Phật, trình bày ai cũng có Phật tánh nên ai cũng sẽ thực hiện được thường lạc ngã tịnh, khuyến khích sự hiếu dưỡng cha mẹ và phụng sự sư trưởng, khuyến cáo qui y Tam-Bảo và giữ năm cấm giới, làm mười thiện nghiệp, tu sáu tướng niệm ; tán dương sự trì tụng kinh điển và dẫn giải

mọi thiện sự, khuyến cáo thân bạn hiền mà tránh bạn ác, trình bày vô lượng công đức của thập trú đến Phật địa, đốc thúc thực tập hạnh Tịnh-độ để trang sức cho quả cực tôn, khuyến khích siêng năng đánh lễ Tam-Bảo, khuyến khích tạo lập hình tượng để thờ phụng cúng dường, khuyến khích cấp tốc làm lành y như cứu chữa đầu mình đang cháy, khuyến khích sự cứu giúp những kẻ nghèo khổ và đừng để đứt đoạn sự cứu giúp ấy. Phát nguyện về khẩu nghiệp, đại chúng hãy cùng nhau chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,
Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,
Nam-mô Thế hoa Phật,
Nam-mô Cao đẳng Phật,

**Nam-mô Vô biên biện tài
[thành] Phật,**

**Nam-mô Sai biệt tri kiến
Phật,**

Nam-mô Sư tử nha Phật,

Nam-mô Lê đà bộ Phật,

Nam-mô Phước đức Phật,

**Nam-mô Pháp đăng cái
Phật,**

**Nam-mô Mục kiên liên
Phật,**

Nam-mô Vô ưu quốc Phật,

Nam-mô Ý tứ Phật,

Nam-mô Lạc Bồ Đề Phật,

Nam-mô Sư tử du hý Bồ-Tát,

**Nam-mô Sư tử phẫn tấn
Bồ-Tát,**

**Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,**

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thầy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho đệ tử chúng con được như sở nguyện, nghĩa là viên mãn Bồ-đề đại nguyện.

Phát khởi thế nguyện vĩ đại đối với sáu căn và khẩu nghiệp thuộc sáu căn rồi, bây giờ, cuối cùng, hãy phát khởi thế nguyện vĩ đại nguyện được các diệu hạnh pháp môn. Nguyện cầu cho đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, rộng ra nữa, nguyện cầu cho mười phương lục đạo chúng sanh, từ nay sắp đi, sau khi phát khởi đại nguyện rồi, ai nấy đều có khả năng hoàn bị được các diệu hạnh pháp môn, gồm có pháp môn

cung kính: Dốc lòng tin tưởng Tam-Bảo, pháp môn kiên cố : Không còn hoài nghi, pháp môn nỗ lực sám hối : Muốn triệt hạ các điều ác nổi dậy, pháp môn tưởng niệm sám hối : Muốn quyết chí đạt đến sự thanh tịnh, pháp môn phòng vệ thân nghiệp : Không phạm vào ba ác nghiệp của nó, pháp môn phòng vệ khẩu nghiệp : Vĩnh viễn trừ sạch bốn ác nghiệp của nó, pháp môn phòng vệ ý nghiệp : Lọc sạch vọng niệm tham sân si của nó, pháp môn Bồ-đề : Quyết chí hoàn thành những điều đã thệ nguyện, pháp môn đại bi : Triệt hạ những việc tác hại bất cứ với ai, pháp môn đại từ : Khuyến hóa mọi người làm cho họ tạo lập công đức, pháp môn hoan hỷ: Không phỉ báng người khác, pháp môn chí thành : Không lừa đảo người khác, pháp môn qui y Tam-Bảo : Muốn diệt tam đồ ác đạo, pháp môn chân thật : Không bao giờ dối trá, pháp

môn triệt bỏ tác hại : Không chia nhân ngã, pháp môn loại trừ kiết sử: Triệt hạ do dự thắc mắc, pháp môn loại bỏ tranh giành : Triệt hạ ý thức đấu tranh kiên tụng, pháp môn thích ứng chánh pháp : Phụng hành đức tánh bình đẳng. Lại nguyện cầu cho tất cả và hết thảy hoàn bị vô lượng pháp môn như thế này: Pháp môn tâm bước tới, nghĩa là tâm tự quán tâm như huyễn; pháp môn ý đoạn trừ, nghĩa là ý tự loại bỏ cái gốc ác nghiệp ; pháp môn thân túc, nghĩa là làm cho thân tâm đều khinh khoái ; pháp môn tín căn, nghĩa là không muốn thoái chuyển; pháp môn tiền căn, nghĩa là không bỏ thiện sự ; pháp môn niệm căn, nghĩa là xây dựng đạo nghiệp ; pháp môn định căn, nghĩa là tập trung tâm trí lại nơi chánh pháp ; pháp môn tuệ căn, nghĩa là quán sát nguyên lý vô thường vô tánh ; pháp môn tín lực, nghĩa là vượt khỏi uy thế của ma quân ;

pháp môn tiến lực, nghĩa là một đi là không còn quay lại; pháp môn niệm lực, nghĩa là không bao giờ còn có sự quên mất ; pháp môn định lực, nghĩa là diệt sạch vọng tưởng ; pháp môn tuệ lực, nghĩa là biến quán các pháp một cách tự tại ; pháp môn tiến dẫn tuệ giác, nghĩa là chất chứa sự thực hành Phật đạo; pháp môn chánh chỉnh thiền định, nghĩa là mau chóng thực hiện các tam muội môn, pháp môn thuần nhất pháp tánh, nghĩa là không thích giáo lý khác với nhất thừa. Nói tổng quát, nguyện cầu cho tất cả hoàn bị hết tẩy tám vạn pháp môn của Bồ-Tát đại sĩ để làm cho thế giới thanh tịnh mà cảm hóa kẻ keo lẩn tật đố, siêu việt ác đạo tám nạn mà nhiếp thọ những kẻ tranh tụng hận thù, nỗ lực hoạt động thiện hạnh mà cảm hóa những kẻ biếng nhác thoái chí, thực hiện định ý thần túc mà cảm hóa những kẻ vọng tưởng loạn động. Nguyện cầu

như vậy rồi, đại chúng hãy cùng nhau chí thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ phận của cơ thể mà qui y và đánh lễ các đấng Đại từ bi phụ của cả thế gian :

Nam-mô Di Lặc Phật,

**Nam-mô Thích-Ca Mâu-Ni
Phật,**

**Nam-mô Pháp thiên kính
Phật,**

Nam-mô Đoạn thế lực Phật

Nam-mô Cực thế lực Phật,

Nam-mô Tuệ hoa Phật,

Nam-mô Kiên âm Phật,

Nam-mô An lạc Phật,

Nam-mô Diệu nghĩa Phật,

Nam-mô Ái tịnh Phật,

**Nam-mô Tàm quý nhan
Phật,**

Nam-mô Diệu kế Phật,

Nam-mô Dục lạc Phật,
Nam-mô Lô-chí Phật,
Nam-mô Dược vương Bồ-Tát,
Nam-mô Dược thượng Bồ-
Tát,
Nam-mô Vô Biên Thân Bồ-
Tát,
Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-
Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con chí thành qui y và đánh lễ hết thảy Tam-Bảo khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin Tam-Bảo đem năng lực từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, làm cho tam giới lục đạo hết thảy chúng sanh nhờ công đức phát khởi đại nguyện của “đạo tràng từ bi” hôm nay mà ai nấy đủ cả vô lượng công đức và vô lượng trí tuệ, vận dụng thần lực nên tự tại tùy ý.

PHẦN BỐN MƯƠI :

KÝ THÁC TRỌNG TRÁCH

Hôm nay, tất cả đại chúng cùng sám hối trong đạo tràng này, đã được cùng nhau phát khởi thệ nguyện vĩ đại cho lục đạo chúng sanh rồi, bây giờ tiếp theo, hãy đem chúng sanh ấy ký thác liệt vị Bồ-Tát đại sĩ, nguyện xin các ngài vận dụng từ bi mà đồng gia nhiếp thọ, để nhờ công đức sám hối và phát nguyện hôm nay, nhất là nhờ năng lực hộ niệm của lòng từ bi mà làm cho chúng sanh thích tìm cái ruộng phước tối thượng, nghĩa là thâm tín rằng cúng dường Phật-Đà thì sẽ có được vô lượng phước báo, lại làm cho chúng sanh nhất tâm hướng về Phật-Đà để thực hiện vô lượng quả báo thanh tịnh ; làm cho chúng sanh đối với Phật-Đà không còn tâm keo lẩn, thực hiện sự hiến cúng vĩ đại mà không còn luyến tiếc một thứ gì cả ; làm cho chúng sanh ở chỗ Phật-Đà

thực hiện cho mình thành ruộng phước tối thượng, bằng cách tách rời chí nguyện của nhị thừa mà hoạt dụng hạnh nguyện của Bồ-Tát, đạt đến giải thoát tuyệt đối và tuệ giác tuyệt đối của các đức Như-Lai ; làm cho chúng sanh ở nơi Phật-Đà gieo trồng thiện căn vô tận để thực hiện vô tận công đức và vô tận tuệ giác của Phật-Đà ; làm cho chúng sanh tiếp nhận và thủ đắc cái tuệ giác sâu xa để tạo cho mình thành một vị chúa tể hoàn bị trí tuệ vô thượng, thanh tịnh ; làm cho chúng sanh du hành tự tại, thực hiện cái thần lực vô ngại của chư Phật có năng lực đến được hết thảy mọi nơi ; làm cho chúng sanh tiếp nhận và thủ đắc đại thừa để thực hiện “nhất thể chủng trí”, an nhiên bất động trước mọi xao động quấy phá ; làm cho chúng sanh hoàn thành ruộng phước bậc nhất, có khả năng phát sanh địa vị Nhất thể trí ; làm cho chúng sanh đối với chư

Phật không có tâm lý hủ ký, nỗ lực gieo trồng thiện căn vĩ đại và ưa thích mong cầu tuệ giác vĩ đại ; làm cho chúng sanh biết vận dụng phương tiện tuyệt diệu, nghĩa là đi đến mọi nơi trang nghiêm Tịnh-độ, cùng lúc, ngay trong một niệm mà thâm nhập pháp tánh, như vậy mà không có một chút mỏi mệt ; làm cho chúng sanh được cái thân vô biên, cái thân biến du thập phương thế giới mà không hề mỏi mệt ; làm cho chúng sanh hoàn thành cái thân quảng đại, cái thân đã được sự tùy ý du hành mười phương quốc độ, lại được thần lực chư Phật trang nghiêm nên đạt đến “bờ bến cứu cánh”, nên ngay trong một niệm mà biểu hiện thần lực tự tại của Phật khắp trong tất cả mười phương pháp giới. Phát cái nguyện “rộng lớn như pháp tánh, cứu cánh như hư không” như vậy rồi, đại chúng lại nguyện cho chúng sanh được như sở nguyện trên

đây, nghĩa là viên mãn Bồ-đề đại
nguyện, và cùng nhau khuynh tận chí
thành, gieo xuống đất tất cả năm bộ
phận của cơ thể, tác bạch như sau : Giả
như chúng con phải chịu tội báo, không
thể cứu độ chúng sanh, thì chúng con
xin đem chúng sanh ấy thành kính ký
thác :

-Liệt vị Vô sanh pháp thân Bồ-Tát, vô lượng vô biên, cùng tận hư không giới ;

-Liệt vị Vô lậu sắc thân Bồ-Tát, vô lượng vô biên, cùng tận hư không giới ;

-Liệt vị Sơ phát tâm trú Bồ-Tát, vô lượng vô biên, cùng tận hư không giới ;

-Mã-Minh Bồ-Tát, vị đại sư chân hưng chánh pháp ;

-Long-Thọ Bồ-Tát, vị đại sư

chấn hưng tượng pháp ;

-Vô-Biên-Thân Bồ-Tát trong
tất cả mười phương, cùng tận hư
không giới ;

-Quán-Thế-Âm Bồ-Tát trong
tất cả mười phương, cùng tận hư
không giới ;

-Văn-Thù Sư-Lợi Bồ-Tát,

-Phổ-Hiền Bồ-Tát,

-Sư-Tử Du-Hý Bồ-Tát,

-Sư-Tử Phấn-Tấn Bồ-Tát,

-Sư-Tử-Tác Bồ-Tát,

-Kiên-Dũng Tinh-Tiến Bồ-

Tát,

-Kim-Cang-Huệ Bồ-Tát,

-Khí-Ấm-Cái Bồ-Tát,

-Tịch-Căn Bồ-Tát,

-Huệ-Thượng Bồ-Tát,

-Thường-Bất-Ly-Thế Bồ-Tát,

-Dược-Vương Bồ-Tát,

- Dược-Thượng Bồ-Tát,
- Hư-Không-Tạng Bồ-Tát,
- Kim-Cang-Tạng Bồ-Tát,
- Thường-Tinh-Tiến Bồ-Tát,
- Bất-Hư-Tức Bồ-Tát,
- Diệu-Âm Bồ-Tát,
- Diệu-Đức Bồ-Tát,
- Bảo-Nguyệt Bồ-Tát,
- Nguyệt-Quang Bồ-Tát,
- Tát-Đà Ba-Luân Bồ-Tát,
- Việt-Tam-Giới Bồ-Tát.

Lại nữa, đệ tử chúng con thành kính đem chúng sanh ký thác hết thảy liệt vị Bồ-Tát đại sĩ khắp cả mười phương, cùng tận hư không giới, nguyện xin các ngài vận dụng năng lực bản nguyện và năng lực cứu độ mà đồng gia nhiếp thọ hết thảy chúng sanh vô cùng trong thì gian và vô tận trong không gian. Nguyện xin liệt vị Bồ-Tát đại sĩ đừng bỏ chúng sanh, làm thiện trí

thức cho tất cả, không có tư tưởng phân biệt. Nguyên cầu chúng sanh biết ơn Bồ-Tát mà thân cận phụng sự. Nguyên xin liệt vị Bồ-Tát từ bi nhiếp thọ, làm cho chúng sanh được cái tâm chất trực phù hợp chánh pháp, để đi theo Bồ-Tát mà không còn rời nhau. Nguyên cầu chúng sanh thuận theo giáo huấn của Bồ-Tát, không còn hành động trái ngược nên được cái tâm kiên cố, không còn tách rời thiện hữu trí thức mà lại biết tách rời tâm lý như bản nên được cái tâm không thể phá hoại. Nguyên cầu chúng sanh vì thiện trí thức mà không tiếc tánh mạng, cũng không tiếc tài sản, không trái nghịch giáo huấn của các ngài. Nguyên cầu chúng sanh thực tập đức tánh từ bi vĩ đại, để lánh xa ác pháp nhưng nghe chánh pháp là thọ trì được cả. Nguyên cầu chúng sanh đồng đẳng thiện nghiệp và quả báo thiện nghiệp của liệt vị Bồ-Tát, nên Bồ-Tát hạnh và

Bồ-Tát nguyện đều thanh tịnh tuyệt đối, hoàn bị mọi thứ thần lực nên cử động tự tại một cách tùy theo ý muốn, vận dụng cỗ xe Đại-thừa đi đến chỗ tối thượng là nhất thể chủng trí mà trung gian không hề chán mệt, vận dụng cỗ xe tuệ giác đi đến chỗ yên ổn tốt bậc, vận dụng cỗ xe vô ngại mà tự tại một cách tuyệt đối.

“Đạo tràng từ bi” mở đầu quy y Tam-Bảo, kế đến diệt trừ nghi hoặc phát sanh tín tâm, sám hối tội lỗi, phát tâm lập nguyện, hiển lộ quả báo, nếu ra địa ngục, giải tỏa oán kết, tự mừng cho mình, phát nguyện hồi hướng, cuối cùng ký thác trọng trách, bao nhiêu công đức chúng con có được, chúng con vận dụng hiến cho tất cả mọi loài chúng sanh khắp trong mười phương, cùng tận pháp giới. Ngưỡng nguyện Di-Lặc Thế-Tôn từ bi chứng giám, Thập-Phương Chư Phật từ bi nhiếp thọ, làm cho chúng con những điều sám hối thì thanh

tỉnh tất cả, những điều thế nguyện thì hoàn thành hết thảy. Nguyện cầu chúng sanh được cùng Di-Lặc Thế-Tôn sanh ra thế giới này, cùng dự pháp hội đầu tiên của Ngài, và nghe pháp là ngộ đạo liền, công đức và trí tuệ đều hoàn bị viên mãn, đồng đẳng Bồ-Tát mà không khác chi cả, nhập Kim-cang tâm mà thành Chánh-biến-giác.

Chúng con lại thành kính ca tụng Phật đà để chú nguyện như sau. Phật là đáng Như-Lai, Ứng-Cúng, Chánh-Biến tri, đủ cả mười huy hiệu, hóa độ vô lượng chúng sanh, nhỏ sạch gốc rễ sanh tử. Đệ tử chúng con xin đem công đức lay Phật sám hối đã làm ngày nay, cầu nguyện chúng sanh hoàn thành sở nguyện, nghĩa là viên mãn Bồ-đề đại nguyện. Tất cả đại nguyện mà chúng con phát ra ngày nay, nguyện đồng đẳng với đại nguyện của hết thảy Chư Phật và Đại-Địa Bồ-Tát. Đại nguyện

của Chư Phật và Đại-Địa Bồ-Tát không thể cùng tận thì đại nguyện của chúng con cũng y như vậy, rộng lớn như pháp tánh, cứu cánh như hư không, cùng tận biên cương vị lai, suốt hết vô biên đời kiếp. Chúng sanh vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận, thế giới vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận, hư không vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận, pháp tánh vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận, Niết-Bàn vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận, sự xuất thế của Phật vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận, sự giác ngộ của Phật vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận, sự tư duy của tâm vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận, sự phát khởi của trí vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận, tất cả ba chủng trí vô tận thì đại nguyện của chúng con cũng vô tận. Nếu

mười thứ này mà cùng tận được thì đại nguyện của chúng con mới có thể cùng tận. Chúng con chí thành qui y và đảnh lễ toàn thể thánh giả tam thừa là liệt vị Thanh-Văn, liệt vị Duyên-Giác và liệt vị Bồ-Tát.

HẾT

Hồi Hương

Bể cả ái dục
 Sóng gió ngàn trùng,
 Đại dương khổ não
 Sâu thăm vạn dặm,
 Muốn cầu giải thoát
 Khổ não luân hồi,
 Cần phải cấp tốc
 Niệm Phật Di-Đà.³²

Nam-mô Tây phương Cực lạc thế giới đại từ đại bi A-Di-Đà Phật.

Nam-mô A-Di-Đà Phật (30 tiếng là ít nhất).

Nam-mô Quán-Thế-Âm Bồ-Tát (3 tiếng là ít nhất).

Nam-mô Đại-Thế-Chí Bồ-Tát (như trên).

Nam-mô Thanh-Tịnh Đại-Hải-Chúng Bồ-Tát (như trên).

³² Trích khoa Chấn-Tế.

Chí tâm đánh lễ Nam-mô Ta-bà
giáo-chủ Thích-Ca Mâu-Ni Phật, vị bỗn
sư chỉ dạy pháp môn tịnh-độ (1 lạy).

Chí tâm đánh lễ Nam-mô Cực-lạc
giáo-chủ A-Di-Đà Phật, vị đạo sư tiếp
dẫn vãng sinh tịnh-độ (1 lạy)³³.

Chí tâm đánh lễ Nam-mô Quán-
Thế-Âm Bồ-Tát (1 lạy).

Chí tâm đánh lễ Nam-mô Đại-thế-
chí Bồ-Tát (1 lạy).

Chí tâm đánh lễ Nam-mô Thanh-
Tịnh Đại-Hải-Chúng Bồ-Tát (1 lạy).

Chúng con trì niệm
Danh hiệu chân thật
Đầy đủ công đức
Của Phật Di-Đà,
Xin Phật từ bi

³³ Lấy ý của Ngài Tuân cổ, TT, 128, 127b-128a

Nhiếp thọ chúng con,
Chứng minh chúng con
Sám hối phát nguyện:
Bao nhiêu ác nghiệp
Chúng con đã làm,
Đều bởi vô thi
Những tham sân si,
Động thân miệng ý
Mà phát sinh ra,
Ngày nay chúng con
Xin sám hối cả.
Nguyện cầu chúng con
Trong lúc gần chết,
Khỏi có tất cả
Mọi thứ trở ngại,
Trực tiếp nhìn thấy
Đức Phật Di-Đà,
Tức khắc vãng sinh
Thế giới Cực lạc.
Bao nhiêu thiện căn
Do chúng con làm,
Bao gồm pháp hạnh

Sám hồi hôm nay,³⁴
 Đều đem hồi hương
 Hết thấy chúng sinh,
 Nguyên cầu pháp giới
 Hết thấy chúng sinh,
 Cùng được vãng sinh
 Thế giới Cực lạc.³⁵

Bát Nhã Ba La Mật Đa Tâm Kinh.

Quán-Tự-Tại Bồ-Tát, khi thực hành Bát-Nhã Ba-La-Mật sâu xa, thì soi thấy năm uẩn đều không, vượt mọi khổ ách.

Xá-Lợi-Tử, sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc ; sắc tức là không, không tức là sắc. Thọ tướng hành thức cũng đều như vậy.

Xá-Lợi-Tử, Không ấy của các

³⁴ 2 câu này thêm.

³⁵ Trích TT, 128, 129a

pháp không sinh không diệt, không nhóm không sạch, không thêm không bớt. Nên trong Không, không sắc thọ tướng hành thức, không nhãn nhĩ tỷ thiệt thân ý, không sắc thanh hương vị xúc pháp, không nhãn giới cho đến không ý thức giới, không vô minh và sự diệt tận của vô minh, cho đến không lão tử và sự diệt tận của lão tử, không khổ tập diệt đạo, không trí, không được, vì không bị được.

Bồ-Tát y theo Bát-Nhã Ba-La-Mật nên tâm không vướng mắc, không vướng mắc nên không khiếp sợ, siêu thoát mộng tưởng điên đảo, cứu cánh Niết-Bàn. Chư Phật cả ba thì gian y theo Bát-Nhã Ba-La-Mật nên được vô thượng Bồ-Đề. Do đó nên biết Bát-Nhã Ba-La-Mật là bài chú rất thần diệu bài chú rất sáng chói, bài chú tối thượng, bài chú tuyệt bực mà đồng bực, trừ được hết thảy khổ não, chắc thực,

không hư nguy.

Nên nói chú Bát-Nhã Ba-La-Mật.
 Liên nói chú ấy: Yết đế, yết đế, ba la yết
 đế, ba la tăng yết đế, bồ đề, ta bà ha³⁶.

Nguyện cầu diệt trừ
 Ba thứ chương ngại,
 Trong đó căn bản
 Là trừ phiền não,
 Nguyện được tuệ giác
 Lý giải chắc thật,
 Nguyện cầu tội lỗi,
 Và sự trở ngại
 Của tội lỗi ấy,
 Hủy diệt tất cả,
 Đòi đòi thực hành
 Hạnh nguyện Bồ-Tát.

³⁶ 1- Bản dịch này tham khảo cả bản dịch chưa nhuận sắc của Ngài Huyền-Trang (ĐT, 8, 851-852) và 2 bản giải của các Ngài Khuy-Cơ, Viên-Trắc (ĐT, 33, 523-552).

2- Phạm tự của chú này là Gate gate paragate parasamgate Bodhi svaha (ĐT, 8, 848, khoảng chú thích).

(Đến đây, nếu cầu an hay cầu siêu cho ai, thì tác bạch thăm tên mình, cầu cho người tên gì, cầu mục đích nào. Đại khái, đệ tử tên ... nguyện đem công đức bài sám theo Lương-Hoàng-Sám này hồi hướng cho ... thân tâm an lạc hay được vãng sanh Tịnh-Độ).

Chư thiên, a-tu-la,
 Và Dược-xoa vân vân,
 Ai đến nghe Phật-Pháp,
 Tất cả hãy hết lòng
 Hộ trì Phật-Pháp ấy,
 Làm cho trường tồn mãi,
 Bằng cách thường tinh tiến
 Thực hành lời Phật dạy.
 Những người có đức tin
 Đến đây nghe Phật-Pháp,
 Hoặc ở trên mặt đất,
 Hoặc ở trong không gian,
 Với thế giới loài người,
 Hãy thường hành từ tâm,
 Bản thân thì ngày đêm,
 Sống đúng với Phật-Pháp.
 Nguyện cầu mọi thế giới
 Luôn luôn được yên ổn,
 Bằng cách phước và trí

Đều đem làm lợi người,
 Đủ bao nhiêu vọng nghiệp
 Đều được tiêu tan cả,
 Siêu thoát mọi khổ đau,
 Qui về đại Niết-Bàn.
 Hãy xoa khắp cơ thể
 Bằng hương thơm giữ giới,
 Lại mặc cho cơ thể
 Bằng y phục thiên định,
 Thì tuệ giác Bồ-Đề
 Làm rục rĩ tất cả,
 Bất cứ ở chỗ nào
 Cũng thường được an lạc.

Tự qui y Phật, xin nguyện chúng sinh, thể theo đạo cả, phát lòng vô thượng (1 lạy).

Tự qui y Pháp, xin nguyện chúng sinh, thấu rõ kinh tạng, trí tuệ như biển. (1 lạy).

Tự qui y Tăng, xin nguyện chúng
sinh, quản lý đại chúng, hết thảy không
ngại (1 lạy)

MƯỜI CÔNG ĐỨC ÁN TỔNG KINH, TƯỢNG PHẬT

- Một là, những tội lỗi đã tạo từ trước, nhẹ thì được tiêu trừ, nặng thì chuyển thành nhẹ.

- Hai là, thường được các vị thiện thần ủng hộ, tránh được tất cả tai ương hoạn nạn, ôn dịch, nước, lửa, trộm cướp, đao binh, ngục tù.

- Ba là, vĩnh viễn tránh khỏi những quả báo phiền khổ, oán cừu oan trái của đời trước cũng như đời này.

- Bốn là, các vị hộ pháp thiện thần thường gia hộ nên những loài dạ xoa ác quỷ, rắn độc hùm beo tránh xa không dám hãm hại.

- Năm là, tâm được an vui, ngày không gặp việc nguy khốn, đêm ngủ không thấy ác mộng. Diện mạo hiền sáng, mạnh khỏe an lành, việc làm thuận lợi, được kết quả tốt.

- Sáu là, chí thành hộ pháp, tâm không cầu lợi, tự nhiên y phục đầy đủ, gia đình hòa thuận, phước lộc đời đời.

- Bảy là, lời nói việc làm trời người hoan hỷ, đến đâu cũng được mọi người kính mến ngợi khen.

- Tám là, ngu chuyển thành trí, bệnh chuyển thành mạnh khỏe, khốn nghèo chuyển thành thịnh đạt. Nhảm chán nữ thân, mệnh chung liền được nam thân.

- Chín là, vĩnh viễn xa lìa đường ác, sanh vào cõi thiện, tướng mạo đoan nghiêm, tâm trí siêu việt, phước lộc tròn đầy.

- Mười là, hay vì tất cả chúng sinh trồng các căn lành. Lấy tâm cầu của chúng sinh làm ruộng phước điền cho mình. Nhờ công đức ấy đạt được vô lượng phước quả thù thắng. Sanh ra nơi nào cũng thường được thấy Phật, nghe Pháp, phước huệ rộng lớn, chứng đạt lục thông, sớm thành Phật quả.

ÁN QUANG TỔ SƯ DẠY :- Án tống Kinh, tượng Phật được công đức thù thắng như vậy, nên gặp khi chúc thọ, thành hôn, cầu phước, thoát nạn, sám hối, cầu tiêu trừ tật bệnh, cầu siêu độ hương linh, hãy tinh tấn phát tâm Bồ-Đề ấn tống, để trồng cội phước đức cho chính mình và thân bằng quyến thuộc.

Hộ-Pháp